



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

### **Usage guidelines**

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

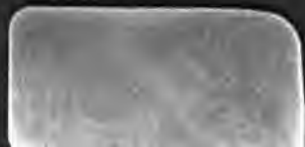
### **About Google Book Search**

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>





for  
387.2  
Scho RB



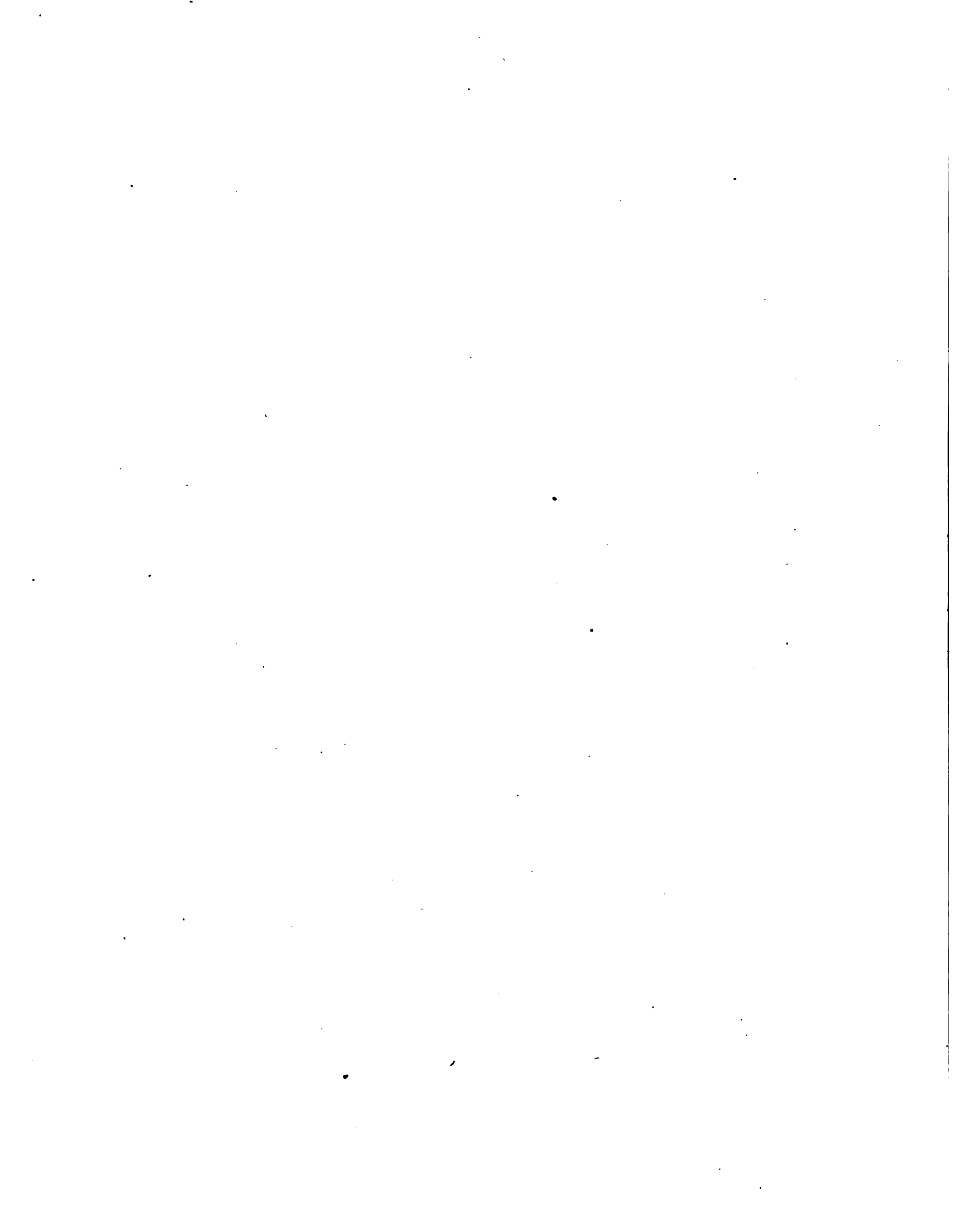


302205596W

203

E. XIII d  
C. 112

2/6



CHRISTIANI SCHOLTZ,

BEROLIN. MARCHICI, AULÆ REGIÆ BORUSSICÆ  
A CONCIONIBUS SACRIS, ET ECCLESIAE REFORMATÆ  
CATHEDRALIS BEROLINENSIS PASTORIS,

GRAMMATICA

ÆGYPTIACA

UTRIUSQUE DIALECTI:

QUAM

BREVIAVIT, ILLUSTRAVIT, EDIDIT,

CAROLUS GODOFREDUS WOIDE, S.A.S.

OXONI:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCLXXVIII.





HONORATISSIMO DOMINO,  
**FREDERICO, DOMINO NORTH,**  
ILLUSTRISSIMO UNIVERSITATIS OXONIENSIS  
CANCELLARIO,

&c. &c. &c.

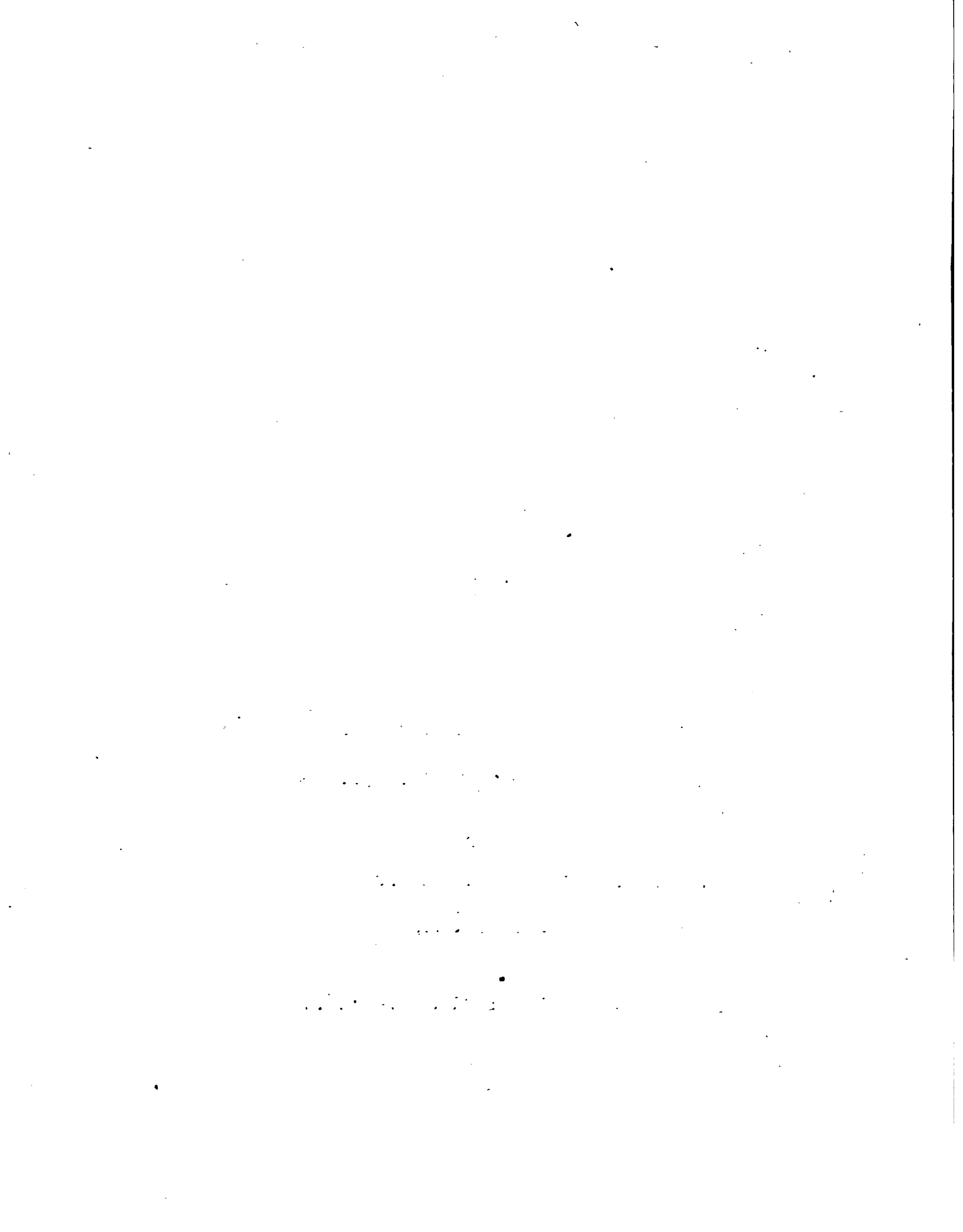
CELEBERRIMÆ ACADEMIÆ OXONIENSI,  
ET SPECIATIM PRÆLI PUBLICI  
CURATORIBUS DIGNISSIMIS,

**H O C O P U S,**

EORUM JUSSU INCHOATUM,  
BENEVOLENTIA PROMOTUM,  
EX ACADEMIÆ MANUSCRIPTIS ADAUCTUM,  
ACADEMIÆ MUNIFICENTIA ET SUMPTIBUS  
EDITUM;

IN GRATI ANIMI TESTIMONIUM  
DAT DICAT DEDICAT,

**CAROLUS GODOFREDUS WOIDE.**



# P R Æ F A T I O

L. S.

**I**NCREDIBILI diligentia Grammaticam utriusque Dialecti Ægyptiacam XXVIII abhinc annis concinnavit, Vir plurimum Reverendus, Christianus SCHOLTZ, qui mihi tunc etiam prima Linguae Ægyptiacae fundamenta per literas amicissime tradidit. Nulla id temporis affulgebat spes, fore, ut Lexicon LA CROZII Ægyptiacum ederetur. Hinc Doctissimus hujus Grammaticae Auctor, singulis vocibus Copticis et Sahidicis in ea allegatis, locum MSti, ubi eae reperiuntur adjecerat; pluribusque regulas propositas confirmaverat exemplis. Hæc, et reliqua quæ præstitit, ipse Vir eruditissimus in præfatione huic operi præmissa hisce verbis exponit:

“ Codices MSS. Bibliothecæ Regiæ Berolinensis Copticos,  
“ partim vetustos, partim admodum curate exaratos, maxima qua  
“ potui diligentia, diu consului, utpote sine quibus Codicibus  
“ MSS. nemo teste Cel. La Crozio (Tom. III. p. 74. Thef.  
“ Epist. La Croz.) solidam cognitionem Linguae Ægyptiacæ ac-  
“ quirere potest. Imo nec minima hujus linguae punctula, va-  
“ riationesque Vocalium et Literarum, neglexi. Regulas Linguae  
“ Copticæ formavi, partim ex accuratissima inter explicandum  
“ textum Copticum facta collatione Versionis Ægyptiacæ S. Scrip-  
“ turæ cum Græco Textu. N. T. et Græca Versione τῶν ὀρθεῶν  
“ V. T. utpote quos Versio Coptica κατὰ ποδα sequuta est; par-  
“ tim ex notatis in Schedis a Celeberrimo La Crozio, et Theo-  
“ doro Petræo, Holsato; nec non ex iis, quæ ad quæsitâ per  
“ Epistolas Celeber. Paulus Ernestus Jablonki aliquoties ad me  
“ rescripsit.

“ rescripsit. In tradendis hujus linguæ fundamentis hanc methodum elegi, qua totum opus Grammatices in partem Etymologicam et Syntacticam commode dispesci potest. In priori parte maximum mihi negotium faceffit mutatio Vocalium apud Coptos, ob accedens vocis incrementum, et ob tonum. Regulam quamlibet quatuor, tribus, vel saltem duobus exemplis Biblicis, vel aliquando etiam ex Ægyptiacis Liturgiis Ecclesiæ Copticæ depromptis, confirmavi, adductis eorum locis; id quod in editis hæctenus Grammaticis Copticis maxime desideratum fuit.

“ Parti Etymologicæ in fine adjunxi Caput de Dialecto Sahidica, seu Thebaidica, i. e. Superioris Ægypti; et de illa tantum præcipua, quæque ea præ communi priva habet, notavi, &c.

Sed Opus hoc difficile, et plurium annorum, in majorem excreverat molem, adeo ut duo Volumina in forma 4ta complecteretur. Hoc ut commodo Lectorum Emtorumque brevius facerem, voluerunt celeberrimi Typographiæ Universitatis Oxoniensis Curatores, quorum liberalitate et propensissima erga Literas S. voluntate nunc prodit in lucem. Eum in finem alia omittenda, alia brevius erant dicenda. Quæ e Lexico Ægyptiaco typis vulgato addisci, aut e Grammaticis aliarum linguarum supponi, possunt; vel quæ bis dicta erant; ea hic omnino præterii. In exemplis, quæ sæpius recurrunt, unicum tantum; in rebus autem, de quibus dubitari possent, plura retinui; imo interdum etiam quædam adjeci.

Duplex autem est linguæ Ægyptiæ Dialectus: Inferioris Ægypti, quæ Coptica plerumque appellatur, sed potius Memphitica appellanda est; et Superioris Ægypti, quæ Dialectus Sahidica, vel Thebaidica, sive Thebennitica, vocatur. Utramque tractat hæcce Grammatica. *Pars Etymologica*, decem complectebatur Capita. *Primum Caput*, de Literis, in duas divisi partes; quarum prima de Literis, altera de punctis et signis agit. In posteriore, dissertationem longiorem de puncto superno paucis, et maxime necessariis, regulis comprehendendi. Diu deliberavi, num punctum superius, quod Vocalibus imponitur, retinendum, an potius omitendum sit, cum in Codicibus antiquis MSS. non adhibeatur;  
(Gramm.

(Gramm. Ægypt. §. 7.) et in recentioribus sæpius vel adsit, vel desit; ita ut eadem vocalis ejusdem vocis modo cum puncto superscripto, modo sine eo, appareat. Retinui id tamen, ubi illud plerumque adscriptum reperii. Quoad formam etiam hujus puncti superni, suspensus hærebam. Sahidici Codices MSS. solent longiorem vel breviorẽ lineolam [— -], et Coptici punctum [ . ], vel accentum gravem [ ` ] adhibere. Et hanc ego methodum in primis Grammaticis plagulis secutus sum. Sed cum hæc diversitas Typothetæ laborem faceretur; [et *lineola* illa *superior* facile cum *abbreviationis lineæ*, quæ vocibus contractis, e. g. ἰῆ, ἰῆϣϣ, ἑῆ, ἑῆϣϣ, imponitur, posset confundi: in sequentibus Grammaticæ paginis, tum super Voces Copticas, tum etiam super Sahidicas, loco puncti aut lineæ superioris, accentum gravem posui; quod jam a Wilkinsio in N. T. et Pentateucho factum est, et aliquoties etiam in Codice MS. Askewano admissum esse video.

*Secundum Caput*, de Syllaba, et tertium de Accentu, omisi, quod ea vel ex arbitrio nostro, vel e pronuntiatione Coptitarum hodierna, unice penderent.

*Quartum Caput*, de Nomine, in septem distinxit capitula, quæ Derivativa, Articulos, Genera, Pluralia, Casus, Comparisonem, et Numeralia pertractant.

*Caput Quintum*, de particulis, in tres divisi partes, quæ Pronomina; (Infixa atque Suffixa;) et Adverbia, Præpositiones, Conjunctiones, et Interjectiones exponunt. Catalogum Pronominum personalium contraxi, et in catalogo Particularum Ægyptiacarum, Adverbia, Præpositiones, Conjunctiones, et Interjectiones tantummodo retinui, omissis Præformantibus Verborum, et vocibus Græcis.

*Caput Sextum*, quod mihi est decimum tertium, Verbum attingit; atque eo capite omnia, quæ de Verbis observanda sunt, complexus sum.

*Caput Septimum* verba imperfecta longius prosequeretur: sed hæc ego ad exiguum reducta numerum præcedenti inserui capiti, et fere omnia e doctrina verborum abundantium explicavi.

*Caput Octavum*, de Verborum mutatione differens, capite superiori undecimo, quod verborum affixa tractat, comprehendit;

et ea, quæ conjunctiones Verbo præmittendas spectant, præcedenti capite de Verbo annotavi.

*Caput Nonum* Figuras Etymologicas explicabat ; sed ita prioribus capitibus necessarias intexui regulas, ut integrum hoc caput nunc possit deesse.

*Caput Decimum* Dialectum Sahidicam explanabat. Hoc ego integrum diffinxi, multum adauxi, et singulis præcedentibus Capitibus regulas, et exempla Sahidica addidi, ut sic convenientia ac differentia Dialectorum patesceret ; et quæ vel Dialectus Inferioris Ægypti, vel Superioris, priva haberet, uno adspectu posset animadverti. Hoc licet valde esset laboriosum ; attamen et brevius, et lectoribus minime injucundum fore existimo. Adjecerat Reverendus Scholtz huic capiti catalogum differentiæ, quæ inter Vocales et Consonantes duarum Ægypti Dialectorum deprehenditur, qui insigniter adaugeri potest. Sed commodius hæc comparatio instituetur, ubi in Lexico Sahidico, brevi typis vulgando, singulis Vocibus Sahidicis Vox Coptica adjicietur.

*Syntactica Pars* Grammatices XVIII capita continebat, quæ ego XIII capitulis complexus sum. Aderant tantummodo exempla Dialecti Inferioris Ægypti, quibus ego etiam exempla Dialecti Superioris Ægypti ubique addidi, et tandem Operi huic indices novos adjeci.

In perficiendo eo usus sum Pentateucho, et N. T. Coptico a Wilkinio typis edito, et variis Codicibus MSS. typis nondum exscriptis.

E Codice MS. in Bibliotheca St. Germanensi Parisiis adservato, qui est inter Orientales LI<sup>m</sup>, et Officium Hebdomadis Sanctæ inscribitur ; quædam loca Jesaiæ, Jeremiæ, Jobi, Proverbiorum, Syracidis et Sapientiæ Salomonis, hic allegata reperies.

E Bibliotheca Regia Parisiensi habui integram Ezechielis Prophetiam, et ex eadem Bibliotheca Danielelem cum Prophetis minoribus.

E Bibliotheca Regia Berolinensi Apographum Pfalterii nactus sum, manu Venerandi Scholtzii accurate descriptum.

E Bibliothecæ Bodleianæ Pfalterio, quod est inter Huntingtonianos MSS. Codex CI<sup>m</sup>, descripsi quædam Cantica S. Scripturæ,

turæ, quæ calci Psalmodum adscribi solent; atque ex iis etiam interdum exempla produxi. Sed a Liturgiis et Libris Ecclesiasticis, e. g. Psalmodia, Theotokia &c. omnino abstinui, quia eos recentiores versione Ægyptiaca Bibliorum esse judico; et præterea, paginæ meorum Apographorum a paginis Originalium, in variis Bibliothecis asservatorum, differunt.

In Dialecto Superioris Ægypti usus sum Actis Apostolorum Sahidicis MSS. qui Codex est inter MSS. Huntingtonianos CCCXCIV<sup>um</sup>; atque cum hoc Originali contuli Apographum, quod in usum La Crozii Waffius olim descripserat, (Thesaur. Epist. La Crozian: T. I. pag. 203, 204, 360. T. III. p. 188.) Waffique errores inde correxi. Ex eodem MS. larga ex Epistola secunda Petri fragmenta, tres Epistolas Johannis, et integram fere Epistolam Judæ, descripsi.

Ex eadem Bibliotheca Bodleiana descripsi Codices MSS. inter Huntingtonianos III<sup>um</sup>, IV<sup>um</sup>, V<sup>um</sup>; qui loca S. Scripturæ V. et N. T. in Ecclesiis prælegi solita, continent.

Interdum etiam e MSto inter Huntingtonianos CCCXCIII<sup>um</sup>, qui de mysteriis Literarum Græcarum inscribitur, exempla desumpsi.

Usus sum præterea Codice MS. præstantissimo Doctissimi et mihi semper carissimi, Antonii Askew, M. D. et S. R. ac Collegii Medici Socii, præmatura morte orbi erudito erepti, qui Codex *Fidelis Sapientia* inscribitur. Ac tandem Codicem MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, qui est inter Copticos XLIV<sup>um</sup>, adhibui. Hic Codices hos MSS<sup>um</sup>, qui non sine multo labore et temporis dispendio, describi, conferri, perlegi, et ad illustrandam Grammaticam adhiberi potuerunt, nominasse sufficiat; cum descriptio eorundem Supplemento Lexici Coptici, et Lexico Sahidico, typis vulgando, destinata sit.

In brevianda autem hacce Grammatica usus sum ea Libertate, quam et a Celeberrima Oxoniensium Universitate, et a Doctissimo hujus Operis Auctore, impetravi, ut ea quæ maxime essent necessaria, et exemplis obviis comprobarentur, tantummodo retinerem; quæ cum exemplis in MSS. repertis non omni ex parte convenirent, vel limitarem, vel omitterem; et quæ in lectione MSSrum.



MSS<sup>um</sup> a nemine adhuc examinatorum notatu digna occurrerent, loco suo insererem. Nihil temere mutavi; et si de quibusdam subdubitarerem, quorum contrarium nondum certo constaret, ea ita, uti illa repereram, reliqui: e. g. §. 10. n. 3. de puncto superno Spiritum asperum denotante; §. 5, 6. de antiquo numero et ordine literarum Ægyptiacarum, qua de re in Dissertatiuncula de Lingua Ægyptiaca sententiam meam declaravi; et §. 90, 94. pag. 83 et 90. de q̄ et c, præformantibus Præteriti, quæ ego præsentis foli malle vindicare.

Petræus et La Crozius pauca, Jablonskius plura, Grammaticam Ægyptiacam spectantia, annotaverat, quæ Venerandus Scholtzius magna accuratione a suis distinxerat. Hæc ego brevitatis gratia semper observare non potui: et si vel de meis quædam adjicerem, vel a Viris his Doctissimis opinione differrem; nullam hujus rei intuli mentionem. e. g. La Crozius (Thef. Epist. T. III. p. 173.) existimat, articulum φ semper adhiberi, si vox a Syllaba οτ̄ exordietur: et Jablonskius in notis MSS<sup>tis</sup> ad Blumbergii Grammaticam Copticam, ᾱ ante pluralia adhiberi posse negat. Ego exempla contrarium probantia §. 18, 33, 34. adduxi, suppresso horum Virorum nomine, suppressaque eorum sententia. Non enim Virorum, quos veneror, et a quibus me plurimum didicisse lubens confiteor, censorem agere, eorumve meritis quidpiam derogare; sed verum investigare, et inventis, si fieri posset, quædam addere volui. Vale. Londini Calendis Julii Anni 1777.

P A R S P R I M A

G R A M M A T I C Æ Æ G Y P T I A C Æ .

\*\*\*\*\*

C A P U T I .

D E L I T E R I S .

§. I. Ægyptii habent XXXII Literas, quas sequens  
T A B U L A exhibet.

Figura.	Nomen:	Potestas:	Numerus.	Pronuntiatio hodierna.
Α	Alpha	ΑΛΦΑ	α	1 α
Β	Vida	ΒΗΤΑ	β	2 { uti U, V, W, in ter duas Vocales.
Γ	Gamma	ΓΑΜΜΑ	γ	3
Δ	Dalda	{ ΔΕΛΤΑ vel ΔΕΛΔΑ	δ	4
Ε	Ei	ΕΙ	ε	5 uti, α
Ϛ	So		ς	6
Ζ	Zida	ΖΗΤΑ	ζ	7
Η	Hida	ΗΗΤΑ	η	8 { uti α ante consonant. Uti i ante vocalem: ΗΙ uti ai; ΗΟΥ uti au
			Α	Θ Thita

Figura.	Nomen.	Potestas.	Numerus.	Pronuntiatio hodierna.
ϑ	Thita	ΘΗΤΑ	ϑ 9	uti τ
ι	Jauda	ΙΩΤΑ	ι 10	uti <i>j</i> ante κ; ΙΗΘΥ, <i>jan</i>
κ	Kabba	ΚΑΒΒΑ	κ 20	uti κε ante κ
λ	Lauda	ΛΑΥΛΑ	λ 30	uti <i>l</i>
μ	Mi	ΜΕ	μ 40	uti <i>m</i>
ν	Ni	ΝΕ	ν 50	uti <i>n</i>
ξ	Exi	ΞΙ	ξ 60	
ο	O	ΟΥ	ο 70	uti <i>u</i>
π	Bi	ΠΙ	π 80	uti <i>bi</i>
ρ	R	ΡΩ	ρ 100	uti <i>r</i>
σ	Sima	{ ΣΤΑΤΑΤΑ vel ΣΙΤΑΤΑ	σ 200	uti <i>s</i> , uti <i>is</i> post τ
τ	Dau	ΤΑΥ	τ 300	uti <i>d</i>
υ	He	ϺΕ vel ϺΥ	υ 400	{ in initio uti <i>b</i> ; in medio uti <i>f</i> ; cum puncto Su- perno uti <i>ib</i> vel <i>eb</i>
φ	Phi	ΦΙ	φ 500	
χ	Chi	ΧΙ	χ 600	{ uti <i>sch</i> Germanorum, vel <i>sb</i> Anglorum
ω	Au	Ω	ω 800	{ uti <i>o</i> longum ante voca- lem, uti <i>u</i> ante consonant.
ϣ	Schei	ϣΕΙ	ϣ Heb. 900	uti <i>isch</i> German. vel <i>isb</i> Anglor.
ϥ	Phei	ϥΕΙ	ϥ f 90	uti <i>f</i> , et cum puncto superno <i>if</i>
Ϸ	Chei	ϷΕΙ	Ϸ kch	uti Arabicum Ϸ; uti Germanorum <i>cb</i>
ϸ	Hori	ϸΟΡΙ	ϸ h	uti <i>b</i>
Ϻ	Genga	ϺΑΠΧΙΑ	{ Ϻ Arabicum, vel ϳ Gallo- rum in <i>Gique</i> : vel Gj; vel uti <i>ib</i> blasum Anglorum.	Ante ϣ uti <i>is</i> ; ante vocalem uti <i>j</i> , Jota.
ϻ	Skima	ϻΙΤΑ	ϻ uti Danorum <i>sk</i> .	{ Uti Germanorum <i>sch</i> , vel Anglorum <i>sb</i> .
Ͽ	Dei	ϿΕΙ	Ͽ ti	uti <i>di</i>
Ͼ	Ebfi	ϾΙ	Ͼ 700	uti <i>bs</i>

§. 2. Nomina Literarum Ægyptiacarum, quæ etiam in Alphabeto Græco occurrunt, et hic Characterè Coptico exprimuntur, desumpta sunt e Codice MSS. Bibliothecæ Bodleianæ, n. 393. e Huntingthsonianis, qui de Mysteriis literarum Græcarum tractat.

§. 3. De pronuntiatione hodierna Literarum Copticarum vide M. Theodorum Petræum in Psalmo primo Davidis Coptice, Arabice et Latine, in dimidia plagula 1659, Londini, typis \* vulgato, cui pronuntiationem Coptitarum hodiernam literis Latinis hoc pacto subjecit :

\* Thomæ  
Roycroft.

## P S A L. I.

1. ὠουνιατῷ ἀπιρωαί ἐτε ἀπερῳε ὅεν ἰσοβῆι [chni  
ouniádf ambirómi áda ambáſſcha chán ibſóſchni vel ebfuf-  
ἰτεπιὰσεβῆς οὐαε ἀπερῶρι ἐρατῷ ριφέλωιτ ἰτεπι-  
andáni afawás úda ambáſóhi arádf hiibmoít andáni-  
περπερνοβι οὐαε ἀπερῶρμεσι ριτκαθετρα ἰτεπιλοίμεος.  
rafarnówi úda ambáſhámsi hidkátadra andánilóimos.
2. ἀλλὰ ἐρε περῳωῳ ῥοπ ὅεν ἴπομεος ἀἰῶσ  
álla ara báfuóðch ſchob chán ibnómos amibſcheús  
εῤῥερ μελεταν ὅεν περπομεος ἀπιεῤῥοοτ πεε πιε-  
afaár maladáñ chan bafnómos ambiahúú nam bia-  
3. χωρῶ οὐορ εῤῥερ ἀφρητ ἀπιρῳηη ετρητ ὅατεπ πιρῳι  
jorh. uóh afaár amibrádi amibſchíchàn adrád chadàn aifoí  
ἀελωοτ φηετνατ ἀπερῳτταρ ὅεν ἰκνοτ ἰτηνῳ  
amhóu biadnádi ambafudáf • chán ibſáu andáif  
οὐορ οὐκωβι ἰταρ ἰπερῳορπερ ρωβ πιβεν εῤῥαρῳιτοτ  
uóh ujóuvi andáf annasfurfár húb niwán aſchafáidu
4. ῥαρῳτμεατ ἰῥητοτ. παρητ ἀπ πιὰσεβῆς παρητ  
ſchafdimádi anchádu. báirádi an niaſawás báiradi  
ἀπ - ἀλλὰ ἀφρητ ἀπιρῳιςι εῤῥαρε ἰκνοτ περῳ εἶβολ  
an. álla amibrádi ambiráſi áſchara ibtáu nahf áduí
5. ρικεν ἰρῶ ἀἰκαρῳι - εῥβε φαι ἰπεπιὰσεβῆς τωοτποτ  
hisjån ibhú amibkáhi. atwa báí annàniaſawás doúnu  
ὅεν τῳκρῳςις - οὐαε πιπερπερνοβι ὅεν ἰσοβῆι ἰτεπι-  
chan dikriſis : úda niraſarnúwi chán ibſuſchni andani-
6. ἰεενη - κε ἰῶσ ῥωοτη ἀφέλωιτ ἰτε πιῶενη οὐορ  
itmái. sjá ibſcheús ſouñ amibmoid anda niitmái uoh  
φέλωιτ ἰτε πιὰσεβῆς ῥηατακο.  
ibmóid anda niaſauás ifnádakù.

Ludolphus etiam in Hist. Æthiop. p. 563, et in Gram. Æthiop. p. 183, pronuntiationem Crationis Dominicæ hodiernam Coptorum literis latinis expressit.

§. 4. Ordo hic Literarum Copticarum reperitur in Grammaticis Copticis ab Athanasio Kirchero in *Lingua Ægyptiaca restituta* editis, et convenit cum Alphabeto, quod MS<sup>o</sup> Bibliothecæ Regiæ Berolinensis annexum est; nisi quod hic  $\Psi$  ponatur inter  $\chi$  et  $\omega$ . Idem ordo observatur in Precibus Copticis MSS in 12<sup>to</sup>, ubi singulæ Paragraphi ab alia Alphabeti litera inchoant. In multis precibus invenitur tantum Alphabetum Græcorum, in quo  $\Psi$  inter  $\chi$  et  $\omega$  ponitur; in quibusdam tamen precibus septem reliquæ literæ, Ægyptiis propriæ, hoc ordine sequuntur:  $\omega$ ,  $\varphi$ ,  $\delta$ ,  $\psi$ ,  $\kappa$ ,  $\sigma$ ,  $\tau$ .

§. 5. Ex potestate numerica Literarum colligere licet, ordinem earum hunc fuisse:

$\alpha$ ,  $\beta$ ,  $\gamma$ ,  $\delta$ ,  $\epsilon$ ,  $\zeta$ ,  $\eta$ ,  $\theta$ ,  $\iota$ ,  $\kappa$ ,  $\lambda$ ,  $\mu$ ,  $\nu$ ,  $\xi$ ,  $\omicron$ ,  $\pi$ ,  $\varphi$ ,  $\rho$ ,  
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100,  
 $\sigma$ ,  $\tau$ ,  $\upsilon$ ,  $\phi$ ,  $\chi$ ,  $\psi$ ,  $\omega$ ,  $\omega$ ,  $\delta$ ,  $\epsilon$ ,  $\kappa$ ,  $\sigma$ ,  $\tau$ .  
200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900.

§. 6. Alphabetum Vetus Ægyptiorum XXV Literas complectebatur. [Vide Plutarch. *De Isid. et Osir.* p. 374.]  $\gamma$ ,  $\delta$ ,  $\zeta$ ,  $\xi$ ,  $\psi$ ,  $\tau$ ,  $\tau$ , sunt septem literæ in hodierno Alphabeto Coptorum, quibus demtis remanent 25 antiquæ. *La Croze* et *Jablonski*.

§. 7. Forma, ordo, et potestas literarum Dialecti Inferioris Ægypti, quam Copticam appellamus, conveniunt cum literis Dialecti Sahidicæ, seu Superioris Ægypti; nisi quod Dialectus Sahidica literam  $\delta$  plane respuat. In MSS Codicibus, quos nunc habemus, literæ Copticæ sunt rotundiores literis Sahidicis.

§. 8. De literis, earumque pronuntiatione in specie notandum:

$\alpha$ , pronuntiatur, uti *a*. e. g.  $\alpha\alpha\alpha\alpha$ ,  $\alpha\beta\alpha\alpha\alpha$ .

$\beta$ , uti *b*, in  $\beta\omicron\epsilon\zeta$ ,  $\beta\omega\zeta$ , Mat. i. 5. Item fere, uti *v* vel *f*, Gen. x. 2.  $\iota\omega\beta\alpha\pi$ , *Iovay*, Act. ii. 25.  $\alpha\alpha\tau\iota\alpha$ , *Δαβιδ*. Hinc Joel. i. 4. ii. 25. Nahum. ii. 15.  $\varphi\rho\tau\chi\omicron\sigma$ , *βερχθ*, male scribitur, pro  $\beta\rho\tau\chi\omicron\sigma$ , quod exstat Nahum. ii. 16: et in MS. Codice Sahidico, n. 3. e Huntingthonianis  $\alpha\varphi\alpha\epsilon\alpha\alpha$  aliquoties vitiose occurrit, pro  $\alpha\beta\alpha\epsilon\alpha\alpha$ .

Cum  $\pi$  permutatur, Pf. xlv. 1.  $\omega\epsilon\beta\omega\alpha\beta$ , et v. 5.  $\omega\epsilon\pi\omega\pi$ .  
 $\gamma$ , non

Ϛ, non adhiberi in Dialecto Coptica nisi in vocibus peregrinis notavit Jablonski, Dissert. VII. de Terra Gosen. Et La Crozius in Lexico observavit Ϛ tantum scribi in voce ΔΓΩ, seu ΔΚΩ, perniciēs, et in voce ΓΑΛΛΟΥ, vespertilio, Lev. xi. 19. (ubi vero Wilkinsii editio habet ΧΑΛΛΟΥ. et MS. Oxon. Hunt. 33. ΓΑΛΧΟΥ, et Deut. xiv. 18. uterque ΧΕΛΔΟΥ.)

Coptice loco κ scribitur Ezech. xxv. 16. ἦρωεεἰ ἡτρητη, κρη-  
ται, viros Cretæ. Joel. ii. 26. καμη, †ΓΔεεπ. Nahum. iii. 4. μι-  
φάρεεΔΓΟC, φάρμακοι. &c.

Sahidice pro κ in medio et fine vocis sæpius, in initio autem non nisi in vocibus peregrinis adhibetur, e. g. ΔΠΚ et ΔΠΤ, ego; ΠΤϚ et ΠΚϚ, fer.

Δ, in utraque Dialecto in vocibus peregrinis tantum admittitur, et est litera prisca Ægyptiis prorsus inusitata. [Jablonski in Panth. Ægypt. P. I. L. II. c. 7. p. 274.] Τ, ejus loco adhibuerunt, e. g. Apocal. xxi. 14. pro χαλκίδων est ΧΑΡΚΕΤΟΝ.

ε, videntur paulo obscurius pronuntiassē, ita ut ad sonum τϚ α accederet. Certe Græci sæpenumero, quando voces Ægyptiicas adferunt, et explicant, ε Ægyptiorum in α mutant, quod plurimis exemplis probari potest. Jablonski.

Hinc εεεαρτιαC pro ἀμαρτίας, κε pro και passim in Liturgiis; et Gen. xlvj. ρεεεCCH pro ραμωωω scribitur. In Codice St. Germanensi Danielis MS. ΔΠΕϚ pro εΠΕϚ, sæpius, sed male ponitur, quæ Sphalmata e pronuntiatione hodierna Coptitarum orta sunt.

Loco α scribitur Matth. i. 5. 'Ιεωαί, iecce: sic pro αιδω passim εωη. Loco ο occurrit Matth. i. 5. βοβζ, βοεC. Epsilon εἰ vocabatur apud veteres Græcos [Plutarchus εἰ τὸ ε:] εἰ etiam vocatur in Myft. Literar. Græcarum Sahidico, MS. Oxoniensi.

ϛ, esse tantum notam numericam, et in scribendo semper CΤ adhiberi observavit Jablonski. Obtinet hoc in utraque Dialecto. In Precibus Copticis MStis in 12mo, ubi singulæ paragraphi a singulis Alphabeti Literis incipiunt, ϛ frequentissime occurrit, et semper numerum *septem*, nunquam autem literam denotat.

Ζ, tantum in vocibus peregrinis occurrit, e. g. ΖΑΡΑ, ΟΖΙΑC, ΖΟΡΟ-  
ΒΑΒΕΛ, &c. Alias est nota numerica, et in Precibus Copticis MSS. jam citatis semper *septem* designat. Apocal. xxi. 20. ΤΟΠΑ-  
ΤΙΟΝ pro τοπάζιον existat.

Η, in

- κ, in vetusto Græcorum Alphabeto cum adspiratione pronuntiabatur, uti Athenæus in Deipnosophist. L. 9. c. 12. testatur. In Mysterio Lit. Græc. Sahidico MSS. etiam ζΗΤΑ appellatur. Matth. i. 5. ΡΗΧΔΒ pro ζεχδς reperitur.
- Ϸ, ut Ϸ, in ϷΔΔΔΡ, ΡΟΥϷ. Matth. i. 3, 5. Rarissime in Dialecto Sahidica occurrit, quæ ejus loco Τ adhibet. Admittitur tamen sæpius in hacce Dialecto uti compendium scribendi pro ΤΖ, e. g. Ζε modus, cum articulo fæminino est ΤΖε hic modus, et per compendium scribendi Ϸε.
- ι, utι ι, in ΔΔΤΙΔ, ΔΑΙΔ, ΙΣΔΔΚ. Matth. i. 2. uti jota in ιεεε. Matth. i. 5. et †ΙΟΥΔΕΔ.  
Scribunt etiam ΠΙΤΔΔΕΙΟΝ pro ταμίον. Matth. κxiv. 26. ΕΤΙΗ pro ατιῖν. Pf. ii. 8. ΧΡΙΑ pro χρία. Marc. xi. 3. ΔΙΠΠΟΝ pro δίππον. Ibid. xii. 39. Et mira est apud scribas Coptitarum inter ι, ε, η, τ, et ει, in vocibus Græcis confusio.
- κ, utι κ, in ΙΣΔΔΚ. Interdum pro τ ponitur. Historia Beli Babyl. 2. ΔΣΤΙΑΚΗC pro Astyages. Hof. x. 4. ἦοτακροϷεπ, ἀγγεῖς. Jer. viii. 19. οὐκλέητοπ, γλυττίρ. Sahidice sæpissime cum τ permutatur, vide τ. Coptice etiam cum Ϸ permutatur, e. g. κηαηατ et Ϸηαηατ, videbis.
- λ, utι λ, e. g. σαλλεων. Matth. i. 5.
- μ, utι μ, e. g. αβρααε. Matth. i. 5.
- η, utι η, e. g. αηηαααβ. Matth. i. 4. Gen. κ. 6. Μηγω, ηεστρεη, scribitur (nisi sit Sphalma.)
- ζ, in vocibus peregrinis, e. g. αρφζαα. Luc. iii. 36. raro in vocibus Ægyptiacis adhibetur. Coptice tamen ϷΟΥζ et ϷΟΥΚC, λΙζ et λΟΥζ, et Sahidice λΟΥζ et ζΟΥΡ per ζ scriptum reperitur. In Precibus Copticis MSS. sæpe citatis, si Paragraphus a ζ incipere debeat, adhibetur κC, e. g. κωουεη νοτι, et κεεαρωουττ benedictus tu es, scribuntur ζωουη et ζεαρωουττ, ut ordo Alphabeti fervetur. Sic Grammaticus antiquus, fol. 155. MSti Paris. 44. in Bibl. Regia, ζολκελ pro κολκελ scribi annotat.
- Ϸ, utι Ϸ, κολοεων. Matth. i. 7. Ofiris secundum Hellenium apud Plutarchum in libro de Iside et Osiride a Sacerdotibus pronuntiabatur,

tur, ut  $\tau$ ε $\rho$ ι $\tau$ ε. Jablonski Diff. VII. de Terra Gosen, p. 80. Apud Eusebium in Præpar. Evang. idem numen dicitur  $\tau$ ί $\rho$ ε $\tau$ .

$\pi$ , uti  $\pi$ , in  $\pi$ ε $\tau$ λ $\omicron$ c. Rom. i. 1. Coptice  $\pi$  et  $\phi$  permutari possunt, quod fit in articulo  $\pi$ i et  $\phi$ .

$\rho$ , uti  $\rho$ , in  $\phi$ ε $\rho$ εc. Matth. i. 3. Interdum pro  $\lambda$  ponitur, e. g. Apoc. xxi. 19.  $\chi$ ε $\rho$ κε $\tau$ ο $\eta$  pro  $\chi$ ε $\lambda$ κε $\epsilon$ ω $\eta$ .

$\sigma$ , uti  $\sigma$ , e. g. ιcε $\epsilon$ κ. Matth. i. 2. Interdum ut  $\zeta$ . Matth. i. 5. β $\omicron$ εc, β $\omicron$ ε $\zeta$ , cε $\rho$ ο $\tau$ χ, ζε $\rho$ ε $\chi$ . Luc. iii. 35. Petrus vult pronuntiatum fuisse, uti  $f$  Gallorum in voce *garçon*.

$\tau$ , uti  $\tau$ , in ιωcε $\phi$ ε $\tau$ , ιωcε $\phi$ ε $\tau$ . Matth. i. 8: uti  $\delta$ . Lit. Bas. §. 295. εββε  $\tau$ ε $\pi$ ιε $\lambda$  pro ε $\delta$ πιε $\lambda$ . Jef. lv. 12. πο $\tau$ κε $\lambda$ ε $\tau$ οc, κ $\lambda$ ε $\delta$ ιc. Jerem. viii. 21.  $\tau$ ε $\lambda$ ε $\epsilon$ τ, γα $\lambda$ ε $\delta$ .

$\upsilon$ , uti  $\upsilon$ , in βεβ $\tau$ λω $\eta$ . Matth. i. 11. Nulla vox utriusque Dialecti ab  $\tau$  incipit, sed in medio et fine sæpissime cum alia Vocali, nunquam autem sola, occurrit. Scribitur etiam κ $\tau$ ρ $\tau$ ε $\zeta$  pro κ $\upsilon$ ρ $\tau$ ε $\zeta$ ; ε $\lambda$ η $\theta$ ε $\tau$ πο $\eta$  pro ε $\lambda$ η $\theta$ ι $\nu$ ο $\eta$ ; ε $\tau$ π $\epsilon$  pro ε $\tau$ π $\alpha$ , &c.

$\phi$ , uti  $\phi$ , e. g.  $\phi$ ε $\rho$ εc, φ $\acute$ ε $\rho$ . Matth. i. 3. In Dialecto Sahidica non adhibetur nisi in vocibus peregrinis, et uti compendium scribendi, e. g. ε $\rho$  facies, cum articulo masculino π $\epsilon$ ο, et per compendium φ $\omicron$ . Ubi Coptice  $\phi$  occurrit, Sahidice  $\pi$  ponitur, e. g. φ $\epsilon$  cœlum, Coptice; sed Sahidice π $\epsilon$ .

$\chi$ , uti  $\chi$ , e. g. ε $\chi$ ε $\zeta$ , ε $\chi$ ε $\zeta$ . Matth. i. 9. Apud Coptos frequentatur; et interdum cum  $\epsilon$  permutatur, e. g.  $\chi$ ω $\eta$  et ε $\omega$ η est occultare. Interdum loco κ ponitur. Vide κ. Sahidice tantum in vocibus peregrinis admittitur. Ejus loco adhibetur κ, e. g.  $\chi$ ε, et  $\chi$ ω est ponere, Coptice; Sahidice κε, et κω.

$\omega$ , uti  $\omega$ , in ιεκωβ. Matth. i. 2. Sahidice sæpe οο pro ω scribitur, e. g. ω $\rho$ ο $\eta$  et ω $\rho$ η esse.

$\psi$ , uti  $\psi$  Hebræorum, in ωεεε $\psi$ , ω $\psi$ ω. Aliquando  $\chi$  Græcorum per  $\psi$  exprimitur, e. g. Lit. Bas. §. 297. ε $\rho$ ω $\psi$ ιεε $\theta$ ρι $\tau$ ηc pro Archimandrites.

$\varphi$ , uti  $f$ . Forma ejus, et numerica potestas respondet τ $\acute$  κ $\omicron$ π $\alpha$  Græcorum.  $\phi$ , Apud



- Ϟ, Apud Coptos est frequens, et a Scribis male interdum cum ϫ permutatur, e. g. ερϫοτ, Jes. liii. 10. alias ερϙοτ. Sed Sahidice nunquam adhibetur. Ejus loco ponitur ϙ, e. g. ϙεεοεε calere, Coptice: Sahidice ϙεεοεε, ab Hebraico ענה, et Arabico حم.
- ϙ, pro Spiritu aspero ponitur in utraque Dialecto, e. g. ϙοπωε, ϙοπλον, ϙιπα, ιν, ϙιπ, Hin. Num. xviii. 7. &c.
- ϫ, pro g, ponitur in voce τεχι, Tegius. Bonjour Exerc. in Mon. Copt. p. 4. et Apoc. xviii. 10. εεαρχαριτης pro μαρμαριτης: Genes. xlvii. 10, 27. κεεεεε pro γοιμ, Deut. xxiv. 6. ϫαι pro γαι, nomen oppidi. Hanc literam Græci accurate exprimere non possunt, modo per γ, modo per ϑ, modo per σ, modo per ϫ, modo per τ indicant. Vide Jablonski Dissert. VII. de Terra Gosen, p. 81—83. e. g. εχωρϙ, ἀδωρ et ἀτας (hæc derivatio videtur dubia. W.) κεεεποτϙ Sebennythus, nomen urbis: ϫωκεεε, γωσι, i. e. terra Herculis: εεελχιεεεεκ sæpius in MS. Fidelis Sapientiae Sahidico, pro *Melchisedek*.  
Hebræi eam per ϑ exprimunt. Ps. lxxviii. 13, 43. ϙϙ vertitur ϫαπη, et nomen Ægyptiacum Pharaonis ϫωϙ ητεπεηεεεε Hebræi verterunt ηϙϙ ηϙϙ Genes. xli. 45.
- ϛ, aliquando cum ϫ permutatur. Sic εεεεοτλ, Camelus. Gen. xxiv. 10. alias sæpissime ϫεεεοτλ. Sahidice frequentissime ϛ pro Coptico ϫ adhibetur, e. g. ϫιπ, nota Gerundii, Sahidice ειπ; ηκε, nota Nominativi, Coptica, Sahidice ησι.  
Aliquando cum ω permutatur, e. g. Joel. ii. 5. εεπασιϙ, εεεεεε, alius εεπασιϙ. Mich. vi. 11. ϙεπωι et ϙεπσι. viii. 1. ηϙωλ et ησωλ. Quod si Sphalma sit, tamen probat literas hæc similem habuisse aliquando pronuntiationem.  
Sahidice κ Græcorum exprimit. Act. xiii. 21. εικ, κσ. Gal. vi. 6. εεεεεε, εεεεεε. εεεεεεεε pro εεεεεεεε, passim in Fidel. Sap. MS.
- ϙ, uti η, Luc. iii. ϙβεριος, τβίεεε. Joh. vi. 1. ϙβεριαεος, Tiberias. Uti ει, 1 Cor. iv. 7. ϙιαλριπειη, εεεεεε, ϙεβολος, εεεεεε, passim. Sahidice etiam adhibetur, sæpe tamen in τε resolvitur, e. g. Copticum est εωϙ εβολ delere, Sahidice scribitur εωτε εβολ.
- ϙ, uti ϙ Græcorum, in ερϙελιη, εεεεε. Præter ϙιε et ϙιτε novem, nulla hætenus vox in utraque Dialecto reperta est, quæ a ϙ incipiat. In Precibus Copticis MSS. si paragraphus a ϙ incipere debeat, assumitur ejus loco ηε, e. g. ηεωτηρ scribitur ϙωτηρ: et vetus Grammaticus (MS. Par. 44. fol. 155) observat scribi ηεολεεε, et ϙολεεε.

## CAPUT II.

DE PUNCTIS, ET SIGNIS ABBREVIATIONIS  
ET DISTINCTIONIS.

§. 7. **P**UNCTUM supernum, vel linea superna, superscribitur tum consonantibus, tum etiam vocalibus.

In Codice MS. Fidelis Sapientiae Sahidico semper lineola longior, e. g.  $\bar{\alpha}$ , nunquam vero punctum ponitur. In Actis Apostolorum Sahidicis Oxonii asservatis plerumque lineola brevior, e. g.  $\alpha$  interdum etiam punctum ponitur. Idem in reliquis Codicibus Sahidicis obtinet. In antiquo Codice 4 Evangeliorum Coptico n. xiii. Bibliothecae Regiae Parisiensis, quod Jablonski jam observavit, et in Psalterio Coptico, n. 121. MSS. Huntingthon. Bibliothecae Bodleianae per signa, spiritui aspero vel leni, vel circumflexo, similia punctum supernum exprimitur. In reliquis MSS. Copticis Punctum superius reperitur literis impositum, e. g.  $\bar{\alpha}$ , Hoc punctum superius in MS. Graeco, quod decimo circiter seculo exaratum est, accentus Graecos, et spiritum asperum et lenem exprimit. Vide Palæo graphiam Graecam Montfauconii, p. 235. Sic  $\epsilon\bar{\nu}$   $\tau\bar{\psi}\iota\sigma\tau\omicron\iota\varsigma$ , Cod. Alex. T. III. p. 569. col. 2.

§. 8. Si linea hæc, vel punctum hocce, consonanti, præcipue literæ  $\alpha$  et  $\eta$  imponatur, vicem sustinet vocalis e, adeoque pronuntiandum  $\epsilon\alpha$  et  $\epsilon\eta$ : quod tum ex pronuntiatione hodierna Coptitarum, tum etiam inde elicitur, quia promiscue scribitur  $\alpha\epsilon\lambda\omicron\tau$ , custos, Genes. xxxix. 22. et  $\epsilon\alpha\epsilon\lambda\omicron\tau$ , Genes. xxxix. 21:  $\alpha\epsilon\lambda\psi\alpha$  et  $\epsilon\alpha\epsilon\lambda\psi\alpha$ , dignus, Genes. xxxi. 28:  $\alpha\epsilon\gamma\alpha\tau$  et  $\epsilon\alpha\epsilon\gamma\alpha\tau$ , sepulchrum, Genes. xxxiv. 10:  $\eta\kappa\omicron\tau$ , Genes. xxxiv. 10. et  $\epsilon\eta\kappa\omicron\tau$ , dormire:  $\alpha\epsilon\beta\omicron\eta$  et  $\epsilon\alpha\epsilon\beta\omicron\eta$ , ira, Ezech. xx. 33, 34. &c.

Quod vocalis illa e, etiam ut obscurum a vel o fuerit pronuntiata, patet ex eo, quod Herodotus vocem Ægyptiacam  $\alpha\epsilon\sigma\alpha\gamma$ , exprimat per  $\chi\alpha\mu\iota\alpha$ , Lib. II. c. 13. et Ælianus  $\eta\sigma\tau\epsilon\iota$  exprimit per  $\delta\upsilon\sigma\tau\epsilon\iota$ : et quod Jerem. xi. 21 & 23,  $\lambda\upsilon\epsilon\delta\alpha\delta$  scribatur  $\eta\alpha\theta\omega\theta$ . "In Dialecto Sahidica  
"lineola superior vel punctum supernum vocalium vices adhuc frequen-  
"tius supplet. Per eam sæpissime e denotatur, e. g.  $\sigma\omega\tau\bar{\alpha}$  *audire*, in-

“terdum etiam  $\omega\tau\epsilon\lambda\lambda$ .  $\beta\bar{\rho}\rho\epsilon$  *novus*, interdum etiam  $\beta\epsilon\rho\rho\epsilon$  :  $\bar{p}$  *fa-*  
 “*cere, esse*, interdum  $\epsilon\rho$ :  $\bar{\eta}\zeta$ ,  $\eta\zeta$  vel  $\eta\epsilon\zeta$ , et innumera alia.

“Per eam etiam  $\omicron$  exprimitur, e. g.  $\lambda\bar{\eta}\kappa$  et  $\lambda\bar{\eta}\tau$ ,  $\bar{\eta}\tau\kappa$  et  $\bar{\eta}\tau\tau$ ,  
 “quorum loco etiam legitur  $\lambda\eta\kappa$  et  $\lambda\eta\tau$ ,  $\eta\tau\kappa$  et  $\eta\tau\tau$ . Sic  
 “ $\omega\bar{\omega}\eta\eta\tau$  et  $\omega\bar{\omega}\eta\eta\tau$ ;  $\omega\bar{\rho}\eta$ ,  $\omega\bar{\rho}\eta$  et  $\omega\bar{\rho}\eta$  scribitur.

“ $\lambda$  videtur denotare in  $\eta\chi\bar{\eta}$ , cum Dialectus Coptica ejus loco ponat  
 “ $\eta\lambda\chi\eta$ , quæ vox numeris horarum solet præfigi; vide Numeralia.  
 “ $\epsilon\theta\tau\eta\tau\bar{\tau}$ ,  $\eta\chi\omega$ , Luc. xv. 8: pro quo est  $\epsilon\theta\tau\eta\tau\bar{\tau}\alpha\varsigma$ , 2 Tim. ii. 19.  
 “Sic  $\sigma\tau\eta\tau\bar{\tau}\alpha\varsigma$  et  $\sigma\tau\eta\tau\bar{\tau}$ , habetur.

§. 9. Per hoc punctum superius distinguitur  $\lambda\lambda$  et  $\bar{\lambda}$  *servile*, a  $\lambda\lambda$  et  $\eta$   
 radicali, et a  $\eta$ , nota pluralis Numeri ante infixâ, e. g.  $\eta\eta\eta$  sine puncto  
 est, *mibi*; cum puncto autem  $\bar{\eta}\eta\eta$  est domus, vel domum, ab  $\eta\eta$  domus,  
 cum præfixo *servili*  $\bar{\eta}$ . Sic  $\eta\omega\omega\tau$  sine puncto est *nobis*, et  $\bar{\eta}\omega\omega\tau$  cum  
 puncto est gloria, vel gloriam.  $\eta\tau\kappa\lambda\bar{\rho}$  cum puncto est terra aliqua,  
 a  $\kappa\lambda\bar{\rho}$  terra, cum articulo indefinito  $\sigma\tau$ , et  $\bar{\eta}$  *servili*; sed  $\eta\tau\kappa\lambda\bar{\rho}$   
 sine puncto est *terra eorum*, quod ex  $\eta\eta$  nota pluralis numeri, et in-  
 fixo  $\sigma\tau$  3 pers. plur. ac voce  $\kappa\lambda\bar{\rho}$  componitur.

“Sic Sahidice,  $\eta\eta\eta$  sine lineola, *illi* vel *illa*, vertendum;  $\bar{\eta}\eta\eta$  vero  
 “cum lineola denotat *venire*, vel *ad veniendum*, et est infinitivus verbi  $\epsilon\tau$ ,  
 “*ire, venire*.”

§. 10. Punctum supernum, seu linea superna, etiam vocalibus quibus-  
 dam superscribitur:

1. Præstat usum accentus acuti Græcorum, adeoque est signum vocem  
 esse attollendam, e. g.  $\epsilon\bar{\eta}\eta\epsilon\rho$ ,  $\acute{\epsilon}\eta\eta\epsilon$ , ævum. Jablonski.

2. Notat vocalem, cui superscriptum est, separatim esse pronuntiandam,  
 e. g. Marc. v. 7.  $\lambda\bar{\epsilon}\eta$ , legendum  $\lambda\epsilon\bar{\eta}$ , non  $\lambda\epsilon\eta$ .  $\eta\bar{\lambda}\eta$ , *veniet*, Ezech.  
 κε. 31. legendum  $\eta\lambda\bar{\eta}$ , non autem  $\eta\lambda\eta$ , *nei*, quod est pronomen rela-  
 tivum pluralis numeri. Patet id etiam inde, quod vocalibus hæc puncta  
 imponantur in vocibus origine Græcis, e. g.  $\lambda\bar{\eta}\rho\omega\lambda\eta$ , Ez. xi. 21. ubi  
 prius et posterius Alpha habet punctum supernum. Idem etiam fieri ob-  
 servavi in fragmento pretioso MSti Græci, Bibl. Cottonianæ, Titus. C. xv,  
 quod in Museo Britannico asservatur, ubi Joh. xiv. 6. scribitur  $\bar{\eta}$   $\lambda\bar{\eta}\eta\eta$   
 $\kappa\lambda\eta$   $\bar{\eta}$   $\zeta\omega\bar{\eta}$ , et Alpha  $\sigma\tau$   $\eta\bar{\eta}\lambda$  finale habent punctum supernum. Potuit  
 ergo hoc puncto vocis ac Syllabæ initium indicari, quod linguâ jam  
 mortuâ commodum erat, cum voces nullo a se invicem spatio in MSS.  
 distinguantur. Hinc etiam, quo recentiores sunt Codices MSS, eo plura  
 puncta superna in iis cernuntur.

3. Adspira-

3. Aspirationem vocalis notare videtur in ἀβελ, ἕρη, Gen. iv. 2. Ἄβελ. ἕρη, Gen. v. 15. Ἐρῆ. Ἡσαῦ, ἰση, Gen. xxxv. 1. Ἡσαῦ. Ἡρω-  
 Δης, Ἡρωδης, Matth. II. 3. licet alias spiritus asper plerumque per Ϸ, ex-  
 primatur, e. g. Ϸοπλον, ἰση. In MSS. Græco modo citato Joh. xiv.  
 34. ἕρη, ἕρα, ὄρη, ἕρα, ὄρα &c. reperiuntur.

“ Sahidice rarius linea superior vocalibus adscribitur. In Codice MS.  
 “ Askewano Fidelis Sapientiae conjunctio ἦ vel, et interjectio ὦ tantum-  
 “ modo hanc lineam habent. In Actis Apostolicis cæterisque MSS. Sa-  
 “ hidicis aliæ etiam vocales eâ notantur, e. g. ἕρα, ἕ, ἕρα, ἕρη,  
 “ ἕρα, ubi eundem ac in Dialectu Coptica usum habere videtur.

§. 11. “ In Dialecto Sahidica duo puncta vocali i interdum imponun-  
 “ tur. Videntur ea esse aliquando compendium scribendi, quo absentia ῥ ep-  
 “ silon indicatur: Nam ὄρη, et ὄρη, Dominus,  
 “ et ὄρη; ὄρη, lux, et ὄρη in MS. Askewano frequenter oc-  
 “ currit, præcipue in fine lineæ, si spatium deficiat. Sic Matth. xvi. 41.  
 “ πῖρα, πῖρα; alias πῖρα, Deut. ix. 22. scribitur.  
 “ Idem Codex hæc puncta etiam adhibet in vocibus παῖ, hic; ταῖ, hæc;  
 “ παῖ, illi; παῖ, multitudo; κοῖ, parvus; μοῖ, leo, &c: in  
 “ præformantibus verborum αῖ et εῖ, e. g. αῖ, veni; εῖ, interro-  
 “ rogo: in affixione primæ personæ, e. g. εῖ, ἕρα, me; εῖ, ἕρα,  
 “ ad me; ἕρα, post me; ἕρα, libera me, &c. In quibus voci-  
 “ bus hæc puncta nihil aliud indicare videntur, quam quod per punctum  
 “ supernum in Dialecto Coptica indicatur.

§. 12. Si literæ numerum indicent, vel si voces abbreviatæ sint, solet  
 iis lineola transversa superscribi, e. g. ἕ duo, alias ἕρα; ἕ centum,  
 alias ἕ, &c. Vide numeralia.

Et ἕ pro ἕρα.

ἕ, vel ἕ, ἕρα, sanctus.

ἕ, ἕ; ἕρα, ἕρα,

ἕ, ἕρα. Sahidice ἕ.

ἕ pro ἕρα. Sahidice ἕ pro ἕρα.

ἕ pro ἕρα ἕρα, in Psalmidia MS. p. 4.

ἕ pro ἕρα. Sahidice ἕ.

ἕ et ἕ pro ἕρα.

ἕ ἕ, ἕρα.

ἕ, ἕ, ἕ; ἕρα, ἕρα, ἕρα.

ἕρα, ἕρα.

η finale in utraque Dialecto per lineolam: sic ὀ̄ pro οη exprimitur.

ὀ̄ pro οε. Sahidice Ⲕ̄ vel Ⲕ̄ in Actis Apost.

Ⲙ̄, Ⲙ̄ⲣⲧⲉⲣⲟⲥ. Sahidice Ⲙ̄ⲧⲥⲧⲉⲣⲱⲛ.

ⲡ̄ⲛⲁ, ⲡ̄ⲛⲉⲗⲘⲘ.

ⲥⲣ, ⲥⲱⲣⲧ- ⲥⲱⲧⲛⲣ.

ⲛ̄ⲧ, ⲥⲧⲁⲧⲣⲟⲥ.

Ⲡ̄, Ⲡ̄ⲧ̄ pro Ⲡ̄ⲛⲟⲧ̄ⲧ̄.

Ⲭ̄ⲥ, Ⲭ̄ⲣⲥ; Ⲭ̄ⲣⲱⲧⲟⲥ. Sic et Sahidice Ⲭ̄ⲥ̄.

ⲟ̄ⲥ pro ⲟⲓⲟⲥ; ⲉⲣⲟ̄ⲥ pro ⲉⲣⲟⲓⲟⲥ, &c.

§. 12. Codex MS. Askewanus in fine paragraphi punctum (.), vel duo puncta (: ) adhibet, sed non frequenter: in reliquis MSS, Copticis et Sahidicis quaedam signa, ad commota et puncta exprimenda admittuntur, quæ paululum interdum variant, et rubro sæpius atramento scripta sunt, atque e lectione MSS. facillime addiscuntur.

\*\*\*\*\*

### CAPUT III.

#### DE NOMINIBUS DERIVATIS ET COMPOSITIS.

§. 13. **P** R I M I T I V U M est, vel Nomen ipsum, vel nudus Imperativus seu Infinitivus, e. g. ab ⲟⲩⲣⲟ *rex* derivatur Ⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ *regnum*, et ⲉⲣⲟⲩⲣⲟ *regnare*: a ⲥⲱⲧⲉⲘ *audire*, derivatur ⲡⲥⲱⲧⲉⲘ, *aiou*.

“ Sic a Sahidico ⲡ̄ⲣⲟ *rex*, derivatur Ⲙⲉⲡ̄ⲧ̄ⲣ̄ⲣⲟ *regnum*, et ⲡ̄ⲣ̄ⲣⲟ *regnare*: a ⲥⲱⲧ̄Ⲙ̄ *audire*, ⲡⲥⲱⲧ̄Ⲙ̄ *obediencia*. Rom. vi. 16.

§. 14. Derivata formantur, si initio vocis sequentes literæ, vel monosyllaba præponantur:

1. Ⲙⲉⲧ̄, in nominibus abstractis, e. g. Ⲙⲉⲧ̄ⲣ̄Ⲙⲉⲗⲟ opulentia, a  
ⲣ̄Ⲙⲉⲗⲟ

ρᾶλλο dives: μετᾶτῳβι sinceritas, ab ἀτμετῳβι, sincerus, quod ex ἀτ et voce μετῳβι hypocrisis, componitur; μετρεμει recordatio, a μερ et εμει recordari. Præponitur sæpius etiam vocibus peregrinis, e. g. μετχρηστος bonitas, a Græco χρηστος.

μεεθ etiam scribitur, si με, η, vel ρ, sequatur, e. g. μεεποτα falsitas, mendacium.

“Sahidice μεπτ ponitur, e. g. μεπτρεμελο divitiæ, a ρεμελο  
“dives. μεπτρεμειρο prosopolepsia, a μειρο accipere faciem;  
“μεπτα γαθος bonitas, a Græco αγαθος.

2. μερ, in nominibus concretis, e. g. μερμεροβι peccator, ab ερποβι peccare: μερμεωοττ mortuus, a μεωοττ mori.

“Sic Sahidice μερμεροβε peccator, ab μεροβε, peccare.

3. με, in nominibus concretis, et habitus, e. g. μεμεεποτα mendax, a μεεποτα mendacium; μεμεπταωοττ malus, maleficus, απεταωοττ malus.

“Sic Sahidice, μεμεμεπτεποτα mendax.

4. ἀτ, in nominibus privativis, e. g. ἀτμερο incruentus, a μερο sanguis.

Interdum με, ante ι et λ, præcipue ante με, η, ο, e. g. μεωοττ, illotus; μελωιμι, irreprehensibilis; μελωοττ, sine aqua; μεμεμει incredulus; μεοτωμε, non cibatus.

Interdum ἀτω, e. g. ἀτωμεοκεεκ, incomprehensibilis; ἀτωμεαμι, ineffabilis; ἀτωμεαρο, incomprehensibilis; ἀτωμειωοττ, inaccessus, a verbis μεοκεεκ cogitare, μεαμι dicere, μεαροprehendere, μειωοττ accedere.

“Sahidice, ἀτ tantum, nunquam με, reperitur, e. g. ἀτμεοττ, immortalis; a μεοττ, mori.

5. με et η in formatione adjectivorum, e. g. μεμεημι, ferreus; a μεημι, ferrum. ημεοττ, aureus; a μεοττ, aurum.

“Sic Sahidice, μεμεημε, ferreus; a μεημε, ferrum. ημεομεττ, æneus; a μεομεττ, æs. Pro με et η, etiam μεε et μεη ponitur. Con-  
“fer Jablonski in Chronologia de Vignoles, p. 736.

6. μεμε, in Gentilitiis, e. g. μεμεημε, Ægyptius; a μεημε, Ægyptus.

“Sahidice, μεε scribitur, e. g. μεε ημεε, Ægyptius; a μεημε, Ægyptus.

7. ωοττ, in Nominibus intensivis, e. g. ωοτωομερτωρ, insignis perturbator; a ωομερτωρ, perturbator. Vide Jablonskium loco citato.

“Exemplum Sahidicum nondum occurrit.

8.  $\chi\iota\eta$ , in nominibus actionem designantibus, et gerundiis; e.g.  $\pi\chi\iota\eta\text{-}\rho\epsilon\epsilon\iota$ , sessio; a  $\rho\epsilon\epsilon\iota$ , sedere. Lit. Cyril. §. 90.  $\epsilon\upsilon\chi\iota\eta\sigma\omega\lambda\kappa\omicron\tau$ , ad feriendum eos; a  $\sigma\omega\lambda\kappa$ . Pl. x. 2.

“Sahidice,  $\sigma\iota\eta$  adhibetur, e.g.  $\sigma\iota\eta\rho\epsilon\lambda\omicron\omicron\varsigma$ , sessio; a  $\rho\epsilon\lambda\omicron\omicron\varsigma$ , sedere. In Mysterio Lit. Græc. MS. p. 67. l. m. 10 et 15. legitur etiam “ $\chi\iota\eta\zeta\omicron\omicron\varsigma$ , dictio, pro  $\sigma\iota\eta\zeta\omicron\omicron\varsigma$ , nisi sit Sphalma.

§. 14. Derivata etiam formantur, dum voci in fine litera accedit, e.g. ab  $\rho\omega\eta$ , dogma, fit  $\rho\omega\eta\tau$  doctor dogmatum; a  $\chi\alpha\rho\omicron$  filere, seu cohibere os, fit  $\chi\alpha\rho\omega\eta$  Charon, quod non trajectorem, sed silentii auctorem notat, vide Thesaurum La Croz. T. III. p. 43.  $\chi\alpha\rho\omega\eta$ , silentium; a  $\chi\alpha\rho\omega$ , filere. Amos VIII. 3.  $\epsilon\omicron\rho\epsilon\epsilon\epsilon$ , error; a  $\epsilon\omicron\rho\epsilon\epsilon$ , errare.  $\psi\omicron\eta\varsigma$ , convivium; a  $\psi\omicron\eta$ , recipere.

§. 15. Si a Substantivo masculino formetur Substantivum foeminiuum, sæpius solo articulo tantum ab eo differt, e.g.

$\rho\omicron\tau\rho\omicron$ Rex,	$\tau\omicron\tau\rho\omicron$ Regina.
$\pi\alpha\lambda\omicron\tau$ puer,	$\tau\alpha\lambda\omicron\tau$ puella.

“Sic Sahidice,

“ $\pi\pi\omicron\tau\tau\epsilon$ Deus,	$\tau\pi\omicron\tau\tau\epsilon$ Dea.
“ $\pi\rho\epsilon\epsilon\rho\alpha\lambda$ servus,	$\tau\rho\epsilon\epsilon\rho\alpha\lambda$ serva.

Interdum vox  $\rho\omega\omicron\tau$ , masculus, et  $\epsilon\omicron\rho\iota\epsilon\iota$ , foemina, substantivo adjicitur, e.g.  $\omicron\tau\epsilon\epsilon\alpha\theta\eta\tau\eta\varsigma$   $\eta\epsilon\epsilon\iota$ , discipula foemina. Act. ix. 36.  $\pi\iota\alpha\lambda\omega\tau\iota$   $\eta\rho\omega\omicron\tau\tau$ , et  $\pi\iota\alpha\lambda\omega\tau\iota$   $\eta\epsilon\epsilon\iota$ ,  $\sigma\alpha\iota\delta\eta\rho\iota\alpha$   $\kappa\alpha\iota$   $\mu\omicron\eta\rho\acute{\alpha}\sigma\iota\alpha$ . Joel. iii. 3. et Zachar. viii. 5.

“Sic Sahidice, Act. ii. 18.  $\pi\rho\epsilon\epsilon\rho\alpha\lambda$   $\eta\rho\omicron\omicron\tau\tau$   $\tau\alpha\epsilon$   $\delta\acute{\iota}\kappa\omicron\tau$   $\mu\epsilon$ , et  $\pi\rho\epsilon\epsilon\rho\alpha\lambda$   $\epsilon\alpha\lambda$   $\eta\epsilon\epsilon\iota$ ,  $\tau\alpha\epsilon$   $\delta\acute{\iota}\kappa\omicron\tau$   $\mu\epsilon$ , servi mei; masculi, et foeminae.

Interdum vocalis, aut terminatio mutatur, e.g.

$\pi\iota\beta\omega\kappa$ servus,	$\tau\beta\omega\kappa\iota$ serva.
$\pi\psi\pi\iota$ filius,	$\tau\psi\epsilon\pi\iota$ filia.
$\pi\psi\omicron\epsilon$ socer,	$\tau\psi\omega\epsilon\iota$ socrus.
$\pi\psi\epsilon\lambda\lambda\omicron$ senex,	$\tau\psi\epsilon\lambda\lambda\omega$ anus.
$\pi\psi\epsilon\lambda\psi\iota\pi\iota$ adolescens,	$\tau\psi\epsilon\lambda\psi\alpha\iota\pi\iota$ adolescentula.
$\pi\psi\iota\eta\beta$ agnus,	$\tau\psi\iota\epsilon\beta\iota$ agna.
$\pi\epsilon\omicron\eta$ frater,	$\tau\epsilon\omega\eta\iota$ soror, &c.

“Sic et Sahidice,

“ $\pi\rho\rho\omicron$ Rex,	$\tau\rho\rho\omega$ Regina.
“ $\pi\epsilon\omicron\eta$ frater,	$\tau\epsilon\omega\eta\epsilon$ soror.
“ $\pi\psi\eta\pi\epsilon$ filius,	$\tau\psi\epsilon\epsilon\pi\epsilon$ filia, &c.

Interdum terminatio Græca retinetur, e.g. Deut. xv. 12.  $\eta\rho\epsilon\beta\epsilon\omicron\varsigma$   $\tau\epsilon$   $\tau\epsilon\beta\epsilon\epsilon\alpha$ , Hebræus, vel Hebræa.

§. 16. Nomina

§. 16. Nomina composita e duabus vocibus in unam cōalescunt, e. g. *μεοτρωχ* frigidus, contractum est ex *μεωοτ* aqua, et *ρωχ* frigidus. *διδωωτ* viæ dux, a *ιδωωτ* via, et *διδ* ducere. *πεδνι*, *οικουδομνι*, ex *πνδ* Dominus, et *νι* domus. *πεδνιορ* dominus agri, ex *πνδ* dominus, et *ιορ* ager. *υπαλλυειδ*, idolorum cultores, ex *υπαλλυε* *servire*, et *ιδ* *demon*; *υπερμεοτ*, gratiarum actio; *υπελεκαρ*, passibilis, ex *υπε* accipere, et *εοτ* gratia, ac *εκαρ* dolor, &c.

Cum voce *εε* locus, et *εε* amare, plurimæ voces coalescunt, et post *εε* solet *ε* vel *π*, nota Genitivi aut Gerundii, poni; e. g. *εε-παραρ*, specula, seu locus vigilis aut custodis, a verbo *αραρ*, vigilare; *εε-νεετοπ* diverforium, seu locus quietis, ab *εετοπ* quies, quiescere. Sic *εε-ερποβι*, amans peccati; *εε-ιρωεε*, *φιλιδροπτε*, &c.

“Eadem etiam in Sahidica Dialecto reperiuntur, e. g. *χαβεκε* “(*διδβεχε* in dialecto communi) mercenarius, qui accipit mercedem, “a *χι* accipere, et *βεκε* merces. *εε-παραρ*, specula, a verbo *αραρ*, “*αραρ*, custodire, vigilare. *εε-πυυπε* habitaculum, a *εε* locus, et “verbo *υυπε* habitare. *εε-ιρωεε*, *φιλιδροπτε*, a *εε* amare, et “*ρωεε* homo, &c.

## CAPUT IV.

## DE ARTICULIS.

§. 17. **A**RTICULUS est vel determinatus, vel indeterminatus; uterque in utroque numero differt.

§. 18. Articulus determinatus singularis Numeri masculini generis, est *π*, vel *π* et *φ*, e. g.

*πικαρ*, Ezech. xvii. 4, 5. et *πκαρ*, terra. Gen. i. 2.

*πιοτρο*, Ezech. xvii. 6. *ποτρο*. Luc. ii. 1. et *φοτρο*, rex.

*πιοτα* *πιοτα*, et *φοτα* *φοτα*, quivis. Passim.

*πιοτωπ*, subversio. Gen. xix. 29. et *φοτωπ*. Job. xxvii. 7.

*πεε* et *φεε*, locus. Ezech. xvii. 16. 20.

*π*, semper ante infixa singularis numeri, et ante pronomen relativum *ετ* vel *εο* adhibetur; [Vide infixa et genus adjectivorum.] *φ* ante literas *β*, *εε*, *π*, *ο*, *τ*, *ρ*, licet etiam *π* et *π* admittatur.

“ Sahidice



“Sahidice est  $\pi\epsilon$  vel  $\pi$ , nunquam autem  $\phi$ , e. g.  $\pi\epsilon\bar{\pi}\bar{\alpha}$ , *πνούμα*;  
 “ $\pi\rho\alpha\rho\epsilon\alpha$ , *currus*;  $\pi\alpha\pi\omicron\sigma\tau\omicron\lambda\omicron\varsigma$ , *apostolus*.

“Rarius  $\pi\iota$  reperitur, e. g.  $\pi\iota\pi\epsilon\sigma\tau\alpha\iota\omicron\upsilon\tau$ , *nonaginta*. Luc. ix. 4. 7.  
 “ $\pi\iota\kappa\omicron\sigma\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ . Matth. v. 14.

“ $\pi$ , semper ante infixam Nominum singularis Numeri, et ante pronomen relativum  $\epsilon\tau$  adhibetur.

§. 19. Articulus determinatus Singularis fœmini generis est  $\tau$ ,  $\theta$ , vel  $\uparrow$ , e. g.  $\tau$ , in  $\tau\alpha\rho\chi\eta$ , *initium*. Marc. vi. 10.  $\tau\eta\pi\iota$ , *numerus*. Ez. iv. 4.  $\tau\chi\omega\rho\alpha$ , *regio*. Marc. v. 6.  $\tau\kappa\omicron\iota$ , *ager*. Luc. viii. 34.  $\tau\chi\iota\chi$ , *manus*. Act. xi. 21. et ante infixam fœmininorum singularium.  $\theta$ , in  $\theta\beta\alpha\kappa\iota$ , *civitas*. Ez. xxv. 5.  $\theta\beta\alpha\beta\tau\lambda\omega\pi$ , *Babylon*. Ez. xvii. 12. 16.  $\theta\epsilon\epsilon\lambda\tau$ , *mater*. Marc. xiv. 40.  $\theta\epsilon\epsilon\eta\uparrow$ , *medium*. Passim.  $\theta\omicron\tau\iota\pi\alpha\epsilon\epsilon$ , *dextra*. Ezech. x. 3.  $\uparrow$ , in  $\uparrow\beta\alpha\kappa\iota$ . Ez. ix. 5. Jon. iv. 5.  $\uparrow\epsilon\epsilon\lambda\theta$ ,  $\bar{\epsilon}$  *ἦροεπι*. Ez. i. 2. *quinto anno*.  $\uparrow\iota\omicron\tau\alpha\epsilon\alpha$ , *Judæa*. Marc. x. 1.  $\uparrow\eta\pi\iota$ , *numerus*. Passim.

“Sahidice est  $\tau\epsilon$  vel  $\tau$ , nunquam  $\theta$ : e. g.  $\tau\epsilon\tau\rho\alpha\phi\eta$ , *scriptura*.  
 “Act. i. 16.  $\tau\epsilon\sigma\theta\omega$ , *doctrina*. Act. ii. 42.  $\alpha\epsilon\theta\omega$ ,  $\tau\pi\epsilon$  *cœlum*. Luc. xv. 21.  $\tau$ , ante infixam fœmininorum singularium et ante vocales semper, sæpe etiam ante consonantes admittitur, e. g.  $\tau\epsilon\epsilon\upsilon\beta\iota\chi$  *manus ejus*.  
 “Act. vii. 25.  $\tau\bar{\rho}\rho\omicron$  *regina*. Act. viii. 27.  $\tau\alpha\pi\epsilon$  *caput*. Myft. L. G. MS.

§. 20. Articulus determinatus pluralis numeri utriusque generis est  $\pi\iota$ , et in nominibus quibusdam  $\pi\epsilon\pi$  etiam admittitur.

$\pi\iota$ , e. g.  $\pi\iota\epsilon\omicron\iota$ , *rivi*. Ps. i. 3.  $\pi\iota\sigma\alpha\theta$ , *scribæ*. Marc. xi. 27.  $\pi\iota\alpha\delta\iota\kappa\iota\alpha$ , *injustitiæ*. Ezech. iv. 5.  $\pi\iota\epsilon\theta\pi\omicron\varsigma$ . *ibid.* 13.

Ante infixam, et relativum  $\epsilon\tau$  et  $\epsilon\theta$ , Jota ex hoc  $\pi\iota$  eliditur, e. g.  $\eta\pi\omicron\tau\theta\beta\omega\varsigma$ , *vestes suas*. Marc. xi. 8. *positum*, pro  $\eta\pi\iota\omicron\tau\theta\beta\omega\varsigma$ , a  $\theta\beta\omega\varsigma$  *vestis*.  $\eta\pi\omicron\tau\beta\alpha\lambda$ , *oculos eorum*. Marc. xvi. 4. est pro  $\eta\pi\iota\omicron\tau\beta\alpha\lambda$ , a voce  $\beta\alpha\lambda$  *oculus*.

$\pi\epsilon\pi$ , e. g.  $\pi\epsilon\pi\beta\alpha\lambda$ , *oculi*. Gen. iii. 7.  $\pi\epsilon\pi\psi\eta\pi\iota$   $\bar{\iota}\sigma\lambda$ , *filiis Israelis*. Passim.  $\pi\epsilon\pi\phi\omicron\tau\omicron\upsilon\tau$ , *labia*. Deut. iv. 48.  $\pi\epsilon\pi\theta\epsilon\lambda\lambda\omicron\iota$ , *seniores*. Numer. xi. 16.  $\pi\epsilon\pi\chi\iota\chi$ , *manus*. Jer. xii. 7.  $\pi\epsilon\pi\sigma\alpha\lambda\alpha\tau\chi$ , *pedes*. Act. iv. 36.

Hoc  $\pi\epsilon\pi$  significatione differt a  $\pi\epsilon\pi$  *nostri*, quod est infixum primæ personæ pluralis, e. g.  $\pi\epsilon\pi\beta\alpha\lambda$ , *oculi nostri*. Ps. cxvii. 2. Vide infixam.

“Sahidice est plerumque  $\pi\epsilon$  aliquando  $\pi\epsilon\tau$ , aliquando etiam, sed rarius, uti in Dialecto Communi  $\pi\iota$ , aliquando tandem  $\pi\iota\bar{\iota}$  vel  $\pi\epsilon\pi$  vel  $\bar{\pi}\bar{\alpha}$ , si  $\epsilon\epsilon$ , vel  $\pi$  sequatur.

“ $\pi\epsilon$ , e. g.  $\pi\epsilon\omicron\tau\omicron\epsilon\iota\upsilon\gamma$ , *tempora*. Act. i. 7.  $\epsilon$  finale ante infixam et ante relativum  $\epsilon\tau$  semper eliditur, e. g.  $\pi\alpha\beta\alpha\lambda$ , *oculi mei*. Ps. xxiv. 15. pro  $\pi\epsilon\alpha\beta\alpha\lambda$ , vide infixam.  $\pi\epsilon\tau\omicron\tau\alpha\beta$ , *sancti*, pro  $\pi\epsilon\epsilon\tau\omicron\tau\alpha\beta$ .  
 “ $\pi\epsilon\tau$ ,

- “ πετ, e. g. εἰπ πετσηγε εἰπ πετβεροοβ, *μπα μαχαίρων και ξύ-*  
 “ *λων.* Matth. xxvi. 47. Marc. xiv. 43. Pf. cvi. 3. εἰπ πετχωρ, *in*  
 “ *τῶν χωρῶν.* Sah. *in regionibus.* 12. εἰπ πετχισε, *inibus.* Fidel. Sap.  
 “ MS. p.21.6. πεττοπος loci, πετδωπ Aiones, πετταχις ordines ;  
 “ et alibi. In quibus locis πετ non potest esse infixum 3<sup>pl.</sup> *corum.*  
 “ πῖ, e. g. πιψαχε, Luc. ix. 28. sermones. πικοτι, Pf. cxviii. 130.  
 “ parvi.  
 “ πῖπ vel πεπ, e. g. πῖε πῖβδλ, sicut oculi. Pf. cxhii. 2. πεπδ-  
 “ σαπιστης, *βασιλευ.* Matth. xviii. 35.  
 “ πῖε, si π sequatur, e. g. τῖεεπτερο πῖεπτε, regnum cor-  
 “ *lorum.* Matth. v. 20. πεχαγ πῖεεππυε, dixit multitudinibus.  
 “ Simili modo præpositiones εἰπ super, et εἰπ πετ, in εἰππ and  
 “ εἰππε mutantur si π sequatur.

§. 21. Articulus indeterminatus Singularis numeri in utroque genere est οτ, e. g. οτχιεεἰ mulier, Marc. x. 6. οτρωεεἰ homo, Marc. xii. 1. Sic etiam ante adjectivum τσαρζ δε οτασθελης, caro vero infirma.

Interdum articulus indeterminatus cum nomine cõalescit. Ab antiquo (et inusitato) πο rex, fit οτρο, et hinc cum articulo ποτρο et οτοτρο rex, Act. xxii. 21. A πρεβτω fit οτπρεβτω, et cum articulo determinato fit τοτπρεβτω retributio, Pf. xvii. 20.

“ Sahidice quoque est οτ, e. g. οτρωεε, homo. Passim. οτχι-  
 “ εε, mulier. Joh. iv. 7.

“ Si hunc articulum οτ præcedat immediate præformans verborum ε,  
 “ quod pro præformante εγ, εσ vel ετ ponitur, tunc ε et οτ con-  
 “ trahi possunt in ετ, e. g. ετερε κοτη pro εστερε κοτη. Act. xvi.  
 “ 9. ετχοραεε (pro ε οτχοραεε) σωλπ εεπατλος, visio  
 “ *revelata est Paulo.* Act. v. 5. ετποσ ηχοτε εε (pro ε οτποσ)  
 “ *magnus timor cecidit.* Etiam sine contractione reperitur ε οτπρηρ  
 “ *ει, venit amicus.* Luc. xi. 6. ε οτχιεεἰ ει εβολ, egressa est mu-  
 “ *lier.* Joh. iv. 7. quod semper locum habet in Dialecto Communi.

§. 22. Articulus indeterminatus pluralis numeri utriusque generis est εαπ, e. g. εαπσηοτ, fratres. Marc. x. 30. εαποτοπ, aliqui. Marc. xi. 5. εαπχιεεἰ, mulieres. Num. xxxvi. 3.

“ Sahidice est εεπ vel επ, e. g. εεπδασ, linguæ. Act. ii. 3.  
 “ επρωεε, homines. Passim.

## CAPUT V.

## DE GENERE NOMINUM.

§. 23. Pluralia nullam admittunt differentiam generis. In singulari autem genus est vel masculinum, vel femininum. Neutrum genus Ægyptii non habent, sed per femininum plerumque, aliquando etiam per masculinum exprimunt, e. g. πατερων ἀλλος, dixerunt eam, scilicet rem, h. e. id. Marc. x. 5. πατες πας πε, *bona ei est*, i. e. *bonum ei est*. Marc. xiv. 21. ἀποη ἀλας πατηρ ησων, nos reliquimus *omnes* post nos, i. e. *omne*, πατηρ est masculinum. Marc. xiv. 21. κερ οτετωτ, τὸ χλωδ, viride, proprie *viridis* in masculino genere.

“ Sic et Sahidice, Marc. ix. 5. ερω ἀλλος, dicens *illam*, h. e. “ illud. Ibid. παποτες παη, bona nobis, i. e. bonum (est) nobis. Gr. “ *καλὸν ἐστίν*. Matth. xxvi. 56. πας πατηρ, hic *omnis*, i. e. hoc *omne*, “ *τὸ οἶνον*.

§. 24. Quædam nomina sunt generis communis, e. g. παρωτ lac, habet articulum masculinum, Pf. cxviii. 20. Pf. cxxx. 12. et alibi. Sed in feminino occurrit τερωτ. Exod. xxiii. 19. Deut. xiv. 21. ποαη, lutum. Pf. xvii. 42. xxxix. 2. ταιδαι. Pf. lxviii. 14. παηρ εααι, sessio. Lit. Basil. et ταιηρ εααι. Pf. cxxxviii. 2. Plura exempla utriusque Dialecti, vide superius, §. 15.

§. 25. Substantivorum genus e praxi potius quam e regulis addiscendum est, et dignoscitur;

1. Vel ex significatione, e. g.

ααι maritus,

εααι mulier.

ιωτ pater,

εατ mater.

αηρ filius,

αηρ filia.

2. Vel ex articulo præcedente,

πααη terra,

ταωτ puteus.

3. Vel e pronomine, adjectivo, participio, aut verbo masculini vel feminini generis appposito, e. g. οταη ερεπεαροη ηαητ, fructus, cujus semen est in illo. Gen. i. 11. Infixum εη masculinum genus indicat.

cat. Gen. ii. 21. **ἸΟΥΒΗΤ ΟΥΟΖ ΠΕΣΕΛ**, costam, et locum illius. Infixum **ec** indicat fœmininum. **ΟΥΚΑΖΙ ΤΗΡϞ**, terra tota. Passim! Adjectivum masculinum **ΤΗΡϞ** probat, **ΚΑΖΙ** esse masculinum.

**ΦΥΣΩΠ ΦΗΕΤΚΩ†**, Pison circumdans. Genes. ii. 11. **ΟΥΣΑΓΗΠΙ ΘΗ ΕΤΑΣΕΟΖ**, sagena impleta. Matth. xiii. 48. **ΛΕΛΡΕϞΥΩΠΙ ΟΥ- ΤΑΧΡΟ**. Gen. i. 6. fiat firmamentum, **ΛΕΛΡΕϞ** est præformans masc. **ἸΟΥΣΑΓΗΠΙ ΟΥΟΖ ΔΣΘΩΟΥ†**. Marc. xiii. 47. **ΔC** est 3 p. fœm.

“ Sahidice genus eodem modo agnoscitur.

§. 26. Adjectivorum et participiorum genus non ex terminatione dignoscitur, quæ in utroque genere est eadem; sed indicatur:

Vel per articulum, e. g.

**ΠΙΠΥ†** magnus, **†ΠΙΥ†** magna.

“ Sahidice **ΠΠΟΒ** magnus, **†ΠΠΟΒ** magna.

Vel per præformantia, e. g.

**ΕϞΟΥ** multus, **ΕϞΟΥ** multa.

“ Sahidice **ΕϞΟΟΥ** malus, **ΕϞΟΟΥ** mala.

Vel per Pronomina, e. g.

**ΠΕΤΟΥ** et **ΦΗΕΤΟΥ** multus, **ΘΗΕΤΟΥ** multa.

“ Sahidice **ΠΕΤΟΟΥ** malus, **†ΠΕΤΟΟΥ** mala.

Vel per Affixa; **ΤΗΡϞ** omnis, totus, **ΤΗΡC** tota.

**ΠΔΟΥϞ** multus, **ΠΔΟΥC** multa.

“ Sahidice **ΤΗΡϞ m.** **ΤΗΡC f.**

“ **ΠΔΠΟΥϞ** bonus, **ΠΔΠΟΥC** bona.

## CAPUT VI.

### DE PLURALIBUS.

§. 27. **S**INGULARIS et Pluralis Numerus a se invicem sæpius terminatione non differunt, sed tantum per articulos distinguuntur, e. g. **ΠΠΟΒΙ** et **ΟΥΠΠΟΒΙ** peccatum, in plurali **ΠΠΟΒΙ** et **ϞΔΠΠΟΒΙ** peccata.

“ Sic Sahidice **ΠΠΟΒΕ** vel **ΟΥΠΠΟΒΕ** peccatum, **ΠΠΟΒΕ** vel **ϞΠΠΟΒΕ** peccata.

§. 27. Si nomina articulum singularis vel pluralis numeri non habeant, et cum solo *α* vel *η*, casus nota, vel etiam nude ponantur; tum numerus e sola constructione dignoscendus est, e. g. Ezech. iii. 12. *τρεη ηοτηιαι* † *αλεονεεη*, vox magni motus. Substantivum *αλεονεεη* esse singulare, agnoscitur ex adjectivo singulari, quod articulo singul. *οτ* junctum est. Act. i. 8. *τετενηαωωπι αλεεορε*, eritis testes. Deut. iv. 32. *α φ† σεητ ρωει*, Deus creavit hominem. Ezech. xix. 3. *αφοτεα ρωει*, *αδρωτες ιφαγι*, homines comedit.

“ Sic Sahidice, *κε ατηπε αιιγε*, quia pugnas generant. 2 Tim. ii. “ 23. *οτκοτι αλεελοσ πε*, parvum est membrum. Jac. iii. 5. *κε αποη αλεελοσ*, quia nos membra. Ephes. iv. 25. *αη† ρωει* “ *αλεεατ*, non habeo hominem. Joh. v. 7. *ηει ηρωει*, quis homo? “ Luc. xv. 4. 1 Petr. i. 21. *ηη οτωω ηρωει † αλλα ητατ* “ *ωαχι ηστ ηρωει ετοτααδ*, in voluntate *hominis*, sed locuti sunt “ *homines sancti*.

§. 28. Quædam tamen nomina in plurali terminationem singularis mutant, quorum præcipua ordine Alphabetico hic recensebimus.

*αβοτ* mensis, pl. *ηαβητ*.

*απαω* iusjurandum, pl. *ηαπατω*.

*αλοτ* puer, pl. *ηαλωοτι*.

*ατηαρω* vox assidua, pl. *ατηαρωοτ*.

*ατωθετθοττ* incomprehensibilis, pl. *ατωθετθοττοτ*.

*αφωφ* gigas, pl. *ηαφωφι*.

*αφε* caput, pl. *ηαφηοτι*.

*αχω* magus, pl. *ηαχωοτι*.

*ατηη* aula, pl. *ηατηηοτ*.

*ατηηα* terminus, pl. *ατηηαοτ*.

*ατ* caro, pl. *ηατ* et *ηατοτι*.

*αρο* thesaurus, pl. *αρωρ*.

*βελλε* sæcus, pl. *ηιβελλετ*.

*βεχε* merces, pl. *ηιβεχηοτι*. Mich. i. 7.

*βωκ* servus, et *βωκι* serva, pl. *ηεβιακ*.

*εβο* mutus, pl. *ηεβωοτ*.

*ερεη* lacryma, pl. *ηιερεηωοτι*.

*επαω* multus, pl. *επαωοτ*.

*εωω* Æthiops, pl. *εωωτ*.

*επесе* pulcher, pl. *επесωοτ*.

*εφει* templum, pl. *ηιεφηοτι*.

εττω

етѣω onus, pl. етѣωоти.  
 еω afinus, pl. ѓаπερε et ѓаπεет.  
 еγω fus, pl. еγατ.  
 еγωт mercator, pl. пиеγοѣ.  
 ере bos, pl. пиеρωοт et пиеρηοт.  
 ηи domus, pl. ηиηи et ηиηοт.  
 ιολλ mare, pl. пιαλλιοт.  
 ιωт pater, pl. ппιοѣ.  
 ιαρο fluuius, pl. пιαρωοт.  
 λλα locus, pl. пιαλλι. Sic La Croze in Lex: repetitur et пιαλλι.  
 λλατатη solus, pl. λλατатηοт solū.  
 λλεορε testis, pl. пιαλλεορεт.  
 λλεοотро regnum, pl. λλεοотρωοт.  
 λлепριт dilectus, pl. пιαλλепраѣ. Sic La Croze.  
 λлеρι meridies, pl. ѓаπιαλλери.  
 λлетλλεορε testimonium, pl. пιαλλетλλεορεт.  
 λлеγγωωт ager, pl. пιαλλεγγωωѣ. Joel. ii. 22.  
 λκαρ dolor, pl. λκατη.  
 ληοт uber, pl. пιαλληοѣ.  
 λωиτ via, pl. пιαλλиτωοτι et пιαλλиτ.  
 παπε bonus, pl. παπεт.  
 παყе multus, pl. παყωοт.  
 οτεχρο postis, pl. пиеχροωοт. Deut. vi. 9.  
 οτηοт hora, pl. ппιοτηηωοτι.  
 οтро rex, pl. ппιοтρωοт.  
 πεοηαπε bonus, pl. ппиеοηαпηοтηοт, et ппиеοηαпηет. Mic. iii. 2.  
 ραλλο dives, pl. ппιαλλοι, et ппιαλλοωοτι.  
 ραт res, pl. ραтηοт.  
 ρελληт decima, pl. ппирελληт et ппирελληѣ.  
 ρελληε liber, pl. ппирελληεт.  
 ρεϑω cantor, pl. ρεϑωοτι.  
 ρο janua, pl. ппирωοт.  
 ροτηι vesper, pl. ѓаπιαροτηι.  
 ραϑ scribe, pl. ппιαϑ et ппιαϑοτι.  
 ραβε sapiens, pl. ппιαρвет m. ппιαρβη f.  
 ρηω doctrina, pl. ппιαρωοτι.  
 ραие pulcher, pl. ραиωοт.

κοῦτ murus, pl. πισεβῶσιον.  
 ἀδελφὸν frater, pl. πισπῆνοτ.  
 ἀδελφὸν latro, pl. πισοπι, πισωπι et πισπῆνωσι.  
 πλατὺς latus, pl. πισφίρωσι.  
 γυναῖκα mulier, pl. πισγιοῦσι.  
 τεῖνον bestia, pl. πιστεβῆνωσι.  
 πάντες omnis, pl. τῆροτ.  
 χεῖρ manus, pl. πιστοτοτ.  
 ἄνωγε mane, pl. εἰσπῆτωσι.  
 οὐρανὸν cœlum, pl. πισφῆνοτ.  
 ἐρημὸν desertum, pl. πισαῤῥετ. Malach. i. 4.  
 ῥαβδὸν virga, pl. πισβῶσι.  
 περιεγερμένος peregrinus, pl. πισπεριεγερμένων.  
 πλέγμα rete, pl. πισπῆνοτ.  
 γένος gener, pl. εἰσπῆνωσι et εἰσπῆνωνσι.  
 ἀσπίς locusta, pl. πισαῤῥετ et πισαῤῥηνοτ.  
 ἄρτι cibus, pl. πισῆροτ.  
 ἄκρον ultimus, pl. εἰσπῆτωσι.  
 ἀνὴρ maritus, pl. πισῶσι et πισῶσι.  
 ἵππος equus, pl. πισῶσι.  
 κακὸν malum, pl. εἰσῶσι.  
 ἀρχὴ primus, pl. ἀρχῆσι.  
 ἔργον opus, pl. πισῆροτ.  
 ἀποδοτικὸν tributum, pl. πισῶσι. Luc. xiii. 2.  
 μαλακὴ mollis, pl. πισμαλῆσι.  
 κάμηλον camelus, pl. πισκαμηλων.  
 ἀσθενὴς læva, pl. πισασθενῶσι.  
 πλοῖον navis, pl. πισπῆνοτ.  
 ἄλογος pes, pl. πισῶσι.  
 κλινοσπῆνος claudus, pl. πισκλινοσπῆνων.  
 ἀσθενὴς mancus, pl. πισασθενῶσι.  
 ὁ κύριος Dominus, pl. πισκοῦ et πισκοῦσι.

Ex hisce exemplis liquet, pluralia terminari in ῶσι, ῆσι, ῶσι, ῆσι, ῶσι &c. Ex adjectivis autem patet, illud ὅτι nihil esse aliud nisi affixum plurale 3 personæ, e. g. τῆρετ, τῆρετ, τῆρετ, τῆρετ, τῆρετ, omnis ille, omnis illa, omnes nos, omnes vos, omnes illi.

§. 28. " In

§. 28. "In Dialecto Sahidica pluralia etiam interdum mutant terminacionem singularis, e. g.

ἀνε caput, pl. ἀνητε.  
 ἀρο thesaurus, pl. ἑἵἄρο vel ἑπἑἄρωρ.  
 τῆιρ sporta, pl. πεῖρηοτε.  
 εiero fluvius, pl. εieroωτ et πεῖροοτε. Fol. 129. F. S.  
 τειω ἀίνα, pl. πειωοτε.  
 ειωτ pater, pl. ἡπειοτε.  
 τεκποτ hora, pl. πετποοτε.  
 τεκωη ποχ, pl. πεκωοοτε.  
 τκε αία, \*pl. ἡκοοτε.  
 μεαταατ, solus, pl. μεαταατ.  
 μεἵτερο regnum, pl. ἑμεμετερο et μεἵτερωοτε.  
 τἄρο, السور, litus, pl. πἄροοτε.  
 παιαττ beatus, pl. παιατοτ.  
 παωοτ et επαωοτ multus, pl. παωωοτ et επαωωοτ.  
 παποττ bonus, pl. παποτοτ.  
 οτρωορ canis, pl. οτρωοορ.  
 πε cœlum, pl. ἑπητε.  
 προβολη προβολη, pl. πεπροβολοοτε.  
 προσετχη preces, pl. προσετχοοτε.  
 ριαε lachryma, pl. ἡῤῥαειοοτε.  
 τρεεη, idem, pl. ἡῤῥαειοοτε.  
 τεροεπε annus, pl. ἡῤῥεποοτε.  
 ῤρο rex, pl. ἡῤῥωοτ.  
 σοη frater, pl. σηητ.  
 πεспир latus, pl. πεспироοτε.  
 τῆη jumentum, pl. ἡῤῥηποοτε.  
 τηρτ omnis, pl. τηροτ.  
 τοοτ manus, pl. τοοτοτ.  
 φτλη tribus, pl. πεφτλοοτε. Amos iii. 2.  
 ωτεκο carcer, pl. ἑἵωτεκο et ἑἵωτεκωοτ.  
 ἑδε ultimus, pl. ἡῤῥαεετ et ἡῤῥαε.  
 τῤαε ultima, pl. ἡῤῥαετ.  
 ἑαλητ avis, pullus, pl. ἡῤῥαλαατε.  
 ἑωβ opus, pl. πεῤβητε.  
 ἑη via, pl. πεῤιοοτε.  
 ἑῤε cibus, pl. πεῤρητε.  
 χοι navis, pl. ἡπεχητε.



χοεις Dominus, pl. εἰχοεις et χικοοτε.

τχοεις Domina, pl. ἱχοοτε.

ψυχη anima, pl. ψυχοοτε.

Ex hisce patet nomina Sahidica in plurali admittere terminationes ατ, ητ, ετε, ητε, οτ, ωτ, οτε, οοτε, τε, &c.

§. 30. Quamvis quædam adjectiva terminationem singularem in plurali numero soleant mutare, uti §. 28, 29 exemplis probatum est: attamen plerumque terminationem singularem in plurali retinent, et in hoc casu pluralis adjectivorum vel ex articulo pluralis numeri, vel ex preformantibus participialibus εν, τετην, ετ, σε; vel e pronomibus ηνετ, ηνετ, et ηνετ, vel e constructione (uti in substantivis, §. 24.) agnoscitur, e. g.

εν, 1 pers. εφερενωπι ενοταβ, fecit nos esse sanctos nos.  
 ερετην, 1 Cor. iv. 16. ερετηνδλι similes vos, ab ολι similis.  
 σε, σεοταβ, sancti sunt. Apocal. xii. 6. ab οταβ sanctus.  
 ετ, ετοταβ, sancta. Pf. xi. 6.  
 ηνετ, ηνετοταβ et ετοταβ, sancti, sanctæ, sancta.

“ Sic et Sahidice ;

“ εεν, εἰπεθοοτε, τα κακα, mala.

“ εν, ενλλοοτ, nos mortui. Offic. Hebdom. S. pag. τε.

“ ετετηνωπε εωττητεν ετετηνοταβ. Coloff. iii. 15.

“ sitis vos quoque sancti.

“ ετ, νεκωπε ετοω, morbi tui multi. 1 Timoth. v. 23.

“ ηνετ, ηνετοταβ, sancti.

“ σε, σεοταβ, puri sunt.

“ ετ, ετηαωτ, duri. Passim.

§. 31. Dualem numerum lingua Ægyptiaca non habet in utraque Dialecto, sed per numerum Cardinalem, ut aliæ linguæ, exprimit.

## CAPUT VI.

## DE CASIBUS.

§. 32. **L**ITTERÆ *æ* et *ñ* omnibus casibus in singulari et plurali possunt præfigi, unde Varro de Lingua Latina Lib. VIII. p. 97. Edit. Stephani observat: Ægyptiorum vocabula singulis casibus dici, i. e. unicum habere casum. Vide Jablonski de Rempha. p. 55.

*æ* ante *κ* semper, et plerumque etiam ante *εε*, *β*, *φ*, adhibetur, ante quas etiam *κ* interdum reperitur, e. g. *ñæβον*, ira. Ezech. xx. 33. pro quo 34. *ñεεβον*. *ñβω* *ñαλολι*, vinea. Ez. xvii. 8. *ñβεν-μαιος* X. 1. pro quo est 13. *εββενμαιος*, nomen proprium.

“ Sahidice ante *β* sæpius *ñ* reperitur, e. g. *ñβρρε*, novus. 1 Pet. iv. 12. Passim. *ñβαρβαρος*, barbarus. 1 Cor. xiv. 11. *ñβεαλε*, cæci. “ Joh. v. 3. Jud. ii. *ñβελαρραεε*. Luc. xiii. 18. *ñβαρραβας*, “ unde videtur constare, sonum literæ *β*, ad *ε* vel *φ* prope accessisse.

§. 33. Exempla Coptica Casuum hæc sunt:

*Nominat.* *æ*, *æφαι*, hic. Marc. vi. 3. *æποτχρωεε*, ignis eorum. Marc. ix. 48. In *plural.* Ezech. xiv. 3. *ñπαι æεεοκεεεκ*, has cogitationes. Dan. ix. 12. *εαηπιω† æπετρωοτ*, magna mala. Hof. viii. 11. *εαηεεαηερωοτω† æεεεπρα†*, altaria dilecta. Vide quoque Deut. vi. 21. x. 28.

*ñ*, *ñχωρα*, regio. Marc. i. 5. *æφρη† ñοτεβιω*, sicut mel. Ezech. iii. 2. *Plur.* *ñαβε*, prudentes. Matth. x. 16.

*Genit.* *æ*, *εεη οτσεαν æεεαωχ*, in auditu auris. Pf. xxxvii. 40. *πυηρι æφρωεε*. Ezech. vi. 2. Passim. *Plur.* *εποε æβαρηιτ*, sanguinem hircorum. Pf. xlix. 13. Ez. xxxviii. 17. *εβολειτοτοε ñπαεβιακ æπροφητης*, per manus Servorum meorum, Prophetarum.

*ε*, *κωωκ ñππ ñπτεεοοε ñτεπεκορε εεεοεη*, impletio numeri dierum obsidionis tuæ. Ez. v. 2. *ñη ñποεα*, domus Judæ. Ezech.

D

iv. 6.

iv. 6. ΤΑΡΧΗ ἡ τοφία. *Plur.* πῶρωτος ἡπιτενη, vocem alarum. Ezech. iii. 13.

*Dativ.* εε, ἐπεσλαος, populo suo. Luc. i. 77. Psal. ix. 24. εεψχωπτ εεπσο, exacerbavit Dominum. Psal. ix. 24. *Copt. dedit iram Domino.* *Plur.* ἡπεσλατος εεεεθοντης, discipulis suis sanctis. Lit. Basil. §. 101.

η, πασχω ἡλι αη, non permittebat alicui. Marc. xi. 16. *Plural.* εεωσ ἡπαη, εεπεν ταυτας. Ezech. ix. 5.

*Accusat.* εε, εεπτακο, εε εελεψην, in perniciem. Ezech. ix. 6. *Plur.* Nahum. i. 2. εεοι ἡερχων εεεπλεην εεεεωσ, imperans multis aquis. Deut. vi. 10. εεψπακ ἡεεπηνψψ εεεεακι, ad dandum tibi magnas urbes.

η, ποεε ἡεεψερχη, libera animam meam. Ps. vi. 4. εεην ἡεεεηνψ, adducam gladium. Ezech. vi. 3. εεεεωπ ἡρωι, aperui os meum. Ezech. iii. 2. εεεα ἡεεπολις, delineam urbem. Ezech. iv. 1: Ezech. 37. 23. ἡεελαος, ἡεεεψ, in populum, in Deum. *Plur.* εεεεωρχ ἡεεεεαλ, absciderunt ramos. Marc. xi. 8.

*Vocat.* εε, φεεεεεηνεε εεεεεερεος, venerande martyr. Dox. S. in Psalm. Sacra, p. 1. εεεεωπ εεεε, γεεεεεε κεεεε. Jes. xxv. 1. η, ἡεεεεεεε εεεεεε, p̄stantissime Theophile. Luc. i. 3.

*Ablativ.* εε, εεεεεψ, in circulo. Marc. vi. 6. εεεεεηνψ, hoc modo. Marc. xii. 21. *Plur.* Ezech. x. 12. ηεεεεεε εεεεεε, εεεεαλ, rotæ plenæ oculis.

η, ἡεεεεε, oleo. Ps. xxii. 5. ἡεεεεεεε εεεεεε, omnibus diebus. Ibid. 6. ἡεεεεεην, ab Ephrone. Gen. xlix. 30. ἡεεεεε ηεεεε, omni tempore. Ezech. iii. 9.

§. 33. “Sahidica nomina etiam in omnibus Casibus Singularis et Pluralis Numeri, sive cum articulis sive sine iis ponantur, literas εε et η (vel εεε et εην) ab initio admittunt.

“ *In Nominativo;*

“ εε, ηλας οεκοτι εεεεεεος ηε. Jac. iii. 5. lingua parvum est  
“ membrum. ἡεε εεεεε εεεεεεεε, sicut ipse Moses. Hebr.  
“ iii. 2.

*Plur.*

- “ *Plur.* κ̄επο ἀλλεπ̄τρε, sumus testes. Act. x. 39. ἀλλεᾱτοι, mi-  
 “ lites. Matth. xxvii. 27. ρ̄ᾱη̄κ̄ιϋ̄τ̄ ἀβ̄ᾱκι, magnæ urbes. Deut.  
 “ ix. 1. ἀ̄πισ̄τος ἀ̄λλ̄εριτ̄, fideles dilecti. 1 Tim. vi. 2. πετ̄-  
 “ οτ̄ᾱβ̄ ἀ̄λλ̄εριτ̄, sancti, dilecti. Coloff. iii. 12. ρ̄ᾱρ̄ ἀ̄προ-  
 “ φ̄η̄της, multi Prophetæ. 1 Joh. iv. 1. ρ̄ε̄η̄πο̄β̄ ἀ̄πο̄λις. Deut.  
 “ ix. 1. magnæ urbes.  
 “ η, ἡ̄παντ̄ ἀ̄τω̄ πισ̄τος ἡ̄αρ̄χῑερετ̄ς, bonus et fidelis Pontifex.  
 “ Hebr. ii. 17. οτ̄κο̄τι ἡ̄κω̄ρ̄τ̄, parvus ignis. Jac. iii. 5. οτ̄πο̄β̄  
 “ ἡ̄ειρη̄νε, magna pax. Pf. cxviii. 165.  
 “ *Plur.* ἡ̄δικ̄αιος̄ η̄ε, justi sunt. Luc. xviii. 9. ἡ̄κε̄οῡρ̄οο̄ρ̄. etiam  
 “ canes. Luc. xvi. 21. ἡ̄ρε̄ρ̄χῑο̄τε, fures. Matth. v. 19.

“ *In Genitivo;*

- “ ε̄ε, η̄ε̄ρ̄ιο̄οῡτε ἀ̄ε̄πω̄η̄ρ̄, vias vitæ. Act. ii. 28. η̄ε̄ρ̄ε̄β̄ ἀ̄ε̄π̄τ̄-  
 “ ρ̄ε̄ρ̄ε̄λ̄, jugum servitutis. 1 Tim. vi. 1.  
 “ *Plur.* ἐ̄ρ̄ ἡ̄ρ̄ο̄τ̄ρ̄ετ̄ ἀ̄η̄ ἀ̄ε̄λο̄κ̄ε̄ε̄κ, μὲν εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Rom.  
 “ xiv. 1.  
 “ ἡ̄, ρ̄ ἡ̄ρ̄ᾱιρ̄η̄σις ἡ̄τ̄ᾱκο, hæreses perditionis. 2 Petr. i. 1. η̄ε̄ρ̄ο̄οῡτ̄  
 “ ἡ̄τ̄πε̄π̄τ̄κο̄στι, dies Pentecostes. Act. ii. 1. η̄ε̄πε̄ρε̄ε̄ ἡ̄ε̄β̄-  
 “ ρ̄ᾱε̄ε, semen Abrahami. Hebr. ii. 6. οτ̄ᾱ ἡ̄η̄ρε̄ρ̄ῡβε̄ρ̄ ρ̄ε̄-  
 “ ρ̄ε̄λ̄, unus conservorum. Matth. xviii. 28.

“ *In Dativo;*

- “ ε̄ε, ἡ̄ε̄τ̄ε̄ο̄οῡτ̄ ἀ̄ε̄πε̄τ̄ἡ̄ε̄ιω̄τ̄. Matth. v. 16. gloriâ dent Patri  
 “ vestro. ε̄ρε̄τ̄ε̄λο̄οῡτ̄ κω̄ ἐ̄βο̄λ̄ ἀ̄ε̄πε̄ρ̄σο̄η, Si non remiserit quis  
 “ fratri suo. Matth. xviii. 35.  
 “ *Plur.* ε̄τε̄τ̄ ἡ̄κο̄ῑνω̄η̄ει ἀ̄ε̄λο̄κ̄ρ̄ς ἀ̄ε̄πε̄χ̄ς̄. 1 Petr. iv. 13. κ̄ῑνω̄ν̄τ̄ι  
 “ τοῖς τῷ Χριστῷ σιδημασι.  
 “ η, ε̄εῑνε ἡ̄η̄ε̄ρ̄σο̄η̄τε, similem esse fratribus suis. Hebr. ii. 17.

“ *In Accusativo;*

- “ ε̄ε, ρ̄ᾱε̄ε̄ρ̄τε ἀ̄ε̄πε̄σε̄ρε̄ε̄ε̄, assumpsit semen. Hebr. ii. 16.  
 “ τ̄ἡ̄πᾱε̄ῑρε̄ ἀ̄ε̄πᾱι, faciemus hoc. Jac. iv. 5.  
 “ *Plur.* ἡ̄τ̄ᾱρ̄τᾱε̄ε̄ῑε̄ ἀ̄ε̄π̄η̄τε. Pf. cxxxv. 5. qui fecit cœlos. ἀ̄τ̄  
 “ το̄το̄ρ̄ ἡ̄ε̄μ̄ἡ̄τε̄ρ̄ω̄οῡτ̄ τ̄η̄ρο̄οῡ. Matth. iv. 8. monstravit ei reg-  
 “ na omnia.

- “ ἦ, ἀ ποτῶν τῶν οὐρανῶν, Deus fecit cœlum. Gen. i. 7. εἶπω  
 “ ἡ παραβολὴν, dixit parabolam. Luc. xiv. 7. ἐκχί πνεύματα σου,  
 “ acceperisti bona tua. Luc. xiv. 25. ἰθὺς, thesaurus (congregate)  
 “ Matth. vi. 20. βῶντες ἰθὺς, intuemini aves. 26.

“ *In Vocativo;*

- “ 1 Joh. ii. 12, 13. ἡμεῖς, τέκνα. 13. ἡμεῖς, πατέρες, ο Patres!  
 “ 13, 14. ἡμεῖς, νεανίας, ο Juvenes!

*In Ablativo;*

- “ ἡ, ἡ σαββάτου, Sabbatō. Luc. xiv. 1. ἀπερὸς ἡ σαβ-  
 “ βάτου, die Sabbathi. Ibid. 5.  
 “ *Plur.* Matth. xviii. 35. ἐν τοῖς οὐρανοῖς, qui in cœlis. Luc. xviii. 30.  
 “ ἡ μετὰ τὸν οὐρανόν, cum scortis.  
 “ ἡ, ἡ πάντοτε, omni tempore. 2 Pet. i. 15. ἡ μετὰ τὸν  
 “ ἄλ, Luc. xxii. 55. in medio aulae. Jac. v. 15. ἐκ τῆς ἑλαιοῦ  
 “ περὶ, ad unguendum oleo. Luc. xvi. 22. ἐκ τῶν ἀγγέλων,  
 “ ab angelis.

§. 35. Speciales notæ casuum in utroque numero hæc sunt:

*In Nominativo;*

- ἦ, e. g. ἦ ὁ κύριος, Dominus. Ezech. xi. 11. ἦ ὁ ἄνθρωπος,  
 homo. Ezech. x. 3. ἦ ἡ κακία σου, malitia tua, fem. Nah. iii. 19.  
 ἦ ἡ βασιλεία σου, reges. Pf. ii. 2. ἦ ἡ πύρρον, ignis. Nah. iii. 15.  
 ἦ ἡ ἀνομή, greges. Sophon. ii. 14. ἦ ἡ ἀνομία σου, βρωχθ.  
 Nahum. iii. 16. ἦ ἡ ὅλη ἡ γῆ, omnis. Sophon. iii. 9.  
 “ ἦ ὁ Πέτρος, e. g. ἦ ὁ Πέτρος, Petrus. Act. i. 3. ἦ ὁ κύριος, Matt.  
 “ iv. 10. Jesus. ἦ ἡ ἡμέρα σου, dies. Act. ii. 1. ἦ ὁ κύριος σου,  
 “ σου. Pf. xcvi. 1. ἦ ὁ κύριος σου, filii. 2 Joh. 13. ἦ ἡ ἀνομία σου  
 “ σου, discipuli. Joh. xi. 12.

*In Genitivo;*

- ἦ, e. g. ἡ ἡμέρα σου, hora sufficit. Luc. i. 10.  
 ἡ ἡμέρα σου, vassa Basanis. Amos. iv. 1. ἡ ἡμέρα σου  
 σου, dies retributionis. Jesa. lxiii. 4. ἡ ἡμέρα σου, ἡ ἡμέρα σου  
 σου, αἶμα τῶν Cherubim. Ezech. x. 5. ὡς ἡμέρα σου, ἡ ἡμέρα σου  
 σου, O urbs sanguinum! Nahum. iii. 1. ἡ ἡμέρα σου, ἡ ἡμέρα σου  
 σου, fons scuticarum. Ibid. 2.

“ Sahidice

“ Sahidice quoque ἦτε, e. g. ἑπιψαχε ἦτε πῖοῦτε, verba Dei.  
 “ 1 Petr. iv. 11. ἑπὶ ὁψαχε ἦτε ταε, in verbō veritatis.  
 “ 2 Cor. vi. 7.

*In Dativo*; non datur alia nota Casus in utraque Dialecto, præter εἰ et ἦ, superius notata.

*In Accusativo*;

Præpositiones, quæ accusativum regunt, vidè de iis Syntaxih.

Præcipue præpositio è in, e. g. ἐταφῶπτ εἰληῆς, cum appropin-  
 quasset Hierosolymas. Marc. xi. 1. εἶσατ ἐψω, viderunt arborem.  
 Marc. xi. 20.

Si hanc præpositionem è, immediate sequatur articulus indeterminatus  
 οὔ, contrahitur cum eo in εὔ, e. g. εὔτακο, in perniciem. Ez. xxv. 7.  
 et contracte εὔτακο, idem. Ezech. xxvi. 21. Mich. iii. 3. εὔψιω,  
 in ollam. Sic Codex Regius, sed Officium H. S. MS. εὔψιω. εὔ-  
 χωχ πλάκῳ (pro εὔχωχ) in anguli Caput. Marc. xii. 10. εὔεῖ-  
 λει (pro εὔεῖλει) in uxorem. Marc. xii. 23.

Hinc si prius substantivum εὔ præfixum habeat, sequens substantivum  
 habet articulum οὔ, Ezech. xiv. 8. εὔψαχε οὔοῦ οὔτακο, in de-  
 sertum et perniciem.

Hinc εὔ tantum ante singularia, quæ nullum articulum habent, po-  
 nitur, et non ante pluralia, e. g. reperitur εὔτακο in perniciem, sed  
 non legitur εὔπτακο vel εὔοὔτακο, verum ἐπτακο. Hof. v. 9.  
 Malach. i. 2. vel εὔτακο. Sic εὔεῖλει in holocaustum. Num. vi. 11.  
 vii. 15. xv. 8. εὔεῖλει Num. vi. 14. xv. 24. ἐπιεῖλει vii. 33, 34, 35.

“ Sic Sahidice, εἰχρεε, in (urbem) Sichem. Act. vii. 16. εἰπῶ  
 “ εἰροοῦψ ἐπετῆψεχῆ, ne curetis animam vestram. Matth. vi. 25.  
 “ εἰσωτῆ εἰσεῖ, audivimus vocem. 2 Petr. i. 18. εἰερεῖ  
 “ ἐπεκῆτολη, custodivi mandata tua. Pl. cxviii. 168. Sic et εὔ ad-  
 “ hibetur ante singularia, quæ articulum non habent, e. g. εὔεῖ  
 “ ρωεε, invenerunt hominem (pro εὔεῖρωεε) Act. xiii. 6. Solet  
 “ enim verbum εὔ cum præpositione εἰ constri. (εὔεῖρο pro εὔεῖρο)  
 “ in regem. Act. xiii. 12.

*In Vocativo*;

ω, ωρωεε, o homo. Rom. ix. 20. Hoc ω potest omitti, et tunc  
 Vocativus e Sensu dijudicandus est, e. g. εἰεο, o Amos! Amos vii. 8.  
 ἦψηρι εἰερωεε, fili hominis! Ezech. xi. 4. πιατῶαχε, mite!  
 Marc. ix. 25. τῶερι ἦεωπ, o filia Sionis! Joh. xii. 15. ἦπορηῆ,  
 o stertum! Ezech. xvi. 35.

Præcipue

Præcipue si infixum primæ personæ adfit, uti in *Gallico*: *Monsieur, mes freres*, e. g. παπαλαος, popule mi! Seu vos, qui pertinetis ad populum meum! παλεεπρατ, dilecti mei! Passim. πᾱσ̄, Domine mi! Historia Belii. 29.

“ Sic Sahidice, ω̄ πχοεις, Domine! Pf. cxv. 16. πεψβεερ, amici! Luc. xiv' 10. τεσθιαε, γυναι. xxii. 57. πασπητ, fratres mei! “ Jac. ii. 4. Passim. παψηρε, τμνα, infantes mei! 1 Joh. ii. 18.

In utraque Dialecto Vocativus Græcus sæpe retinetur, e. g. Luc. i. 3. οεωφιλε.

“ Sic Sahidice, πετρε, Petre. Act. ix. 7.

*In Ablativo;*

Varia Præpositiones in utraque Dialecto nomini præponuntur et nomen vel nude, vel cum nota Casus εε et η̄ sequitur.

*Coptice.*

εβολ, εβολθεν  
εβολθε εβολθικεν &c. ex  
ικχεν a  
πεε cum  
θεν in  
θι in, &c.

*Sahidice.*

εβολ, εβολθεν &c.  
ex  
ικχεν a  
εεη̄ cum  
θη̄ in  
θι in, &c.

§. 36. Paradigma Casuum utriusque numeri et generis in utraque Dialecto hoc est:

*Nom.* εε, η̄, η̄χε, et Sahidice η̄σ̄.

*Gen.* εε, η̄, η̄τε.

*Dativ.* εε, η̄.

*Accus.* εε, η̄, et præpositiones, quæ regunt Accusativum.

*Vocat.* εε, η̄, ω̄.

*Ablat.* εε, η̄; et præpositiones, quæ regunt Ablativum.

Dialectus Sahidica loco εε et η̄ etiam εεε et εεη̄ admittit tam in singulari, quam plurali, e. g. εεπη̄τε, cæli, pro εεπη̄τε. Fid. Sap. p. 5. l. 42. εεη̄η̄ επροεπε, octo annos, alias προεπε. Ibid. p. 328. l. 40. επθη̄κε pauperes, pro η̄θη̄κε. εεποη̄ pro εεποη̄, vitæ. Act. ii. 22. επε̄τοη̄ quietis, pro η̄ε̄τοη̄. Act. iii. 20. επ̄ρο regis, pro η̄ρο. Act. xii. 21. &c.

§. 37. Si

§. 37. Si nulla casus nota adfit, vel tantum εἰ et ἢ, quæ ante omnes Casus admittuntur; e sensu et nexu casus discernendi sunt, e. g. Marc. xi. 14. ἢπερλίχε ὄτωλε ὄτταρ, nemo amplius edat fructum. Marc. iii. 23. ἢτε πατανας ρι πατανας, ut Satanæ ejiciat Satanam. ψηρι ὄταε ψηρι, filii et filia non &c. Ezech. xiv. 8.

“ Sic Sahidice, Luc. xv. 2. παι ψεν ρεφερποβε εροφ, hic recipit peccatores ad se. Pí. cxv. 12. εἰπατηνεε ὄτ πχοεις, quid retribuam Domino. Joh. ix. 6. εφταλλε ὄτωλε, fecit lutum.

\*\*\*\*\*

## C A P U T VIII.

### DE COMPARATIONE.

§. 38. **C**OMPARATIVUS exprimitur, dum post positivum, ante sequens substantivum vel pronomen, particula εἰσοτε vel εἰ ponitur, e. g. φχορ εἰσοτεροι fortior me (fortis plus me) Matth. iii. 11. παρφ εἰωαλληνε, major Johanne (magnus quam Johannes) Mat. xi. 11. ραλληψφτ εἰπα, majora his (magna quam hæc) Ez. viii. 1.

Interdum positivo vox ἡροτο *plus, magis*, additur, e. g. εεωιτ εἰπαρφ ἡροτο viam meliorem (bonam magis) Hebr. iii. 3. εεψφζ ἡροτο ταιο dignus magis honore, i. e. dignior.

“ Sahidice, εροτε, ε, ἡροτο, et παρρ adhibetur, e. g. Pí. cxviii. “ 103. ρλοσ εροτε εβιω, dulcior melle (dulcis supra mel). Passim. “ ἡπεπεσοοτ εἰπα, pejora quam hoc (mala quam hoc). Joh. v. 14. “ Passim. ἡροτο εοοτ παρρ εεωιτνε, *πλιονας δεζας παρρ Μουσῶν*. “ Hebr. iii. 3. Fidel. Sap. MS. pag. 4. lin. 25. εποπ ρεπεεεκαριος “ εποπ παρρ ἡρωεε τηροτ, nos beatiore omnibus hominibus “ sumus (beati supra homines).

§. 39. Interdum Comparativus e sola constructione dijudicandus est, e. g. Matth. xviii. 19. πιπηψφτ εεπ φμετοτρο ἡτε πιφνοτι, magnus



magnus in regno caelorum. Græce *μείζων*, major. Ezech. viii. 13. *ΧΠΑ-  
ΝΑΤ ΕΡΑΠΙΟΥΤ ΠΑΝΟΛΙΑ*, videbis magnas, i. e. majores iniquita-  
tes. Græce *μείζονας*.

“ Sic Sahidice: *οτιποσινποδε*, magnum, i. e. majus, peccatum.  
“ Græce *μείζονα*. Joh. xix. 11. 1 Joh. v. 9. *ΠΤΑΠΤΡΕ ΔΙΠΠΟΤΤΕ*  
“ *ΠΑΣ*, testimonium Dei magnum, i. e. majus. 1 Cor. xiii. 13. *οτιποσ*  
“ *ΔΕ ΠΝΔΙ ΤΕ ΤΑΓΑΓΗ*, magna his (i. e. major) est amor. Græce  
“ *μείζων*.

§. 40. Superlativus formatur dum Positivo vox *ἐλεεω* valde addi-  
tur, quæ etiam uti apud Hebræos solet duplicari. Gen. xxx. 43. *ΡΑ-  
ΛΛΟ ΕΕΛΕΩΟ ΕΕΛΕΩΟ*, dives valde valde, i. e. ditissimus.

“ Sic Sahidice: Fidelis Sap. MS. p. 450. *ΠΑΤΠΑΛΙΟ ΠΟΤΟΕΙΝ ΕΣΕ-  
“ ΡΟΤΟΕΙΝ ΕΕΛΕΩΟ ΕΕΛΕΩΟ*, magna vis luminis, lucens valde valde,  
“ i. e. maxime. p. 5. lin. 10. eadem. *Ι. Ρ. 7. Η 12.* etiam *ΕΕΛΕΤΕ*  
“ *ΕΕΛΕΤΕ*, valde valde, i. e. maxime. Ibid. l. 31.

Interdum Superlativus eodem fere modo, ut Comparativus, formatur,  
præponendo voci, quæ Positivum sequitur, particulam aliquam, *εβολ-  
οσσε* inter, ex, vel *ε*, quam, et addendo voci adjectivum *τηρ* om-  
nis, e. g. Genes. iii. 1. *οσσαδε πε εβολοσσε πιηριον τηροσ*,  
prudens inter bestias omnes, i. e. prudentissimus. Græce *φρονιμώτατοσ*  
*παντων των ζωντων*. Ephes. iii. 8. *φνετσοκ επιαγιος τηροσ*, parvus  
quam omnes Sancti, i. e. minimus omnium Sanctorum, *ελαχιστω παντων*  
*των αγιωσ*.

“ Sic Sahidice: Ps. lxxviii. 7. *οσροσσε εχεπ οσση πιε*, terribi-  
“ *λισ super omnes*, i. e. terribilissimus. Officium Hebd. S. pag. *σπξ.*  
“ lin. 10. *εσροσσε εδαιεοπιον πιε*, pejor dæmoniiis omnibus.

§. 41. Interdum Superlativus e solo sensu dignoscendus est, e. g. Thr.  
iii. 55. *εβολοσσεσ οσλακκοσ εσραπεσσητ*, *εσ λακκω κερταττε*, ex lacu  
“ infero, i. e. infimo.

“ Sic Sahidice: 2 Petr. i. 4. *Πποσ ηερητ*, *μειζισα παραγέματα*, mag-  
“ *νασ*, i. e. maximæ, promissiones.

CAPUT IX.  
DE NUMERALIBUS.

§. 42. **N**UMEROS Ordinales Ægyptiorum huc apponere libet.

*Coptice.*

ⲁ, ⲟⲩⲁⲓ m. ⲟⲩⲓ f.  
 Ⲃ, ⲥⲛⲁⲩ m. ⲥⲛⲟⲩⲥ f.  
 Ⲅ, ⲩⲟⲙⲉⲧ m. ⲩⲟⲙⲉⲥ f.  
 Ⲇ, Ⲓⲧⲟⲟⲩ m. Ⲓⲧⲟⲉ f.  
 Ⲉ, ⲥⲟⲟⲩ m. ⲥⲟ f.  
 Ⲋ, ⲩⲁⲩⲩⲩ m. ⲩⲁⲩⲩⲩⲓ f.  
 Ⲍ, ⲩⲩⲙⲉⲛⲛ m. ⲩⲩⲙⲉⲛⲛⲓ f.  
 Ⲏ, ⲩⲩⲩⲧ m. ⲩⲩⲩⲧⲥ f.  
 ⲏ, ⲙⲉⲛⲧ m. ⲙⲉⲛⲧⲥ f.  
 Ⲑ, ⲙⲉⲧⲟⲩⲁⲓ m. ⲙⲉⲧⲟⲩⲓ f.  
 Ⲓ, ⲙⲉⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ m. ⲙⲉⲧⲥⲛⲟⲩⲥ f.  
 Ⲕ, ⲙⲉⲧⲩⲟⲙⲉⲧ m. ⲙⲉⲧⲩⲟⲙⲉⲥ f.  
 Ⲗ, ⲙⲉⲧⲒⲧⲟⲟⲩ m. ⲙⲉⲧⲒⲧⲟⲉ f.  
 Ⲙ, ⲙⲉⲧⲥⲟⲟⲩ  
 Ⲛ, ⲙⲉⲧⲩⲁⲩⲩⲩ  
 Ⲟ, ⲙⲉⲧⲩⲩⲙⲉⲛⲛ  
 Ⲡ, ⲙⲉⲧⲩⲩⲩⲧ  
 Ⲣ, ⲭⲟⲩⲱⲧ m. ⲭⲟⲩⲱⲧⲥ f.  
 Ⲥ, ⲙⲁⲁⲂ  
 Ⲧ, Ⲓⲙⲉ  
 Ⲩ, ⲧⲉⲟⲩⲓ  
 Ⲫ, ⲥⲉ  
 Ⲭ, ⲩⲩⲩⲉ  
 Ⲯ, ⲩⲩⲩⲉⲛⲉ  
 Ⲱ, ⲛⲓⲥⲧⲉⲟⲩⲓ  
 Ⲳ, ⲩⲩⲉ

*Sabidice.*

ⲟⲩⲁ m. ⲟⲩⲉⲓ f. unus, una.  
 ⲥⲛⲁⲩ m. ⲥⲓⲧⲉ f. duo, duæ.  
 ⲩⲟⲙⲉⲛⲧ m. ⲩⲟⲙⲉⲧⲉ f. tres, a.  
 Ⲓⲧⲟⲟⲩ m. Ⲓⲧⲟⲉ f. quatuor.  
 ⲥⲟⲟⲩ m. ⲥⲟⲉ f. quinque.  
 ⲩⲁⲩⲩⲩ m. ⲩⲁⲩⲩⲩⲉ f. septem.  
 ⲩⲩⲙⲉⲛⲛ m. ⲩⲩⲙⲉⲛⲛⲉ f. octo.  
 ⲩⲩⲩⲧ m. ⲩⲩⲩⲧⲉ f. novem.  
 ⲙⲉⲛⲧ m. ⲙⲉⲛⲧⲉ f. decem.  
 ⲙⲉⲛⲧⲟⲩⲁ undecim.  
 ⲙⲉⲛⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ duodecim.  
 ⲙⲉⲛⲧⲩⲟⲙⲉⲧ tredecim.  
 ⲙⲉⲛⲧⲁⲒⲧⲉ quatuordecim.  
 MS. Par. n. 44. fol. 132.  
 quindecim.  
 sexdecim.  
 septemdecim.  
 octodecim.  
 novemdecim.  
 ⲭⲟⲩⲱⲧ m. ⲭⲟⲩⲧⲉ f. viginti.  
 ⲙⲁⲁⲂⲂ triginta.  
 Ⲓⲙⲉ quadraginta.  
 ⲧⲁⲓⲟⲩ quinquaginta.  
 ⲥⲉ sexaginta.  
 ⲩⲩⲩⲉ septuaginta.  
 Ⲓⲙⲉⲛⲉ octuaginta.  
 ⲛⲓⲥⲧⲁⲓⲟⲩ nonaginta.  
 ⲩⲩⲉ centum.

E

ⲥ, ⲥⲛⲁⲩ ⲛⲩⲩⲉ

*Coptice.*

*Sahidice.*

Ⲁ, Ⲁⲛⲁⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ϣⲏⲛⲧ	200.
Ⲁ̅, ϣⲟⲗⲗⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ϣⲟⲗⲗⲛⲧ ⲛⲓⲥⲉ	300.
Ⲁ̅̅, ϣⲧⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ϣⲧⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	400.
Ⲁ̅̅̅, ⲧⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ⲧⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	500.
Ⲁ̅̅̅̅, Ⲁⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	Ⲁⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	600.
Ⲁ̅̅̅̅̅, ϣⲁⲗⲥⲥⲥ ⲛⲓⲥⲉ	Ⲁⲁⲗⲥⲥ ⲛⲓⲥⲉ	700.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅, ϣⲱⲗⲗⲗⲗ ⲛⲓⲥⲉ	ϣⲱⲗⲗⲟⲧ ⲛⲓⲥⲉ	800.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲓⲧ ⲛⲓⲥⲉ	ϣⲓⲀ ⲛⲓⲥⲉ	900.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲟ	ϣⲟ	1000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅, Ⲁⲛⲁⲧ ⲛⲓⲥⲟ	Ⲁⲛⲁⲧ ⲛⲓⲥⲟ	2000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲟⲗⲗⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ϣⲟⲗⲗⲛⲧ ⲛⲓⲥⲟ	3000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲧⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ϣⲧⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	4000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲧⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ⲧⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	5000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, Ⲁⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	Ⲁⲟⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	6000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲁⲗⲥⲥⲥ ⲛⲓⲥⲟ	Ⲁⲁⲗⲥⲥ ⲛⲓⲥⲟ	7000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲱⲗⲗⲗⲗ ⲛⲓⲥⲟ	ϣⲱⲗⲗⲟⲧ ⲛⲓⲥⲟ	8000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲓⲧ ⲛⲓⲥⲟ	ϣⲓⲀ ⲛⲓⲥⲟ	9000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲁⲗⲏⲧ ⲛⲓⲥⲟ, vel Ⲁⲗⲏⲁ, ⲁⲟⲟ	ⲁⲗⲏⲧ ⲛⲓⲥⲟ, vel ⲧⲗⲏⲁ	10000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲉ ⲛⲓⲥⲟ, vel ⲁⲗⲏⲧⲛⲓⲀⲗⲏⲁ	ϣⲉ ⲛⲓⲥⲟ, vel ⲁⲗⲏⲧⲛⲓⲀⲗⲏⲁ	100,000.
ⲗⲉⲧⲉⲱⲛⲏ, ⲁⲟⲟⲟ	ⲗⲉⲧⲉⲱⲛⲏ	
ϣⲟ ⲛⲓⲥⲟ	ϣⲟ ⲛⲓⲥⲟ	1,000,000.

Numeri hi exstant in MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, qui inter Copticos est 44tus, fol. 136. et sequent. et fol. 152. et sequent. Coptice Numeri raro per voces, Sahidice raro per literas alphabeti exprimiuntur.

§. 43. Numeri ordinales exprimuntur, si numero cardinali præfigatur particula ⲗⲗⲗⲗ cum articulo, e. g.

*Coptice.*

*Sahidice.*

ϩⲟⲧⲓⲧ m. primus,	ϩⲟⲧⲓⲧ f. prima.
ⲛⲓⲗⲗⲗⲗⲗ̅ } ⲛⲓⲗⲗⲗⲗ Ⲁⲛⲁⲧ m.	ⲧⲗⲗⲗⲗⲗ̅ⲧ, ⲧⲗⲗⲗⲗⲀⲛⲁⲧⲧ f.
ⲗⲗⲗⲗⲗⲗⲗ̅ } secundus, secunda.	
ⲛⲓⲗⲗⲗⲗⲗ̅̅, ⲛⲓⲗⲗⲗⲗ ϣⲟⲗⲗⲧ m.	ⲧⲗⲗⲗⲗ̅̅, ⲧⲗⲗⲗⲗϣⲟⲗⲗⲧⲧ f. gus.
ⲛⲓⲗⲗⲗⲗⲗ̅̅̅ m.	ⲧⲗⲗⲗⲗ̅̅̅ f. quartus, a.
	ⲛⲓⲗⲗⲗⲗⲗ̅̅̅̅

*Coptice.*

ⲡⲉⲗⲗⲉⲓⲛⲉ m.  
 ⲡⲉⲗⲗⲉⲓⲛⲉ m.  
 ⲡⲉⲗⲗⲉⲓⲛⲉ m.  
 ⲡⲉⲗⲗⲉⲓⲛⲉ m.  
 ⲡⲉⲗⲗⲉⲓⲛⲉ m.  
 ⲡⲉⲗⲗⲉⲓⲛⲉ m.

*Sahidice.*

†ⲙⲉⲗⲗⲉ f. quintus, a.  
 †ⲙⲉⲗⲗⲉ f. sextus, a.  
 †ⲙⲉⲗⲗⲉ f. septimus, a.  
 †ⲙⲉⲗⲗⲉ f. octavus, a.  
 †ⲙⲉⲗⲗⲉ f. nonus, a.  
 †ⲙⲉⲗⲗⲉ f. decimus, a.

“Sahidice raro ⲙⲉⲗⲗⲉ, plerumque ⲙⲉⲗⲗⲉ, adhibetur, cujus exempla  
 “in Mysterio MS. Litterarum Græcarum p. m. 8. 9. 11. existant.

- “ⲡⲉⲗⲗⲉⲓⲛⲉ primus.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ ⲥⲛⲁⲧ secundus.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ Ⲫⲟⲙⲉⲛⲧ tertius.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ Ⲅⲧⲟⲟⲩ quartus.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ †ⲟⲩ quintus.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ ⲉⲟⲟⲩ sextus.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ ⲥⲁⲩⲩⲉⲛ septimus.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ Ⲫⲙⲉⲟⲩⲛⲉ octavus.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ Ⲫⲓⲥ nonus.
- “ⲡⲉⲗⲗⲉ ⲙⲉⲛⲧ decimus.

§. 44. Adverbia *primo, secundo, tertio* &c. exprimuntur per numeros  
 Cardinales, e. g. ⲥⲛⲁⲧ secundo, Ⲫⲟⲙⲉⲛⲧ tertio, 1 Cor. xii. 28.

“Sic Sahidice ⲡⲉⲗⲗⲉⲓⲛⲉ primo.

§. 45. Diebus mensium particula ⲥⲟⲩ solet præmitti, e. g. Ⲫⲙⲉⲗⲗⲉ  
 ⲙⲉⲗⲗⲉ Ⲅⲧⲟ ⲙⲉⲛⲓⲁⲃⲟⲩ, ad decimam quartam mensis. Exod. xii. 6.  
 Gen. viii. 4. ⲛⲥⲟⲩ ⲕⲗ̄ ⲙⲉⲛⲓⲁⲃⲟⲩ, 27ma mensis. Potest tamen eti-  
 am ⲙⲉⲗⲗⲉ adhiberi, Gen. ii. 2. Ⲅⲉⲛ ⲡⲉⲗⲗⲉⲟⲟⲩ ⲙⲉⲗⲗⲉ ⲥⲛⲁⲧ, se-  
 cundo die.

“Sic Sahidice, in Inscriptione Psalmi XLVII mi ⲛⲥⲟⲩ ⲉⲛⲁⲧ ⲛⲓⲥⲁⲃ-  
 “ⲃⲁⲧⲟⲛ, *δευτὴν σαβᾶτου*. Plerumque tamen ⲙⲉⲗⲗⲉ adhibetur.

§. 46. Numero horarum diei præmittitur ⲁⲭⲛ, e. g. ⲙⲉⲛⲓⲁⲧ ⲛⲁⲭⲛⲉ,  
 hora tertia. Matth. xx. 3.

“Sahidice ⲭⲛ. Matth. xx. v. ⲙⲉⲛⲓⲁⲧ ⲛⲁⲭⲛ ⲥⲟⲩ ⲙⲉⲛⲓⲁⲧ Ⲫⲓⲧⲉ,  
 “circa sextam et nonam horam.

§. 47. Numeri distributivi exprimuntur repetitione ejusdem vocis, e.g.  $\overline{\text{KK}}$  vel  $\text{C}\overline{\text{N}}\overline{\text{A}}\overline{\text{T}}\overline{\text{C}}\overline{\text{N}}\overline{\text{A}}\overline{\text{T}}$ , bini. Marc. vi. 7.  $\overline{\text{F}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}\overline{\text{I}}\overline{\text{F}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}\overline{\text{I}}$ , unusquisque. Luc. xvi. 5.

“ Sic Sahidice,  $\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}$ ,  $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{S}}\overline{\text{K}}\overline{\text{A}}\overline{\text{D}}\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{S}}$ . Marc. xiv. 19.  $\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}$ , “ quilibet. Act. ii. 6.

§. 48. Numeralia Latinorum adverbialia, quæ vices rei numerant, exprimuntur, si numeris Cardinalibus vox  $\text{COP}$  addatur, e.g.  $\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}$ , semel. Rom. vi. 7.  $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}\overline{\text{C}}\overline{\text{N}}\overline{\text{A}}\overline{\text{T}}$  bis, duabus vicibus. Pf. lxi. 11.  $\overline{\text{A}}\overline{\text{Y}}\overline{\text{A}}\overline{\text{Y}}\overline{\text{C}}$   $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}$ , Pf. ciii. 30. septies, septem vicibus.

“ Sic Sahidice,  $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}$ ,  $\overline{\text{A}}\overline{\text{P}}\overline{\text{E}}\overline{\text{Z}}$ , semel. Jud. iii. 5.  $\overline{\text{Z}}\overline{\text{A}}\overline{\text{Z}}$   $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}$ ,  $\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}\overline{\text{L}}$ - $\overline{\text{L}}\overline{\text{A}}\overline{\text{M}}\overline{\text{I}}\overline{\text{S}}$ , multis vicibus. Joh. xviii. 2. Scribitur etiam  $\text{CEN}$  et  $\text{COOP}$ .

§. 49. Numeralia multiplicativa exprimuntur per numeros Cardinales, addendo iis vocem  $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{K}}\overline{\text{A}}\overline{\text{B}}\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}$ , e.g.  $\overline{\text{E}}\overline{\text{C}}\overline{\text{E}}\overline{\text{S}}\overline{\text{I}}\overline{\text{T}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}$   $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{P}}$   $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{K}}\overline{\text{A}}\overline{\text{B}}\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}$ , accipiet centuplum. Matth. xix. 29.

“ Sic Sahidice,  $\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{T}}\overline{\text{B}}\overline{\text{A}}$   $\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{K}}\overline{\text{A}}\overline{\text{B}}\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}$ ,  $\overline{\text{M}}\overline{\text{U}}\overline{\text{L}}\overline{\text{T}}\overline{\text{I}}\overline{\text{P}}\overline{\text{L}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\overline{\text{I}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}$ . Pf. lxxvii. 17.

\*\*\*\*\*

## CAPUT X.

### DE PRONOMINIBUS.

§. 50. Pronomina personalia hæc sunt :

	<i>Coptica.</i>	<i>Sahidica.</i>
		<i>Primæ Personæ.</i>
Sing.	$\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{O}}\overline{\text{K}}$ ego	$\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{O}}\overline{\text{K}}$ , vel $\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{K}}$ } ego.
	$\overline{\text{M}}\overline{\text{H}}\overline{\text{I}}$ mihi	$\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}$ , vel $\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{T}}$ } $\overline{\text{M}}\overline{\text{A}}\overline{\text{I}}$ mihi.
Plur.	$\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{O}}\overline{\text{N}}$ nos	$\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{O}}\overline{\text{N}}$ nos.
	$\overline{\text{M}}\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}$ nobis	$\overline{\text{M}}\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}$ nobis.

*Coptica.*

<i>Coptica.</i>	<i>Secundæ Personæ.</i>	<i>Sahidica.</i>
Sing. ἡθoκ tu, m. ἡθo tu, f. ηακ tibi, m. ηe tibi, f.		ἡτοκ tu, m. vel ἡτ῀κ. ἡτο tu, f. ηακ tibi, m. ηe tibi, f.
Plur. ἡωτην vos, ηωτην vobis, ἡηποτ ἡτηἡηποτ } vos, vobis. ετηἡηποτ }		ἡτωτἡ et ἡτετἡ vos. ηητἡ vobis. τηηποτ vos, vobis. Fid. Sap. MS. p. 175. l. 42. p. 235. l. 14.

*Tertiæ Personæ.*

Sing. ἡθοϋ ille, m. ηαϋ ei, m. ἡθοc illa, f. ηαc ei, f.		ἡτοϋ ille, m. ηαϋ illi, m. ἡτοc illa, f. ηαc ei, f.
Plur. ἡωωτ illi, illæ, illa. ηωωτ illis.		ἡτοωτ illi, illæ, illa. ηατ illis.

§. 51. Pronomina *Personalia* etiam per certas voces ac particulas, cum præpositionibus et affixis conjunctas, exprimuntur, c. g.

I. ἕεεο. ἕεεοἰ, me. Marc. xi. 37. Pſal. xxiii. 1. ἕεεοη, nostrum, nobis, nos. Marc. x. 37, 39. Luc. i. 71. ἕεεοκ, te. Pſ. xx. 13. ἕεεο, tibi, fam. Gen. xxi. 17. ἕεεωτην, vos, vobis. Marc. vi. 31. ἕεεοϋ, ei, eum. Luc. i. 74. ἕεεοc, illam. Pſ. cxiii. 9. ἕεεωωτ, illos. Pſ. viii. 4.

“ Sic Sahidice, ἕεεοἰ, mihi, me. ἕεεοη, nos. ἕεεοκ, te, m.  
“ ἕεεο, te, f. ἕεεωτἡ, vos. ἕεεοϋ, eum. ἕεεοc, eam.  
“ ἕεεοωτ, illos, illas. Vide Lexicon.

II. πο, janua, os. ἐροι, mihi. Pſ. xvi. 11. Ἐαροι, super me. Pſ. iv. 1. εαροι, ad me. Ex. x. 17. ἐροη, ad nos. Gen. xliii. 4. ἐροκ, tibi, te. Pſ. viii. 1. Pſ. xii. 4. Ἐαρο, te, fam. Ezech. xxvii. 25. ἐρο, te, f. Joh. xi. 28. ἐβολεαρο, a te, f. Apocal. xviii. 14. ἐρωτην, vos. Gen. xlvi. 33. ἐροϋ, ei. Luc. i. 9. eum. Pſ. xci. 2. Ἐαροϋ, contra

contra eum. εἰς πρός, ad eum. Marc. xiii. 13. εἰς, ei. Marc. xi. 21. eam. Marc. xii. 15. ἐνώπιον, eos. Marc. vi. 5. Sæpius etiam cum ἐξ ὅτου constructur, e. g. ἐξ ὅτου σοι, super me. &c. Vide Lexic.

“ Sic Sahidice, ἐροι, ἐρον, ἐρον, ἐρο, ἐρωτῆ, ἐρον, ἐρον, ἐροον: “ Vide MS. Paris. n. 44. fol. 133. mihi, nobis, tibi, vobis, illi, illis.

III. τὸς, manus. ἡ τὸς, manus mea, i. e. ego. Pfal. cxxx. 8. ἐτὸς, μου, mihi. Syrac. xxiv. 8. ἑαυτοῦ, inter nos. Marc. xii. 20. ἐτὸς, in manus nostras, i. e. nobis. Act. vi. 14. ἡ τὸς, idem. Liturg. Basil. §. 275. ἡ τὸς, tibi. Lit. Cyrill. §. 30. ἐτὸς, ipsum. Marc. xiii. 34. ἡ τὸς, ab illo. Marc. xv. 45. τὸς, ei. Act. xi. 41. ἡ τὸς, cum ipsa, secum. Marc. xiv. 3. ἐτὸς, illa. Gen. xviii. 19. ἡ τὸς, illis. Apocal. xxi. 9.

“ Sahidice τὸς, manus. ἐτὸς, manui meæ, id est, mihi. Mat. xxvii. 10. ἡ τὸς, tibi. Luc. xviii. 11. ἡ τὸς, ab eo. Pf. cxxxix. 7. εἰς τὸς, ἐξ ὅτου. Act. i. 21. ἐτὸς, vobis. Act. vi. 14. ἐτὸς, eos. Act. xii. 4.

IV. ὄν, collum, venter. ἡ ὄν, in me. Gen. xlii. 11. ἡ ὄν, in nobis. Luc. i. 1. ἡ ὄν, juxta te. Pf. v. 4. ἡ ὄν, in te, f. Apoc. xviii. 22. ἡ ὄν, in illo. Marc. vi. 3. ἡ ὄν, in illa. ἡ ὄν, in illis. Pf. i. 3.

“ Sahidice ὄν et ἡ ὄν. ἡ ὄν, in me. ἡ ὄν, in te, m. ἡ ὄν, in te, f. ἡ ὄν, in nobis. ἡ ὄν, in vobis. ἡ ὄν, in illis. Vide Lexic.

V. ὄρα, facies. πρὸς ὄρα, πρὸς ὄρα. Ezech. ii. 9. ἐξ ὄρα, contra te. Pf. lxxv. 7. ἐξ ὄρα, contra eum. Luc. ii. 34. ἐξ ὄρα, contra se. Marc. iii. 24. ἡ πρὸς ὄρα, πρὸς αὐτοῦ, ad illos. Ezech. xx. 9.

“ Sahidice ἐξ ὄρα, inter se. Marc. xv. 24.

VI. ὄρα, caput. ἐξ ὄρα, in caput meum, i. e. in me. Osee v. 3. ἐξ ὄρα, nos. Pf. lxxiii. 9. ἐξ ὄρα, te. Pf. xci. 4. ἐξ ὄρα, te, f. Ezech. xvi. 8. Mich. iv. 11. ἐξ ὄρα, ibid. ἐξ ὄρα, illum. Marc. xv. 16. ἐξ ὄρα, in eo. Marc. xvi. 17. ἐξ ὄρα, super eam. Apocal. xviii. 9. ἐξ ὄρα, super eos. Marc. xi. 7. ἐξ ὄρα, in illa. Marc. vi. 5.

“ Sic Sahidice, ἐξ ὄρα, ἐξ ὄρα, ἐξ ὄρα, ἐξ ὄρα. Vide Lexic.

§. 62. Pronomina possessiva hæc sunt :

*Coptica.*

*Sabidica.*

*Prima Personæ.*

<p>Sing. ἸΤΗΙ meus.          φωι, et ετεφωι meus,          ωωι mea, f.          Ἰσῶι mei, meæ, meæ,</p>	<p>πωι meus.          τῶι et Ἰτῶι mea.          Ἰσῶι mei, meæ, meæ.</p>
<p>Plur. Ἰτᾶη nostri; nostræ.          φῶη nostri, m.          ὠῶη nostra, f.          Ἰσῶη nostri, nostræ,</p>	<p>πῶη nostri, m.          τῶη nostra, f.          Ἰσῶη nostri, nostræ.</p>

*Secunda Personæ.*

<p>Sing. φωκ          πετεφωκ } tuus,          φμετεφωκ }          ὠωκ tua,          Item τετεφωκ tua,          et ὠετεφωκ.          Ἰτακ          πετεἰτακ } tuus.          Ἰσῶκ tui, tuæ, tuæ,          ετεἰσῶκ idem.</p>	<p>πωκ tuus.          τῶκ tua.</p> <p>Ἰσῶκ tui, tuæ, tuæ.</p>
<p>Plur. φῶτεη vester, vestra,          Ἰτῶτεη vester.          Gen. xvii. 11. πρῶτῶτ          Ἰβῆτ Ἰτῶτεη, quilibet          masculus vester. Dan.          x. 21. πᾶρρῶη Ἰτῶ-          τεη, ἰ ἀρχῶν ὑμῶν.          Ἰσῶτεη vestri.</p>	<p>πῶτῆ vester, a, um.</p>

*Tertia Personæ.*

<p>Sing. Ἰταϗ          πετεἰταϗ } illius, m.          Ἰταϗ Ἰἷα; f.          Ἰταϗ Ἰἷα; m.          Ἰτηϗ illius, f.</p>	<p>Ἰταϗ illius, m.          Ἰταϗ Ἰἷα; f.</p>
---	--

*Coptica.*



*Coptica.**Sabidica.*

Sing.	ποτϩ } illius, m. ετεποτϩ } ποτϩ illius, f. φωϩ illius, m.	ποτϩ } illius, m. ετεποτϩ } πωϩ illius, m.
Plur.	ἰττωϩ et ετεἰττωϩ quæ illorum, sui. ποτοϩ et πνετεποτοϩ idem significat.	πετεποτοϩ Act. iv. 23. quæ illorum, sua.

§. 53. Pronomina Demonstrativa hæc sunt:

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.	φΔΙ } φΗ } hic, m. ΠΔΙ } Dan. ix. 7, 15.	ΠΔΙ } ΠΕΙ et ΠΕϩ } hic, m. ΠΗ } Joh. ix. 17, 25.
	ΘΔΙ } ΘΗ } hæc, f. ΤΔΙ } Marc. xii. 12, 16.	ΤΔΙ } hæc, f. ΤΕΙ } Marc. xiv. 24.
Plur.	ΠΔΙ } hi, hæ. ΠΗ }	ΠΔΙ } hi, hæ. ΠΕΙ }

Huc etiam refer particulas :

Sing. m.	φΔ, ad aliquem pertinens, <i>post substantivum mascul.</i>	ΠΔ, idem, quod φΔ
f.	ΘΔ, ad aliquem pertinens, <i>post Substan. femininum.</i>	ΤΔ, idem, quod ΘΔ
Plur.	ΠΔ, quæ ad aliquem perti- nent. <i>Si Plur. præcedat.</i>	ΠΔ, quæ ad aliquem pertinent.

*Remota Demonstrativa.**Coptica.**Sabidica.*

Sing.	εττη, ille. ετελλεεεετ ille, illa. φνετελλεεεετ ille. ονετελλεεεετ illa.	ετλεεεετ ille, illa. πετλεεεετ ille.
-------	---	---

*Plur.*

*Coptica.*

*Sabidica.*

Plur. ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ } illi, æ, a.  
 ⲡⲏⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ }

ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ } illi, illæ, illa.  
 ⲡⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ }

Sing. ⲡⲱ idem ipse, eadem ipsa,  
 et Pl. iidem ipsi, eadem ipsæ.

ⲡⲱ idem ipse, in Sing. et Plur.

§. 54. Relativa Pronomina hæc sunt :

*Coptica.*

*Sabidica.*

ⲉ, ⲉⲧ, ⲉⲧⲉ, qui, quæ.  
 In Sing. et Plur.

ⲉ, ⲉⲧ, ⲉⲧⲉ, qui, quæ.  
 In Sing. et Plur.

ⲏⲧ, ⲏⲧⲉ et ⲉⲡⲧ, qui, quæ.  
 In Sing. et Plur.

ⲉⲧ Coptorum mutatur in ⲉⲑ ante ⲙ, ⲡ, ⲟ, et ⲱ, e. g. ⲉⲑⲙⲉⲗ, plenus. Apoc. xix. 20. ⲉⲑⲡⲁⲱⲧ, quis dabit. Pſal. xiii. 7. ⲡⲉⲑⲟⲩⲁⲖ, sanctus. Pſ. iv. 3. ⲡⲉⲑⲱⲟⲩⲧ, vanus. Pſ. ii. 1.

Relativis Pronominibus sæpissime præfiguntur Demonstrativa, et Articuli, e. g.

*Coptica.*

*Sabidica.*

Sing. ⲫⲏ ⲉⲧ, ⲫⲏⲉⲧⲉ } hic, qui: vel qui.  
 ⲫⲁⲓ ⲉⲧⲉ }  
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }

ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉ } hic, qui: vel qui.  
 ⲡⲁⲓ ⲏⲧ }  
 ⲡⲉ ⲏⲧ }  
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }

ⲡⲉⲧ sæpe cum nominibus coalescit, e. g. ⲗⲱⲟⲩ, et ⲡⲉⲧⲗⲱⲟⲩ, malus: ⲡⲏⲡⲉⲧⲗⲱⲟⲩ, mala.

ⲑⲏⲉⲧ, ⲑⲏⲉⲧⲉ } hæc, quæ:  
 ⲑⲏⲉ, ⲑⲁⲓⲉ } quæ.

ⲧⲁⲓ ⲏⲧ hæc, quæ.  
 Act. i. 16.

Plur. ⲡⲁⲓ ⲉ, ⲡⲁⲓ ⲉⲧ, ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉ } hi, qui;  
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ } hæ, quæ;  
 ⲡⲏ ⲉ, ⲡⲏ ⲉⲧ, ⲡⲏ ⲉⲧⲉ } qui, quæ.

ⲡⲉⲧ } hi, qui;  
 ⲡⲉ ⲏⲧ } hæ, quæ;  
 ⲡⲁⲓ ⲏⲧ } qui, quæ.

§. 55. Interrogativa Pronomina hæc sunt :

*Coptica.*

*Sabidica.*

ⲁⲗⲟ  
 ⲁⲗⲟⲕ quid tibi? m.  
 ⲁⲗⲟⲩ quid tibi? f.  
 ⲁⲗⲟⲩ quid ei? m.  
 ⲁⲗⲟⲡ quid nos?  
 ⲁⲗⲟⲧⲉⲡ quid vos?

ⲁⲗⲟⲩ  
 ⲁⲗⲟⲕ quid tibi? m.

ⲁⲗⲟⲱⲧⲉⲡ quid vos?

F

ⲡⲏⲙ,

*Coptica.*

πια, quis, quæ; qui, quæ?  
 In utroque numero, et genere.  
 οτ, quis? quæ? quid?

*Sahidica.*

πια, quis, quæ; qui, quæ?  
 οτ, quis? quæ? quid?

## §. 56. Pronomina Reciproca hæc sunt :

*Coptica.*

εεειν εεεο cum affixis omnium  
 personarum conjungitur.

εεειν εεεοι, me ipsum.  
 εεειν εεεοκ, te ipsum.  
 εεειν εεεο, te ipsam.  
 εεειν εεεοϑ, illum ipsum.  
 εεειν εεεοϑ, eam ipsam.  
 εεειν εεεον, nos ipsi.  
 εεειν εεεωτεν, vos ipsi.  
 εεειν εεεωοτ, illi ipsi.

ερνοτ, invicem. Hinc  
 πεπερνοτ, nos invicem.  
 πετεπερνοτ, vos invicem.  
 ποτερνοτ, illi invicem.

*Sahidica.*

Sic et Sahidice.

εεειν εεεωτη, vos ipsi.  
 εεειν εεεοοτ, illi ipsi.

ερνη, invicem.  
 ηπερη, nos invicem.  
 πετπερη, vos invicem.  
 ποτερνη, illi invicem.

Pronomina reciproca etiam per affixâ tertie personæ exprimentur, e.g.  
 πιοτα εϑεπολεη ητεϑυελετ, quivis sponsam *suam* violat. Ezech.  
 xxii. 11. Sic πεϑωπη, sororem *suam*. Ibid. Vide etiam inferius  
 verba reciproca. “ Sic Sahidice : Joh. xix. 7. κε εϑεεϑ, quia fecit  
 “ *se* [filium Dei.]

## §. 57. Pronomina Vaga hæc sunt :

*Coptica.*

πια, aliquis, ὁ *diva*.  
 οτα, aliquis, unus.  
 ενχα et ηχα, aliquid.  
 παφεεαν, ὁ *diva*.  
 οτοη, aliquis, aliquid.  
 εαν οτοη, et εαν κεοτοη, quidam.  
 χετ, alius. χετ, alia.

*Sahidica.*

πια, τις, aliquis.  
 οτα, aliquis, unus.  
 λαε, aliquis, aliquid.  
 οτοη, aliquis, aliquid.  
 εοηε, quidam.

## CAPUT XI.

## DE INFIXIS ET AFFIXIS.

§. 58. **I**NFIXA sunt Pronomina inseparabilia, quæ inter articulum nominis, et nomen ipsum inseruntur, et cum Substantivo præcedenti in genere conveniunt. In singulari masculino articulus π; in fæminino τ; in plurali η, in utraque Dialecto semper adhibetur, quod sequens Jablonscii tabella, paululum auctior explicat.

Si nomen sit masculinum.

<i>Coptice.</i>	<i>Sabidice.</i>
1 Perf. παβαλ, oculus meus.	convenit.
παβαλ, oculi mei.	convenit.
πεπβαλ, oculus noster.	ηηβαλ, idem.
πεπβαλ, oculi nostri.	ηηβαλ, idem.
2 Perf. πεκβαλ, oculus tuus, m.	convenit.
πεβαλ, oculus tuus, f.	ποτβαλ, oculus tuus, f.
πεκβαλ, oculi tui, m.	convenit.
πεβαλ, oculi tui, f.	ποτβαλ, oculi tui, f.
πετεπβαλ, oculus vester.	πετηηβαλ, oculus vester.
πετεπβαλ, oculi vestri.	πετηηβαλ, oculi vestri.
3 Perf. περβαλ, oculus ejus, m.	convenit.
περβαλ, oculi ejus, m.	convenit.
πεσβαλ, oculus ejus, f.	convenit.
πεσβαλ, oculi ejus, f.	convenit.
ποτβαλ, oculus eorum.	πετβαλ, idem.
ποτβαλ, oculi eorum.	πετβαλ, idem.

Si nomen sit fæmininum :

<i>Coptice.</i>	<i>Sabidice.</i>
1 Perf. ταβο, arbor mea.	convenit.
παβο, arbores meæ.	convenit.
τεπβο, arbor nostra.	τηηβο, idem.
πεπβο, arbores nostra.	ηηβο, interdum πεπβο, idem.
	F 2
	2 Perf.

*Coptice.*

2 Persf.	ⲡⲉⲕⲃⲟ, arbor tua, m.
	ⲡⲉⲃⲟ, arbor tua, f.
	ⲡⲉⲕⲃⲟ, arbores tuae, m.
	ⲡⲉⲃⲟ, arbores tuae, f.
	ⲡⲉⲧⲡⲉⲛⲃⲟ, arbor vestra.
	ⲡⲉⲧⲡⲉⲛⲃⲟ, arbores vestrae.
3 Persf.	ⲡⲉⲕⲉⲃⲟ, arbor ejus, m.
	ⲡⲉⲕⲉⲃⲟ, arbores ejus, m.
	ⲡⲉⲕⲉⲃⲟ, arbor ejus, f.
	ⲡⲉⲕⲉⲃⲟ, arbores, ejus, f.
	ⲡⲟⲩⲧⲃⲟ, arbor eorum.
	ⲡⲟⲩⲧⲃⲟ, arbores eorum.

*Sahidice.*

convenit.
ⲧⲟⲩⲧⲃⲟ, idem.
convenit.
ⲡⲟⲩⲧⲃⲟ, idem.
ⲡⲉⲧⲡⲉⲛⲃⲟ, idem.
ⲡⲉⲧⲡⲉⲛⲃⲟ, idem.
convenit.
convenit.
convenit.
convenit.
ⲡⲉⲧⲃⲟ, idem.
ⲡⲉⲧⲃⲟ, idem.

## §. 59. Exempla Infixorum Coptica.

1 Persf.	ⲗⲉⲡⲁⲩⲩⲛⲣⲓ, filio meo. Marc. xii. 6.
	ⲓⲧⲁⲩⲥⲧⲭⲚ, animam meam. Pf. vii. 4.
	ⲡⲁⲛⲟⲃⲓ, peccata mea. Dan. ix. 20.
	ⲡⲁⲃⲱⲕⲓ, servæ meæ. Joel. ii. 29.
	ⲡⲉⲡⲓⲱⲧ, patris nostri. Luc. i. 73.
	ⲧⲉⲡⲣⲧⲕⲱⲛ, imaginem nostram. Gen. i. 26.
	ⲡⲉⲡⲃⲁⲗ, oculi nostri. Marc. xii. 11.
2 Persf.	ⲡⲉⲕⲡⲟⲩⲧⲥ, Deus tuus. Marc. xii. 29.
	ⲡⲉⲕⲡⲟⲃⲓ, peccata tua. Marc. ii. 9.
	ⲧⲉⲕⲥⲗⲉⲛ, vocem tuam. Dan. ix. 11.
	ⲡⲉⲕⲣⲁⲡ, judicia tua. Dan. ix. 5.
	ⲡⲉⲡⲁⲩⲧⲥ, fides tua, f. Marc. v. 34.
	ⲡⲉⲩⲧⲁⲣⲓⲁ, hydria tua, f. Gen. xxiv. 43.
	ⲡⲉⲢⲉⲣⲓ, præclara tua, f. Apocal. xviii. 14.

Raro in Coptica Dialecto ⲟⲩ, in 2. p. f. uti in Sahidica, adhibetur, e.g.

ⲡⲟⲩⲥⲱⲓ, pilus tuus, f. Ezech. xvi. 7.
ⲧⲟⲩⲗⲗⲉⲧⲥⲁⲓⲉ, pulchritudo tua, f. Ezech. xvi. 14.
ⲧⲟⲩⲧⲭⲟⲗⲗ, robur tuum, f. Ezech. xxvii. 11, 12.
ⲗⲗⲡⲟⲩⲧⲱⲟⲩ, gloriam tuam, f. Ibid. 10.
ⲡⲟⲩⲥⲟⲃⲧ, muri tui, f. Ezech. xxvii. 11.
ⲡⲟⲩⲧⲭⲟⲥⲉⲣ, ⲧⲁⲥ ⲕⲟⲩⲁⲥ ⲟⲩⲱ, remos tuos, f. Ezech. xxvii. 6.

ⲃⲉⲛ

ἄν πετενῶντ, in corde vestro. Marc. ii. 8.  
 εἴθε τετεππαράδοσις, propter vestram traditionem. Matth.  
 xv. 3.

ἄν πετενῶντ, in cordibus vestris. Pf. iv. 4.

- 3 Perf. πεφάλαγγ, auris ejus. Pf. ix. 37.  
 τεφστῆνοια, consuetudinis ejus. Marc. x. 1.  
 ἡπεφῆβιαικ, fervorum suorum. Dan. ix. 10.  
 πεσρῆν πε ἑλισῆβητ, nomen ejus Elifabeth. Luc. i. 5.  
 τεσαφε, caput suum, f. 1 Cor. xi. 10.  
 πεσῶνρι, filii ejus, f. Gal. iv. 15.  
 ποτῶντ, cordis eorum. Luc. i. 51.  
 ἄν ποτῶντ, in medio eorum. Ezech. ii. 5.  
 ἡποτῆδδλ, oculos eorum. Marc. xvi. 4.

§. 60. "Exempla Dialecti Sahidicæ, in qua pro πεπ, τεπ, πεп,  
 "πετεп, &c. plerumque πῖ, τῖ, πῖ, πετῖ, &c. scribitur.

- 1 Perf. "παειωτ, pater meus. Luc. xvi. 24.  
 "ταψυχῆ, anima mea. Psal. cxviii. 167.  
 "παοτερητε, pedes mei. Pf. cxviii. 4. a ποτερητε, f. pes.  
 "παβδδλ, oculi mei. Pf. cxxi. 1. a πβδδλ, m. oculus.  
 "πῖχοεис, Domine noster! Pf. viii. 9.  
 "τῖμῆτ, mater nostra. Gal. iv. 26.  
 "πῖβδδλ, oculi nostri. Pf. cxvii. 2. in fine versus.  
 "πεпповε, peccata nostra. Pf. cii. 10.
- 2 Perf. "πεκωп, vita tua. Luc. xvi. 25.  
 "τεκοτερητε, pes tuus. Pf. xc. 12.  
 "πεκαγαθον, bona tua. Luc. xvi. 25.  
 "ποτῶδι, maritum tuum, f. Joh. iv. 16.  
 "ποτῶρο, rex tuus (filia Zionis!) Joh. xii. 15.  
 "τοτσωπε, sororis tuæ. 2 Joh. 13.  
 "ἄν ποτῶντ εἰλῆνῆ, in medio tui, Jerusalem! Pf. cxv. 19.  
 "ποτῶνρε, liberi tui, f. 2 Joh. 4.  
 "πετῖδδε, vita vestra. Jac. iv. 14.  
 "τετῖδικαιοτηн, justitia vestra. Matt. v. 20.  
 "πετῖῶнτ, corda vestra. 1 Pet. i. 19.
- 3 Perf. "πεсни, domus ejus. Hebr. iii. 2.  
 "τεφсρῖμῆ, uxorem suam. Luc. xvi. 18.

"πεсннτ,

- “ περσνηε, fratres sui. Hebr. ii. 17.  
 “ περδαι, maritus ejus, f. Luc. xvi. 18.  
 “ ητεςχοεις, Dominæ suæ, f. Pf. cxii. 2.  
 “ περσνρε, filiis suis, f. Gal. iv. 25.  
 “ πετκεσωεε, η το σωμα αυτων. Jac. iii. 3.  
 “ τετρωτωθε, guttur eorum. Pf. cxlix. 6.  
 “ πετχισοοτε, Domini eorum. 1 Tim. vi. 1.

§. 61. Particula ελεο, *coram*, infixæ etiam admittit, cum articulo præcedente: unde suspicari licet eam esse substantivum, e. g.

ελεπεελεο, coram me. Pf. xxiii. 4.

ελεπεκεελεο, coram te. Pf. vii. 8.

ελεπερεελεο, coram eo. Marc. xv.

Et sic in cæteris personis. Vide Lexicon.

- “ Sahidice ελεπεεελεο εβουλ, e. g. ελεπεεελεο εβουλ, coram me.  
 “ ελεπεκεεελεο εβουλ, coram te, &c.

§. 62. Loco Infixorum, interdum etiam Affixa adhiberi possunt, ita ut eadem maneat significatio, e. g. εωεε ηρωκ, claudere os tuum, pro quo etiam dici potest πεκρω. Affixa autem nominibus hoc pacto affiguntur.

### *Primæ Personæ.*

Sing. ι (a ηηι mihi) meus, ρωι, os meum.

τ, si vox in literam τ terminetur, e. g. ραττ, ητοττ, pes meus, manus mea. Secundum τ omissum, e. g. ετοτ, *mibi*. Matth. xi. 27. xv. 5. Joh. iv. 9. Act. i. 4.

Plur. η, (ab εηον, nos) πετερον, debita nostra. Matth. vi. 12.

εη, in voce ρατ, e. g. εηορ, ερατεη, steterimus in planta nostra. Pf. xix. 8.

### *Secundæ Personæ.*

Sing. κ, (ex ηθοκ, tu) ηρατκ, pes tuus. Psal. xci. 12.

f. †, e. g. ερα†. pedem tuum, f. i. e. te, f. Ezech. xvi. 10. ερατε, 25. ερατη scribitur, Ezech. xxvi. 20.

Plur. τεη, (a ηωτεη) e. g. ηωτεη χαρωτεη, vos tenebitis os vestrum. Exod. xiv. 14. Pro εραττεη legitur ερατεη-εηποτ. Marc. vi. 9. Judæ 24. et alibi. (conf. §. 50.)

### *Tertiæ*

*Tertia Persona.*

Sing. m. ⲉ, (a ⲡⲉⲟⲥ, ille) Ⲅⲉⲛ ⲉⲣⲁⲥ, in vultu ejus: a ⲉⲣⲁ, vultus. Marc. xiv. 65.

f. ⲥ, (a ⲡⲉⲟⲥ, illa) ⲉⲣⲁⲧⲥ, super plantam suam. Marc. iii. 24.

Plur. ⲟⲩ, (ab ⲡⲉⲱⲟⲩ) ⲉⲣⲁⲧⲟⲩ, super plantas eorum. Marc. xiv. 47.

§. 63. "In Dialecto Sahidica Affixa nominibus eodem modo uti in "Dialecto Coptica accedunt; nisi quod loco † ponatur ⲧⲉ (p. 55) loco "ⲧⲉⲛ in 2 pl. adhibeatur ⲧⲡⲓ vel ⲧⲡⲓⲧⲡⲓ, et loco ⲟⲩ in 3 p. plur. "etiam poni possit ⲁⲩ vel ⲡⲩ, uti exempla, superius §. 51. ad finem "Pronominum personalium adducta, id docent.

§. 64. Vox ⲉⲡⲧ, cor, animus, in utraque Dialecto Affixa sic admittit.

*Coptice.*

ⲉⲡⲡ, cor meum.  
 ⲉⲡⲡⲥ, cor tuum.  
 ⲉⲡⲡⲥ, cor ejus. m.  
 ⲉⲡⲡⲥ, cor ejus. f.  
 ⲉⲡⲡⲡ, cor nostrum.  
 ⲉⲡⲡⲧⲉⲛ, cor vestrum.  
 ⲉⲡⲡⲟⲩ, corda eorum.

*Sahidice.*

ⲉⲡⲡⲓ.  
 ⲉⲡⲡⲥ.  
 ⲉⲡⲡⲥ.  
 ⲉⲡⲡⲥ.  
 ⲉⲡⲡⲡ.  
 ⲉⲡⲡⲧⲡⲓ vel ⲉⲡⲡⲧⲡⲓⲧⲡⲓ.  
 ⲉⲡⲡⲩ.

§. 65. Adjectivis affixa etiam possunt accedere, e. g. ⲧⲡⲡ, omnis:

ⲧⲡⲡⲥ, omnis tu, tu totus.  
 ⲧⲡⲡⲥ, omnis ille.  
 ⲧⲡⲡⲥ, omnis illa.  
 ⲧⲡⲡⲉⲛ, nos omnes.  
 ⲧⲡⲡⲧⲉⲛ, vos omnes.  
 ⲧⲡⲡⲟⲩ, omnes illi, vel illæ.

} Sahidice conveniunt.

Sahid. ⲧⲡⲡⲓ.  
 ⲧⲡⲡⲧⲡⲓ.  
 ⲧⲡⲡⲟⲩ.

Confer §. 26, de Genere Adjectivorum.

§. 66. Schema affixorum cum Nominibus hic apponere libet.

ⲣⲱⲓ, os meum, a ⲣⲟ, os.  
 ⲣⲱⲥ, os tuum, m.  
 ⲣⲱ†, os tuum, f.  
 ⲣⲱⲥ, os ejus, m.  
 ⲣⲱⲥ, os ejus, f.

ⲣⲱⲡ, os nostrum.  
 ⲣⲱⲧⲉⲛ, os vestrum.  
 Sahid. ⲣⲱⲧⲉⲛ et ⲣⲱⲧⲡⲓⲧⲡⲓ.  
 ⲣⲱⲟⲩ, os illorum, illarum.

ⲣⲁⲧ



РАТТ, vel РАТ (§.62.) pes meus.	РАТТЕП,] vel potius РАТЕН-
РАТК, pes tuus, m.	ӨННОТ, pes vester.
РАТ†, pes tuus, f. <i>Sahid.</i> РАТЕ.	Sahidice РАТТЕП, vel potius
РАТЦ, pes ejus, m.	РАТТНТТН.
РАТС, pes ejus, f.	РАТОТ, pes eorum.
РАТЕН, pes noster.	Sahidice Analogia permittit РА-
Sahidice РАТЕН, et РАТН.	ТОТ, РАТАТ, et РАТНТ.

§. 67. Affixa etiam particulis sequentibus hoc pacto junguntur.

1. АТӨНЕ, sine.  
 АТӨНОТИ, sine me. Joh. xv. 5.  
 АТӨНОТК, sine te. Genef. xli. 44.  
 АТӨНОТЦ, sine eo. Joh. i. 3.  
 АТӨНОТН, sine nobis. 1 Cor. iv. 8.  
 " Sahidice АХН, sine. АХНОТЦ, sine eo. Joh. i. 2.
2. АӨО, vide inter Pronomina Interrogativa.
3. өӨВЕ, propter.  
 өӨВНТ, propter me. Marc. viii. 35.  
 өӨВНТК, propter te, m. Pf. xliii. 22.  
 өӨВН†, propter te. Gen. xii. 13. Ezech. xvi. 44.  
 өӨВНТЦ, de eo. Marc. viii. 30.  
 өӨВНТС, de ea. Marc. i. 30.  
 өӨВНТЕН, propter nos. Symb. Nycænum.  
 өӨВЕ өННОТ, propter vos, cum *pron. pers.* (§. 50.)  
 өӨВНТОТ, propter eos. Gen. xviii. 25.  
 " Sahidice еТВЕ, propter, de.  
 " еТВННТ, de me. Act. xxii. 18.  
 " еТВННТК, et еТВНК, propter te.  
 " еТВННТЕ, propter te, f.  
 " еТВННТЦ et еТВНЦ, propter illum.  
 " еТВННТС et еТВНС, propter illam.  
 " еТВЕ ТНТТН, propter vos, cum *pron. pers.* (§. 50.)  
 " еТВННТОТ, propter illos, illas.
4. АЕПЕНСА, post, eodem modo uti НСА sequens, affixa admittit.
5. ПЕАА, cum.  
 ПЕААНИ, tecum. Marc. xiv. 37.  
 ПЕАААК, tecum. Psal. cx. 3. ПЕААЕ,

περε, tecum, f. Luc. i. 28.  
 περεσ, cum eo. Psal. xci. 15.  
 περεσ, cum ea. Luc. i. 56.  
 περεσπ, nobiscum. Marc. i. 24.  
 περεσπεν, vobiscum. Marc. xiv. 6.  
 περεσωσ, cum illis. Pf. i. 5.

“ Sahidice πει, cum.  
 “ πειπει, tecum.  
 “ πειπεικ, tecum, m.  
 “ πειπειε, tecum, f.  
 “ πειπεισ, cum eo.  
 “ πειπεισ, cum ea.  
 “ πειπεισπ, nobiscum.  
 “ πειπεισπεν, vobiscum.  
 “ πειπεισωσ, cum illis.

## 6. ησα, post.

ησω. post me. Marc. ii. 14.  
 ησωκ, post te. Marc. xv. 34.  
 ησω, post te, f. Hof. ii. 9. bis. Ezech. xvi. 45.  
 ησωσ, post eum. Marc. xv. 21.  
 ησωσ, post eam. Syr. i. 30.  
 ησωπ, post nos. Marc. ix. 38.  
 ησωπεν, post vos. Luc. x. 16.  
 ησωσωσ, post illos. Marc. iv. 36.  
 “ Sahidice etiam ησα.  
 “ ησω, post me. Luc. x. 21.  
 “ ησωσ, post eum. Joh. ix. 31.

## 7. οτβε, contra, ad.

οτβητ, contra me.  
 οτβηκ, ad te. Pf. xxvii. 2.  
 οτβησ, ad eum. Pf. cli. 3.  
 οτβηπ, contra nos. Marc. ix. 40.  
 οτβησωσ, contra eos. Apoc. xii. 8.  
 “ Sahidice etiam οτβε, contra, ad.  
 “ οτβη, οτβηκ, οτβησ.  
 “ οτβε οησωσ et οτβε τησπεν, ad vos. (§. 50.)  
 “ οτβησωσ, contra illos. Actog. xii. 8.

G

8. οττε,

8. οὔτε, inter.  
 οὔτω, inter me. Genes. ix. 12.  
 οὔτωκ, inter te. Gen. iii. 15.  
 οὔτωϛ, inter eum. 1 Cor. vi. 1.  
 οὔτων, inter nos. Gen. xxi. 53.  
 οὔτωνσ, inter ipsos. Gen. xxi. 27.  
 “ Sic Sahidice, οὔτωκ, inter te.  
 “ οὔτωνσ, inter eos. Amos iii. 2.
9. εἰς τὸν, statim, (ex εἰς ad, et τὸν, manus.)  
 εἰς τὸνϛ, statim ille. Marc. iii. 16.  
 εἰς τὸνς, statim illa. Luc. iv. 39.  
 εἰς τὸνῶν, statim vos. Marc. xi. 2.  
 εἰς τὸντων, statim illi. Pf. xxxix. 15.  
 “ Sahidice εἰς τὸν hoc sensu nondum occurrit.
10. εἰς ἡμᾶς, super.  
 εἰς ἡμᾶκ, super te.  
 εἰς ἡμᾶϛ, super te, f.  
 εἰς ἡμᾶϛ, super eum.  
 εἰς ἡμᾶς, super eam.  
 εἰς ἡμᾶτων, super eos. Vide Lexicon.  
 “ Sahidice, εἰς ἡμᾶ, super.  
 “ εἰς ἡμᾶων, super me.  
 “ εἰς ἡμᾶϛ, super eum.  
 “ εἰς ἡμᾶς, super eam.  
 “ εἰς ἡμᾶτων, super eos. Vide Lexicon.
11. εἰς ἡμᾶς, quoque.  
 εἰς ἡμᾶς, αὐτὸς, ego ipse. Actos. xxiv. 16. et ἀποκ.  
 εἰς ἡμᾶς, ego etiam.  
 εἰς ἡμᾶκ, tu etiam, m.  
 εἰς ἡμᾶ, tu etiam, f.  
 εἰς ἡμᾶϛ, ille etiam.  
 εἰς ἡμᾶς, illa etiam.  
 εἰς ἡμᾶν, nos etiam; et ἀποκ εἰς ἡμᾶν.  
 εἰς ἡμᾶτων, vos etiam.  
 εἰς ἡμᾶτων, illi, illæ etiam.

“ Sic

“ Sic Sahidice, ἀποκ ζω, et ἀποκ ζωωτ, ego etiam.

“ ζωωκ, tu etiam, m.

“ ζωωτε, tu etiam, f.

“ ζωωϥ, ille etiam.

“ ζωωϥ, illa etiam.

“ ζωωη, nos etiam.

“ ζωωτητη, vos etiam. ζωωτ, illi etiam. Vide Lexicon.

§. 68. Affixa etiam verbis accedunt in omnibus Modis.

*Affixæ Primæ Personæ.*

Sing. ι vel τ.

Sahidica conveniunt cum Copticis.

Plur. η.

*Secundæ Personæ.*

Sing. κ, m.

Convenit.

† vel ι, f.

Sahidice τε.

Plur. τεν.

Sah. τη plerumque, vel τητ-  
τη, interdum, τεν.

*Tertiæ Personæ.*

Sing. ϥ, m.

ϥ, f.

Conveniunt.

Plur. οτ.

Hæc affixa verbis nude accedunt. Notandum tamen:

1. Verba ϥι portare, ζωι jacere, χι assumere, σι accipere; et imperativi, ἀλι cape, ἀηι affer, ἀρι fac, omnibus affixis τ præmittunt. Idem facit verbum ωι mensurare, et ερωστωι sibilare.

“ Sahidice verbum ηι ducere, ἀωι crucifigere, ϥι portare, χι accipere, σηι reperire, χαϥ exaltare, idem faciunt.

2. Quædam verba Coptica hoc τ tantum in tertia persona pluralis numeri admittunt, e. g. ἀι facere, ἀηι dare, ολ ferre, τηι dare, φαϥ coquere, χο dicere.

3. Verba, quæ in ultima Sillaba e sequente consona, et in penultima vocalem α, ο vel ω habent, solent in fine e ante affixa, a consonante incipientia, assumere, et abjecto e ultimæ Syllabæ, vocalem longam pen-

nultimæ Syllabæ in brevem mutare, e.g.  $\zeta\omega\tau\epsilon\beta$  format  $\zeta\omega\tau\epsilon\beta\epsilon\tau$ ,  $\zeta\omega\tau\beta\epsilon\tau$   $\zeta\omicron\tau\beta\epsilon\tau$ , et tandem mutato  $\tau$  propter sequens  $\beta$  in  $\theta$ ,  $\zeta\theta\theta\beta\epsilon\tau$ , occide me.

Sic affixa accedunt verbis sequentibus :

$\theta\omega\kappa\epsilon\lambda\lambda$ , extraxit.	$\sigma\omega\rho\epsilon\lambda\lambda$ , erravit.
$\theta\alpha\rho\epsilon\lambda\lambda$ , vocavit.	$\omega\rho\epsilon\beta$ , abominatus est.
$\eta\alpha\rho\epsilon\lambda\lambda$ vel $\eta\omicron\rho\epsilon\lambda\lambda$ , salvavit.	$\omega\psi\epsilon\lambda\lambda$ , exstinxit.
$\omicron\tau\alpha\rho\epsilon\lambda\lambda$ , interpretatus est.	$\zeta\omega\tau\epsilon\beta$ , occidit.
$\omicron\tau\omega\tau\epsilon\beta$ , transportavit.	$\rho\omega\lambda\epsilon\lambda\lambda$ , rapuit.
$\rho\omega\tau\epsilon\beta$ , cubavit.	$\chi\omega\kappa\epsilon\lambda\lambda$ , lavavit.
$\sigma\alpha\zeta\epsilon\lambda\lambda$ , extraxit.	$\sigma\alpha\zeta\epsilon\lambda\lambda$ , maculavit.
$\sigma\omega\tau\epsilon\lambda\lambda$ , audivit.	

“ Sahidice affixa eodem modo accedunt verbis sequentibus :  $\eta\alpha\rho\epsilon\lambda\lambda$  vel  $\eta\omicron\rho\epsilon\lambda\lambda$ , liberavit :

“ $\omicron\tau\alpha\rho\epsilon\lambda\lambda$ , interpretatus est.	“ $\tau\omicron\theta\tau$ , repulit.
“ $\omicron\tau\omega\psi\beta$ , respondit.	“ $\rho\omega\tau\beta$ , occidit.
“ $\sigma\omega\tau\epsilon\lambda\lambda$ , audivit.	“ $\chi\alpha\rho\epsilon\lambda\lambda$ , maculavit.
“ $\sigma\omega\rho\epsilon\lambda\lambda$ , erravit.	“ $\chi\omega\kappa\epsilon\lambda\lambda$ , lavit.
“ $\eta\alpha\rho\epsilon\lambda\lambda$ , vocavit.	

“ Hæc verba quidem vocalem longam Syllabæ penultimæ in brevem, sed  $\tau$  ante  $\beta$  vel  $\lambda\lambda$  nunquam in  $\theta$  mutant.

4. Si in ultima verborum Syllaba reperitur  $\omega$ , sequente Consona : solet plerumque in  $\omicron$  mutari. Exempla et Exceptiones inferius, §. 70, allegabuntur.

§. 69. Exempla affixorum utriusque Dialecti nunc subjungemus.

\* I Perf. Sing.

$\iota$ , me, mihi ; post verba desinentia in  $\omicron$ , e.g.  $\lambda\lambda\tau\omicron\tau\epsilon\chi\omicron\iota$ , libera me, a  $\tau\omicron\tau\epsilon\chi\omicron$ , liberae.

$\tau$ , me, mihi ; post verba, quæ non desinunt in  $\omicron$ , e.g.  $\alpha\psi\alpha\pi\omicron\tau\psi\tau$ , nutrit me. Psal. xxiii. 2. a  $\psi\alpha\pi\omicron\tau\psi$ .  $\alpha\psi\chi\alpha\tau$ , posuit me. Lament. iii. 11. a verbo  $\chi\alpha$ , posuit.  $\epsilon\theta\eta\alpha\chi\epsilon\lambda\lambda\tau$ , qui reperiet me. Gen. iv. 14. a verbo  $\chi\epsilon\lambda\lambda$ .  $\alpha\psi\alpha\zeta\tau\tau$ , dejecit me, (a verbo  $\rho\alpha\zeta\tau$ .) Lament. iii. 11.  $\alpha\tau\tau\eta\tau$ ,  $\alpha\mu\epsilon\delta\delta\alpha\tau$ . Is. 38. 13. a  $\tau\eta\iota$ , dare.

$\tau\tau$ , (vide

тт, (vide §. 68. n. 1.) **ΔΙΞΙΤΤ** ἐπαξο, projeci me, i. e. procidi in faciem meam. Ezech. ii. 1. Lament. iii. 43. Jonas i. 12. a verbo **ΞΙ**. **ΔϞϞΙΤΤ**, tulit me. Ezech. v. 2. a verbo **ϞΙ**. **ΔϞΘΙΤΤ**, assumit me. Ezech. iii. 14. viii. 3. Ps. xvii. 17. a verbo **ΘΙ**.

ет, (vide §. 68. n. 3.) **εϞεπαξεет**, eripiet me, a verbo **ποξεε**, vel **παξεε**. Ps. xci. 3. **ΙϞ Θοεβет**, ecce occide me. Num. xi. 15. a verbo **Θωτεβ**.

“ Sic et Sahidice,

“ **Ι**, me, mihi; post verba desinentia in ο, e. g. **ΔΙΘεββιοι εεεате**  
“ **εεεатеπαξοι**, humiliavi me valde, vivifica me. Psal. cxviii. 107.  
“ a verbis **θεββιο** et **παξο**.

“ **Т**, me, mihi; post verba, quæ non desinunt in ο. Joh. v. 7. **εϞε-**  
“ **ποхт**, projiciet me, a **ποх**. Luc. xiv. 8. **εεт**, fac me, a  
“ verbo **εε**.

**тт**, juxta Analogiam. Vide §. 68. n. 1.

“ **ет**, (vide §. 68. n. 3.) **παξεεет**, libera me. Ps. xvi. 7. **ΔϞπαξε-**  
“ **εет**, liberavit me. Actor. xiii. 11. a verbo **ποξεεε** vel **πα-**  
“ **ξεεε**. Act. vii. 27. **εροτβет**, ad occidendum me, a **εωτεβ**.

### 1 *Personæ Plural.*

**η**, nos, nobis; si verbum in vocalem desinat. Ps. xl. 15. **Δκθεββιονη**, humiliasti nos. Marc. i. **ετακονη**, ad perdendum nos. **Δκχδανη**, posuisti nos. Lament. iii. 43. Scribitur etiam **σοετωηηη**, dirige nos. Lit. Basil. §. 47, nisi sit Sphalma.

**ен**, (vide §. 68. n. 3.) **Δσσοετ ηεεεπαξεεен**, Assus non liberabit nos. Hof. xiv. 4. **ερηοτ ηεεε† παξεεен**, ut Deus liberet nos. Jon. i. 6. a verbo **παξεεε**. Lament. iii. 43. **ΔκΘοεβен**, occidisti nos, a verbo **Θωτεβ**.

Et in genere post consonantem: **ετхеεен**, reperierunt nos, seu repertifumus. Galat. i. 17. a verbo **хеεε**. **ετυαηωωен**, *ἰερδίντες*. 1 Theff. ii. 2. **ετυωωен**, si vituperaverint nos, a **ωωω**. Catech. Shenuti in MS. Hobd. S. pag. m. 49. **ετυωηен**, *ἠπορηδίντες*. 1 Theff. ii. 17. a **ωηη**. **εεεεεтен**, dejecerunt nos, a verbo **εεεεт**. Lam. iii. 44. **εηεεен**, avertimus nos, a verbo **εен**. Dan. ix. 5.

**тен**,

τεπ, (vide §. 68. n. 1.) Pſal. lxxx. 1. ακριτεπ, repulisti nos, a verbo ρι. Lit. Basil. §. 173. αριτεπ, fac nos, ab imperativo αρι, fac. Et in aliis verbis, e. g. οτωρητεπ, mitte nos. Marc. v. 12. ab οτωρη, mittere. αποταρτεπ ησωκ, secuti sumus te, a verbo οταρ. Mat. xix. 27. Mal. i. 2. ακλεπριττεπ, amasti nos, a verbo κλεπριτ. Mal. iii. 7. τεππακοττεπ, convertemus nos, a verbo κοτ, vide Deut. ii. 1. iii. 1. σοττεπ, redime nos, a σοτ. Pſ. xciii. 26. Pſ. lxxv. 10. ακφαστεπ, ἐπυράσας ἡμᾶς, a verbo φασ. Deut. i. 27. εφοττεπ ἐβολ, ad delendum nos. Deut. i. 41. εταποσ ρεπρωπτεπ, quæ Dominus mandavit nobis. Deuter. vi. 21. αφεπτεπ ἐβολ, eduxit nos. Sic etiam verba λαρ, λονκ, ωλεκ, ωπ, &c. construuntur.

“ Sic et Sahidice ;

“ η, post vocalem. Pſal. iv. 6. πετπατσαβον, quis docebit nos, a τσαβο. Pſ. xcix. 3. πηταρταλλιον, qui fecit nos, a ταλλιο.  
 “ εν, vel η punctatum (vide §. 68. n. 3.) ηπηταρλεπ, qui vocavit nos. 2 Petr. i. 3. Αστορ. xvi. 12. αταρη. Matth. vi. 13. πηπαρληη, libera nos. Pſ. cxvii. 25. παρληη, libera nos, a παρλη. Ibid. σοττωπην, dirige nos, a σοττωπ.  
 “ τεπ, vel τη. Matth. vi. 13. ηπρηπητη ερωτη επιρασμος, ne inducas nos in tentationem. 1 Joh. iv. 10. πηταρ μερητη, qui dilexit nos. Ibid. 11. απποτε μερητη, Deus dilexit nos. Αβ. vii. 40. ηταρεπητη εβολρηη κηλε, qui eduxit nos ex Ægypto, vide et Αβ. xvi. 37.

### 2 Pers. Singul. Mascul.

κ, te, tibi. αικφοκ, genui te. Pſ. x. 3. α κφο. αρταρκοκ, adjuravi te. Gen. i. 6. a verbo ταρκο.  
 τκ, (vide §. 68. n. 1.) ερητκ, ad projiciendum te. Siracid. xii. 15. Deuter. xiii. 5. ερεβιτκ ελοτη, introducet te. Deuter. xxx. 5. xxviii. 36.  
 εκ, (vide §. 68. n. 3.) αταρλεκ, vocaverunt te, seu vocatus es, a αρλε. 1 Cor. vii. 21. Ηοσ. xiii. 10. λαρρεφ παρλεκ, liberet te, a παρλε. τεππαρσοβεκ, occidemus te. Hist. Bel. 29. Gen. xxvi. 29. ηπετεπορβεκ αποη, non abominati sumus te, a verbo ωρεβ. Deut. xiii. 5. εσορλεκ, ad seducendum te, a σωρελε.

“ Sic

“ Sic et Sahidice :

- “ κ, ἀπρόσκ, ne accumbas, a προσ. Luc. xiv. 8. οὐκ ἐβραι, ascende. Luc. xiv. 10. ab οὐ.
- “ τκ, (vide §. 68. n. 1.) ἡσέφιστκ, ut portent te, a φισ. Luc. iv. 11.  
“ Pí. xc. 19. ἡτὰφῆτκ, qui duxit te. Pí. lxxx. 10. a verbo ἡ.
- “ εκ, (vide §. 68. n. 3.) ἡσὶ πῆτὰρκεν, qui vocavit te. Luc. xiv. 8,  
“ 10. ἀπαρκεκ, liberavi te. Pí. lxxx. 7.
- “ τ, interdum loco κ. Joh. xvii. 25. εἶπε πκοσεος σουωπτ, mundus non cognovit te. τωοπτ, surge tu. Act. x. 26. xi. 7.

2 *Perf. Sing. fœm.*

- ι, te, tibi. Marc. v. 34. πεπαρτ πεταρπαρρει, fides tua servavit te, (o mulier.) Mich. iv. 10. ἐρεπαρρει, liberabit te, fœm. a παρρει. (Vide §. 68. n. 3.) Luc. xix. 43. σεπαρρερωσι, concitabunt te, a ρερωσι.
- †, te, tibi, Genes. xxx. 2. φνεταρφοστ εἶποτταρ, qui privavit te fructu. Nahum. iii. 6. †παρρα†, ponam te, fœm. 15. ἐσεστοαρ†, comedet te. Sophon. iii. 15. ἐεσοστ†, Mich. iv. 10. liberabit te. Ezech. xvi. 41. εἰπτεακοτ†, ut non convertas te.
- “ Sahidice ε, e. g. τωοπτε surge, †ρῆτε attende, †ρῆωτε induce, ρερατε sta, εορε liga. MS. Paris. n. 44. fol. 130. p. 2.  
“ a verbis τωοπτε, †ρῆτε, †ρῆωτε, ρερατε, εορε.

- “ Vel, τε, e. g. Act. v. 9. σεπαρτε εἶβολ, efferent te, fœm. a φε.  
“ εἶβολ, efferre. παρτε, inclina, a πακ. MS. Paris. n. 44. f. 130.  
“ p. 2.

2 *Perf. Plural.*

τεπ, vos, vobis ; ο finale verborum mutatur in ω, e. g. ἡποτταρρωτεπ, ut constituent vos, a verbo ταρρο. Marc. xiii. 9. φπαρταρρωτεπ, ostendet vobis. Marc. xiv. 15. ἀπαρρωτεπ, ostendi vobis, a verbo παρρο. Sæpe loco affixi hujus pronomen personale επποσ adhibetur, e. g. τεπεπποσ, surgite ; ut facilius ab affixo ι perf. plur. distinguatur, quod sæpius τεπ habet. (Vide pag. 54. ab initio.)

“ Sahidice,



- “ Sahidice, τῆ et τῆστῆ, vos, vobis. ἦταυτεθῶπιετῆ, vo-  
 “ caverunt vos, i. e. vocati estis, 1 Petr. ii. 21. Ἰτ. 25. ἐλτετῆ-  
 “ κεττῆστῆ, qui converterunt vos, i. e. qui conversi estis, Act.  
 “ v. 39. εληπωσ ἦσεβῆτῆστῆ, ne inveniant vos, i. e. ne inve-  
 “ niamini.  
 “ Διτσαβωτῆ, ἰδιε οἰμῆ. Joh. x. 32. lege Διτσαβωτῆ, per o,  
 “ Dialectus enim superioris Ægypti o retinet, uti ad affixum οτ,  
 “ 3 p. plur. annotabitur,

## 3 Pers. Sing. maf.

- ε, eum, ei. Pf. xx. 4. Δκτῆιε, dedisti eum, a τῆι. εἰετcioε, fatu-  
 rabo eum, a τcio. Pf. xci. 16.
- τ, (vide §. 68. n. 1.) Jon. i. 15. Δτῆιτ, projecerunt eum, a verbo  
 ῆι. Ezech. xxxi. 16. ἐβῆτ εἰ ἐπεσῆτ, ad dejiciendum eum, a  
 verbo composito εἰ ἐπεσῆτ. Joh. xi. 44. Δπῆιτ, adducite eum.  
 Δλιτ εῶσῆ, προσεγγῆτε. Mal. i. 8. Δριτ. Pf. l. 10. fac id.
- ε, (vide §. 68. n. 3.) εερεεπῆεεε, salvet eum. Pf. xxi. 3. Paf-  
 sim. Δτορῆε, abominati sunt eum. Amos iv. 10. ab ωρεῆ.  
 Δτοτοῶε, transportatus est, ab οτωτεῆ. Hof. x. 5. et Gen. v.  
 24. επερωεεε, ne extinguatis eum, ab ωεεε. 1 Theff.  
 v. 19. Amos iv. 11. ἐδτσαῶεε, a verbo σαῶεε. Habac.  
 ii. 9. ἐκχιπσαῶεε, ab eodem σαῶεε, extrahere. Act. iv. 36.  
 Mich. vi. 5. ετεπετεεεατοεεεε, cognominatus. Δτῶεε,  
 occiderunt eum, a ῶτεῆ. Marc. xii. 5. Passim.
- “ Sic Sahidice ;  
 “ ε, εονε, excipit eum. Rom. xiv. 1. ηετοενοε, excitabit eum.  
 “ Jac. v. 15.
- “ τ, (vide §. 68. n. 1.) Δτετῆεετ, suspendistis eum, a verbo  
 “ εε. Act. v. 30. Pf. lviii. 1. επιῶῆτ, ut non reperias eum,  
 “ a ῶῆ, reperire, defunt in Græco. Luc. iv. 9. Δτῆτ, duxit  
 “ eum, a verbo ῆ. εῆτ, tolle eum, a εῆ. Joh. v. 12. ἠεεετ, εεεε  
 “ acceperunt eum, i. e. acceptus est. Luc. xvi. 22. a εεεε.  
 “ εεεε, exaltabunt eum, a εεε. Luc. xviii. 14. xiv. 11.
- “ ε, (vide §. 68. n. 3.) ηεεεε, libera eum, a ηεεεε. Pfal.  
 “ lxxxii. 4. Act. vii. 10. 14. εεεεεεεε, cognominatus,  
 ab

“ ab **οταρῶ**. Act. iv. 36. Joh. ix. 7. **ἐοταρῶ**, ad responden-  
 “ dum ei, ab **οταρῶ**. Luc. xiv. 6. **κxiii. 9.** **ατετῆκοταρῶ**,  
 “ audivistis eum, a **οταρῶ**. Ephes. iv. 21. **αγοτῶ**, repulit  
 “ eum, a **τοτῶ**. Act. vii. 27. **αροτῶ**, occiderunt eum, a  
 “ **ρωτῶ**. Act. v. 36. **αταρῶ**, contaminarunt eum, a  
 “ **ταρῶ**. Ezech. xxxvi. 17.

### 3 Perf. Sing. fam.

**с**, ei, eam. Pf. xx. 2. **ακτῆс**, dedisti eam, a verbo **τῆс**.

**тс**, (vide §. 68. n. 1.) **οηεταρῆтс** ἐβολ, quam ejecerunt, seu re-  
 pudiatam. Sophon. iii. 19. Mich. iv. 6. **ααρε κσνα χιтс**, alius  
 accipiat eum, a **χι**. Act. i. 20. **απερδῆтс**, non accipias eam.  
 Ez. xviii. 16. Passim. **απῆтс**, induces eam, ab imperativo **απῆ**.  
 Ezech. v. 1. **ερερῶтс**, *sursum*, sibilabit eum. Soph. ii. 15.

**сс**, (vide §. 68. n. 3.) **ηπεπαρῶсс**, ne liberes eam, a **πορῶ** vel  
**παρῶ**. Hof. ii. 10. **αροῶсс**, exaudivit eam. Pf. ix. 37. a  
**οταρῶ**. **ηπαρῶсс**, occides eam, a **ρωτῶ**. Hof. ii. 3.  
**ηπαρορῶсс**, seduces eam, a **οπαρῶ**. Hof. ii. 14.

“ Sic Sahidice ;

“ **с**, **ετερπααс**, faciet id, ab **αα**. Matth. xxiii. 35.

“ **тс**, (vide §. 68. n. 1.) **ηπεροτῆтс**, cum accepissent eam, a **χι**.

“ Matth. xx. 11. **αροτῆтс** ἐβολ, extulerunt eam, a **οι**. Act. v. 10.

“ Amos iii. 1. **ηταηтс** ἐβολ, quam eduxi, a verbo **η**.

“ **сс**, (vide §. 68. n. 3.) Act. ix. 36. **ταρῶсс**, quam interpre-

“ tantur, ab **οταρῶ**. 39. **αροκῶсс**, lavarunt eam, a **ακῶ**.

“ Luc. xv. 9. **ηπαρορῶсс**, quam perdidit, a verbo **οπαρῶ**. Luc.

“ ix. 24. **οπαρορῶсс**, perdet eam, ab eodem verbo **οπαρῶ**.

### 3 Perf. Plural.

**οт**, eos, eas, ea, illis. Pf. cx. 6. **ερεααροт**, implebit eos, a verbo  
**ααρ**.

**тот**, (vide §. 68. n. 1.) **οιτοт** ἐβολῆεν ποτῆт, ejice eos ex  
 cordibus eorum. Lit. Basil. §. 126. **εταροιτοт**, quos accepe-  
 runt. Ezech. xix. 14. **οιτοт**, mensurabis eos, a **οι**. Ezech. v.

1. (vide §. 68. n. 2.) **επαροιτοт**, quæ fecit, ab **αи**. Psal. i. 3.

H

ερετεп-

ερετεπληνιτοτ, dedistiſ ea, a verbo πληνι. Ezech. xx. 30. ειδ-  
 ολτοτ εδρηι εθβαδτλωπ, ducam eos Babylonem, a verbo  
 ολ. Ezech. xii. 13. ακφαστοτ, coques ea, a φασ. Ezech. iv. 2.  
 εταικοτοτ, quæ dixi, a verbo χω vel potius χο. Jef. lx. 11.  
 Passim.

οτ, etiam in verbis, §. 68. n. 3. allegatis, e. g.

†ηαπαρλεοτ, liberabo eos, a παρλεε. Hof. xiii. 14.  
 αφθαρλεοτ, vocavit eos, a φαρλεε. Joel. ii. 32.  
 παι ορβοτ, hæc abominemini, a verbo ωρεβ. Lev. xi. 13.  
 ατσορλεοτ, seduxerunt eos, a σωρεε. Amos ii. 4.  
 ατσαδλεοτ εδουτη, irrepserunt, a σαδλεε. Judæ 4.  
 εθαικοθεοτ, audivi eos, a σωτεε. Ezech. xxxv. 13.  
 ατροθβοτ, accubuerunt, a ρωτεβ. Matth. ix. 10.  
 †ηαδουθεοτ, occidam eos, a verbo δωτεβ. Amos ii. 3.  
 ετεδολεοτ, rapiant eos, a verbo δωλεε. Sophon. ii. 9.

ωοτ, si verba in ο desinant, ο mutatur in ω, e.g. ηηεταφθαλειωοτ,  
 quæ fecit, a verbo θαλειο. Gen. ii. 2. et alibi passim.

ατ, si verba in α desinant, αοτ contrahitur in ατ, e. g. χατ, pone  
 eos, a verbo χα, pro χαοτ. Marc. v. 36.

“ Sic et Sahidice;

“ οτ, 2 Petr. ii. 1. ηταφωποτ, qui redemit eos, a φωπ. εχοκοτ,  
 “ ad implenda ea, a χωκ. Matth. v. 17.

“ τοτ, (vide §. 68. n. 1.) αφχιτοτ, accepit eos. Marc. ix. 2. α χι.  
 “ Αδ. v. 22. ετρεττητοτ, ad ducendum eos, a verbo η.  
 “ Jef. i. 2. αικαστοτ, exaltavi eos, a ιασ.  
 “ Αδ. v. 22. ελεποτδητοτ, μη ερηγοτε αυτες, a δη reperire.

“ οτ, in verbis, §. 67. n. 3. allegatis :

“ επαρλεοτ, ad salvandum eos, a παρλεε. Αδ. vii. 35.  
 “ ατροτβοτ, accubuerunt. Joh. vi. 10. a verbo ρωτεβ.  
 “ απσοτλεοτ, audivimus eos, a σωτεε. Αδ. v. 20.  
 “ εληρχαρλεοτ, ne inquines ea, a χαρλεε. Αδ. x. 15.  
 “ αφχοκεοτ, lavit eos, a χωκεε. Αδ. xvi. 33.

“ Verba quæ desinunt in ο in Dialecto Sahidica, omicron ante οτ re-  
 “ tinent, e. g. αφταλειοοτ, fecit eos, a ταλειο. Heb. xii. 27.  
 “ αφτσιοοτ, satiavit eos, a τσιο. Pfciv. 40. et plura alia exempla.  
 “ ατ,

- “ α, in verbis in α desinentibus, e. g.  
 “ αααα, feci eos, ab αα. 2 Cor. xii. 12.  
 “ ααααα, posuerunt eos, α αα. Matth. xviii. 32.  
 “ †πατααα, dabo ea, α ταα. Matth. iv. 9.
- “ αα, post verba ααα mittere, τήποαα idem, αααα scribere, e. g.  
 “ ααααααα, misi eos. Joh. xvii. 19. Act. xv. 22, 23. xiii. 4. x. 9.  
 “ Matth. xx. 2.  
 “ †πααααααααααα, quos misi. 2 Cor. xii. 17. Act. x. 17, 20. xi. 11.  
 “ αααααααα, ad scribenda ea. 2 Joh. 12. 3 Joh. 13.
- “ ε eliditur ante αα in verbis αααα, gaudere; αααα, induere;  
 “ αααα, transportare, &c. Act. xiii. 48. αααααα. Act. vii. 16.  
 “ αααααα. Pf. lxx. 13. αααααααααα, αααααααααα.  
 “ Act. vii. 16. αααααααα.  
 “ Pf. lxx. 13. αααααααααα, αααααααααα.

§. 69. Affixa, ω in ultima Syllaba verborum reperiundum, plerumque mutant in ο. Sed negari non potest, scribas hanc distinctionem non semper accurate observasse: et præterea verba Ægyptiaca sæpe per ο et per ω scribi, (e. g. ααα et αααα, ααα αααα et ααα αααα): ac multas tandem exceptiones occurrere, uti ex exemplis sequentibus patebit: ab ααααα, mittere, formatur αααααααα, miserunt me. Dan. x. 11. Zach. ii. 8, 9, 10. Jes. lx. 1. αααααααα αααα, emiserunt te. Obad. 7. αααααααααα, miserunt eum. Haggai. ii. 37. αααααααααααα, misi eam. Joel ii. 25. αααααααααααα, miserunt nos. Marc. v. 12. αααααααααααα, misisti (sæm.) eos. Ezech. xxiii. 41. xxv. 10. †παααααααααα, mittam eos. xxix. 11. Mal. i. 14. Zach. i. 10.

Sed existat etiam αααααααα, misit eum. Marc. xii. 3. per ω. Ez. xiii. 6. αααααα αααααααα, Dominus non misit eos.

Sic a verbo αααααα comedere, formatur αααααααα, comedit eum. Marc. iv. 4. Ezech. xxiv. 13. Amos v. 6. αααααααααα, comedit eos. Marc. ii. 26. Ezech. xv. 7. xvi. 13. xxiii. αααααααα, ad comedendum eos. Marc. ii. 26. &c.

Sed etiam ω ante affixa mansit. Ezech. iii. 3. αααααααα, comedi eum (librum.) αααααααααα, comedes eos. Ezech. iv. 9. Nah. ii. 13. Hof. viii. 8. Deut. xxviii. 38. xxxix. 42.

“ In Dialecto Sahidica ω quoque in omicron mutatur, accedentibus  
 “ affixis, Pf. cxviii. 163. αααααα αααααα, delevi eum; et Pf. cxvii. 9.  
 H 2 “ αααααααααα

“ **σεναγοτοτ** εβολ, *delebuntur*, a verbo **σωτ** εβολ. *Mat. v. 17.*  
 “ **εχοκοτ**, *ad implenda ea*, a verbo **χωκ**. *Joh. xvii. 26.* † **πασοτ**  
 “ **ονρς**, *manifestabo illud*, ab **οτωνηρ**. *Ez. xxviii. 14.* † **πασοπηκ**,  
 “ *quo (die) creatus es, seu creaverunt te.* **αττομαςς**, *sepultus est*, a  
 “ **τωμας**, *sepelire.* *Luc. xvi. 17. Act. v. 6.*

“ *Sed ω etiam ante affixa retinetur* : *Luc. xvi. 22.* **αττωμαςς**, *se-*  
 “ *peliverunt eum.* *Joh. iv. 8.* **απετοτπαστωμαςς**, *id quod comede-*  
 “ *rent.*

Quaedam verba ω ante affixa semper retinere solent, e. g.

**σοσωτ**, *congregare*, † **πασοσωτοτ**, *congregabo eos.* *Ezech. xi. 17.*  
*xxxiv. 13. xxvii. 21. Mich. ii. 12.*

**σεβτωτ**, *præparare.* *Zac. v. 11.* **εσεβτωτς**, *ad præparandum eum.*  
*Amos. iv. 12.* **σεβτωτκ**, *præpara te*, **ακσεβτωτοτ**, *præpara-*  
*sti eos.* *Psal. x. 3.*

**σοττωπ**, *dirigere.* *Pf. vii. 9.* **εκεσοττωπης**, *diriges eum.*

**σοτωπ**, *scire.* **απσοτωπηκ**, *novimus te.* *Hof. viii. 2. Habac. iii. 2.*  
**απποτσοτωποτ**. *Hof. ix. 2. xiv. 10. Job. xxviii. 10.* *non nove-*  
*runt eos.*

“ *Sic in Dialecto Sahidica ;*

“ A **σεβτωτ**, *est Act. xxi. 25.* **απσεβτωτην**, *præparavimus nos.*

“ A verbo **σοττωπ**, *formatur σοττωπηπ*, *dirige nos.* *Pf. cxvii. 25.*

“ A **σοτωπ**, *scire.* **απερσοτωπητ**, *non cognovit me,* *Jes. i. 3. Joh.*  
*viii. 34.* **απετπσοτωπης**, *non cognovistis eum.*

“ *Matth. vii. 16. 20.* **ετετπασοτωποτ**, *cognoscetis eos.*

Verba, *geminantia radicales*, solent etiam ω ante affixa retinere, e. g.

**βερβωρ**, *projicere.* *Joel. ii. 4.* **ακβερβωρτ**, *projecisti me.* *Joel. i. 7.*  
**αρβερβωρς**, *projecisti eam.* *Zach. v. 8. Sophon. ii. 4.* **ειεβερ-**  
**βωρςς**. *Zac. xi. 10.* *projicies eum.* **ερεβερβωροτ**. *Mich. vii. 19.*  
*projicies eos.*

**θεεθωεε**, *conterere.* **ερεθεεθωεεοντ**, *conteres eos.* *Ez. xxix.*  
*18. Hof. ii. 18. Mich. i. 3. iii. 3. Deut. v. 5. x. 2.*

**θελθωλ**, *occidere.* **εθελθωλοτ**, *ad occidendum eos.* *Hof. ix. 13.*  
*Zach. xi. 5. Numer. xi. 22.* *et plura alia verba, e. g.* **θενθωη**,  
*mandare.* **θενθωχ**, *affigere.* **χελχωλ**, **θεττωτ**, &c.

In his tamen verbis etiam ο ante affixa occurrit, e. g.

**πνετθελθολοτ**. *Ezech. xxxvii. 23. xxxiv. 21. xxi. 15. xxiii. 47.*

**ατθεεθωεεοντ**. *Ezech. xxxvi. 35, 36. xxxviii. 20.* *contriverunt eos.*

**αρετπβερβωροτ**. *Ezech. xxxiv. 21.* *projecistis eos.*

“ *Sahidica*

“ Sahidica Verba, quæ radicales geminant, solent etiam ω ante affixa  
 “ retinere, e. g.

- “ σ̄π̄ωπ, rogare. ακ̄σ̄π̄ωπ̄τ, rogasti me. Matth. xviii. 32. ακ̄σ̄π̄-  
 “ ωπ̄ς, rogavit eum. Luc. xv. 29. Joh. xii. 21. ακ̄σ̄σ̄π̄ωπ̄τ̄, ro-  
 “ gavit nos. Act. xx. 15. ακ̄τ̄σ̄π̄ωπ̄ωτ̄, rogaverunt eos. Act. xvi.  
 “ 39, 40. xx. 1.  
 “ σε̄λ̄ωλ : χε̄ ετ̄ε̄σε̄λ̄ωλωτ̄. Joh. xi. 19. ut consolarentur eas.  
 “ ψ̄τ̄ρ̄τ̄ωρ. Ezech. xxi. 14. εκ̄εψ̄τ̄ρ̄τ̄ωρωτ̄, perturbabis eos, &c.

Ex hisce exemplis, quibus plurima alia facile possent addi, colligere licet, vel ο et ω ante affixa promiscue adhiberi potuisse, vel scribas differentiam inter ο et ω non satis accurate observasse.

§. 71. η, si in ultima Verborum Syllaba occurrat, ante affixa retinetur, e. g. σε̄ε̄η̄η̄τ̄ constituere, format cum affixis σε̄ε̄η̄η̄η̄τ̄ς, Deut. xx. 4. σε̄ε̄η̄η̄η̄τ̄ς. Deuter. xxix. 13. constitue eum, eam. ακ̄σε̄ε̄η̄η̄η̄τ̄ωτ̄, constituit eos. Ez. xxi. 19. ε̄ς̄η̄η̄τ̄, scribere. ερε̄τε̄πε̄ς̄ς̄η̄η̄τ̄ωτ̄, scribate ea. Ez. xiii. 9. Deut. vi. 3, 20. ψ̄ε̄ε̄η̄η̄τ̄, servire. εκ̄ε̄ψ̄ε̄ε̄η̄η̄τ̄ς, servies ei. Deut. vi. 13. ψ̄ε̄ε̄η̄η̄τ̄ωτ̄. Passim.

Scribitur tamen etiam ε ante affixa : Ezech. xvii. 5. ακ̄σε̄ε̄η̄η̄η̄τ̄ς, ordinavit eum. xviii. 15. ε̄η̄η̄η̄η̄τ̄ωτ̄, non ordinabit eos; quod vel incuriæ scribarum adscribendum, vel ex genio Linguæ derivandum, quæ in verbis ε et η admittit, e. g. θε̄ε̄ψ̄ et θ̄η̄ψ̄, κε̄τ̄ et κ̄η̄τ̄, &c. idem significant.

§. 72. Verbum ρ̄ᾱη̄ placere, et ε̄ρ̄η̄ε, vel ετ̄ε̄ρ̄η̄ε velle, pronomina personalia loco affixorum admittunt, hoc modo :

- ᾱς̄ρ̄ᾱη̄η̄, (pro ρ̄ᾱη̄ η̄η̄) placuit mihi. Luc. i. 3.  
 η̄ρ̄ωβ̄ ρ̄ᾱη̄ᾱη̄ (pro ρ̄ᾱη̄ η̄ᾱη̄) ᾱη̄, hoc non placet nobis. Act. vi. 6.  
 ᾱη̄ρ̄ᾱη̄ᾱκ̄ (pro ᾱη̄ρ̄ᾱη̄η̄ᾱκ̄) placui tibi. Ps. xxv. 3.  
 ετ̄ᾱς̄ρ̄ᾱη̄ᾱς̄. Psal. xxiv. 12. placuit ei. [pro ρ̄ᾱη̄ η̄ᾱς̄]  
 ετ̄ρ̄ᾱη̄ωτ̄ (pro ετ̄ρ̄ᾱη̄ η̄ωτ̄) η̄η̄η̄η̄ω̄η̄, placentes hominibus.  
 1 Theff. ii. 4.  
 ετ̄ε̄ρ̄η̄η̄ (pro ετ̄ε̄ρ̄η̄ε η̄η̄) quod volo. Marc. xiv. 36.  
 η̄ε̄τ̄ε̄ρ̄η̄ᾱκ̄, voluntas tua. Psal. xxxix. 8. [pro η̄ε̄τ̄ε̄ρ̄η̄ε η̄ᾱκ̄]  
 φ̄η̄ε̄τ̄ε̄ρ̄η̄ᾱς̄, ἡ ὀψ̄κ̄ια αὐτ̄ῷ. Sirac. i. 34. [pro ετ̄ε̄ρ̄η̄ε η̄ᾱς̄]  
 ετ̄ε̄ρ̄η̄ωτ̄, quæ voluerunt. Matth. xvii. 12. [pro ετ̄ε̄ρ̄η̄ε η̄ωτ̄]

“ Dialectus Sahidica verbum ρ̄ᾱη̄, placere; et ε̄ρ̄η̄ε, velle; eodem modo-format, e. g. ᾱῖρ̄ᾱη̄ᾱκ̄, placui tibi. Ps. xxxiv. 14. η̄η̄ετ̄ρ̄ᾱη̄ᾱς̄.  
 “ Joh. viii. 29.

“ Joh.viii.29. quæ placent ei. Act. xii.3. ἀφρανατ̄ πισταται, placuit  
 “ Judæis. Sic πωαχε ετερνακ, sermonem, quem vis. MS. Fid. Sap.  
 “ p. 34. πωαχε ετερνε, fæm. sermonem, quem vis. Ibid. p. 32.  
 “ ετερναϑ, quod vult. Ibid. pag.191. ἵθε ετερνατ̄, sicut voluc-  
 “ runt. Mat. xvii. 12.

\*\*\*\*\*

## CAPUT XII.

### DE ADVERBIIS, PRÆPOSITIONIBUS, CONJUNCTIONIBUS, ET INTERJECTIONIBUS.

§. 72. **A**DVERBIA præcipua ordine Alphabetico hic apponere libet.

#### *Coptica.*

ⲁⲛ, non.  
 ⲁⲛ ϡε, non amplius.  
 ⲁⲣⲏⲟⲩ, forsitan.  
 ⲁⲧⲟⲟⲩ, mane.  
 ⲁⲧⲏⲣ, quantum, quanto magis.  
 ⲁⲑⲁ, imo, ita, utique.  
 ⲁⲑⲏ, idem.

è quam, incomparatione, modo nunc, jam. Joh. xviii. 18.

ⲉⲃⲟⲗⲉⲱⲛ, unde?  
 ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲁⲁⲁⲧ, exinde.  
 ⲉⲃⲟⲗ ϡⲁϡⲟⲩⲛ, ab intus, ἔσω.  
 ⲉⲃⲟⲗⲧⲁⲓ, abhinc, hinc. Gen. 1.25.  
 ⲉⲟⲃⲉ ⲟⲩ, quare, cur?  
 ⲉⲟⲃⲉ ⲟⲩ ἡⲑⲱⲃ, quare? propter  
 quod opus. Dan. ii. 15.  
 ⲉⲟⲃⲉ ϡⲁⲓ, propter hoc.  
 ⲉⲟⲱⲛ, ubi? quo?

#### *Sabidica.*

ⲁⲛ, non.

ⲟⲩⲉⲃⲟⲗⲧⲱⲛ, idem.

ⲉⲧⲃⲉ ⲟⲩ, idem.

ⲉⲧⲃⲉ ⲛⲁⲓ, idem.

ⲉⲧⲱⲛ, idem.

ⲉⲁⲁⲁⲧ,

*Adverbia.*

*Coptica.*

ἔλλετ, ibi. Exod. x. 26.  
 ἔλλετω, valde.  
 ἔλλεπαι, exinde.  
 ἔλλεπη, illuc, hinc.  
 ἔπερ, unquam, aliquando.  
 ἔπεσντ, deorsum.  
 ἔπερσρσϛ, die sequenti cras.  
 ἔπωω, supra.  
 ἔπρδδ, postremo, in fine.  
 εσκεπ, secus, penes, ad oram.  
 ἔτι, ἰτι, adhuc.  
 ἔτρρ, antroorsus, anterius.  
 ετλλε, simul, una, in unum locum.  
 ετσop, simul.  
 ετκωτ, honeste, (honesta.)  
 ετθoω, ordinate (ordinata.)  
 ἔφδρoτ, retro.  
 ἔφλnoτ, frustra.  
 ἔφλλε, loco.  
 ερσoττωп, distincte. Ps. 144. 15.  
 ερsoω, multum.  
 ἔρoττ, magis, quam.  
 ἔρρεп, obviam. Gen. xlv. 28.  
 ἔпδτ, et ἔθδτ, quando. Psal.  
 xxxiv. 17.  
 ἔωп, ubi:  
 ιε, vel.  
 ιс, ecce.  
 ιсoπετ, jam pridem. Mat. xi. 21.  
 ιτδ, ἰτα, deinde.  
 κδτδ φρηϛ, sicuti, juxta modum.  
 κδτδ ρλι ἱρηϛ, nullo modo.  
 κε, iterum. Ps. ii. 2.  
 κεσop, semel.  
 λδλλoп, magis.  
 λεпeпcδ пδι, λεпeпcωс,  
 postea.

*Sabidica.*

ελλετ, idem.  
 ελλετω, idem.  
 επερ, idem.  
 επεσнτ, idem.  
 ἱρσρττ, ερρσρττ, idem.  
 επωω, idem.  
 επρδδ, idem.  
 ρloτσop, idem.  
 ρпδρoτ.  
 επλλε.  
 ερoττ.  
 τпδτ.  
 τωп.  
 η, vel.  
 ειс.  
 λἱпἱcδ пδι, λἱпἱсωс.  
 λετoττeппп,



*Adverbia.**Coptica.*

ⲙⲉⲧⲟⲩⲉⲛⲛⲓ, Græce.  
 ⲙⲉⲛ, μή, forsitan, num, an.  
 ⲙⲉⲛ ⲁⲛ, nonne?  
 ⲙⲉⲛⲛⲓ, quotidie, et ⲙⲉⲛⲛⲓ.  
 ⲙⲉⲛⲧ, μήτι, numquid.  
 ⲙⲉⲛⲙⲉⲛⲙⲉⲛ, locatim. Marc. vi. 40.  
 ⲙⲉⲛⲙⲉⲛⲧ, ibi.  
 ⲙⲉⲛⲙⲉⲛⲧ, præronitur numero ordi-  
 nati. Scribitur et ⲙⲉⲛⲙⲉⲛⲧ.  
 ⲙⲉⲛⲛⲟⲛ. Matth. v. 37. non nisi, non  
 est, non potest.  
 ⲙⲉⲛⲁⲓ, hūc, hīc.  
 ⲙⲉⲛⲛ, illuc. Matth. xvii. 20.  
 ⲙⲉⲛⲁ, antequam. Marc. xiv. 30.  
 nondum. Marc. xiii. 7.  
 ⲙⲉⲛⲁⲓⲙⲉⲛ, hic, in hoc loco.  
 ⲙⲉⲛⲁⲓⲛⲧ, ita, hoc modo.  
 ⲙⲉⲛⲓ, ⲙⲉⲛⲉⲕ &c. non.  
 ⲙⲉⲛⲉⲣ, ne.  
 ⲙⲉⲛⲉⲣⲭⲁⲥ, ne forte.  
 ⲙⲉⲛⲓⲛⲧ et ⲙⲉⲛⲧⲛⲧ, quemad-  
 modum.  
 ⲙⲉⲛⲓⲛⲟⲩ, tunc.  
 ⲙⲉⲛⲧ, nihil.  
 ⲙⲉⲛⲧⲱⲣ, non, ne.  
 ⲙⲉⲛⲧⲱⲓ, desuper, ἀνωθεν. Gen.  
 xlix. 25.  
 ⲛ, ante verbum, sequente ⲁⲛ, non.  
 ⲛⲁⲧ, quasi, circiter, *in numerando.*  
 ⲛⲉⲥⲟⲛ, rursus, iterum. Vid. ⲛⲉⲥⲟⲛ.  
 ⲛⲛⲉ, non, nequaquam, ante verba.  
 ⲛⲉⲕⲱⲛ ⲛⲉⲥⲟⲛ, præmittitur numero,  
 qui multiplicatam indicat. Mat.  
 xix. 29.  
 ⲛⲟⲩⲉⲧⲱⲛ, excerpto, absque.

*Sahidica.*

ⲙⲉⲛ.  
 ⲙⲉⲛⲛⲉ et ⲙⲉⲛⲛⲉ.  
 ⲙⲉⲛⲙⲉⲛⲧ.  
 ⲙⲉⲛⲧ, ⲙⲉⲛⲧ.  
 ⲙⲉⲛⲧⲱⲣ, ⲙⲉⲛⲧⲱⲣ.  
 ⲙⲉⲛⲁⲧⲉ, ⲙⲉⲛⲁⲧⲉ.  
 ⲙⲉⲛ ⲙⲉⲛⲉⲕ.  
 ⲙⲉⲛⲧ.

Sic et Sahidice.  
 ⲛⲁ.

Sic et Sahidice.  
 Sic et Sahidice.

ⲛⲟⲩⲉⲧⲱⲓ,

*Adverbia.**Coptica.*

ἡοῦκοῦχι, paululum.  
 ἡοῦκοῦτ, olim.  
 ἡοῦωηρ, ὅθεν οὔωηρ, ἐβόλ,  
 manifeste.  
 ἡοῦρῶτ ὅθεν οῦρῶτ, subito.  
 ἡσα σα ἡβεν, undique, per re-  
 gionem omnem.  
 ἡσαφ, heri.  
 ἡκοῦτ ἡβεν, semper, omni tem-  
 pore.  
 ἡτεροῦπι, quotannis.  
 ἡχωλεε, cito.  
 ἡχωπ, clam.  
 ἡχωρπ, primo.  
 ἡχωρη, mane.  
 ἡῶρη, intus. Gen. xviii. 9.  
 Act, xiii. 29.  
 ἡρῶητῶοῦτ, mane. Vide  
 ἄτοοῦτ.  
 ἡρῶτο, amplius.  
 ἡρῶτο ε, magis quam.  
 ἡρῶτο ἡρῶτο, maxime, abun-  
 danter.  
 ἡρῶοτ, gratis.  
 ἡχωρρ, noctu.  
 ἡχωρσ, injuste, violenter.  
 ἡῶοῦτ, furtim.  
 ἡτῶοῦποῦτ, statim, hora hęc.  
 οπ, et, etiam, iterum utique.  
 οτ, ubi, non, an? quando? quid?  
 οτδε, ἢ, neque.  
 οτ δε, πῖ δ.  
 οτδε ἄπ, nonne?  
 οτηρ et χε οτηρ, quantum, quot.  
 Confer ἄτηρ.  
 οτωσ, celeriter.  
 οτῶηκῶ ἡσοπ, sæpius, multis vi-  
 cibus.

*Sabidica.*

ἡοῦκοῦτ.  
 ρῖ ὡηρ, ἐβόλ.  
 ἡσαφ.  
 ἡκοῦτ ἡβεν.  
 ἡχωρπ.  
 ἡρῶητ.  
 ἡρῶτο.  
 ἡτεροῦπ.  
 οπ.  
 οτ.  
 οτδε.  
 οτηρ.  
 ἡοῦωηκῶ ἡσοπ.

*Adverbia.**Coptica.**Sahidica.*

οτοπ σα οτοπ, ordine, ἕως.

Exod. x. 1.

οτοπ, semel.

οτοπ ⲉπ οτοπ. Vide ποτο-  
ποπ. Luc. i. 64.

παρηπ, ita.

παληπ, *παληπ*.

πετοπβηπ, e contrario, contra.

2 Cor. ii. 7.

πιαπ ε, ubi, ibi, loco quo.

προποπκοπ, *προποπκοπ*, ad tempus.

ποποπ, vesperi.

πω, obsecro, quaeso. Dan. i. 12.

σαβολ, extra, foras. Pf. xxi. 11.

σαλεπρε, *επιδω*, post. Hof. i. 2.

σαπσα *ελεατατ*, seorsim, in re-  
gionem separatam; et σαοτσα  
*ελεατατ*, idem.

σαεπαπ *πιαπ σαεπαπ*, hinc et  
illuc, ex utraque parte.

σαπσα, seorsim.

σασαπβηπ, undique.

σαππωπ, supra.

σατεπ, statim, in σατεπκοπ,  
vos statim.

σατοπ, statim.

σαπ, heri. Vide ησαπ.

σαεοπ, intus.

σε, imo, ita.

σποπ, anno superiori.

2 Cor. viii. 10. ix. 2.

κοπ πβηπ, quotiescunque.

κοπ, numeris dierum praerponitur.

σταπ, hic.

στηπ, illic.

πιαπ, hic.

ταφραπ, vere, profecto.

τοπτε, *πππ*, tuas.

πιαπ, ubi.

σαβολ.

σαππωπ.

σαεοπ.  
σε.

Sic et Sahidice.

<i>Coptica.</i>	<i>Adverbia.</i>	<i>Sabidica.</i>
Φοοτ, εφοοτ, λεφοοτ, hodie. Χωλεεε, cito. Pf. xxxvi. 2.		λεποοτ.
ϣα, usque ad, usquedum, donec. ϣαεβολ, semper, usque ad finem. ϣα επερ, æterne, in æternum. ϣα εζοτη, usque ad, inclusive. Gen. xlv. 34.		ϣα. ϣα βολ. ϣα επερ. ϣα ζοτη.
ϣαθπατ et ϣαθπατ κε, usque quo.		ϣα τπατ.
ϣωρη, mane. Ζαεεπατ ιε ζαεεπη, hic vel illic. Ζαρδρε, αργε, num, igitur. Gen. xxxvii. 10.		
Ζηδη, jam, modo, idē. Ζηππε et Ζηππε ις, ecce. Ζιοτεεε, unā, in unum locum. Ζιτρη, εμπροσθ, ante, in initio. Ζιφα ε φα, simul, επι το αυτο. Act. i. 15.		Ζηητε, Ζηητε εις.
Ζιφαζοτ, a tergo, post, retro. Ζιφοτει, e longinquo. Ζοπω, ut.		Ζιπαζοτ.
Ζοσ, ζωσ, quam, ας. Ζοταπ, ιταν, quando. Ζοτ φεν οτζοτ. Vide οτζοτ.		
κε, scilicet. Eph. i. 4. Gen. xxx. 13. amplius, adhuc, in fine paragraphi.		
Χιπχη et ηχιπχη, gratis, sine pre- tio. Marc. x. 8.		χιπχη, ηχιπχη.
Θορτη et ηθορτη, aliunde, fur- tim. Joh. x. 1.		
†ποτ, nunc.		†ποτ.
†οτεποτ, statim. Act. v. 10. hac hora.		†τεποτ.

§. 74. Adverbia sæpius a Substantivis formantur, dum litera η iis præ-  
ponitur, e. g. οτωπη, manifestatio; ηοτωπη, manifesto. Marc. i.  
45. ζοτο, abundantia; ηζοτο, abundanter. Marc. vii. 36. σωτ-  
τη, rectus; ησωττη, rectè, rectà viâ. Act. xxi. 1.

Sæpius exprimuntur per Substantivum cum Præpositione  $\zeta\epsilon\eta$ , e. g.  $\zeta\epsilon\eta$   $\sigma\tau\alpha\lambda\epsilon\tau\sigma\alpha\beta\epsilon$ , *φρονιμῶς*, prudenter, in prudentia.

Participia etiam adhibentur pro adverbis, e. g.  $\epsilon\sigma\sigma\omega\tau\tau\omega\eta$ , recte, distincte, *proprie* rectus. Marc. vii. 35.  $\epsilon\pi\kappa\omega\tau$   $\theta\upsilon\sigma\eta$   $\epsilon\tau\theta\eta\eta\iota$ , honeste et ordinate, *proprie* honesta et ordinata. Dan. vi. 16.  $\epsilon\tau\kappa\upsilon\epsilon\lambda\lambda\eta\iota$   $\lambda\lambda\epsilon\sigma\eta$   $\epsilon\sigma\lambda\lambda\eta\eta$ , *ὁ σὺ λατρεύεις ἐνδραχῶς*, *perseverans*, i. e. continuo.

“ Sic et Sahidice;

“ A  $\rho\omega\sigma\omega$  est  $\eta\rho\theta\omega$ , magis, plus. Passim.  $\rho\eta$   $\sigma\tau\alpha\epsilon$ , in veritate, “ i. e. vere. Psal. lxxviii. 13.

Reliqua adverbia Sahidica vide in Lexico.

### §. 75. Præpositiones præcipuas ordine Alphabetico adjiciemus.

#### Coptica.

$\alpha\tau\sigma\eta\epsilon$ , sine. Joh. xv. 5.  
 $\alpha\sigma\eta\epsilon$ , sine. Joh. viii. 7.  
 $\epsilon$ , ad, apud, in, præ, adversus.  
 Act. ix. 1.  
 $\epsilon\beta\eta\lambda$ , præter.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda$ , de, ex, a. Hinc  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\omega\tau\tau\epsilon$ , præ.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\zeta\alpha\tau\eta$ , a conspectu.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\zeta\epsilon\eta$ , præ, e, ex, de, in, inter.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\alpha$ , ex, ad, a. Apocal. xviii.  
 14. Ps. ii. 12.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\alpha\rho$ , a.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\alpha\tau\eta$ , a, e, per, post.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota$ , de, in, a, præ.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\tau\epsilon\eta$ , a, e, per.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\tau\omega\tau$ , a, e, per.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\tau\eta$ , ante, antèrius.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\omega\tau$ , ex.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\chi\epsilon\eta$ , a, versus, ex.

#### Sahidica.

$\alpha\chi\eta$ , idem.  
 $\epsilon$ , idem.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda$ , idem.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\eta$ , et sequente litera  $\eta$ ,  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\eta\epsilon$ , ex.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\tau\eta$ , et sequente  $\eta$ ,  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\tau\eta\epsilon$ , idem.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\tau\omega\tau$ , idem.  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\chi\eta$ , et sequente  $\eta$ ,  
 $\epsilon\beta\omega\lambda\rho\iota\chi\eta\epsilon$ , idem.  
 $\epsilon\theta\eta\epsilon$ ,

## Præpositiones

## Copticæ.

εοβε, de, propter. Pf. viii. 2.  
 ελεηρ, trans. Matth. viii. 18.  
 επеснт, usque, infra.  
 εпса, adversus. Genes. xiii. 14.  
 (in regionem.)  
 εскеп, penes, juxta, *proprie*: ad o-  
 ram.  
 εт, ad, in, *cum nominibus singul. nume-  
 ri (pro εοτ)*  
 εδοτпε, us, sub.  
 εδοтп, intra.  
 εδοтп ε, in, ad.  
 εдотп, usque, ad, supra.  
 εдотп ехел, super.  
 εдотп, inter, versus, super, contra.  
 Pf. lxxxiv. 10.  
 εдотп, adversus, in occursum. Psa.  
 lviii. 4. ci. 8.  
 εдотп, super, supra contra.  
 εдотп ε, versus locum. Apoc. xx. 3.  
 εдотп ехел, in, ad, super.  
 εдотп ε, ad. Pf. xvii. 41.  
 εхел, super, contra, ab, ex, pro, de.  
 εхω, super. Matth. xvii. 27.  
 исхел, a, de, e, ex, terminus a quo.  
 исхел εпото, anno superiori. 2 Cor.  
 viii. 10. ix. 2.  
 исхел εпφοτε, e longinquo. Pf. 137. 6.  
 исхел цорп, ab initio.  
 катэ, *κατά*.  
 εεπεпса, post.  
 εεθo, coram. Pf. xv. 8. et εεπεε-  
 θo, idem.  
 εεпкωт, circa. Act. xxii. 16.  
 пэдотп, sub, coram. Luc. iii. 2.  
 пэдотп, ad.  
 пεε, cum.  
 потεуел, sine. Matth. v. 32.  
 пса, post.  
 пте, a. Pf. cviii. 24.  
 пднт, in. Pf. xxxv. 1.

## Sabidicæ.

εтβε, idem.  
 εпеснт, idem.  
 εт, idem.  
 εдотп, idem.  
 εдотп ε, idem.  
 εдотп, idem.  
 εдотп ε, idem.  
 εдотп, idem.  
 εдотп ε, idem.  
 εхел, et ante п, ехεε, idem.  
 εхω, idem.  
 катэ, idem.  
 εεпса, idem.  
 εεπεεтоεθo, idem.  
 εεпкωт, idem.  
 пэдотп, пэдотп, ad.  
 пεε, idem.  
 пса, idem.  
 пте, idem.  
 пднт, idem.

пдотп,

## Præpositiones

## Copticæ.

ἦϥοὔπ, intus. Luc. i. 22.  
 ἦϥρḥ, in infra, per, super, in.  
     Pfal. ii. 5.  
 ἦϥρḥ ḥḥḥḥ, in me. Sic cum reliquis personis.  
 ἦϥρḥ ḥḥḥ, in.  
 ἦϥρḥ ḥḥ, in. Pf. xvi. 4.  
 οὔϥḥ, ad, adversus, contra.  
 οὔḥḥḥḥḥḥḥḥ, ex, si de loco sermo est. Pf. ix. 13.  
 οὔḥḥ, inter. Gen. i. 6.  
 ḥḥ, et ḥḥḥ. Gen. xviii. 14. ad, penes, a, ab. Apocal. xxi. 13.  
 ḥḥḥḥḥḥḥ, ad, infra.  
 ḥḥḥḥḥḥḥ, supra.  
 ḥḥḥḥḥḥ, intra. Pf. 38. 3.  
 ḥḥḥḥḥḥ, infra. Gen. i. 7.  
 ḥḥḥḥḥḥ, sic, taliter. Act. xxvii. 17.  
 ḥḥḥḥḥ, ḥḥḥḥḥḥḥḥ, et ḥḥḥḥḥḥḥḥ, post.  
 ḥḥḥḥḥ, præter.  
 ḥḥḥ, ad.  
 ḥḥḥ ḥḥḥḥḥ, usque ad.  
 ḥḥḥ ḥḥḥḥḥ, usque ad.  
 ḥḥḥḥḥ, præter. Act. viii. 1.  
 ḥḥ, ad, erga, sub, contra, adversus.  
 ḥḥḥḥḥḥ, ad. Gen. xli. 23.  
 ḥḥḥḥḥḥ, sub. Matth. viii. 9.  
 ḥḥḥḥ, de. Marc. v. 25. Mat. ix. 20. Luc. viii. 43, 44.  
 ḥḥḥḥḥḥ, sub, ante, juxta, ad, apud, a, ab. Pfal. i. 3. xv. 16. vii. 10. xxxvi. 39.  
 ḥḥḥḥḥḥ, apud. Joh. i. 40.  
 ḥḥḥḥḥḥ, coram, ante, a, ad. 1 Cor. iv. 5. Exod. ii. 15. Pf. xxiv. 15.

## Sabidicæ.

ḥḥḥḥḥ, idem.  
 οὔḥḥḥ, idem.  
 οὔḥḥḥḥḥḥḥ, idem.  
 οὔḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥḥ, et ḥḥḥḥḥḥḥḥ, et ḥḥḥḥḥḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥḥ, ḥḥḥḥḥḥḥḥ, ḥḥḥḥḥḥḥḥ.  
 ḥḥḥḥḥḥ, } idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥ, } idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥḥḥ, ante.  
 ḥḥḥḥḥḥḥḥḥ, idem.  
 ḥḥḥḥḥḥḥḥḥ,

*Præpositiones**Copticæ.**Sahidicæ.*

Ⲅⲁⲭⲉⲛ, ante.

Ⲅⲁⲭⲱ, ante. Ex. iv. 10.

Ⲅⲉⲛ, in.

Ⲅⲉⲛⲧ, prope. Pf. xxi. 11.

Ⲅⲁ, ad, sub.

Ⲅⲁⲣⲟ, coram, proprie ad vultum.

Ⲅⲓ, in.

Ⲅⲓⲕⲏⲣ, trans.

Ⲅⲓⲣⲉⲛ, ante, præ, si de janua sermo sit.

Ⲅⲓⲡⲉⲥⲏⲧ, sub. Pf. vii. 5.

Ⲅⲓⲧⲉⲛ, a, ex, propter, per.

Pf. lxxvii. 49.

Ⲅⲓⲱⲧ, super.

Ⲅⲓⲭⲉⲛ, in, super.

Ⲅⲓⲭⲱ, in, super. Pf. ii. 3.

Ⲅⲓ̀, in.

Ⲅⲁ, idem.

Ⲅⲁⲣⲟ, idem.

Ⲅⲓ.

Ⲅⲓⲣ̀̀, idem.

Ⲅⲁⲡⲉⲥⲏⲧ, idem.

Ⲅⲓⲧ̀̀ vel Ⲅⲓⲧ̀̀̀, idem.

Ⲅⲓⲱ, idem.

Ⲅⲓⲭ̀̀ vel Ⲅⲓⲭ̀̀̀, idem.

Ⲅⲓⲭⲱ.

“Sahidicæ præpositiones reliquæ, brevitatis gratia, Lexico Sahidico  
“reservantur.

## §.76. Conjunctiones præcipuas ordine Alphabetico recensëbimus.

*Copticæ.**Sahidicæ.*

Ⲧⲁⲣ, γάρ.

ⲁⲉ, ἢ.

ⲉ̀, quum, postquam.

ⲉⲧ, idem, cum ⲧ, epenthético.

ⲉ̀ⲏⲏ̀, nisi. Pf. xiv. 2.

ⲉ̀ⲏⲏ̀ ⲁⲣⲏⲟⲧ, nisi. Exod. iii. 19.

ⲉ̀ⲏⲏ̀ ⲭⲉ, nisi. Pf. xciii. 17. nisi quia.

Pf. cxviii. 92.

ⲉ̀ⲡⲉ, si. Pf. l. 16.

ⲉ̀ϣⲱⲡ, quum, dum.

ⲉ̀ϣⲱⲡ ⲏ̀ⲧⲉ, quum.

ⲉ̀ϣⲱⲡ ϣⲁⲏ, quodsi. Pf. xxii. 4.

ⲓⲉ, aut.

ⲓⲥⲭⲉ, si, vel, quum. Pf. vii. 3. xxx. 19.

ⲉ, et ⲉⲧ.

ⲏ̀ⲥⲁⲏⲏ̀.

ⲉ̀ⲡⲉ.

ⲉ̀ϣⲱⲡⲉ.

ⲏ.

ⲉ̀ϣⲱⲭⲉ.

ⲕⲁⲏ,



## Conjunctiones

## Coptice.

## Sabidica.

ΚΑΝ, <i>κάν</i> , quasi, si.	
ΚΕ, et, etiam.	
ΚΕΓΕ, <i>καγε</i> , similiter. Act. iii. 18.	
ΑΑΕΝ, <i>ααν</i> , quidem.	
ΑΑΗΠΟΤΕ, ne, ne forte, <i>ααποτε</i> .	ΑΑΗΠΟΤΕ.
ΑΑΗΠΩΣ, ne, <i>ααπος</i> .	ΑΑΗΠΩΣ.
Η, ut, <i>ante verbum</i> . Item: et Joh. xiv. 6.	
Luc. xiii. 19. Pf. lxxv. 16. Pf. lxxvi.	
4. Pf. cviii. 16. lxxix. 4. cxvi. 4.	
ΗΕΑΑ, et. Ita etiam, si præcessit	ΗΑΑ.
ΑΑΦΡΗ†, sicut.	
ΗΤΕ, ut.	ΗΤΕ.
ΟΤΗ, igitur.	ΟΤΗ.
ΟΤΟΡ, et, nam. Marc. viii. 3.	ΑΥΩ.
ΠΛΗΗ, <i>πλην</i> , sed, ut.	
ΧΑC, etiamsi, licet. Luc. xviii. 4.	
ΧΩΡΙC, nisi.	
ΩΑΗ, quia, si, vel, an, num. Joh. vii.	ΩΑΗ.
17. quum Pf. xlvi. 10.	
ΩΑΡΑ, igitur.	
ΩΙ, et.	ΩΙ.
ΩΙΝΑ, ut sequente ΗΤ.	
ΩΟΠΩC, <i>εως</i> , ut, si.	
ΩΟΤΑΗ, <i>οταν</i> , quando: sequitur ordi-	
nario ΩΑΗ.	
ΩΟΤΕ ΕΤ, quando, quum.	
ΩΩ, etiam. Matth. x. 33.	ΩΩ.
ΩΩC, <i>ωσ</i> , sicut.	
ΩΩCΤΕ, <i>ωσ</i> , sequente ΗΤΕ, ut, adeo ut.	
ΧΕ, <i>ει</i> , igitur. Gen. xxx. 30. <i>ει</i> , num.	ΧΕ.
Pfal. xiii. 2. ut, quia, nunc, quod,	
quam. Sane, profecto.	
ΧΕ ΟΤΗ, nam, quia. Pf. xiii. 6.	
ΧΕ ΧΑC, ut. Prov. vi. 22.	

§. 77. Interjectiones præcipuas nunc commemorabimus.

*Coptica.*

*Sabidicæ.*

ⲁⲓⲓⲟⲓ, utinam. Pf. cxviii. 5.

ⲓⲥⲭⲉⲕ, quam! &c. Gen. xxviii. 17.

ⲟⲩⲁⲓ, væ.

ⲟⲩⲟⲓ.

ⲱ, o!

ⲱⲉ, per, forma jurandi. Gen. xlii. 15.

per Salutem Pharaonis. 1 Cor. xv.

ⲓⲓ. per gloriam vestram.

ⲭⲉ, nota admirationis, Vah! Marc. x.

26. xv. 4. [Nisi malis hæc ad Conjunctiones referre.]

\*\*\*\*\*

## C A P U T XIII.

### D E V E R B O.

§. 78. **Æ**GYPTII quinque habent tempora: Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquamperfectum, et Futurum, quod triplex est.

§. 79. Genus neutrum non habent, sed per fæmininum exprimunt, Marc. v. 16. ⲉⲧⲁⲥϣⲱⲛⲓ, quæ facta est, id est, quod factum fuit. In plurali genus præformantium non differt.

§. 80. Numerum dualem non habent.

§. 81. Coniungatio tantum est unica. Hiphilica coniungatio exprimitur per verbum ⲉⲓⲉ et ⲉⲓⲟ *facere*, cum suis affixis:

Sing. 1	ⲉⲓⲓ,	2	ⲉⲓⲉⲕ,	3	ⲉⲓⲉϥ, ⲉⲓⲉⲥ.
Plur.	ⲉⲓⲉⲛ,		ⲉⲓⲉⲧⲉⲛ,		ⲉⲓⲟⲩ.
	facit me,		facit te,		facit illum, illam.
	facit nos,		facit vos,		facit illos, illas.

e. g. Pf. xx. 6. ⲉⲕⲉⲟⲓⲉϥ ⲟⲩⲛⲟϥ, facies eum lætari.

K

“ Verbum

“ Verbum Sahidicum  $\tau\pi\epsilon$ , facere ; eodem modo cum verbis conjungitur.

Sing. 1  $\tau\pi\alpha$ , 2  $\tau\pi\epsilon\kappa$ , 3  $\tau\pi\epsilon\varsigma$ ,  $\tau\pi\epsilon\varsigma$ .  
1  $\tau\pi\epsilon\eta$ ,  $\tau\pi\epsilon\tau\eta$ ,  $\tau\pi\epsilon\tau$ .

“ e. g. 1 Joh. iii. 7.  $\epsilon\lambda\eta\bar{\rho}$   $\tau\pi\epsilon$   $\lambda\alpha\alpha\tau$   $\eta\lambda\alpha\eta\alpha$   $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\omega\tau\eta$ , nemo  
“ faciat errare vos, nemo seducat vos. Pf. iv: 8.  $\alpha\kappa\tau\pi\alpha\omicron\tau\omega\zeta$ , facis  
“ me habitare.

Sed plurima tamen reperiuntur in utraque dialecto exempla, in quibus verbum  $\omicron\pi\epsilon$  et  $\tau\pi\epsilon$  otiosum est. Ezech. xii. 2.  $\epsilon\theta\rho\omicron\upsilon\tau$   $\eta\alpha\tau$ ,  $\tau\bar{\omega}$   $\beta\lambda\alpha\omega\tau\eta$ , ad videndum.

“ Sic Sahidice,  $\epsilon\tau\pi\alpha\chi\epsilon$ ,  $\epsilon\iota\pi\iota\tau$ , Sah. ut ego dicam. Act. xxi. 37.

§. 82. Ægyptii interdum radicales verbi geminant, quod Hebræa, aliæque orientales Dialecti etiam faciunt in  $\eta\beta\eta\beta$ , et reliquis verbis quadriliteris, e. g.

$\varsigma\omicron\lambda\varsigma\epsilon\lambda$  ornare,  $\zeta\omicron\lambda\lambda\zeta\omega\lambda\lambda$ , et  $\zeta\omicron\lambda\lambda\zeta\epsilon\lambda\lambda$  confringere.

“ Sic et Sahidice,  $\varsigma\omicron\lambda\varsigma\epsilon\lambda$  consolari,  $\zeta\epsilon\chi\zeta\omega\chi$  affligere, &c.

§. 83. Forma Passiva ab Activa non differt terminatione, sed e sensu et circumstantiis determinanda est.

1. Exprimitur sæpe per tertiam plur. Activi sequente accusativo, e. g.  $\epsilon\lambda\epsilon\varsigma\omicron\eta\eta\omicron\upsilon\tau$ , baptizabunt vos, i. e. baptizabimini. Marc. x. 39.  $\eta\epsilon\pi\omega\lambda\lambda\epsilon\iota$   $\varsigma\epsilon\eta\alpha\tau\eta\eta\varsigma$ , filius hominis tradent eum, i. e. tradetur. Mar. xi. 3.  $\eta\theta\omicron\varsigma$   $\lambda\epsilon$   $\epsilon\tau\iota\eta\iota$   $\lambda\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ , illa autem adducentes eam, i. e. adducebatur. Genes. xxviii. 25.  $\epsilon\varsigma\psi\eta\eta\lambda$   $\epsilon\beta\omicron\lambda$   $\epsilon\tau\varsigma\alpha\iota$   $\lambda\epsilon\lambda\omicron\varsigma$   $\zeta\iota\tau\epsilon\eta$   $\eta\omicron\tau\alpha\lambda\omicron\chi$ , paralyticus portantes, vel portant eum super lectum. i. e. portabatur. Marc. ii. 3.  $\chi\epsilon$   $\alpha\eta$   $\varsigma\epsilon\eta\alpha\tau$   $\eta\omicron\tau\alpha\lambda\eta\eta\eta\iota$ , non dabitur signum, i. e. non dabitur signum. Marc. viii. 12.  $\eta\tau\omicron\tau\omega\omicron\psi\varsigma$ , ut despiciant eum, i. e. ut despiciatur. Mar. viii. 31.  $\lambda\epsilon\eta\omicron\tau\chi\epsilon\lambda\lambda$   $\lambda\epsilon\lambda$   $\eta\tau\omega\upsilon\tau$ , non invenerunt illis locum, i. e. locus iis non est inventus. Apoc. xx. 11. Dan. vi. 12.  $\eta\varsigma\epsilon\zeta\iota\tau\varsigma$ ,  $\epsilon\mu\epsilon\lambda\alpha\delta\eta\omicron\upsilon\tau\alpha\iota$ , injiciant eum, i. e. injiciatur.

“ Sic Sahidice, Luc. iv. 12.  $\alpha\tau\chi\omicron\omicron\varsigma$ , dixerunt id, i. e. dictum est,  $\epsilon\iota\pi\eta\tau\alpha\iota$ . Actor. xvii. 13.  $\chi\epsilon$   $\alpha\tau\tau\alpha\psi\epsilon\omicron\iota\epsilon\omega\psi$   $\lambda\epsilon\pi\omega\psi\alpha\chi\epsilon$   $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\tau\lambda\epsilon$   $\eta\alpha\tau\lambda\omicron\varsigma$ , quia annuntiaverunt sermonem per Paulum, i. e. sermo annuntiatus est a Paulo,  $\kappa\alpha\tau\eta\gamma\gamma\epsilon\lambda\alpha$   $\epsilon\pi\bar{\iota}$   $\Pi\alpha\upsilon\lambda\omicron\upsilon$   $\bar{\omicron}$   $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$ .

2. Passivum etiam inde agnoscitur, si nominativus cum verbo jungatur, nec ullus adfit accusativus, e. g. Apoc. xx. 3.  $\psi\alpha\tau\omicron\tau\chi\omega\kappa$   $\epsilon\beta\omicron\lambda$   $\eta\tau\chi\epsilon$

ἵτχε πύγο ἡροαπι, usque dum finiantur mille anni. Ibid. ver. 7. εὐῶπι ἀτυαπ χωκ ἐβολ ἵτχε πύγο ἡροαπι, si simpleti fuerint mille anni. Ezech. i. 1. ἀνοῦων ἵτχε πιφνοῦι, aperti sunt cœli. Ezech. x. 4. †βῆπι ἀαροῦ, ἐπιπι, οὔροῦ †ατλῆ ἀαροῦ, nubes implevit domum, et aula impleta est.

“ Sahidice eodem modo, Joh. v. 9. ἀγοῦχαι ἡδί πρωαε, sanatus est homo. Psal. iv. 6. ἀγοῦωνῶ, ἐβολ ἐχων ἡδί ποῦοειπ  
“ ἀπεκῶ, manifestatur super nos lumen faciei tuæ.

3. Passiva forma sæpius e solo sensu dijudicanda et dignoscenda est. Dan. viii. 22. οὔροῦ φηετ ἀφῶεαεῶοε, καὶ τῷ συντριβῆτος, et ejus, qui contritus est. Juxta linguæ genium posses quoque interpretari, qui contriverat. ἀτχος, ἰῆῖς, dictum est. Jon. iii. 7. et ἀτχος, dixerunt, passim.

“ Sic Sahidice; ἀκοῦχαι, Joh. v. 14. ἰγῆς γίγονας, sanatus es.  
“ Possit etiam significare: sanasti.

§. 84. Verba Ægyptiaca Vocales sæpe mutant, et easdem consonantes et eandem significationem retinent. Hæc abundantia appellabimus.

1. Si verbum terminetur in vocalem, solet ea mutari, e. g. χα et χω, ponere: σε et σω, bibere: χε et χω, loqui: ταχε et ταχρο, firmare; τακε et τακο, perdere; βερε et βερο, accendere; αερετε et αερετ, odisse; σεαπε et σεαπι, ponere.

“ Sic Sahidice; κα et κω, ponere; σε et σω, bibere; ταδε et ταδο, imponere; τααειο, τααειε, facere; χε, χι, χο, χω, dicere, &c.

2. Vocales ultimæ Syllabæ verborum (quas una, vel duæ literæ sequuntur) frequenter mutantur, e. g.

οαυ, οηυ, οουυ, οωυ, ordinare.

βαυ, βευ, βηυ, βωυ, βευβωυ, nudare.

αυ, ευ, crucifigere; ααι, αει, amare.

οαυ, οωυ, ungerere; καυ, κωυ, frangere.

οαυ, οωυ, configere; οαυ, οευ, οωυ, velle.

σατ, σετ, feminare; ψατ, ψετ, ψωτ, immolare.

κετ, κητ, κωτ, ædificare; κετ, κοτ, convertere.

ελ, ολ, ωλ, ferre; κελ, κολ, κωλ, κοτλωλ, volvere.

κερϑ, κορϑ, κωρϑ, abolere; επ, οπ, ηπ, ωπ, numerare.

φεκ, φοκ, evellere; σεκ, σοκ, σωκ, trahere.

ζελ, ζηλ, ζωλ, volare.

θουητ, θουωτ, congregare; κηβ, κωβ, duplicare.

λει, λιοι, dare; τηι, τιοι, dare, &c.

“ Sic Sahidice; β̄λ̄ εβολ, βηλ εβολ, βολ εβολ, βωλ εβολ,

“ dissolvere; βηκ, βωκ, venire; κετ, κοτ, vertere.

“ κελχ, κωλχ, flectere; λιαζ, λιοτζ, implere.

“ ηεχ, ηηχ, ποχ, ποτχ, projicere.

“ ολπ, οελπ, οωλπ, revelare, &c.

### 3. In penultima Syllaba quoque mutari solent Vocales, e. g.

αψι, ιψι, suspendere; θαζι, θιζι, ebrium esse.

θαζεεε et θωζεεε, vocare.

βαζεεε et βωζεεε, maculare.

θεκεεε et θωκεεε, extrahere.

λεισι et λιοσι, parere. φηρι et φωρι, florere. ζησι et ζιοσι, laborare.

λιβι et λοβι, insanire. ιπι et οπι, similis esse, &c.

“ Sic et Sahidice: λιβι et λοβι, insanire. ηαζεεε, ποζεεε,

“ ποτζεεε, salvare. σερεεε, κορεεε et σωρεεε, errare. σερωπ, κο-

“ ρωπ et σρωπ, rogare. ταζεεε, τεζεεε et τωζεεε, vocare, &c.

### 4. Verba, quæ geminant radicales, solent in ultima et penultima Syllaba vocales suas mutare, e. g.

λεκελεκ et λεοκελεκ, cogitare.

σελσελ, σελσωλ et σωλσελ, ornare.

βερβωρ et βωρβερ, projicere.

ψθερτωρ et ψθορτερ, perturbare.

θελθωλ et θωλθελ, occidere.

θεμεθωμε et θωμεθεμε, conterere.

θετθετ, θετθωτ et θωτθετ, scrutari.

ζεμεζεεε et ζωμεζεεε, rugire.

ζεηηηωπ et ζωηηηεν, jubere, &c.

“ Sic Sahidice: β̄ρ̄β̄ et βερβ̄ρ̄, projicere.

“ σελσωλ et σωλσελ, consolari.

“ ψ̄τρ̄τρ̄, ψ̄τρ̄τωρ, ψ̄τερτωρ et ψ̄τορτρ̄, perturbare.

“ ζεχζωχ et ζωχζεχ, affligere.

### 5. Inter-

5. Interdum litera vocalis, vel consonans, ab initio vel a fine accedit, e. g. In fine *ι* adjicitur, e. g. *τωεε* et *τωεει*, adhærere. *σει* et *σειι*, transire; *ρεκ*, *ρικι*, inclinare. *ολ*, *ολι*, *ωλι*, ferre; *εεα*, *εεε*, *εεει*, parere. *σει*, *σειι*, prehendere; *εα*, *εε*, *εει*, exaltare.

Interdum *τ* in fine accedit, e. g. *σειτε* et *σειτωτ*, præparare. *σειε* et *σειεητ*, statuere.

Ab initio interdum *α*, *εε*, *οτ* et *τ* admittitur, e. g. *οτωπ* et *αοτωπ*, aperire. *ωθεε* et *εεωθεε*, claudere. *ωυ* et *οτωυ*, velle. *εαβε* et *τρεβε*, vel *τρεβε*, docere. *εεει* et *τρεεει*, sedere, &c.

“ Sic Sahidice, in fine *ε* admittitur, e. g. *εωτ* et *εωτε* *εβολ*, delere. *ποκ* et *ποκε*, projicere. *ρεκ* et *ρικε*, inclinare. Ab initio *τ* et *οτ* occurrit, *εαβο* et *τρεβε*, ostendere. *ωυ* et *οτωυ*, velle.

Varietas hæc vocalium in verbis abundantibus inde videtur orta quia Ægyptii vocales olim promiscue per lineolam supernam exprefferunt, quod patet e Dialecto Sahidica, quæ *βλ*, *ωτρητρη* scribit, quod etiam *βελ*, *βολ* et *βολ* et *ωτορητρη* ac *ωτερτηω* scribitur.

§. 85. Reperiuntur quædam etiam apud Ægyptios Verba impersonalia, e. g. *σειεπυα*, oportet; *εεσειεπυα*, oportebat: *σειε*, oportet; *εεσειε*, oportebat.

Etiam tertia persona singularis verborum impersonaliter adhibetur, e. g. *εερεπεα* *εεαριος*, Dan. vi. 1. placuit Dario. *εεωπ*, factum est, accidit. Marc. iv. 14. *εεωπ*, *εεωπ*, factum est. Dan. viii. 15.

“ Sic Sahidice: *εεε*, oportet; *εεεε*, oportebat. Act. i. 16. *εεωπ*, factum est, quod frequenter occurrit.

§. 86. Verba composita e duabus vocibus coalescunt. In compositione verbum *ερ* esse, vel facere, *ωεπ* suscipere, *ει* ferre, *ει* projicere, *εεε* invenire, *εε* accipere, *ε* dare, sæpissime occurrunt, e. g. *ερωτωπ* lucere, ex *ερ* et *οτωπ* lux. *ερεεεε* peregrinum esse, vel peregrinari, ex *ερ* et *εεεε* peregrinus. *ωεπ εεεε* pati, ex *ωεπ* et *εεεε* dolor. *ερωτωπ* curare, ex *ει* et *ρωτωπ* cura. *εεεε* fundare, ex *ει* et *εεεε* fundamentum. *εεεεε* intelligere, ex *εεεε* et *εεεε* intellectus. *εεεε* pudesceri, ex *εε* et *εεεε* pudor. *εεεε* glorificare, ex *εε* et *ωεε* gloria.

Præpositiones.

Præpositiones verbis postponuntur, et earum significationem variant, e. g. ab ἰ ire, formatur ἰ εἶδον intrare, ἰ ἐβόλ exire, ἰ ἐπέσεντ descendere, ἰ εἶρην ascendere, ἰ περὶ, una ire, ambulare cum aliquo.

“ Sahidice ῖ esse, facere, ἠεν suscipere, εἰ ferre, εἶ projicere, χἰ  
 “ accipere, † dare, eodem modo cum aliis vocibus componuntur, e. g.  
 “ ῖρῶν operari, ex ῖ et ῶν opus; εἰῶν numerare, ex εἰ et ῶν  
 “ ratio, numerus; ἠενεἶce pati, ex ἠεν et εἶce labor; εἶωνε la-  
 “ pidare, ex εἶ et ῶνε lapis; χἰεβόλ erudiri, ex χἰ et εβόλ doctrina;  
 “ †εοοῦ glorificare, ex † et εοοῦ gloria.

“ Præpositiones verbis quoque postponuntur, e. g. ab εἰ ire, forma-  
 “ tur, εἰ εἶδον intrare, εἰ ἐβόλ exire, εἰ εἶραι ascendere, εἰ ἐπε-  
 “ σεντ descendere.

§. 87. Verba reciproca loco pronominum reciprocorum affixa admittunt, quæ iis vel immediate, vel mediante particula εἰεο, ἐρο, vel alia quadam, junguntur, e. g.

ἀκοῦττ, converti me. Zachar. i. 3.

ἀκοῦτκ, convertisti te. Zachar. i. 3. Deut. xvi. 7.

ἀκοῦτ†, convertisti te. fæm. Pf. cxiv. 7.

ἀκοῦτq, convertit se. Jes. lv. 7.

ἀκοῦτc, convertit se. f. Luc. i. 56.

ἀκοῦτεη, convertimus nos. Act. xiii. 46.

ἀτετεκοῦτηνοῦ, convertistis vos. Ezech. xviii. 30.

ἀκοῦτοτ, converterunt se. Pf. lxxvii. 34.

Verbum ἠοῦἠοῦ gloriarī, affixa mediante particula εἰεο admittit.

ἀἠοῦἠοῦ εἰεοἰ

ἀἠοῦἠοῦ εἰεοκ

ἀἠοῦἠοῦ εἰεο f.

ἀἠοῦἠοῦ εἰεοq

ἀἠοῦἠοῦ εἰεοc

ἀἠοῦἠοῦ εἰεοω

ἀτετεἠοῦἠοῦ εἰεοωτεη

ἀἠοῦἠοῦ εἰεοω

Verbum ἠωη recipere, et ἀρεῖ custodire, affixa mediante voce ἐρο (vide §. 50. ii.) adsciscunt, e. g.

†ηἠωηροῦ ἐροἰ, recipiam eos ad me. Hof. ix. 10.

εἰεοῦ ἀρεῖ, custodiat se, caveat sibi. Jerem. ix. 4.

“ Sahidice

“ Sahidice verba reciproca eodem formantur modo, e. g.

- “ ἀφκοτϑ, Act. xiii. 13. ἐπίστρεψε, reversus est, vertit se, Hierosolymas.  
 “ †ηδωοτϑοτ εεεοι, 2 Cor. xii. 9. gloriabor.  
 “ ηηδ ωαδωοτϑοτ εεεοϑ, misericordia gloriatur. Jac. ii. 13.  
 “ ηετϑοτϑοτ εεεοοτ, gloriantes. Pf. xciv. 7.  
 “ δϑωοποτ εροϑ, recepit eos, (Sahid. ad se) Act. xvii. 6.  
 “ δϑωοποτ εροοτ, Act. xv. receperunt eos (Sahid. ad se.)  
 “ ϑαρεϑ, εροκ εκοταβ, σιαυτὸν τήρη ἀγιον. 1 Timoth. v. 22.

§. 88. Ad verba reciproca etiam referenda sunt verbum τωη surgere, seu erigere se, et ωε ire.

τωη, quod uti ex exemplis allegandis patebit etiam τεη et τωοτη pronuntiabatur (vide §. 84) affixa semper fere admittit, e. g.

- †ηδτωητ, ἀναστήσομαι, surgam, erigam me. Amos. vii. 9. Mic. vii. 8.  
 διτωητ, surrexi. Pſal. iii. 5.  
 τωηκ, surge, erige te. Ezech. iii. 22. Mich. ii. 10.  
 τωοτη, surge, fæm. erige te, fæm. Dan. vii. 5. Mich. iv. 13.  
 δϑτωηϑ, surrexit, erexit se. Zachar. ii. 13.  
 ηδστωησ, surget, eriget se. fæm. Mich. vii. 6.  
 τεηοηποτ, surgite, erigite vos. Obad. i.  
 δττωοτηποτ, surrexerunt, erexerunt se. Mich. ii. 1. Zach. i. 18.

Scribitur tamen sine affixo, διτωοτη, surrexi. Ezech. iii. 23. et δηττωοτη, surreximus. Pf. xvii. 48. Deut. i. 19.

“ Sahidice τωοτη et τοτη, surgere, aliquando cum affixis, aliquando sine iis reperitur, e. g.

- “ Act. viii. 25. xxii. 10. Deut. ix. 12. est τωοτη surge, sed Act. x.  
 “ 13. 26. et xi. 2. est τωοτητ surge. erige te.  
 “ δϑτωοτη, Marc. xiv. 16. sine affixo, sed Act. xiii. 43. habet affixum.  
 “ ἵτερε σηνδγωτη τωοτησ, quum Synagoga surrexisset, erex-  
 “ isset se.  
 “ Matth. xxvi. 46. τοτητητητῆ surgite, erigite vos.  
 “ Sic Marc. xiv. 57. δττωοτηποτ, surrexerunt, erexerunt se, sed  
 “ Act. v. 6. δττωοτη, sine affixo, surrexerunt.

Verbum ωε in Sahidica Dialecto non occurrit, sed in Dialecto Coptica, loco affixorum, pronomina personalia assumit, ut Gallicum *je m'en vais, tu t'en vas*, &c. e. g. δωεηη. Ezech. iii. 23. ivi.

- εεεωεηδκ, ibis. Zach. vi. 10. ωεηδκ, abi. Ezech. xxxvi. 1. εεε-  
 ωεηδκ εβολ, exi. Ezech. iii. 22.

εεεωεηε,



εἰσέλθῃς ἐξ ἡμεῶν, fæt. ingredere. Nah. iii. 14.  
 εἰς ὕψος ἀφ᾽ ἡπυρῆας, si iverit. Mich. v. 5. ἀσπυρᾶς, ivit, fæt.  
 ἀστρεπυρᾶς, camus. Hist. Susannæ 13. Hof. vi. 1. et Mic. iv. 2.  
 ἀπυρᾶς, ivimus. Deut. i. 19. iii. 1.  
 ἀσπυρῶτες, catis. Joel. i. 3.  
 ἀσπυρῶτες ἐξῆλθον, intraverunt. Hof. ix. 10.

Si præpositio ad finem verbi ὕε accedat, pronomina personalia omitti  
 possunt, e. g. ὕε ἐξῆλθον, intra, Ezech. iii. 4. ii. 24. viii. 9. xxiii. 39.  
 ὕε ἐξῆλθον, ingressi sunt. Ezech. xii. 16. xxxvi. 20. &c.

§. 89. Modus Coniunctivus ab indicativo non differt terminatione, sed  
 e præcedentibus particulis, et e contextu determinandus est.

Coniunctivum indicant particulaὶ ἢ καὶ ἢ τε vel ἢ τ καὶ, quibus εἰς ὕψος,  
 ἀστρεπῶτες, ἢ πῶτες, ἢ ὄψας, ἢ ὄψασθε, ἢ ὄψασθε, ἢ ὄψασθε, ἢ ὄψασθε, ἢ ὄψασθε,  
 ὕψος, εἰς ὕψος, et ἢ ὄψασθε, ἢ ὄψασθε, ἢ ὄψασθε, ἢ ὄψασθε, ἢ ὄψασθε, &c.

ἢ, καὶ, si præformans a consonanti ordiatur. Marc. ii. 19. ἀλλοτρωσθε  
 ἢ σερπεντεῖν, non est possibile, ut jejundet. Sic MS. Marc. v.  
 4. ὄψασθε ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, et confracti sint com-  
 pedes.

ἢ τε et ἢ τε, καὶ, si præformans a vocali ordiatur, e. g. ἀστρεπῶτες  
 ὄψασθε, ἢ τε ὄψασθε, gaudeamus, et exultemus. Apocal. xix. 7.  
 Ephes. i. 4. ἢ τε ὄψασθε, exultet. (Vide et infra, §. 106.)

ἢ ὄψασθε: ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, ut præhenderent eum. Joh. vii. 32.

ἢ ὄψασθε, Ex. x. 1. ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, ut signa mea au-  
 geam. Ezech. xii. 3. ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, ut videant. (Gr. ἴδωσι.)

ἢ ὄψασθε, Marc. iv. 27. ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, ita, ut nesciat ille.

ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, adeo, ut quærerent. Marc. i. 27.

ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, Deut. xxviii. 57. ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, ita, ut triticum non relinqueretur.

ἢ ὄψασθε, Act. iii. 20. ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, ut eveniant vobis.

ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, Zachar. xii. 7. ἢ ὄψασθε ἢ ὄψασθε, ut non exal-  
 tetur.

εἰς ὕψος ἢ τε, Deut. xvii. 14. εἰς ὕψος ἀφ᾽ ἡπυρῆας, si ingres-  
 sus fueris. Deut. xvii. 8. εἰς ὕψος ἀφ᾽ ἡπυρῆας, si res impossibilis fuerit.

ἀριστος

ἀρῆος ἡσέσωτε εἰς ἡσέσωται. ἰάν ἀρά, si forte audiant, vel percellantur. Ezech. i. 5.

ἄληπωτε, ἄληπωτε ἡτεφθώλεε, Pl. xcix. 22. ne forte rapiat.

ἰσχε θάρα, si. Ezech. iii. 11. ἰσχε θάρα σέσωτε εἰς, ἰάν ἀρά ἀκούσῃσι, si forte audirent.

εἴωπ, si. Ezech. ii. 7. εἴωπ ἐπιδύσωτε εἰς, ἰάν ἀρά ἀκούσῃσι.

ἄγαν, si. Ezech. xxx. 8. ἀγαπάνι ἡσώχωρα, ὅταν, si dedero ignem. xxxii. 15. xxvi. 19.

εἴωπ ἄγαν, si. Deut. xv. 1. εἴωπ ἀρε ἄγαν ἀπτιλογία ἄωπι, si contentio fuerit.

θόταν ἄγαν, Ez. xvii. 12. θόταν ἀγαπάνι ἡσε ποτρο, si venerit Rex.

θίπα, Ezech. xii. 19. θίπα ἐρε πκαθί τάκο, ut terra perdatur.

ἄληπως ἡτε, Deut. vi. 15. ἄληπως ἡτε πῶς χωντ, ne forte Dominus irascatur.

“ Sahidica Conjunctivi exempla etiam subjungemus :

“ ἡ, ut, ἡσέχωρε, ut dispergantur. Matth. xxvi. 31.

“ ἡτε, εἴωγε ἀε ἐρον ἡτῆραγε, oportet nos, (ut gaudeamus, seu) gaudere.

“ θώστε ἡτε, Marc. xv. 5. θώστε ἡτε πιλᾶτος ρυπηρε, ita,  
“ ut Pilatus miraretur.

“ θώστε ἡ, Act. xix. 12. θώστε ἡσέχι, ut accipiant.

“ ἄληπως ἡ, Act. v. 39. ἄληπως ἡσεβῆτητῆ, ne forte reperiamini. Act. xxiii. 10.

“ ἄληποτε ἡ, Act. v. 26. ἄληπωτε ἡσεθίωπε, ne forte lapident.  
“ Act. xxvii. 29.

“ εἴωχε ἡτ, si. Joh. xi. 12. εἴωχε ἡτᾶφῆκοτκ, ἰε κκομπαι, si dormiat.

“ χε ἡ, Matth. v. 17. χε ἡτᾶει, quod venerim.

“ χε κᾶς ἡ, 1 Petr. ii. 24. χε κᾶς . . . ἡτῆσῶπη, ut vivamus.

§. 90. Modus Indicativus, Optativus, Infinitivus, et Participialis,  
ex sequenti Paradigmate facile agnoscetur.

## PARADIGMA VERBORUM.

*Indicativus.**Præsens.*

		<i>Coptice.</i>		<i>Sahidice.</i>	
Sing.	1	ei †			
	2 m.	ek κ			
	f.	Ⲭ ⲧe epe		Ⲭ Sahidice non admittitur, reliqua conveniunt.	
	3 m.	eq q epe			
	f.	ec c ce epe			
	Plur.	1	en ⲧen		ⲏ en ⲧⲏ
		2	eretⲧen ⲧetⲧen		eretⲏ ⲧetⲏ
		3	et ce ot epe		Conveniunt cum Copticis.

*Imperfectum.*

		<i>Coptice.</i>		<i>Sahidice.</i>
Sing.	1	ⲡⲁⲓ		ⲡⲉⲓ
	2 m.	ⲡⲁⲕ		ⲡⲧ̄
	f.	ⲡⲁⲣⲉ		ⲡⲉⲣⲉ
	3 m.	ⲡⲁⲑ		ⲡⲉⲑ, ⲏⲑ, ⲡⲉ ⲉⲑ

Sing.

		<i>Coptice.</i>	<i>Sabidice.</i>
Sing.	3 m.	ⲛⲁⲣⲉ	ⲛⲉⲣⲉ
	f.	ⲛⲁⲥ	ⲛⲉⲥ
	f.	ⲛⲁⲣⲉ	ⲛⲉⲣⲉ
Plur.	1	ⲛⲁⲛ	ⲛⲉⲛ
	2	ⲛⲁⲣⲉⲧⲉⲛ	ⲛⲉⲣⲉⲧⲏ
	3	ⲛⲁⲧ	ⲛⲉⲧ
		ⲛⲁⲣⲉ	ⲛⲉⲣⲉ

*Perfectum.*

			<i>Conveniunt Sabidica.</i>
Sing.	1	ⲁⲓ	
		ⲱⲁⲓ	
	2	ⲁⲕ	
		ⲱⲁⲕ	
	f.	ⲁⲣⲉ vel ⲁⲣ	
		ⲱⲁⲣⲉ	
	3	ⲁⲑ	
		ⲱⲁⲑ	
		ⲁ	
	f.	ⲁⲥ	
	ⲱⲁⲥ		
	ⲥ		
	ⲁ		
Plur.	1	ⲁⲛ	ⲁⲛ
	2	ⲁⲣⲉⲧⲉⲛ	
		ⲱⲁⲣⲉⲧⲉⲛ	
		ⲁⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲁⲧⲉⲧⲏ
	3	ⲁⲧ	ⲁⲧ
		ⲱⲁⲧ	ⲱⲁⲧ
		ⲁ	ⲁ
	ⲁⲣⲉ	ⲱⲁⲣⲉ	

*Plusquamperfectum.*

		I.		II.	
		<i>Coptice.</i>	<i>Sabid.</i>	<i>Coptice.</i>	<i>Sabid.</i>
Sing.	1	папа пе	пепа	пе аі	
	2	пакпа			
	3	паџ па паџре па	пере па	пе аџ пе пе а пе	пе аџ пе пе а пе
	f.	паспа			
Plur.	1	паппа	пеппа	пе ап пе	
	2	паџетеппа			
	3	паџпа паџпа пе		пе аџ пе пе аџ	пе аџ пе пе а пе

Quæ hic defunt, juxta Analogiam facile possunt suppleri.

*Futurum I.*

		<i>Coptice.</i>	<i>Sabidice.</i>
Sing.	1	еіе	Sahidica conveniunt, nisi quod punctum supernum, seu lineola superna super secundum e non scribatur.
	2	еке	
		ере	
	3	еџе	
	f.	есе	
Plur.	1	епе	
	2	еџетепе	
	3	ете	

*Futurum II.*

Sing.	1	џпа	џпа
		епа	епа
		апа	
	2	екпа	екпа
		акпа	
		кпа	кпа
	џпа	пџпа	
	f.	ерепа	
		аџрепа	
			3 еџпа

		<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>	
	3	εϥηα	εϥηα	
		αϥηα	ερεηα	
		ϥηα	ϥηα	
	f.	ηα	ηα	
		εϥηα	εϥηα	
		αϥηα		
		ϥηα	ϥηα	
	Plur.	1	εηηα	εηηα
			αηηα	αηηα
			τεηηα	τηηα
2		τετεηηα		
		ερετεηηα	τετηα	
		αρετεηηα	επηηα	
3		ετηα		
		ατηα	ετηα	
		ϥηα	ϥηα	
			οτηα	οτηα
			ηα	ηα

*Futurum III.*

Sing.	1	τα	τα
	2 m.		
	f.	τηρα	τηρα
	3	ταρεϥ	ταρεϥ
Plur.	1	ταρεη	ταρη
	2	ταρετηη	ταρετηη
	3	ταροϥ	ταροϥ

*Optativus.*

Sing.	1	ααρι	Conveniunt Sahidica:
	2	ααρεκ	
	f.	ααρε	
	3	ααρεϥ	
		ααρε	
	f.	ααρεϥ	
		ααρε	

*Coptice.*

		<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>
Plur.	1	ⲉⲉⲗⲣⲏⲛ	ⲉⲉⲗⲣⲏ
	2	ⲉⲉⲗⲣⲉⲧⲏⲛ	ⲉⲉⲗⲣⲉⲧⲏ
	3	ⲉⲉⲗⲣⲟⲧ	ⲉⲉⲗⲣⲟⲧ

*Imperativus*

Est ipsa radix : vel in Singulari et Plurali sequentes præformantes admittit.

ⲁ

Sahidica conveniunt.

ⲉⲉⲗ

ⲁⲣⲓ

Si negatio exprimenda sit

ⲉⲉⲛⲉⲣ

*Infinitivus*

Est ipsa radix : vel sequentes præformantes affumit ;

ⲉⲉ vel ⲏ

Sic et Sahidice.

ⲉ

*Gerundia.*

ⲉ ⲛⲁⲓⲛ

ⲛⲁⲓ non admittitur in Sahidica Dialecto.

ⲉⲉⲛ ⲛⲁⲓⲛ

ⲉⲉⲛ ⲛⲁⲓⲛⲧ

*Participia*

Vel desinunt in

ⲏⲟⲧ

ⲏⲟⲧⲧ

ⲱⲟⲧⲧ

ⲏⲧ

ⲉⲓⲧ

Vel exprimuntur per pronomen relativum, et verbum præsentis, præteriti, aut futuri temporis.

Vel a præsentis Indicativi non differunt, si præsens Participium exprimendum sit.

§. 92. Exempla præsentis Indicativi.

*Coptica.*

*Sabidica.*

Sing.

- 1 ει, ειπι, facio. 1 Cor. ix. 17.  
 †, †χω, dico. Mat. v. 2.  
 2 εκ, εκφωπη, ηδρακ. Pl. ix. 21.  
 despicias me.  
 κ, κipi, facis. Pl. xii. 1.  
 χ, ante λ, λλ, η, οτ, ρ.  
 χηατ, vides. Pl. ix. 34.  
 f. τε, τεριλλι, ploras. Joh. xx.  
 15. Pl. xii. 5.  
 ερε, Ez. xvi. 22. ερε ερβηη,  
 nuda es.  
 3 εφ, εφωπι εφipi, accidit cum  
 faceret. Luc. i. 8.  
 φ, φ† κ† αη, datne censum?  
 Matth. xvii. 24.  
 3 m. ερε πιλληπι ρικωτ, ιη,  
 est signum super eos. Ezech.  
 ix. 6. ερε οται κελεχολλ,  
 unus invalescet. Dan. xi. 5.  
 3 f. ες, †λλελληι εςωον, ve-  
 ritas habitat. 2 Cor. xiii. 10.  
 ε, εκω† ερωφ ηχε τεφσκηηη,  
 circumdabat eum tentorium  
 ejus. Pl. xvii. 11.  
 σε, ταηορασι σεχη, visio  
 est. Ez. xii. 27. Item. ii. 10.  
 xviii. 29. Syrac. xxiv. 1. nisi  
 forte legendum sit, ες.  
 ερε, ερε οτχιη ηρωλλι, est  
 manus hominis. Ezech. i. 8.  
 χηκ est femininum.

Plur.

- 1 εη, επελλι, scimus. 2 Cor. iv. 8.  
 τηη, τηηωωηη, scimus.  
 Marc. i. 24.  
 2 ερετεη, ερετεη†οτω ληη  
 σηη, solvitis pullum. Marc.  
 xi. 5.

- ειχω, dico. Ephes. iv. 7.  
 †χω, dico. Matth. xxvi. 64.  
 εκοτωη, εηαι, vis. Joh. v. 6.  
 κωη, dicis. Joh. xviii. 33.  
 Nunquam adhibetur.  
 τεπιτετε επαι, credis hoc?  
 Joh. xi. 27.  
 ερεχο, dicis. Mat. xxvi. 10.  
 χε εφρ οεικ, ut fiat panis. Luc.  
 iv. 3.  
 φλοβε, insanit. Joh. x. 20.  
 ηετ ερε χοειε λλε, quem Do-  
 minus diligit. Hebr. xi. 67.  
 εστεητωηη, similis est. Matth.  
 xviii. 23.  
 εβηη, est arcta (porta.) Matth.  
 vii. 14.  
 χε σεριλλε, ιηη κλωηη. Joh. xi.  
 31.  
 ερε τα βονοειη ηηη, auxilium  
 meum venit. Pl. cxv. 2.

- επερχηρειη, opus habemus.  
 Marc. xiv. 63.  
 ηηηηχε, loquimur. 1 Cor. i. 6, 7.  
 η pro εη.  
 τηηωωηη, sumus. 1 Joh. iv. 13.

τετεη,



*Coptica.*

- ⲧⲉⲧⲉⲛ, ⲧⲉⲧⲉⲛⲭⲱ, dicitis. Pf.  
x. 1.  
3 ⲉⲧ, ⲑⲟⲧⲉ ⲉⲧⲱⲟⲧ, dum sacri-  
ficant. Marc. xiv. 12.  
ⲉⲉ, ⲉⲉⲥⲁⲭⲓ, enarrant. Pf. xviii.  
1.  
ⲟⲧ, plerumque post relativum  
ⲉⲧ, ⲉⲧⲟⲧⲧⲣⲁⲛ ⲉⲣⲱⲟⲧ,  
quæ vocant. Eph. i. 21.

*Sabidica.*

- ⲧⲉⲧⲛⲟⲧⲱⲱ, βολιθ. Joh. xviii.  
39.  
ⲉⲉⲁⲧⲧⲉⲗⲓⲑⲉ, ἠαγγιλιζται. Luc.  
xvi. 16.

In 3 pers. singularis præformantia utriusque generis omittuntur, si  
pronomen relativum adsit, quod in omnibus linguis obtinet, c. g.

- ⲉⲧⲥⲉⲙⲓ, non ⲉⲧⲉⲣⲥⲉⲙⲓ, qui  
intercedit. Rom. viii. 34.      ⲛⲉⲧⲥⲟⲟⲧⲛ, qui novit. Jac. iv.  
16.  
ⲟⲧ ⲛⲉⲧⲱⲟⲛ, τι ἴσθι, quid hoc est?

## §. 93. Exempla Imperfecti Indicativi.

*Coptica.*

- Sing.  
1 ⲛⲁⲓ, ⲛⲁⲓⲭⲛ, eram. Marc. xiv.  
49.  
2 ⲛⲁⲕ, ⲛⲁⲕⲭⲛ, eras. Marc. xiv.  
67.  
f. ⲛⲁⲣⲉ, ⲉⲛⲁⲣⲉ ⲉⲁⲙⲛⲉ, si scires.  
Joh. iv. 10.  
3 m. ⲛⲁⲥ, ⲛⲁⲥⲧⲥⲃⲱ, docebat.  
Marc. xi. 17.  
m. ⲛⲁⲣⲉ, ⲛⲁⲣⲉ ⲫⲓⲱⲁⲱ ⲱⲱ ⲉⲃⲟⲗ  
ⲛⲉ, mare vociferabatur.  
Joel. i. 11. Act. viii. 9. Num.  
xx. 3. Passim.  
f. ⲛⲁⲥ, ⲛⲁⲥⲛⲛⲟⲧ ⲉⲃⲟⲗ, egredie-  
batur. Marc. i. 5.  
f. ⲛⲁⲣⲉ, ⲛⲁⲣⲉ ⲧⲃⲛⲛⲓⲭⲛ, nubes  
erat. Ex. xl. 37. ⲛⲁⲣⲉ ⲧⲭⲓⲭ  
ⲁⲉⲫⲧⲛⲉ, manus Domini erat.  
Deut. ii. 15.

*Sabidica.*

- ⲛⲉⲓ, ⲛⲉⲓⲛⲁⲧ, videbam, ⲱⲣⲱⲣⲁ-  
ⲙⲱ.  
ⲛⲧ̄, ⲛⲧ̄ⲟⲧⲱⲱⲧ ⲛⲁⲓ. Matth.  
iv. 9. adoraveris me.  
ⲛⲉⲣⲉ, ⲛⲉⲣⲉ ⲥⲟⲟⲧⲛ, si scires.  
Joh. iv. 10.  
ⲛⲉⲥ, ⲛⲉⲥⲧⲱ, ἴσθι. Luc. xi. 3.  
scribitur etiam ⲛⲉⲧⲱ.  
ⲛⲉ ⲥⲧ, ⲛⲉ ⲉⲣⲑⲁⲁⲟⲟⲥ, καθήμενος.  
Joh. xii. 6. ⲛⲉ ⲉⲣⲟ, erat. x. 21.  
ⲛⲉⲣⲉ, ⲛⲉⲣⲉ ἰϥ ⲁⲉ, Jesus ama-  
bat. Joh. xi. 5. Passim.  
ⲛⲉⲥ, ⲛⲉⲥⲱⲟⲟⲛⲉ, μένει, manet.  
1 Cor. xiii. 13.  
ⲛⲉⲣⲉ, ⲛⲉⲣⲉ ⲧⲉⲣⲁⲧⲓⲁ ⲁⲉ ⲥⲛⲑ,  
scripta erat causa ejus.  
Marc. xv. 26. Sic in MS.  
Plur.

*Coptica.**Sabidica.*

## Plur.

1	ⲡⲁⲛ, ⲙⲎ ⲡⲁⲛⲉⲗⲗⲓ, num sciebamus? Gen. xliii. 7.	ⲛⲉⲛ, ⲛⲉⲛⲡⲱⲟⲟⲛ, eramus. Act. xvi. 12.
2	ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛ, ⲟⲩ ⲉ ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛ ⲙⲟⲕⲙⲉⲕ, quid cogitabatis? Marc. iv. 33.	ⲛⲉⲧⲉⲧⲏ̅, ⲛⲉⲧⲉⲧⲏ̅ⲟ ⲛⲉ, ⲓⲛ, gratis. Rom. vi. 17.
3	ⲡⲁⲧ, ⲡⲁⲧⲭⲱ, dicebant. Marc. xi. 5. ⲡⲁⲣⲉ, Ez. i. 8. ⲡⲁⲣⲉ ⲛⲟⲩⲥⲟⲓ ⲙⲉⲣ, ⲙⲉⲃⲁⲗ, terga eorum plena oculis. Aroc. xix. 12.	ⲛⲉⲧ, ⲛⲉⲧⲭⲱ, ἰληγοι. Rom. vi. 10. ⲛⲉⲣⲉ, ⲛⲉⲣⲉ ⲡⲁⲓ ⲥⲏⲟ, ὅτι ταῦτα ἦν γυγαμίνα. Joh. xii. 16. ⲛⲉⲣⲉ ρⲟⲓⲛⲉ ⲭⲱ, quidam dixerunt. Act. xvii. 18.

*Nota*, Imperfecto sæpe in masculino genere *ⲛⲉ*, in feminino *ⲧⲉ* additur, e. g. ⲡⲁⲓⲥⲓⲛⲱⲟⲩ ⲛⲉ, præteribat. Marc. xi. 30. ⲡⲁⲥⲕⲱⲗⲭ ⲛⲉ, erat inclinata. Luc. xiii. 11. ⲡⲁⲛⲧⲓⲟ ⲛⲉ, orabamus. Act. xxi. 12. *ⲭⲉ ⲡⲁⲧⲭⲏ ⲛⲉⲗⲗ ⲓⲥ̅ ⲛⲉ*, quia erant cum Jesu. Act. iv. 13.

“ Sic Sahidice; ⲛⲉⲓⲁⲓⲉⲣⲁⲧⲓ ⲛⲉ, stabat. Joh. xviii. 16.

“ ⲛⲉⲥⲟⲗⲟⲟⲥ ⲛⲉ (legendum *ⲧⲉ*) ἰκαδίζιτο (Μαρία.) Joh. xi. 20.

“ ⲛⲉⲧⲁⲓⲉⲣⲁⲧⲟⲩ ⲛⲉ, εἰσῆκοσαν, stabant. Act. ix. 7.

“ Act. xvii. 18. ⲛⲉⲧⲓⲧⲱⲛ ⲛⲉⲗⲗⲉⲁⲓ ⲛⲉ, contendebant cum ipso.

2. Si nullum adfit verbum particulæ *ⲛⲉ . . ⲛⲉ* vel *ⲛⲉ . . ⲧⲉ* imperfectum verbi *sum* designant, e. g. ⲛⲉ ⲡⲁⲧⲙⲉⲁ ⲛⲉ, κωμα ἦν, æstus erat. Historia Susannæ 15. Etiam ⲡⲁⲓ . . ⲛⲉ, ⲡⲁⲓ ⲏⲱⲁⲱⲓ ⲧⲁⲣ ⲛⲉ, amara enim erat (aqua.) Ex. xv. 23. ⲛⲉ ⲧⲕⲟⲣⲥ ⲙⲉⲛⲓⲣⲏⲕⲉⲗⲙⲉⲱⲛ ⲧⲉ, erat consuetudo Præsidis. Matth. xxvii. 15. Etiam ⲡⲁⲓ . . . ⲛⲉ, occurrit. Deut. xxxiv. 7. ⲡⲁⲓⲟⲩⲉⲛ ⲡⲕ̅ ἡροεπι ⲛⲉ, erat 120 annorum, vel in 120mo anno.

“ Sic Sahidice, Joh. v. 9. ⲛⲉ ⲛⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲛⲉ, Sabbathum erat.

“ Joh. xviii. 14. ⲛⲉ ⲟⲩⲧⲟⲟⲟⲛⲉ ⲛⲉ, latro erat. Etiam ⲛⲉⲣⲉ . . ⲛⲉ, in-

“ venit. Luc. xxii. 59. ⲛⲉⲣⲉ ⲡⲁⲓ ⲡⲉⲗⲗⲉⲁⲓ ⲛⲉ, hic cum eo erat.

## §. 94. Perfecti Indicativi Exempla.

*Coptica.**Sabidica.*

## Sing.

1	ⲁⲓ, ⲁⲓⲧⲱⲛⲧ, surrexi. Pf. iii. 15. ⲱⲁⲓ, ⲛⲎ ⲉ ⲱⲁⲓⲙⲉⲛⲣⲓⲧⲟⲩ ⲱⲁⲓⲁⲓⲟⲩ, quos dilexi, argui. Aroc. iii. 19.	ⲁⲓⲥⲱⲧⲉⲗ, ἐπέκουσα. 2 Cor. iv. 2. ⲁⲧⲱ ⲱⲁⲓⲧⲁⲁⲥ, καὶ δίδωμι. Luc. iv. 6. M	2	ⲁⲕ,
---	--	--	---	-----

*Coptica.*

- 2 **ακ**, ἀκροβύσις, humiliasti eum. Pf. viii. 5.  
 f. **αρε**, καλῶς ἀρεχος, bene dixisti. Joh. iv. 17.  
 f. **αρ**, ἀρροειωσις, ἰδιαιότας, Ezech. xvi. 52.  
 f. **αυαρε**, αυαρε χωκελε εεεο, lavasti te. Ezech. xxiii. 40.  
 f. **αυαρ**, ημετ αυαρχολε, εεεωσι, *επιβλυσαι ενι*. Ezech. xxvii. 7.  
 quæ induis.
- 3 **αϑ**, ἀϑροεισι, fedit. Marc. xi. 7.  
**αυαϑ**, αυαϑι, venit. Marc. iv. 15.  
**αϑ**, εϑοσι, exaltavit. Pf. cxiii. 4.

**α**, Si nominativus nominis vel pronominis intra Præformans et verbum ponatur. Idem fit in 3 perf. sing. foem. **αϑ**, et 3 perf. plur. **ατ**, pro quibus etiam **α** ponitur, e. g.

**α ιϑ** ριτοσι, quæ Jesus incepit. Act. i. 1.  
**αρε**, εϑων αρε αυαν ηιωαηι ρικι, si justus discesserit. Ezech. xviii. 24. et alibi.  
**αυαρε**, εεφρηϑ αυαρε ηιωαηεσωσι κωϑ, *εστω ζωτι αυαν*. Ezech. xxxiv. 12.  
 Passim.

- 3 **αϑ**, εϑεωσι, mortua est. Marc. xii. 22.  
**αυαϑ**, αυαϑι εϑρηι, venit supra. Marc. iv. 32.  
**α**, vide 3 perf. masculini.  
**α ϑ** ηηι εεοσι ηϑ ατλη, nubes implevit aulam. Ez. x. 3.

**αρε**  
**αυαρε**.

*Sabidica.*

- ακκω**, posuisti. Pf. xc. 9.  
**καλῶς ἀρεχος**, bene dixisti. Joh. iv. 17.  
**αϑηατ**, vidit. Matth. xxvi. 7.  
**αυαϑχοοσι**, *λιγη*. 2 Cor. vi. 2.  
**αεεωσι**, ambulavit. Joh. v. 6.

**α ιϑ** οτωαυβ, Jesus respondit. Luc. iv. 8.  
**α ηαι** ει επεσητ, hic descendit. Luc. viii. 14.  
**ηθε** εαυαρε οτωιωτ αυη ρτηϑ, sicut Pater miseretur. Pf. cii. 13.

- αϑηατ**, vidit. Matth. xxvi. 71.  
**αυαεεωσι**, vocat. Luc. xv. 9.  
**α σιωη** εωταε, Sion audivit. Pf. xcvi. 8.  
**α τεεεωσι** κω, posuit mulier. Joh. iv. 28.

**αυαρε** αταηη ρωβε, caritas tegit. 1 Petr. iv. 8.

Plur.

## Coptica.

## Sahidica.

Plur.

1. ⲁⲛ, ⲁⲛⲓ, venimus. Act. xv. 15.

ⲁⲛⲓⲱⲛ, appropinquavimus.  
Act. xxvii. 27.2. ⲁⲣⲉⲧⲉⲛ, ⲛⲞⲛ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛ ⲱⲣⲛ,  
quam prævenistis. Col. i. 5, 6.  
ⲱⲁⲣⲉⲧⲉⲛ, ⲱⲁⲣⲉⲧⲉⲛ ⲱⲛⲱ-  
ⲧⲉⲛ ⲉⲃⲟⲣⲛ, Hagg. ii. 17.  
ingressi estis.ⲁⲧⲉⲧⲏⲛⲉ, adduxistis. Luc.  
xxiii. 14.ⲁⲧⲉⲧⲉⲛ, ⲁⲧⲉⲧⲏⲧⲟⲛⲧ, ob-  
servastis. Gen. iv. 10.ⲁⲧⲉⲧⲏⲱⲧⲁ, inuistis. Jac.  
v. 11.3. ⲁⲧ, ⲁⲧⲧⲱⲟⲩⲛ, surrexerunt.  
Ps. iii. 6.ⲁⲧⲧⲟⲙⲁⲥⲥ, sepeliverunt eum.  
Luc. xv. 22.ⲱⲁⲧ, ⲱⲁⲧⲓⲧⲟⲩ, prociderunt.  
Marc. iii. 11.

ⲱⲁⲧⲉⲓ, venerunt. Luc. xvi.

ⲁ, vide 3 perf. sing. mascul. ⲁ  
ⲛⲁⲓ ⲙⲉⲣ, hi pleni sunt.  
Act. ii. 13. Vide quoque Ex.  
xxiii. 6. 1 Joh. i. 1.ⲁ ⲏⲗⲁⲟⲥ ⲛⲁⲧ, populi vide-  
runt. Ps. cxi. 6. Passim.ⲁⲣⲉ, ⲁⲣⲉ ⲛⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲁⲧⲧⲁⲧⲧⲟ-  
ⲙⲟⲩ, quæ pedes vestri con-  
culcarunt. Ez. xxxvi. 19 bis.  
ⲱⲁⲣⲉ.ⲉⲱⲁⲣⲉ ⲓⲟⲩⲁⲓ ⲟⲱⲟⲩ, cum  
Judæi congregati essent.  
Joh. xviii. 20.

Licet in 3 perf. sing. mas. et fem. et in tertia persona plur. ⲁ, pro ⲁⲥ,  
ⲁⲥ et ⲁⲧ adhibeatur, attamen interdum ⲁ et ⲁⲥ, ⲁ et ⲁⲥ, ⲁ et ⲁⲧ  
simul retinentur, e. g.

ⲁ ⲓⲱⲥⲏⲫ ⲁⲉ ⲁⲥⲛⲟⲩⲉⲃ, Joseph vero instruxit (curram.) Gen. xlvi.  
28. ⲁ ⲧⲁⲱⲉⲣⲓ ⲁⲥⲃⲱⲛⲧ, filia mea appropinquavit. Marc. v. 23.  
ⲁ ⲧⲓ ⲛⲉⲣⲉ ⲁⲧⲱⲙⲁⲕ, septem vaccæ deglutiverunt. Gen. xli. 4.

“ Sic Sahidice: MS. Fidel. Sap. pag. 38. l. 61. ⲁ ⲛⲟⲩⲁ ⲛⲟⲩⲁ  
“ ⲁⲙⲉⲟⲟⲩ ⲁⲧⲏⲁⲧ ⲉⲛⲁⲙⲉⲧⲏⲣⲓⲟⲛ, quivis eorum viderunt myste-  
“ rium. ⲁ ⲫⲁⲉ ⲁⲛⲁⲣⲁⲥⲧⲁⲧⲏⲥ ⲁⲥⲧⲣⲉⲧⲱⲙⲉ, ultimus Parasta-  
“ ta fecit eos esse. MS. Fid. Sap. p. 180. l. 39.

§. 95. Plusquamperfectum exprimitur, si præformantia Imperfecti ap-  
ponantur Præterito vel Futuro secundo, quod exempla sequentia declara-  
bunt.

*Exempla Coptica.*

## Sing.

1 **ⲡⲁⲓⲛⲁ ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲓⲛⲁⲑⲉⲃⲓⲱⲟⲩ ⲛⲉ**, humiliassem eos. Psal. lxxx. 13.  
**ⲡⲁⲓⲛⲁⲉⲗⲉⲗⲱⲗⲱ** (lege λι) **ⲛⲉ**, occidisset te, f. Num. xxii.  
 29. **†ⲛⲟⲩ ⲟⲩⲛ ⲛ̅ⲑⲟⲕ ⲉ̀ⲡⲁⲓⲛⲁⲉⲑⲟⲑⲃⲉⲕ ⲛⲉ**, **ⲑⲛ ⲁⲉ ⲡⲁⲓⲛⲁ-**  
**ⲧⲁⲛⲉⲟⲥ ⲛⲉ**, nunc igitur te occidisset, hanc vero servasset.  
 Num. xxii. 33. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲧⲁⲕⲟ ⲛⲉ**, periissem. Psal. cxviii. 92.  
**ⲡⲁⲓⲛⲁⲭⲟⲛⲧ ⲛⲉ**, abscondissem me. Pf. liv. 12. **ⲡⲁⲓⲛⲁ† ⲟⲩⲛ**,  
 alius MS. addit **ⲛⲉ**, dedissem. Pf. l. 16.

**ⲡⲁⲓⲛⲁ**, sine **ⲛⲉ** existat. Pf. lxxx. 13. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲓ ⲛ̅ⲧⲁⲭⲓⲭ**, adduxissem  
 manum meam. Act. xviii. 14. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲉⲣ̅ⲛ̅ⲛⲉⲣⲭⲉⲥⲟⲉ ⲉ̀ⲙⲙⲱ-**  
**ⲧⲉⲛ**, tolerarem vos.

**ⲛⲉ ⲁⲓ**, Deuter. ix. 25. **ⲉ̀ ⲛⲉ ⲁⲓ†ⲉ̀ⲟ**, (40 noctes) quibus precatus  
 eram.

2 **ⲡⲁⲕⲛⲁ**, **ⲡⲁⲕⲛⲁⲓⲛⲓ**, adduxisses. Gen. xxvi. 10. **ⲡⲁⲕⲛⲁⲭⲁⲧ**, di-  
 misisses me. Gen. xxxi. 42.

3 m. **ⲡⲁⲥⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲥⲛⲁⲙⲉⲟⲩ ⲧⲁⲣ ⲛⲉ**, moriturus erat. Joh. iv. 47.  
**ⲡⲁⲥⲛⲁⲭⲁⲧ ⲁⲛ ⲛⲉ**, non permitteret iis. Luc. xii. 39.

m. **ⲡⲁⲣⲉⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲣⲉ ⲛⲁⲥⲟⲛ ⲡⲁⲙⲉⲟⲩ ⲁⲛ ⲛⲉ**, frater meus  
 non esset mortuus. Joh. xi. 21. **ⲡⲁⲣⲉ ⲛⲓⲭⲟⲓ ⲛⲁⲉ̀ⲟⲩⲱⲧⲓ &c.** na-  
 vis ejectione erat (onus suum.) Act. xxi. 3.

m. **ⲛⲉ ⲁⲥ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲓⲙⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉ ⲁⲥⲉⲣⲭⲣⲟⲭ ⲛⲉ**, linum vero semen  
 fecerat. Exod. ix. 31. **ⲛⲓⲭⲟⲓ ⲁⲉ ⲛⲉ ⲁⲥⲟⲩⲉⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉ̀ⲙⲛⲓⲕⲁ-**  
**ⲉ̀ⲉ̀ⲓ**, navis vero remota erat a terra. Matth. xiv. 24.

m. **ⲛⲉ ⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲛⲉ ⲁ ⲣⲟⲩⲉ̀ⲓ ⲥⲱⲛⲓ ⲛⲉ**, facta erat vespera. Act. iv. 3.

3 f. **ⲡⲁⲥⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲥⲛⲁⲙⲉⲟⲩ ⲧⲁⲣ ⲛⲉ**, moribunda enim erat.  
 Gen. xxxv. 18.

— **ⲡⲁⲣⲉⲛⲁ**, **ⲡⲁⲣⲉ ⲧⲉⲕⲉⲃⲓⲣⲛⲓⲛ ⲡⲁⲉⲣ**, futura esset pax tua. Jcf.  
 xlvi. 18.

## Plur.

1 Per. **ⲡⲁⲓⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲓⲛⲁⲧⲛⲓⲥ ⲡⲁⲕ ⲁⲛ ⲛⲉ**, non tradidissemus  
 eum tibi. Joh. xviii. 30.

**ⲛⲉ ⲁⲛ . . ⲛⲉ**, **ⲉ̀ⲙⲉⲟⲓ ⲉ̀ ⲛⲉ ⲁⲛⲙⲉⲟⲩ ⲛⲉ**, utinam mortui fuissetus.  
 Exod. xvi. 3. **ⲛⲉ ⲓⲥⲟⲛⲉⲓ ⲁⲛⲉⲣ**, *ἕστημεν*, facti fuissetus. Jcf.  
 i. 9.

2 **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲧⲛⲓⲧⲟⲩ ⲛⲛⲓ ⲛⲉ**, dedissetis eos  
 mihi. Gal. iv. 15. **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲛⲁⲉ̀† ⲉ̀ⲣⲟⲓ ⲉ̀ⲱⲛ ⲛⲉ**, credidif-  
 setis etiam mihi. Joh. v. 46. **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲣⲁⲥⲱⲓ ⲛⲉ**, gauderetis,  
 gavifuri

*Exempla Coptica.*

gavifuri essetis. Joh. xiv. 28. **παρετενπαδιτοϑ**, faceretis ea.

(Sine **πε**.) Joh. viii. 39.

**πε ατετεπ πε**. 1 Cor. iv. 8. **αλλοι πε ατετεπεροτρο πε**, utinam regnavissetis!

3 **παπα** . . **πε**, **παπαεϑυ ποσ αν πε**, non crucifixissent Dominum. 2 Cor. ii. 8. **παπαπορεε αν πε**, non servaretur. Marc. xiii. 20. **παπαϑωπε πεεεαν πε**, mansissent nobiscum. 1 Joh. ii. 19. **εεη παπακωλπ** . . **αν πε**, et **παπαωχπ αν πε**, annon furati essent, annon reliquissent? Obad. 5.

Abſque **πε**. Ezech. xxxvii. 10. **παπαερ**, facti essent, (desunt in Græco.) Obad. 5. **παπαβερβωρκ**, projecturi essent, projicerent te.

**πε ατ**, **εοβε κε πεατχω**, *ετι πεποινησαν, Copt.* quod posuerant. Hist. Bel. 13. **πε ατθροϑυ δε πε**, aggravati erant (oculi.) Gen. xlviii. 10, et alibi.

*Exempla Sabidica.*

## Sing.

1 **Per.** **πειπα** . . **πε**, **πι** (lege **πει**) **πατακο πε**, periissem. Ps. cxviii.

92. **πειπαλιχε εεεωτη**, tolerarem vos (sine **πε**.) Act. xviii. 14.

2 **πεκπα** . . **πε**, juxta Analogiam.

3 **m.** **πεφπα** . . **πε**, juxta Analogiam.

**m.** **περεπα** . . **πε**, **περε πασον παελοτ αν πε**, fater meus mortuus non esset. Joh. xi. 21.

**m.** **πε αφ** . . **πε**, **πε αφει πε**, *ελασθι*, venerat. Act. viii. 27.

**m.** **πε α** . . **πε**, **πε α ποτθι γαρ ϑωπε πε**, vespera enim facta erat. Act. iv. 3. **πε α πατλοσ κριπε**, Paulus judicaverat, constituerat. Act. xx. 16. Etiam **πε ϑαρε**, **πεϑαρε** . . **κα**, dimittebat. Matth. xxvii. 15. Marc. xv. 6.

**f.** **πεσπα** . . **πε**, juxta Analogiam.

## Plur.

1 **Per.** **πεππα**, **πεππατααφ ετοοτκ αν**, non tradidissimus eum tibi, (sine **πε**.) Joh. xviii. 30.

2 **πε τετπα** . . **πε**, **πε τετπαεεριτ πε**, amaretis me. Joh. viii. 42.

3 **πετπα** . . **πε**, **πετπαεεικϑε πε**, contenderent. Joh. xviii. 36. **πετπαστοτ αν πε**, non crucifixissent. 1 Cor. ii. 8. **πετπαω πεεεεαν πε**, mansissent nobiscum. 1 Joh. ii. 19. **πετπαωτωθ εβολ**, effuderant. Act. xxii. 20.

**πε**

πε ατ .. πε, πε ατει πε, venerant. Joh. xi. 19. πε ατυτορτρ  
 πε ελλαυο ελλαυο, conturbati erant vehementissime. Fid.  
 Sap. MS. p. 6. l. 60. πε ατβωκ ερρα, ascenderant. Fid.  
 Sap. MS. p. 5. l. 20.

## §. 96. Exempla Futuri Primi.

<i>Coptica.</i>	<i>Sabidica.</i>
<b>Sing.</b>	
1 ειε, ειεσαχι, enarrabo. Pf. xii. 22.	ειεκα εβολ, <i>επαλιστα</i> . Joh. xviii. 39.
2 εκε, εκετακο, perdes. Pf. xx. 10. f. ερε, ερεμοτϚ, vocabis. Gen. xvi. 11.	εκελερε, amabis. Jac. ii. 8.
3 ερε, m. ερεσωτελε, audiet. Pf. xix. 1. εσε, f. εσεσαχι, nuntiabit. Pf. xxi. 30, 31.	χε ερεποχτ, <i>ενα βελλα με</i> . Joh. v. 7. χε εσεοτωϚ, <i>ενα επισκοπη</i> . 2 Cor. xii. 10.
<b>Plur.</b>	
1 επε, επερωτ, canemus. Pf. xx. 13.	χε επενατ, <i>ενα ιδουαν</i> . Marc. xv. 32.
2 ερετεπε, ερετεπεχιελε, re- perietis. Marc. xi. 12.	
3 ετε, ετεχτατ εβολ, remittetur. Marc. iii. 28.	χεκαε ετενατ, <i>ενα ιδουαν</i> . Matth. v. 16.

## §. 97. Exempla Futuri Secundi

<i>Coptica.</i>	<i>Sabidica.</i>
<b>Sing.</b>	
1 Ϛνα, Ϛναποζελε, liberabo. Marc. v. 28. αινα, αινατενεωη, <i>affimila-</i> bo. Matth. xi. 16. εινα.	Ϛναβωκ, ibo. Joh. xi. 14.  ειναυωπε, <i>εσομαι</i> . Joh. viii. 55. εκλαοτωυτ, Matth. iv. 10. adorabis.
2 εκνα, ετεκνατμηϚ, quod da- bis. Gen. xv. 2. ακνα, ακναι αυροι, venies ad me. Pf. c. 2.	

χνα,

*Coptica.*

Ⲫⲏⲁ, Ⲫⲏⲁϣⲱⲛⲉ, eris. Act. xii. 15.

ⲕⲏⲁ, ⲕⲏⲁⲧⲁⲥⲟⲟⲕ, converteris. Gen. iii. 19.

f. ⲁⲣⲉⲛⲁ, ⲏⲉⲟ ⲁⲣⲉⲛⲁⲉⲣ ⲟⲩ, tu (fæm.) quid facies. Jer. iv. 30.

3 ⲉⲓⲏⲁ, ⲉⲓⲏⲁϣⲱⲛⲉ, visitaturus est. Luc. i. 78.

ⲁⲓⲏⲁ, ⲕⲉ ⲁⲓⲏⲁⲕⲉⲗⲗ, num inventurus sit. Marc. xi. 13.

ⲓⲏⲁ, ⲓⲏⲁⲅⲟⲛⲅⲉⲛ, præcipiet. Pf. xli. 11.

ⲏⲁ, post relativa pronomina, et post nomen Substantivum, e.g.

ⲏⲏⲗ ⲉⲟⲏⲁϣⲱⲧ, quis dabit? Pf. xiii. 7.

ⲣⲱⲓ ⲏⲁⲥⲁⲕⲓ, os meum loquetur. Pf. xlviii. 3.

ⲉⲣⲉⲛⲁ, ⲉⲣⲉⲑⲣⲏ ⲏⲁⲅⲱⲛⲧ, si sol occiderit. Deut. xxiv. 13. Vide et Num. xvi. 29.

3 f. ⲉⲥⲏⲁ  
ⲉⲧ ⲉⲥⲏⲁⲏⲕⲟⲧ ⲅⲓⲕⲱⲟⲩ, super quæ cubuerit. Lev. xv. 15.

ⲁⲥⲏⲁ, ⲁⲥⲏⲁⲉⲣ, erit. Marc. xi. 23.

ⲥⲏⲁ, ⲥⲏⲁⲅⲉⲓ, cadet. Apocal. xviii. 3.

ⲏⲁ, Si relativum Pronomen vel Nominativus præcedat, e. g.

ⲏⲉⲟⲥ ⲉⲟⲏⲁⲗⲟⲩ, illa morietur. Ezech. xviii. 20.

ⲧⲏⲁⲥⲁⲛⲟⲥ ⲏⲁϣⲱⲛⲉ, cruciatus erit. Ezech. vii. 19.

Plur.

1 ⲏⲏⲁ.

ⲉⲏⲏⲁ, ⲉⲏⲏⲁⲧ, dabimus. Act. xvi. 16.

*Sahidica.*

Ⲫⲏⲁ Sahidice nunquam adhibetur, sed ⲧⲏⲁ, et cum negatione, ⲏⲧⲏⲁ . . . . ⲁⲛ.

Pf. xc. 5.

ⲏⲧⲏⲁⲣⲅⲟⲧⲉ ⲁⲛ, non timebis.

ⲕⲏⲁⲟⲩⲱϣⲱⲧ, adorabis. Luc. iv. 8.

ⲉⲓⲏⲁⲗⲟⲩ, morietur. Joh. xviii. 32.

ⲉⲓⲏⲁϣⲱⲛⲉ, erit. Pf. xc. 1.

ⲏⲕⲟⲉⲓⲥ ⲏⲁⲅⲁⲣⲉⲅ, ⲉⲣⲟⲕ, Dominus custodiet te. Pf. cxv. 7.

ⲏⲉⲧ ⲉⲣⲉ ⲏⲉⲓⲓⲛⲣⲉ ⲏⲁⲅⲉ, cujus filius ceciderit. Luc. xiv. 5.

ⲏⲉⲥⲏⲁⲕⲓⲗⲗ ⲁⲛ, non movebitur. Pf. xcvi. 5.

ⲥⲏⲁϣⲱⲛⲉ ⲏⲁⲕ ⲧⲏⲣⲥ, erit tibi omne. Luc. vi. 7.

ⲧⲁⲩⲧⲱⲕⲏ ⲏⲁⲉⲓⲣⲉ ⲁⲛ, anima mea non faciet. Jer. ix. 9.

ⲏⲏⲁⲣ, ἰουδα. 1 Joh. iii. 2.

ⲏⲉⲏⲏⲁⲅⲱⲛⲉ ⲁⲛ, ὡ ⲏⲁⲅⲁⲕⲟⲙⲉ. Joh. x. 33.

ⲁⲏⲏⲁ,



*Coptica.*

- ἀππᾶ, ἀππᾶτεπῶωη, affimi-  
 labimus. Marc. iv. 30.  
 τεππᾶ, τεππᾶδῖσι, exaltabi-  
 mus. Pf. xi. 4.  
 2 τετεππᾶ, τετεππᾶελ, aufe-  
 retis. Gen. xlv. 13.  
 τεππᾶ.  
  
 ερετεππᾶ, ερετεππᾶυε ἐ-  
 ζοῦη, intrabitis. Marc. xi. 2.  
 ἀρετεππᾶ, ἀρετεππᾶπᾶτ  
 εροϋ, videbitis eum. Marc.  
 xvi. 7.  
 3 εππᾶ, εππᾶυι, mensurabunt.  
 Marc. iv. 24.  
 ἀππᾶ, ἀππᾶτακοϋ, perdent  
 eum. Marc. xi. 18.  
 σεπᾶ, σεπᾶθελῆη, exultabunt.  
 Pf. xii. 4.  
 οὔπᾶ, post relativum ετ. ετ  
 οὔπᾶχεοῦα, qui blasphemabunt.  
 Marc. xii. 40.  
  
 πᾶ, Si relativum ετ, vel nominativus  
 Nominis præcedat, e. g.  
 πῶτψεχῆη πᾶσι ἀη, animæ  
 eorum non satiabuntur. Ez.  
 vii. 19.

*Sabidica.*

- ἰτ ἀππᾶτ, quæ fecimus.  
 2 Joh. 8.  
 τεππᾶ εἶρε, faciemus. Jac. iv.  
 15.  
  
 τεππᾶσοῦα, salvabimini.  
 Act. xxvii. 31.  
 τεππᾶσοῦωποῦ, Matth. vii.  
 16. scietis.  
  
 εππᾶμοῦτε, vocabunt. Heb.  
 xi. 18.  
  
 σεπᾶχιῦπε, pudefient. Pſal.  
 xcvi. 7.  
 ετοῦπᾶ†, qui dabunt, i. e. da-  
 bitur (vobis). 2 Pet. i. 4.  
 ἀποχορηγήσεται.  
  
 ηεππᾶσοῦα, σωζόμενοι. Luc.  
 xiii. 23. qui salvabuntur.  
 πᾶσποῦοῦ πᾶχω, labia mea  
 dicent. Pf. cxviii. 171.

## §. 98. Exempla Futuri Tertii.

*Coptica.*

- Sing.  
 1 τᾶ, τᾶχωρ ἐβῶλ, ἀποχορηγήσῃ,  
 Ezech. v. 10.  
 τᾶγο†, delebo. Ez. xxv. 13, 16.  
 τᾶἰρι, faciam. Ezech. xxx. 19.  
 et plura alia exempla.

*Sabidica.*

- τᾶρ, faciam. xxvii. 22.  
 τᾶδωκ, σπένδομαι. Luc. xiv. 18.  
 τᾶκω ἐβῶλ, κολύσω. Joh. xviii.  
 39.

*Coptica.*

2 m.

f. τερα, τεραδαλι, *ιπγρωσι*. Ez.  
v. 13. 15. τεραυωπι, *ιση*,  
eris, *serius* τερασω, bibes.  
Ez. xxiii. 32. Vide et Gen.  
xxx. 15. Joh. xi. 14. 1 Cor.  
vii. 16.

3 m. ΤΑρεϚ.

Plur.

1 ΤΑρεπ.

2 ΤΑρετπ.

3 ΤΑροτ.

*Sabidica.*

πτο τεραυωπε, tu (fæmin.)  
eris. MS. Fid. Sap. pag.  
156. lin. 34 et 46.

ΤΑρεϚτ πακ, dabit tibi. Pf.  
xxxvi. 4.

ΤΑρη, ΤΑρηθιοτε ητσηε,  
Luc. xxii. 49. percutietus  
gladio.

ΤΑρηρποβε, *αμρτσοιδν*. Rom.  
vi. 15.

ΤΑρηταλλειο, *παισοιδν*. Marc.  
xi. 5.

ΤΑρετπ, ΤΑρετπδινε, gere-  
rietis. Luc. ix. 9.

ΤΑροτ, ΤΑροττ, dabitur.  
Luc. xi. 9. ΤΑροτ οτωπ,  
aperietur. Luc. xi. 9.

*Sabidice*: dabunt, aperient.

## §. 98. Exempla Optativi.

Sing.

1 ααρι, ααριχεετπ. Gen.  
xxv. 30. gustem.

ααριμοτ, moriar. Gen. xlv.  
30.

2 ααρεκ, ααρεκωκεεα δπ, ne  
tristeris. Cath. Chrysoth. Off.  
Hebd. S. 49.

f.

3 ααρεϚ, ααρεϚτοτχοϚ, li-  
beret cum. Pf. xxi. 8.

ααρεϚωουτωτ αελοϚ, glo-  
rietur. 1 Cor. i. 31.

N

ααρε,

*Coptica.**Sahidica.*

ⲙⲁⲣⲉ, Si nominatus inter Præformans et verbum collocetur, e. g.

- |   |  |
|---|--|
| <p>ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲓⲥⲁ ⲉⲣⲟⲩⲉⲗⲡⲓⲥ, Israel speret. Pf. cxxx. 6.</p> <p>3 f. ⲙⲁⲣⲉⲥ, ⲙⲁⲣⲉⲥⲓ, adveniat. Matth. vi. 10.</p> <p>ⲙⲁⲣⲉ. Vid. 3 S. m.</p> <p>ⲙⲁⲣⲉ ⲛⲓⲡⲁⲣⲟⲩⲉⲛⲟⲥ ⲟⲩⲱⲡⲓ ⲛⲉⲙⲁⲡ, sit virgo nobiscum. Gen. xxiv. 55.</p> <p>Plur.</p> <p>1 ⲙⲁⲣⲉⲡ, ⲙⲁⲣⲉⲡⲥⲱⲗⲡ, fragamus. Pf. ii. 3.</p> <p>2 ⲙⲁⲣⲉⲧⲉⲡ, juxta Analogiam.</p> <p>3 ⲙⲁⲣⲟⲥ, ⲙⲁⲣⲟⲥⲉⲩⲉⲓ, cognoscant. Pf. xix. 20.</p> | <p>ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲕⲁⲟ. ⲡⲉⲗⲛⲗ, terra exultat. Pf. xc. 1.</p> <p>ⲙⲁⲣⲉⲥⲧⲁⲭⲣⲟ, Ἀρκαίου. Col. iii. 15. firmet.</p> <p>ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲉⲕⲕⲓⲭ ⲟⲩⲱⲡⲉ, sit manus tua. Pf. cxviii. 173.</p> <p>ⲙⲁⲣⲉⲡⲉⲡⲉⲣⲉ, ἰσχυρόμεθα. Galat. vi. 10.</p> <p>ⲙⲁⲣⲓⲕⲱ ⲛⲓⲥⲁ, deponamus. Rom. xii. 12, 13.</p> <p>ⲙⲁⲣⲉⲧⲏ.</p> <p>ⲙⲁⲣⲟⲧⲧⲁⲉⲓⲉ. 1 Tim. vi. 1, 2. honorent.</p> |
|---|--|

§ 99. Imperativus est ipsa radix, vel nudus Infinitivus, et singularis a plurali non differt, e. g.

ⲭⲁ, ponite. Marc. xi. 22. ⲡⲁⲟⲩⲧ, credite. Marc. xi. 24. ⲭⲱⲉⲑⲟⲗ, remittite. Marc. xi. 25. Ⲓⲱⲙⲉⲓ, καταπάθει, factum. Soph. iii. 14. ⲣⲁⲟⲩⲓ ⲧⲱⲥⲣⲓ, gaude, filia! Sophon. iii. 14.

“ Sic Sahidice: ⲥⲉ, bibe. 1 Timoth. v. 23. ⲭⲓ, accipite. Jac. v. 10.  
“ ⲥⲟⲩⲡ, καταύσσει. Hebr. iii: 1.

Infinitivus etiam sequentes Præformantes admittit in utroque numero; e. g.

*Coptica.**Sahidica.*

- |  |  |
|--|--|
| <p>ⲁ, ⲁⲡⲁⲧ, vide. Joh. i. 47.</p> <p>ⲁⲡⲁⲧ, videte. Heb. i. 3.</p> <p>ⲁⲟⲩⲱⲡ, ἀποῖ. Ezech. ii. 8.</p> <p>ⲁⲟⲩⲱⲡ, ἀπορχῆτι. Marc. vii. 34.</p> | <p>ⲁⲡⲁⲧ, videte. Pf. xlv. 8.</p> <p>ⲁⲟⲩⲱⲡ, ἀποῖ. Luc. xxiii. 25.</p> |
|--|--|

ⲁⲭⲟⲥ,

*Coptica.*

- ⲁⲭⲠⲞⲢ, ἰππῆ. Hof. xiv. 3.  
 ⲁⲭⲠⲞⲢ, ἰππῆ. Pf. xxxiv. 3.  
 ⲙⲙ, ⲙⲁⲧⲁⲓⲉ, honora. Deut. v.  
 16.  
 ⲙⲙⲟⲩⲁⲡ, judicate. Act. xxvi. 8.  
 ⲁⲣⲓ, ⲁⲣⲓⲙⲉⲧⲁⲡⲟⲓⲛ, resipiscite.  
 Matth. iii. 2.  
 ⲁⲣⲓⲟⲣⲡ, præveni. Pf. xvi. 3.  
 ⲉⲡⲉⲣ, si negatio exprimenda sit.  
 ⲉⲡⲉⲣⲱⲩⲟⲣⲧⲉⲣ, ne conturbe-  
 mini. Marc. xiii. 7.

*Sahidica.*

- ⲁⲭⲓⲞⲢ, ἰππῆ. Luc. xxii. 67.  
 ⲁⲭⲓⲞⲢ, ἰππῆ. Gal. iv. 21.  
 ⲙⲁⲧⲥⲁⲃⲟⲓ, doceas me. Pſal.  
 cxviii. 169.  
 ⲁⲣⲓ ⲙⲉⲓⲧⲣⲉ, testare. Joh. xviii.  
 33.  
 ⲁⲣⲓⲟⲩⲙⲉⲟⲩⲁⲗ, servite. Pf. xcix. 2.  
 ⲉⲡⲉⲣ.  
 ⲉⲡⲉⲣⲧⲁⲗⲉ ⲟⲓⲭ, non imponas  
 manus. 1 Tim. v. 22.  
 ⲉⲡⲉⲣⲙⲉⲣⲉ, ne diligatis. 1 Joh.  
 ii. 15.

§. 100. Infinitivus est ipsa radix, et non variatur, e. g.

ⲁⲓⲙⲉⲛⲣⲉ ⲉⲣⲙⲉⲧⲭⲱⲣⲓ, καταδυναστεύων ἡγαπῶσι. Hof. xii. 7.

“ Sic Sahidice: ⲉⲡⲟⲩⲟⲩⲱⲧⲉⲗ, non voluerunt audire. Jes.  
 xxviii. 12.

Infinitivo etiam, ⲉⲗ, ἦ et ⲉ frequentè præponitur.

*Coptica.*

ⲉⲗ, si ⲙⲙ vel π sequatur.  
 ⲉⲗⲙⲟⲩⲱⲓ ⲉⲡⲉⲗⲙⲉⲟⲩ ⲉⲡⲟⲩⲱⲧ,  
 ambulando ante Dominum.  
 Luc. i. 76.

ἦ, ἡⲉⲣⲃⲟⲗ, ad effugiendum. Luc.  
 xxi. 36. ἡⲉⲣⲓⲱⲛ.

ⲉ, ⲉⲉⲣ, ad esse, ut sint. Joh. i. 12.  
 ⲉⲓⲣⲓ, ad faciendum. Luc. i. 72.

*Sahidica.*

ⲧⲉⲧⲏⲥⲟⲟⲩⲛ ἦⲧ, novitis dare.  
 Luc. xi. 13.

ⲉⲥⲉⲓ, χητεῖν, ad satiandum.  
 Luc. xvi. 21. a ceḥ, satiari.

§. 101. Gerundia formantur ab Infinitivo, præponendo ei, sequentes  
 particulas :

N 2

ⲉⲛⲡⲱⲓⲛ,



*Coptica.*

Ⲫⲉⲛⲡⲁⲓⲛ, Ⲫⲉⲛ ⲡⲁⲕⲓⲛⲟⲩⲱⲩⲱ ⲟⲩ-  
ⲃⲏⲩ, *in τῆ κραιναίῃ μ.* Pſal.  
iv. 3.

ⲉⲡⲁⲕⲓⲛ, ⲉⲡⲁⲕⲓⲛⲟⲩⲱⲃⲏⲩ, adferien-  
dum eos. Pſ. x. 2.

ⲡⲁⲕⲓⲛⲧ, Ⲫⲉⲛ ⲡⲁⲕⲓⲛⲧⲟⲩⲩⲁⲓ ⲛⲱⲟⲩ  
ⲉⲃⲟⲗⲗⲁ ⲡⲁⲕⲁⲗⲓ. Ezech. i.  
21. cum attollerentur e terra.  
ⲉⲡⲁⲕⲓⲛⲧⲟⲩⲱⲛⲪ, *καὶ ζῶσιν*  
*αὐ.* Ezech. xxxvii. 9.

*Sahidica.*

Sahidice χισ in Gerundiis non  
adhibetur. In nominibus  
ⲃισι pro eo admittitur.

§. 102. Participia quorundam verborum terminatione a verbo ipſo  
differunt, et Coptice in ⲏⲩ, ⲏⲟⲩⲧⲧ et ⲱⲟⲩⲧⲧ, Sahidice in ⲏⲩ et ⲉⲓⲧ  
desinunt, e. g.

ⲏⲟⲩ, ⲉⲓⲃⲏⲟⲩⲩⲉ ⲏⲁⲟⲛⲩ, *ἀδικήματα*, injuriam patiens; a ⲃⲓ ⲏⲁⲟⲛⲩ.  
Habac. i. 1.

ⲏⲟⲩⲧⲧ, ⲉⲧⲧⲁⲗⲏⲟⲩⲧⲧ, ascendentes. Ez. xxxix. 20. a ⲧⲁⲗⲟ, ⲧⲁⲗⲉ,  
imponere.

ⲉⲧⲧⲁⲕⲏⲟⲩⲧⲧ, perditus. Ezech. xx. 44. a ⲧⲁⲕⲟ, perdere.

ⲉⲧⲧⲁⲏⲟⲩⲧⲧ, Apocal. xxi. 19. honoratus; a ⲧⲁⲓⲟ, ⲧⲁⲓⲉ, ho-  
norare.

ⲉⲧⲧⲁⲭⲏⲟⲩⲧⲧ, Ezech. xxx. 22. a ⲧⲁⲭⲟ, firmare.

ⲉⲩⲧⲟⲩⲃⲏⲟⲩⲧⲧ, purus. Pſ. xi. 6. a ⲧⲟⲩⲃⲏⲟ, purus fuit.

ⲉⲧⲧⲁⲃⲏⲟⲩⲧⲧ, instituta, facta. Hof. x. 11. a ⲧⲁⲃⲏⲟ, docere.

ⲉⲧⲧⲗⲉⲁⲕⲏⲟⲩⲧⲧ, Marc. vi. 48. et ⲡⲏⲉⲧⲗⲉⲁⲕⲏⲟⲩⲧⲧ, male se  
habentes; a ⲧⲗⲉⲁⲕⲟ, affigere.

ⲉⲡⲁⲗⲓⲏⲟⲩⲧⲧ, justificatus. Pſ. xviii. 9. a ⲉⲡⲁⲗⲓⲟ, justificare.

ⲉⲧⲟⲩⲃⲏⲏⲟⲩⲧⲧ, humiles. Ezech. xxi. 26. a ⲉⲃⲃⲏⲟ, humiliare.

ⲉⲩⲣⲁⲟⲩⲏⲟⲩⲧⲧ ⲉⲩⲩⲉⲟⲩⲩⲉ, *καὶ τὸ ἰσχυ.* Genes. xxvi. 11. a verbo  
ⲣⲁⲟⲩⲱ, incidere.

ⲉⲩⲣⲁⲓⲱⲟⲩⲧⲧ, cadens, facta. Mich. v. 7.

ⲱⲟⲩⲧⲧ, ⲉⲧⲣⲁⲓⲱⲟⲩⲧⲧ, cadentes. Marc. xiii. 25. a ⲉⲣⲁⲓⲱⲟⲩⲧⲧ cadere.

ⲉⲩⲩⲉⲣⲱⲟⲩⲧⲧ, benedictus. Passim.

ⲉⲩⲩⲉⲡⲓⲱⲟⲩⲧⲧ, pinguis. Mich. vi. 7. Pſ. xxi. 12. a ⲉⲩⲩⲉⲡⲓⲱⲟⲩⲧⲧ pinguis fuit.

“ Sahidice

- “ Sahidice est κτ, e. g. σκτ, fatiatus; a σε fatiare. Luc. xv. 17.  
 “ ετκκ κλρκτ, nudi existentes. Jac. ii. 15.  
 “ εστββκτ, purificatus. 2 Tim. ii. 21. a τββο.  
 “ τλκρκτ, firmatus. Passim. a τλκρο.  
 “ τλεικτ, honoratus; a τλειο, honorare. Jac. v. 7.  
 “ επτακκτ, nos perditī. MS. Huntingt. V. Catech. Chrysoth.  
 “ a τλκο, peredere.  
 “ εστλλεικτ, justificatus. Luc. xviii. 14. a τλλειο, justifi-  
 ficare.  
 “ λπειθβκτ, humilem. Pf. lxxxi. 3. a θββιο.  
 “ εκκτκτ, ædificatæ. Deut. ix. 1. a κκτ, ædificare.  
 “ ειτ, est in ετρκλειτ, σπῶντι, esurientes; a ρκκο, esurire. Pſal.  
 “ cvi. 5. Act. xxvii. 33. ἄσπι, sine cibo.

Hæc participia eodem modo, uti adjectiva genus et numeros distin-  
 guunt, vide §. 26, 30.

§. 103. Participium præsens Græcorum Ægyptiace per Præsens Indi-  
 cativi sæpiissime exprimitur, adeo ut præsens Indicativi a Præsenti Parti-  
 cipii in utraque Dialecto non differat, e. g.

- ειτςβω, διδσκων, docens. Marc. xiv. 49.  
 εκκω λλλοσ, λγων, tu dicens vel dicis. Gen. xlv. 19.  
 εσκηοτ, εκπεριόμινοσ, veniens ille.  
 εστ λφοτωπι, dans lucem, φωτίζου. Pf. xviii. 8.  
 επιρι, σπῶντι, nos facientes. Ephes. ii. 3.  
 ερετεπυερρλοτ, ἰχαρισῦντι, vos gratias agentes. Ephes. v. 20.  
 ετκω, λγοντι. Passim.

“ Sic et Sahidice :

- “ εισοσκη, ἰδῶσ, sciens ego. 2 Petr. i. 14.  
 “ εκκρινε, κρινων, judicans tu. Rom. xiv. 4.  
 “ εσκω, λγων, dicens ille. Passim.  
 “ εσκω λλλοσ, λγων, factm. Luc. xv. 9.  
 “ επισοσπ, ἴσπτι, 2 Petr. i. 18. nos sumus.  
 “ ετετπειλλε, γνωσισοσπτι, vos cognoscitis.  
 “ ετκω, λγοντι, dicentes. Passim.

§. 104. Participia

§. 104. Participia tam activa, quam passiva frequentissime exprimuntur per verbum cui Pronomen relativum *ετ*, vel conjunctio *ετ*, postquam præmittitur, quod et in aliis linguis fieri solet, e. g. *qui facit*, i. e. *faciens*: *qui faciunt*, i. e. *facientes*: *qui faciet*, i. e. *facturus*: *qui facient*, i. e. *facturi*.

*Activa Participia.*

εταφερρατς, *ἄρχομαι*, cum inceperisset. Gen. xiv. 12.  
 ετασπατ, *ἴδωσα*, cum vidisset. Gen. xvi. 5.  
 πεταπλωσι, *ἑξακολουθήσῃς*, qui sequimur. 2 Petr. i. 16.  
 εοπαωπι, *μνησῶν*, (εσα) quæ erit, vel manebit. Joh. vi. 27.  
 Et plurima alia exempla.

“ Sic Sahidice: *πῶς πῆταφτερεεε*, *καὶ ὁμοίως*, qui vocavit. 1 Pet. i. 15.

“ *α τερεεε*, *vocare*.

“ *πῆταφταρῖο*, *ποιῶσάντι*, ei, qui facit. Hebr. iii. 2.

“ Joh. xiv. 13. *ετπαω*, *ὁ πῖνῶν*, qui biberit.

“ Matth. vii. 13. *πετπαδωκ*, *εἰσπερχόμενοι*, qui ingredientur.

*Participium Passivum.*

φνετοτλωτ, *λεγόμενος*, is, quem vocant. Passim.  
 πνεοπαπορεεε, *ἐπιτασόμενοι*, ii, qui servabuntur. Ez. vi. 9. vii. 16.  
 ετοττω, *λεγόμενος*, quæ dicta est, seu quem dicunt. Ezech. x. 49.  
 εταφτωπ, *ἠγέρθη*, qui resurrexit. Marc. xvi. 4.  
 φνεταττωπ, *ἐσταυρώμενος*, is, quem crucifixerunt. Marc. xiv. 6.  
 εταττηπ, *ὁ δωρεῶν*, (gratia) quam dederunt, i. e. quæ data est.  
 1 Cor. i. 4.

“ Sahidica exempla: *πετλωττε*, *λεγόμενος*, quem vocant. Matth.

“ xxvii. 27.

“ *ετατττω*, *ἐσταυρώμενος*, quem crucifixerunt. 1 Cor. ii. 2.

“ *πνεοοττ απ εεεεε*, *ὃ κατασπῆμι*, non occidunt vos.

“ 2 Cor. vi. 9.

“ *ετπαδετε εεεεε*, *κατασπῆμι*, castigant vos. 2 Cor. vi. 9.

§. 105. Si Particulæ *πτε*, *ut*; *πνε*, *non*; *επνε*, *ne*; *πνε*, *antequam*; *επτε*, *usquedum*; Sahidice *εππτε*; et *πτερε* Sahidicum, *cum dum*, cum verbis ab initio coalescant, excludunt plerumque

rumque præformantes verborum, et infixæ nominum (vide § 58,59) ad personas designandas admittunt.

§. 106. Exempla particulæ ἵτε, *ut, et.*

*Coptica.*

*Sabidica.*

Sing.

1 πτα, ἵταϣτεετακε, ut non perdam. Joh. vi. 39.

ἵτατακοοτ, ut perdam eos. Deut. ix. 14.

2 ἵτεκ, ἵτεκερφαετι, et recordatus fueris. Mat. v. 23.

f. πτε, ρινα ἵτε ερφαετι στορ, ἵτε σιϣπι, ἱπῶς μηδου καὶ ἀρχιδικ. Ez. xvi. 63.

3 πτεϥ, ἐβηλ ἀρηοτ ἵτεϥδίοτι, nisi, ut furetur. Joh. x. 10.

f. πτες, ἀρηοτ ἵτεσενοσταρ, ἐβολ, si non fecerit fructum. Luc. xiii. 9.

Si nominativus adsit, ϥ et c tertiæ Personæ omittuntur, e. g.

*Coptica.*

*Sabidica.*

ροπωσ ἵτε ϣτεεερλι θωοτϥ, ἱπῶς μὴ συναχθῆ μιδετ. Mich. v. 7.

ατω ἵτε κκοεεοτ ειεε, et ut mundus cognoscat. Joh. xvii. 23.

ρινα ἵτε ϥλωικι ϣωπι εχωϥ, Gr. ἰσαὶ γὰρ αὐτῷ ἐπισκοπη, ut causa sit super eam. Jerem. xxiii. 20.

ἵτε παποττε θεββιοι, ut Deus meus humiliet me. 2 Cor. xii. 21.

Plur.

1 πτεπ, ἵτεπεϣωπ, ἀγοεεσομιν, ememus. Joh. vi. 5.

ἵτετῆ, ἵτετπηω, narretis. Pl. civ. 2. ἵτετῆπ, ad-ducite. Luc. xv. 13.

2 ἵτετεπ, ρινα ἵτετεπερ πεβερ. Prov. ix. 6. ut sitis longævi.

3 ἵτοτ, ἵτοτοτωε, ut comedant. Joh. vi. 5.

§. 107. Exempla



§. 107. Exempla particulæ ἵνε verbis junctæ, quæ futurum indicat.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

- |   |  |
|---|--|
| <p>1 ἵνα, ἵνασι ἵνασι, non agam<br/>iniq̄ue. Pf. lxxxviii. 33.</p> <p>2 ἵνεκ, ἵνεκ†, non dabis.</p> <p>f. ἵνε, οτορ, ἵνεσι, καὶ οὐ μὴ ἰμ-<br/>πλιδι. Mich. vi. 14.</p> <p>ἵνεοτχαι, οὐ μὴ ἀλασίδι. Ibid.</p> <p>3 ἵνεγ, ἵνεγλογλεγ, non con-<br/>teretur. Pf. xxxiii. 20.</p> <p>f. ἵνεσ, ἵνεγγοργερ, non de-<br/>suet. Pf. i. 3.</p> | <p>ἵναειβε, non sitiam. Joh. iv. 15.</p> <p>ἵνεκοτωγτ, non adorabis. Pf.<br/>lxxx. 9.</p> <p>ἵνεγ, ἵνεγοοτη ἄλλοσ ἀπ,<br/>quam nesciebat. Pf. lxxx. 5.</p> <p>ἵνεσγωπε, non fiat. Galat. vi.<br/>14.</p> |
|---|--|

Si nominativus adsit, γ et c tertiæ personæ omittitur, e. g.

- |   |   |
|---|---|
| <p>ἵνε πετρωοτ ἰ ερρη ἐχωπ, μὴ<br/>ἰπιδι ἰφ' ἰμᾶσ καιδ. Mich.<br/>iii. 11.</p> <p>ἵνε ται γενεα σιπ, non hæc ge-<br/>neratio transibit. Marc. xiii.<br/>30.</p> | <p>χε ἵνε πεσοοτ ἐπαι γωπε<br/>ἄλλοκ, ne pejus, quam hoc,<br/>eveniat tibi. Joh. v. 14.</p> |
|---|---|

Plur.

- |  |  |
|--|--|
| <p>1 ἵνεπ, ἵνεπφορ, non præveni-<br/>emus. 1 Theß. iv. 15.</p> <p>2 ἵνετεπ, ἵνετεπφορ, ἐλλεγτ,<br/>non consummabitis. Matth.<br/>x. 23.</p> <p>3 ἵνοτ, ἵνοτγθαλλ, non clau-<br/>dent. Aroc. xxi. 25.</p> | <p>ἵνεποτωλλ οταε ἵνεπσω,<br/>non comedemus neque bi-<br/>bemus. Act. xxiii. 12.</p> <p>ἵνετῆ, ἵνετῆβωκ εροτη,<br/>μὴ εἰς ἰλδι, non intrabitis.<br/>Matth. v. 20.</p> <p>ἵνετ, ἵνετσινε, οὐ μὴ παριδι,<br/>non transibunt. Matth. v. 18.</p> |
|--|--|

Si nominativus inter negationem et  
verbum ponatur est ἵνε.  
Ezech. xiv. 20. ἵνε γυρι  
οταε γερι γωπι πωοτ,  
non erunt ūs filii et filia.

§. 108. Exempla

§. 108. Exempla Negationis *ἀπε* verbis junctæ, quæ præteritum indicat.

*Coptica.**Sabidica.*

## Sing.

1 *ἀπει*, *ἀπεισσεε*, non comedi.  
Act. x. 14.

*ἀπεισῆ*, non reperi. Luc. xxiii.  
14. Interdum *ἀπει*: Mat.  
vii. 23. *ἀπεισοσση*, non  
novi.

2 *ἀπεκ*, *ἀπεκτενθουτος*, non  
credidisti iis. Lit. Greg. p. 30.

f. *ἀπε*, *ἀπειρι*, *οὐδ' ἴκανος*. Ez.  
xvi. 47.

f. *ἀπαρε*, *οτοθ*, *ἀπαρητῆαη*  
*ἀπαρεσι*, *καὶ οὐδ' ἴσως ἱσπλί-*  
*δης*. Ezech. xvi. 25.

3 *ἀπερ*, *ἀπερτῆ*, non dedit.  
Act. vii. 5.

*ἀπεροσωυ*, *οὐκ ἴδμε*. Matth.  
xviii. 30.

*ἀπαρ*, *ἀπαρῆ*, non ivit. Ez.  
xxiv. 6. bis, et alibi.

*ἀπαρε*, *ἀπαρε φωτωπη θει*,  
*θῶρ οὐκ ἴσπρη*. Job. xxix. 24.

g f. *ἀπεс*, *ἀπεсщупи ερος*, *οὐκ*  
*ἰδῆσθε*, non recepit ad se.  
Sophon. iii. 2.

*ἀπαс*, *ἀπαсерпови*, non rec-  
cavit. Ezech. xvi. 51.

Si nominativus adsit *ϥ* et *c* tertise perf. omittuntur.

*ἀπε πϥι σωχη ἦθητ*, non  
relictus est halitus in me.  
Dan. x. 17.

*ἀπε ἀβραραε ειρε ἀπα*,  
*τῆτο οὐκ ἴκανος Ἀβραμ*. Joh.  
viii. 40.

*ἀπε χοε ορῆ ερατε ἦθρη*  
*ἦθητ*, non stat robur in me.  
Ibid. *χοε* est fæmininum.

## Plur.

1 *ἀπεη*, *ἀπεηχεε*, non inve-  
nimus. Act. v. 23.

*ἀπη*, *ἀπηρη*, *ἀρηαλ ἦλαετ*,  
*ἰδμε ἀδελφωμην*. Joh. viii. 33.

O

2 *ἀπετεη*,

*Coptica.*

2 ἄπετεπ, ἄπετεπχεεχοεε,  
Act. i. 3. non potestis.

3 ἄποσ, ἄποσκα†, non intel-  
lexerunt. Act. vii. 25.

ἄπε στ, ἄπε πασφοτοσχε  
οσκαχι ἦσ ποεεον, μὴ λα-  
λοσιν τὰ χεῖλη μου ἀνομα. Job.  
xxvii. 4.

ἄπατ, ἄπατελοσροσ, non  
ligaverunt eos. Ez. xxx. 21.

ἄπαρε, ἄπαρε πποσδαδ  
ελοσχτ πεεε πισαεεαρι-  
της, ἰσγχεσται Ἰουδαίω Σαμα-  
ρεταισ. Joh. iv. 8.

*Sabidica.*

ἄπετῆ, ἄπετῆσοταεοσ, ἰσ  
ἰσκατε. Joh. ix. 37.

ἄτω ἄποσποῖ, et non intel-  
lexerunt. Fid. Sap. pag. 3.

ἄπετ, ἄπετῆραεεετε, non  
recordati sunt. Sap. Sal. ii. 22.

§. 109. Exempla particulae ἄπατε verbis junctae, Sabidice etiam  
εεπατε scribitur.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 Perf. ἄπα†, ἄπα†χεε εβολ,  
antequam complevissem.  
Gen. xxiv. 45.

ἄπα†ει, ἄπα†ει ἄδω, ante-  
quam venissem. Gen. xlviii. 5.

2 Perf. ἄπατεκ.  
ἄπατεκῆ, antequam veni-  
res. Gen. xxvii. 33.

ἄπατεκῆ, nonquam es. (annos  
50) Gr. αἰ ἔχου, Joh. viii. 57.

3 Perf. ἄπατεσ, ἄπατεσῆ, non-  
dum venit. Marc. xiii. 7.

ἄπατῆ, ἄπατῆχωκ εβολ,  
antequam impleatur. F. S.  
p. 63. l. 16.

f. ἄπατεσ, εϋωπ δε ἄπατεσ  
ϋεπασ επικωι ἄχε Ιδῆπῆ,  
ἵνα δ' ἀπὸ εἰ πρῆμα. Ex. 40. 36.

Si nominativus inter negationem et verbum ponatur, εἰ et σ ομῆσται-  
tur, .e. g.

ἄπατε πεπσνοσ εϋωπῆ, an-  
tequam tempus nostrum sit.  
Matth. viii. 29.

εεπατε οταλεκτωρ ελοσ-  
τε, priusquam gallus canat.  
Matth. xxvi. 34.

πε ἄπατε τελεεσσιε εἰ  
παι πε, antequam manda-  
tum mihi veniret. Fid. Sap.  
p. 63. l. 19.

Plur.

*Coptica.*

*Sabidica.*

Plur.

- 1 **ἐπατεπ.**
- 2 **ἐπατετεπ, ἐπατετεπ** ερ-  
υορη ἸκαϚ, antequam in-  
telligeretis. Pf. lvii. 9.
- 3 **ἐπατοτ, ἐπατοτϣωπ,** an-  
tequam fierent. Pf. lxxxix. 2.
- ἐπατε οτ . . . .**

**ἐπατετῆ, ἐπατετῆ** διϚ  
**ἐεεοϚ,** *πρὸς τῷ ἡμῶς αἴτιον αὐτῶν,*  
Mat. vi. 8.

**ἐπατε ραρ, δε ἡροοτ οτ-**  
**εινε,** *μὲτ' ἰ πολλὰς ἡμέρας,* an-  
tequam multi dies transis-  
sent. Luc. xv. 13.

§. 10. Exempla particulæ **ϣατε**, Sahidice **ϣαντε**, verbo junctæ.  
Coptice etiam **ϣαντε** apud Danielem aliquoties occurrit.

*Coptica.*

*Sabidica.*

Sing.

- 1 **ϣαϚ, ϣαϚϣω,** donec ponam.  
Matth. xxii. 34.
- 2 **ϣατεκ, ϣατεκτασο,** usque  
dum revertaris. Gen. iii. 19.
- f. **ϣατε.**
- 3 **ϣατεϚ, ϣατεϚῖ,** usque dum  
venerit. Gen. xlix. 10.
- 3 f. **ϣατες, ϣατεςαῖσι,** donec  
peperisset. Matth. i. 25.

- ϣανϚ, ϣανϚβωκ,** donec ab-  
eam. Mat. xxvi. 36.
- ϣαντεκ, ϣαντεκκλαρη,**  
donec negaveris. Luc. xxii.  
34.
- ϣαντεϚ, vel ϣαντῖ,** **ϣαν-**  
**τεϚει,** donec venerit. Act.  
viii. 40.
- ϣαντῖει ἡβὶ καρπο,** donec  
tempus venerit. Fid. Sap.  
p. 154. l. 29.
- ϣαντες, ϣαντεςρε** ερος,  
donec reperiret eum. Luc.  
xv. 8.

Si nominativus inter **ϣατε** et verbum ponatur, Ϛ et c omittenda  
sunt, e. g.

**ϣατε σαχι** ἡβεν **κωκ** εβολ,  
donec omne verbum implea-  
tur. Jes. lv. 11.

**ϣαντε** περοσειϣ **κωκ** εβολ,  
donec tempus impleretur.  
Fid. Sap. p. 154. l. 29.

*Coptica.*

ϣατε τεψυχη ci, donec anima tua fatietur. Deut. xxiii. 24.

Plur.

1 ϣατεπ, ϣατεπ ερκαταη-  
τα τηροσ, usque dum  
pertingamus omaes. Ephes.  
iv. 13.

2 ϣατετεπ, ϣατετεπi εβολ,  
αααατ, usque dum exierit-  
tis. Matth. x. 11.

3 ϣατοσ, ϣατοσχωκ εβολ,  
usque dum implerentur.  
Apos. xx. 3.

*Sahidica.*

ϣαπτε ρτοοτε ρωπ, donec  
mane appropinquaret. Act.  
xxvii. 33.

ϣαπτεπi, ϣαπτεπiεβολ,  
donec egrediamini. Deut.  
ix. 7.

3 ϣαπτοσ, ϣαπτοσ πατ, iεσ  
ατ iδουσι. Luc. ix. 27.

§. 111. " In Dialecto Sahidica etiam particula ητερε, quæ et ητερι  
" scribitur, cum, dum, solet verbis præmitti, uti e sequentibus exemplis  
" patet.

" Sing. 1 ητερει, ητερειπατ, cum viderem. Deut. x. 16.

" 2 ητερεκ, ητερεκοτωσ, cum dilataveris. Ps. cxviii. 32.

" 3 ητερεσ, ητερεσχωταα, αικουσι. Joh. xi. 4.

" f. ητερεσ, ητερεσχωταα, cum audiret. Joh. xi. 20.

" Si Nominativus inter particulam ητερε et verbum ponatur, q et c  
in fine omittuntur:

" ητερε ρηρωδης πατ, Luc. xxiii. 7. cum Herodes videret.

" ητερε ρτοοτε ϣωπε, facto mane. Luc. xxii. 16.

" Manet autem q vel c, si ητερε cum verbo immediate connectatur,  
" e. g. ρτοοτε δε ητερεσϣωπε, facto mane. Matth. xxvii. 1.

" Plur.

“ Plur. 1.

“ 2.

“ 3. ἵπτερος, ἵπτεροσπαραιται, παρατησόμενος. Hebr. xii. 25.

Interdum ἵπτερε ante vocalem sequentem elidit ultimum ε. Luc. xxii. 56. ἵπτεροσπαραιται παρ, ἴδουσι παιδισκη παρ.

§. 112. Litera præformans  $\omega$  non tantum in præterito Verborum præformantibus præronitur, uti §. 93. exemplis demonstratum est: sed etiam post præformantes admittitur, imo etiam post particulas ελεπε, ἵπτε, et verbum οτοπ et ελεον, e. g.

απ ερεω οτσαλιπτοσ ελοτϚ, εἰ φωτισοσ σαλιπτοξ. Amos. iii. 6.

Ibid. ερεω οτκακια ωωπι, εἰ ἴσαι κακια.

απ ερεω οτλεασ ελεοντι Ϛ ἵπτερελεην, an catulus Leonis dabit vocem suam. Ibid. 4.

πατωϚϚεϚοτη, apponebant. Act. iv. 14. a ϚεϚοτη.

ερεωσοττων, κατωδονει, dirigit; a σοττων. Ezech. xvii. 9.

ιε ερεωοτχαι, εἰ ἀρρωθισοται, an servabitur; ab οτχαι, servare. 15.

λεην ερεωλεην, num manebit? a λεην. 10.

λεην ερεωπορελε, μη σωθισοται, num servabitur. 18.

ερεωωπι, εξαριθμηθισοτη, numerabunt; ab ωπι. Hof. i. 10.

απ ειεωταροϚ, εἰ καταλυθομαι. Mich. vi. 6. a ταρο.

πεχιχ παωαεεερε απ, an manus tueprehendant. Ez. xxii. 14.

λεην χπαωχοσ απ, μη ερεισ. xxviii. 9.

φαι ετε ἵσπεαωβηνη ελεοϚ απ, η̄ ε̄κ ἐκμητηρθισοται. Hof. i. 10.  
a βηνη.

ετετεππαωωλι, ε̄ μη ερεισ. Mich. ii. 3. ab ωλι.

πιε εωπαωσολσελ, τις κοσμησεν. Mich. vi. 9. a verbo σολσελ.

εωπαωραϚτ, καταξει. Obad. 3. a ραϚτ.

πιε εωπαωροϚ ερατϚ, quis stabit? Nahum. i. 6. Malach. iii. 2.  
ab οροϚ ερατ.

εωπαωϚοτβηϚ, quis resistet? Nah. i. 6. a Ϛοτβε.

πιε εωπαωβηρεπ πελενη, quis judicabit me? Jesai. I. 8.

εωπαωτρελεκοι, quis affliget me? a τρελεκο. 9.

πιε εωπαωφιρι quis enarrabit? Iii. 8.

επιωαεεερε, ε̄κ ἐκρῆτσοσ. Dan. x. 8. ab εεεερε.

επεϚωχελεχολε, non potuit; a χελεχολε. Joel. ii. 11.

εποτωτεπεωποτ εροϚ, ε̄κ ὁμοιωθη, Ez. xxxi. 8. a τεπεωπι.

ἵπερλιωροϚ ερατϚ, ε̄κ ἴσπ ἴσωσ; ab οροϚ ερατ. Dan. xi. 16.

ἵπερωαεεερε.

ἡνεργαζεεζοι, ἢ μὴ κέρτιση. Amos. ii. 14.

ἡνεργυποζεεε, ἢ μὴ σαση. Ibid.

ἡνεργυοζοι et ἡνεργυπαζεεεζ, ab οζοι et ποζεεε vel παζεεε.

Ibid. 15. ne stet, ne fervet eum.

κε οτοπαχοεε εεεοι ελοκ, ἐπ' ἰγύω ησ, quia mihi est robur.

Joel. iii. 10. α χοεε.

Hinc, quæ in Lexico Ægyptiaco La Crozii sub *αυχεεχοεε*, *αυχοεε*, *αυφωπε*, &c. posita sunt, sub *χεεεχοεε*, *χοεε* et *φωπε*, &c. collocanda erunt, quia *αυ* non est radicale.

“ Exempla Sahidica: Psal. xc. 7 *σεπαυ ζωπ επ* Sic MS. Hunt.

“ (MS. Askewanus *σεπαζωπ*) non appropinquabit; ab *ζωπ*.

“ Pf. lxxxviii. 6. *πιαε πετπααυαυαυ*, quis æqualis est? a *αυαυ*.

“ Ezech. xxviii. 9. *εεη πῆπααυχοο επ*, an non dices? a *χο*.

“ Marc. xv. 31. *ἡτοζ δε περπααυπαζεεεζ επ*, *ἰαυτὸν ἢ δύναται*

“ *σασαι*; α *παζεεε*.

“ Ephes. iv. 19. *παι ετρεποτυεεοκροτ*, *ἀπαγκύβτης*; α *εεοκρο*

“ affligere.

§. 113. Verba Coptica οἱ esse, *αυωπι* esse, *πνοτ* venire, et Verba Sahidica ο esse, *αυωπε* esse, et εἰ venire, tanquam auxiliaria verba posunt admitti, e. g.

Φηετοι ἡατωτεεε, *ἀπειδῶν*, qui est inobediens. Ezech. iii. 27.

τααυωπι ειοταε, *ἀγιαθίσομαι*, ero sanctificatus, sanctificabor. Ezech.

xx. 41.

εαυωπι ειορεβ, *ἰκελῶμ*, fui abominationi habitus. Ez. xxii. 26.

εσεαυωπι εεεοπεεεπ, *συνδίσταται*, erit commota, seu commovebitur.

Amos i. 14.

πικκλῆσια πατηνοτ ἡταχρο, οτοζ πατηνοτ ἡαυαι, *αἱ*

*ἐκκλησῖαι ἰσραῆλ*, ἢ *ἐπίωνον*, ecclesiae veniebant roborari et multiplicari, i. e. roborabantur et multiplicabantur. Act. xvi. 5.

Hof. vii. 14. ελλα πνοτ εαυληλοτσι, ελλα ἢ εεεεζοτ, sed venit ululare, i. e. ululat, vel ut Græcus, est ululans.

“ Sic Sahidice: ειο ἡεεεεεε, *δελῶν*, eram ferviens vel servus.

“ Act. xx. 19.

“ Ez. xxviii. 19. *σεπααυωπε ετρεεε ετω ετααυαζοεε*, erunt

“ *flentes et suspirantes*, *σινέζωσι*. Possent *σεπαρεεε* et *σεπα-*

“ *αυαζοεε* etiam adhiberi.

“ Luc.

“ Luc. xii. 69. παρῶνε εφθελος, eris sedens, seu fedebit.

“ 1 Joh. iii. 2. κε τεππαρῶνε ἴπατ (alias etiam εππατ) cri-  
mus videntes, i. e. videbimus, ὅτι ἰδέμεθα.

“ Joh. ix. 11. εἰεἰ ἐπατ ἐβου, ἀνέλεψα, veni recipere visum, i. e.

“ recepi visum. Gallice, *je viens de recevoir la vision.*

§. 114. Quædam verba a forma communi Verborum recedunt, quæ ordine Alphabetico recensimus :

*Coptice.*

ελι φαί, tolle hunc. Luc. xxiii. 18. cum affixis  
ελιτ, adduc me. Dan. ii. 24. ελιτφ  
ἐβουτη, introduc. Mal. i. 8. ελιτφ, tolle  
eos. Lit. Bas. §. 2. La Croze sub ελ, *tol-  
lere*, hæc collocat.

ελιοτι, tolle, tollite. *passim.*

εεου, veni, m. Joh. i. 47. εεη, veni, fæm.  
Joh. iv. 6. εεωπι, venite. Amos. vi. 2.

επι, adduc. Luc. xi. 41. επιου, adducite.  
Marc. i. 44. La Crozius collocat hæc sub  
επ, adducere.

ερι, fac. εριοτι, facite, *passim.* La Croze hæc  
sub ερ, *facere*, posuit.

εεα, da, date. La Crozius hoc ad verbum τ, *da-  
re*, refert.

εεαρον, camus, *passim.*

εεηι et εεου, date, et dare, sunt regularia.

εεεον, non est, non habeo.

εεεοντηι, non est mihi, non habeo.

εεεοντεκ, non habes.

εεεονπταφ, εεεονπταφ, εεεονπτεφ,  
non habet.

εεεονπτασ, εεεονπτασ, non habet, f.

εεεονπταπ, non habemus.

εεεονπταπτεπ, εεεονπτετεπ, non  
habetis.

εεεονπταωτ, non habent.

*Sabidice.*

εεου, veni  
εεηιτπ, venite.

επι, duc.  
επιπε, ducite.

ερι, fac.  
ερι, estote.

εεα, dato, da.

εεαρον, camus.

εεεη.

εεεητ.

εεητκ.

εεηταφ, et

εεητφ.

εεητασ.

εεηταπ.

Hinc



Hinc patet, compositum esse ex εεεον, et pronomibus possessivis ἡΤΗΙ meus, ἡΤΑΚ tuus, ἡΤΑϞ ejus &c.

*Coptice.*

εεωηη, accipite. Joh. xviii. 6.  
ηε sunt, ηε . . . ηε, erat, erant.

οτοη, est

οτοηϞ, οτοηἡΤΗΙ, οτοηΤΗΙ, est mihi,  
habeo.

οτοηΤΑΚ, habes.

οτοηΤΑϞ, οτοηΤΑΣ, habet.

οτοηἡΤΑη, habemus.

οτοηἡΤΩΤΗη, οτοηΤΩΤΗη, οτοηΤΕ-  
ΤΗη, habetis.

οτοηΤΩϞ, οτοηΤΩϞ, habent.

Est compositum, uti εεεον præcedens.

ηε, *sum, es, est*, in masculino primæ, secundæ,  
et tertiæ personæ Singularis additur.

ηεχε, dixit; ηεχε, dixerunt. Matth. xv. 33.  
xxv. 8. ηεχη, dixi; ηεχακ, dixisti; ηε-  
χαϞ, dixit, f. ηεχας; ηεχαη, diximus;  
ηεχωτηη, dixistis; ηεχωϞ, dixerunt.

τε est, in foeminino cum omnibus personis Sing.  
conjungitur.

*Sabidice.*

Convenit.

οτηϞ et  
οτηἡΤΑη.  
οτηΤΚ.  
οτοηΤΑϞ et  
οτηΤϞ. οτη-  
ΤΑΣ et οτηΤΣ.  
οτηΤΑη.

οτηΤΗἡ, et  
οτηΤΕΤΗη.

οτηΤΩϞ, et  
οτηΤΑΣ.

Convenit.

ηεχαἡ, dixi.  
ηεχαϞ, dixit.  
ηεχαϞ, dixerunt.

Convenit.

PARS SECUNDA  
GRAMMATICES, SYNTAXIS.

C A P. I.

DE CONVENIENTIA NOMINIS CUM  
NOMINE.

§. 115. **S**UBSTANTIVUM convenit cum Adjectivo in genere et numero: e. g. πηλυτή ἀπειρασμος, magna tentatio. Deut. xix. 3. *Sunt singularia masculina.*

“ *Sabidice*: πικροσμοστηρς, mundus totus. 1 Joh. ii. 2.

† ἡ Ἰουδαία τις, omnis Judæa. Matth. iii. 5. *Sunt singularia feminina.*

“ *Sabidice*: ἡτεσση τις, tota nocte. Pf. civ. 3. ab εσση, nox.

πικροσμοσθεοσ εσσηνοσ, Sadducæi venientes. Matth. iii. 7. *Sunt pluralia.*

“ *Sabidice*: πετῆροσνητε εσσηλοσ, opera vestra bona. Mat. v. 6.

§ 116. Substantivum Adjectivo modo præponitur, modo postponitur: e. g. Ezech. i. 4. οσσηλυτή ἡβηη, magna nubes. Deut. vii. 19. πηλυτή ἡβωηη, magnæ illæ tentationes.

P

Ezech.

Ezech. iii. 12. ἐτρεη ἡοτηιυτ, vocem magnam. Ez. xvi. 61. ἡπεσωπι ἡηιυτ, sorores tuas majores.

“ Sic Sahidice : οτποσ ἡδιωγεος, magna persecutio. Act. viii. 1.

“ ἡποσ ἡρωεε ἡτοπολις, primarios viros urbis. Act. xvii. 56.

“ Act. xv. 22. ρεπρωεε ἡποσ ρἡπεσπητε, ἀνδρες ἡγυμῆτες, viros primarios inter Fratres.

§. 117. Si adjectiva et participia ab initio admittant, præformantes εϚ, ες, ετ, vel relativum ετ; solent substantivis postponi, et præformantes notam casus εε vel ἡ, respiciunt: e. g. Jerem. xi. 2. ἡοτεεωοτ εϚου, aqua multa. 19. ἡοτεοσπι εϚρωοτ, consilium malum. Jes. xxviii. 4. εεπιτωοτ ετδοσι, mons altus.

“ Sic Sahidice : ἡοτερεβς εϚεεοτρ, lucerna ardens. 1 Petr. i. 19.

“ ἡρωεε ετοεεεβ, homines sancti. 1 Petr. i. 21. ριτη ρἡτηε  
“ ετπεωτ, per ventos duros.

“ Si Sahidice πιεε Substantivo præponatur significat; quis? quæ?

“ si autem postponatur significat, omnis, omne, e. g. πιεε ἡρωεε, quis homo? Luc. xv. 4. πιεε ἡερεεε, quæ mulier. Luc. xv. 8.

“ ἡεωβ πιεε, opus omne. Matth. xviii. 31.

§. 118. Substantivum cum adjectivo in Casu convenit. Nota Casus ἡχε, (Sahidice ἡσι), ἡτε et ω (§. 35) non utrique, sed ei tantum quod prius est, præponitur, et alterum vel nude sequitur, vel notam casus εε aut ἡ assumit, e. g. ἡχε οτηιυτ ἡερωοτ, magna dies. Malach. iv. 4. ἡχε οηριον πιβεν, omne animal. Ezech. xvii. 23. ἡχε ρεπλεος ετοου, populi multi. Habac. ii. 13. πωχι ἡτε πιεποσ τηροτ, reliquiarum omnium gentium. Hag. ii. 8.

“ Sic Sahidice : ἡσι ρἡπροφητης ἡποεχ, Prophetæ falsi. 1 Petr.

“ ii. 1. ἡσι ρἡεεεειν επεωωοτ, signa magna. Act. v. 12.

Nota casus εε et ἡ vel utrique, vel alterutri, præponi, vel plane omitti potest. Præmittitur utrique tum Substantivo, tum adjectivo, e. g. ἡοτεητ εεβερι, cor novum. Ezech. xviii. 31. ἡτηιυτ ἡεαλιπυτ, magna tuba. Jes. xxvii. 13. ἡπεκηιυτ ἡποβι, magna tua peccata. Ezech. xxviii. 18.

“ Sic Sahidice : ἡεω ἡεε, quo modo. Joh. ix. 15. ἡοτεποϚ

“ ἡδικειοσ, sanguinem justum. Matth. xxvii. 3, 9. ἡεεποετε

“ ἡερε, Dii novi. Act. xxii. 18.

Alterutri

Alterutri præponitur :

περὶ οὐρανῶν ἠέβον, et magna ira. Ezech. xx.33. ἠδραγο-  
ρασις ἐλεεποτα, visiones mendaces. Zach. x. 2. ἐλεεποτα,  
mendax, est adjectivum, a ελεεποτα, mendacium.

“ Sic Sahidice : εἰ οὐποσ ποτροτ, magno gaudio: Act. xvii.11.  
“ εἰσρηεε ἠελληνη ἠεεεδο, mulieres Græcæ divites. Act. xvii. 18.

Interdum tum Substantivum, tum adjectivum sine εἰ et ἠ occurunt,  
e. g. εὐα πια, opus omne, seu omnia. Passim. πινκοσ τηροτ,  
insulæ omnes. Soph. ii. 11.

“ Sic Sahidice : περο τηροτ, facies omnis. Act. xvii. 26. εἰ  
“ πτοοτ ετοταδδ, 1 Petr. i.18. in monte sancto. προφητια πια,  
“ Prophetia omnis. 1 Petr. i. 20.

§. 119. Si duo Substantiva concurrant, quæ de eadem re agunt, pos-  
terius nullam notam casus assumit, e. g. ἠχε ζοροβαβελ πωρη  
ἠελαθην, Zorobabel, filius Salathielis. Aggai. i. 12. 14. ἠτε  
ζοροβαβελ πωρη ἠελαθηνλ, Zorobabelis, filii Salathielis. 1.  
αχοσ ἠζοροβαβελ πωρη ἠελαθηνλ, dic Zorobabeli, filio Sala-  
thiel. Deuter. xi. 3. εφαραω ποτρο ἠχηνει, Pharaoni, Regi Æ-  
gypti.

“ Sic Sahidice : Joh. iv. 5. ἠωσνφ περωρη, Josepho, filio suo.  
“ Act. ii. 38. εεποσ ισ πεχσ, Domini, Jesu Christi. Act. viii. 27.  
“ ἠτε καντακη τρω, Candaces, Regina.

## CAPUT II.

### DE ARTICULIS.

§. 120. **A**RTICULUS Determinatus utriusque numeri, et Ar-  
ticulus pluralis indeterminatus, loco Pronominum relati-  
vorum adhibentur, e. g. εεεεσι πιεβολ εηωωι, generatio quæ est  
desuper. Lit. Bas. §. 217. τζιρηνη τεβολθεν σιφνοτι, πα, quæ  
e caelis. Lit. Bas. §. 140. ἠχε πιεβολθεν πεεβι, qui ex circum-  
cisione. Act. ii. 2. πυχλοε ἠτε πιαερτροσ εεπεβολθεν  
παικοεεοσ εη, Coronæ martyrum, quæ non ex hoc mundo. Doxolog.  
MS. p. 5.

“ Sic Sahidice: Luc. iv. 6. ἐπε ἵστασῶ, cui volo. 1 Joh. ii. 7.  
 “ ἵσταντολὴ . . . . . τε ἵστα εἰς, mandatum, quod scri-  
 “ bo. Luc. xviii. 12. ἵστα ἵστα, quæ possideo. 1 Johan. iii. 19.  
 “ ἀποῖν εἰς εἰς ἐβολῆ τῆε, nos, qui ex veritate, *ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμῆν.*

§. 121. Per Articulus indeterminatos, pronomina τίς, τίς, aliquis et  
 aliqui, sæpius exprimuntur, e. g. ὁ ἄνθρωπος τις. Marc. xii. 1.  
 quidam homo. εἰς ἡμέρας τῆε, quasdam dies, *ἡμέρας τῆε.* Act. ix. 19.

“ Sic Sahidice: ὁ ἄνθρωπος τις. Luc. xv. 11. εἰς ἄνθρωποι,  
 “ *τῆε ἄνθρωποι.* Judæ 4.

§. 122. Articuli sæpius omittuntur, e. g. Marc. xi. 14. ὁ σῶμα ὁ-  
 τῆε, comedere fructum. Ezech. xxiv. 17. ἵστα σῶμα ἡμῶν, non  
 comedes panem. Dan. viii. 4. εἰς ὀψῆ, ad vesperam.

“ Sahidice ἵστα, dare osculum. εἰς ἡμῶν, jacere lapides, lapidare.  
 “ Passim. εἰς ἡμῶν, in sæculum. Passim.

Nomina Propria sine articulo poni possunt, licet etiam articulum de-  
 terminatum sæpius admittant, e. g. εἰς ἡμῶν ἐπετρος περὶ ἀκω-  
 βος περὶ ἡμῶν, fuit Petrus, Jacobum et Johannem. Luc.  
 ix. 28. Marc. xiv. 3. εἰς ἡμῶν ἵστα, in domo Simonis. Sed  
 existat etiam Marc. i. 5. εἰς ἡμῶν ἵστα, in Jordane. ἡμῶν,  
 Ægyptus. Num. xxxvi. 59. ἵστα ἀποκίς. Deut. ii. 23.

“ Sic Sahidice: εἰς ἡμῶν ἐπετρος, Joh. xi. 1. εἰς Bethania. εἰς  
 “ ἡμῶν, Lazarus. Luc. xvi. 20. εἰς ἡμῶν, Ibid. 22. Abraham.

“ Sed et ἵστα, Joh. xi. 7. Act. ii. 9. εἰς ἡμῶν, εἰς ἡμῶν,  
 “ ἡμῶν, ἡμῶν, Mesopotamia, Cappadocia, Pontus &c.  
 “ Act. ii. 10, 11.

§. 123. Si Substantivum cum adjectivo conjunctum sit, illud plerum-  
 que, quod primo loco ponitur, tantummodo habet articulum; sed in-  
 terdum emphaseos gratia utrique additur articulus: infixæ vero priori  
 tantum adponuntur, e. g. ἡμῶν ἡμῶν, mare magnum. Daniel. vii.  
 2. 11. εἰς ἡμῶν ἡμῶν, magnorum sermonum. Deuter. xv. 9.  
 ἡμῶν ἡμῶν, in magnum peccatum. Jerem. viii. 17. ἡμῶν ἡμῶν  
 ἡμῶν, serpentes mortiferi.

Jes.

Jes. xxvi. 4.  $\Phi\tau$  πιπιϰϣϣ,  $\rho\iota\psi\alpha\epsilon\pi\epsilon\zeta$ ,  $\delta$   $\delta\iota\omicron\varsigma$ ,  $\delta$   $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$ ,  $\delta$   $\alpha\iota\omega\tau\iota\omicron\varsigma$ . Dan. ix. 4.  $\rho\alpha\pi\omicron\tau\tau$  πιπιϰϣϣ,  $\delta$   $\delta\iota\omicron\varsigma$ ,  $\delta$   $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$ . Dan. x. 4.  $\Phi\iota\alpha\rho\omicron$  πιπιϰϣϣ,  $\tau\bar{\iota}$   $\rho\omicron\tau\alpha\mu\bar{\iota}$   $\tau\bar{\iota}$   $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\upsilon$ , fluvii illius magni. Dan. xii. 1.  $\rho\iota\alpha\rho\chi\omega\eta$  πιπιϰϣϣ,  $\delta$   $\alpha\rho\chi\omega\eta$   $\delta$   $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$ , Archon ille magnus. Deut. vi. 22. exstat:  $\zeta\alpha\pi\psi\phi\eta\rho\iota$  πιπιϰϣϣ,  $\tau\epsilon\rho\alpha\tau\alpha$   $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$  (lege  $\rho\iota\psi\phi\eta\rho\iota$ .) Deuter. ix. 26. et 29.  $\zeta\epsilon\lambda$   $\tau\epsilon\kappa\eta\iota\psi\tau$   $\eta\chi\omicron\lambda\epsilon$ ,  $\rho\epsilon\lambda\lambda$   $\tau\epsilon\kappa\chi\iota\chi$   $\epsilon\varsigma\chi\omicron\rho$ , magno robore tuo, et manu tua forti.

“Sic Sahidice:  $\omicron\tau\kappa\omicron\tau\iota$   $\eta\kappa\omega\zeta\tau$ , parvus ignis. Jac. iii. 5. 3.  $\lambda\lambda\epsilon\tau\kappa\epsilon\varsigma\omega\lambda\lambda\epsilon\delta$   $\tau\eta\rho\zeta$ , corpus eorum totum. Pf. cxxxv. 7.  $\rho\iota\pi\omicron\beta$   $\eta\rho\epsilon\zeta\epsilon\rho\omicron\tau\omicron\epsilon\iota\eta$ , magna luminaria. 1 Joh. ii. 1.  $\iota\bar{\varsigma}$   $\rho\epsilon\chi\chi\bar{\varsigma}$   $\rho\alpha\iota\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma$ , “Jesús Christus, justus ille,  $\delta$   $\delta\iota\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma$ .”

\*\*\*\*\*

### C A P U T III.

#### D E N U M E R A L I B U S.

§. 124. **N**UMERALIA Articulos, et notas casuum admittere, sed etiam sine iis poni possunt, e. g.  $\lambda\epsilon\pi\iota\varsigma\pi\alpha\tau$ , duo. 1 Cor. vi. 16.  $\alpha$   $\varsigma\pi\alpha\tau$ , duo.  $\eta\tau\omicron\tau\omega\omicron$   $\eta\rho\omicron\lambda\epsilon\eta\tau\iota$ , mille annos. Apoc. xx. 2.  $\alpha$   $\psi\omicron$ , mille.  $\psi\alpha$   $\zeta\alpha\pi\psi\omicron$   $\eta\chi\omega\omicron\tau$ , usque ad mille generationes. Deut. v. 10. Sine articulo exstat:  $\psi\alpha\psi\zeta$ , septem. Marc. xii. 20.  $\varsigma\pi\alpha\tau$ , duo. Marc. xiv. 1.  $\omicron\tau\alpha\iota$   $\lambda\lambda\bar{\lambda}$ , aliud [*numm*] triginta. Marc. iv. 8.  $\lambda\lambda\iota\bar{\kappa}$   $\eta\kappa\omicron\tau$ , duodecim cophinos. Marc. vi. 43.

“Sic Sahidice:  $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\lambda\epsilon$   $\rho\epsilon\varsigma\pi\alpha\tau$ , e duobus. Matth. xxvii. 21.  $\eta\beta\iota$   $\varsigma\pi\alpha\tau$ , duo. Matth. xxvi. 60.  $\eta\varsigma\pi\alpha\tau$ , duos. Actor. xix. 22.  $\eta\psi\epsilon$   $\eta\varsigma\alpha\tau\epsilon\epsilon\rho\epsilon$ , centum denarios. Matth. xviii. 28.  $\psi\epsilon$   $\eta\varsigma\omega\omicron\tau$ , centum oves. Luc. xv. 4. 8.  $\epsilon\omicron\tau\eta\tau\bar{\varsigma}$   $\lambda\epsilon\eta\tau\epsilon$   $\eta\beta\iota$   $\varsigma\kappa\iota\tau\epsilon$ , decem obulos habens.

§. 125. Numeralia cardinalia articulum, et nomen in singulari, sed verbum in plurali admittunt, e. g.  $\alpha\zeta\eta\pi\alpha\tau$   $\epsilon\omicron\tau\rho\omega\lambda\epsilon\iota$   $\varsigma\pi\alpha\tau$ , vidit duos homines, (Copt. hominem binum.) Ezech. iii. 13.  $\rho\epsilon\omicron\tau\omicron\pi$   $\omicron\tau\zeta\iota\lambda\epsilon\iota$

οτςϑιαι Ϟϑ, erant duæ mulieres. (Copt. erant bina mulier.) Ezech. xxiii. 2. πεοτον ψαψϑ ἵσον, erant septem fratres. (con, est singulare, in plurali format σληοτ) Marc. xii. 20. πιϑτοτ ενοτ πατ-πιϑι, quatuor venti stabant. (Coptice; quaternio venti stabant.) Daniel. vii. 2. χε παι πε πιϑηρι Ϟ, hi sunt duo filii. (Copt. hi sunt binus filius.) Zachar. iv. 14. ιι. χε οτ πε ταιβω ἵχωιτ σποτϑ, quid sunt arbores hæ binæ olivarum: (Copt. quid sunt hæc arbor bina olivarum.) Zach. vi. 5. παι πε πια ἵθνοτ ἵτε τφε, hi sunt quatuor venti cœli, ubi πι est articulus singularis.

“ Sic Sahidice: Genes. xlviii. 6. επεϑϑηρε σπατ ἵτατϑωπε “ πακ, filii ipsius duo, qui erant tibi: (Sah. filius ipsius binus, in singulari.) Act. xi. 12. ατει πεεεατ ἵστ πει κε σοοτ ἵσον, venerunt cum iis etiam hi sex fratres; Sahid. *εξας*, fratrum, nam πει “ est articulus singularis, et con est singulare, in plurali σλητ.

Cum plurima exempla in utraque Dialecto occurrant, ubi articulus et nomen in singulari cum numeralibus coniungitur; inter Sphalmata Scribarum videtur referendum, si articulus pluralis numeralibus præponatur, e. g. Ez. xiv. 16, 18. ἵχε παι τ ἵρωει, hi tres homines, pro quo 14 exstat ἵχε παι τ ἵρωει, hæc trias hominum. Ezech. xxi. 19. ἵχε πιϞ ἵαρχη, legendum potius, ἵχε πιϞ ἵαρχη, *ἀρχη δυο*. Sic Alex. et Ald. 1 Cor. xiii. 13. παι τ σεσεοπτ, *hæc tria manent*, forte legendum παι τ σεσεοπτ. Sahidica versio hic habet πιϑοετ, seu ϑοετ tria, cum articulo singularis numeri πι.

§. 126. Numeri cardinales et ordinales modo præponuntur modo postponuntur nominibus, e. g. ψαψϑ ἵσον, septem fratres. Marc. xii. 20. εεεεεα εϑροτ Ϟ, post dies duos. Marc. xiv. 1. Num. xxix. 3. εεπιοτα εεεεα, uni vitulo. 9. εεπιεεα πιοτα, idem. πιεωιτ ἵϑοιτ, via prior. Ezech. xxii. 21. Num. xxix. 13. εεπι-πιϑοιτ ἵαρεεε, in priori curru. Zach. vi. 2. τροεεε εεεεε, annus quintus. Ezech. i. 2. τεεεε Ϟ ἵροεεε, 12<sup>mo</sup> Anno. Ez. xxix. 1.

“ Sic Sahidice: πιϑηρε σπατ, filii duo. Mat. xxvi. 37. Gen. xlviii. 1. “ Gal. iv. 22. εεἵητςα ϑοετ ἵοτποτ, post tres horas. Act. v. 7. “ et MS. F. T. pag. 61. l. 12. ἵϑοεετ ἵσκτλη, tria tabernacula. “ Marc. ix. 5. ἵϑοεετ ἵοεκ, tres panes. Luc. xi. 5.

“ Sed

“Sed numeri ordinales præponuntur Nominibus, Myst. Litt. Græc.  
 “MS. p. 13. πῶτον ἱετιχος, πῶτον, πῶτον ἱετιχος, πῶτον  
 “ῶτον ἱετιχος, &c. primus, secundus, tertius &c. versus, vel  
 “linea.



## CAPUT IV.

## DE CASIBUS ET REGIMINE.

§. 127. **S**I Nominativus solus sine verbo ponatur, subintelligenda est  
 vox *quoad*, vel *quod attinet*, e.g. ἡὼτεν δε ὠτπιατοῦ  
 ἡπετενβαλ, vos vero (quod attinet) beati oculi vestri. Lit. Basil. §. 113.  
 Hof. ii. 13. ἀνοκ δε ἀσερπαωβω, me vero (quod attinet) mei obli-  
 ta est. Item Hof. viii. 2. Ezech. xxii. 12. Deut. vi. 23. οτορ ἀπο  
 ἀσεπτεν εβολ, et nos (quod attinet) eduxit nos. Mal. iv. 2. ἡὼ-  
 τεν δε πνετερροτ δετρη ἀπαρην, ἐφεῶται πωτεν, vos  
 timentes nomen meum (quod attinet) orictur vobis. Deut. i. 37. iv. 14.  
 20. Pf. ix. 34. Joh. x. 1.

Joh. x. 5. πῶτερο ἡπατεροῦ ἡωτ, peregrinum (quod atti-  
 net) non sequentur eum. Confer etiam Affixa pleonastica. §. 137.

§. 128. Concurrentibus pluribus Substantivis per conjunctiones *πεε*  
*et*, *εἰ et*, *τε aut*, copulatis, prius tantum notam Casus habet, e. g.  
 ἡχε εἰλαδος ετοῦ πεε εἰλανω επος, multi populi et mul-  
 tæ gentes. Zach. viii. 22. 4. ἡχε εἰλαδελλοι πεε εἰλαδελλω,  
 Senes et Anus. Zach. xiii. 3. ἡχε πεφιωτ πεε τεφρατ, Pater  
 et Mater ejus.

*Gemitivus*; δεπ ἀφραπ ἀφιωτ πεε πῶτη πεε πῶτη εθ-  
 οταβ, in nomine Patris, filii et Spiritus S. Passim. οταεἰ ἡσοτο  
 πεε ιωτ, terra tritici et hordei. Deut. viii. 8. ubi φιωτ, et σοτο  
 tantum notam casus, εἰ et ἡ, adsciscunt, non autem πῶτη et ιωτ.

*Dat.*



*Dat.* ἄχος ἐπιλαός περὶ πποτηβ, dic populo et Sacerdotibus. Zac. vii. 5. Εχ. xxiii. 1. ἡβραεε, περὶ ἰσακ, περὶ ἰακωβ, Abrahamo, Isaaco; Jacobo.

*Accusat.* ἡτφε περὶ πκαρι περὶ φιοε περὶ πετρωωωω, cœlum, et terram, et mare, et aridam. Haggai ii 7. Refer huc Num. xxii. 18. εαιϗ ἡκοϗι ιε πϗϗϗ, facere parvum, aut magnum. Item xxiv. 13. ἡραιοτο περὶ ραιωτ, frumentum et hordeum. Ezech. iv. 9. αιϗ πας ἐπιαιοτο περὶ πηρη περὶ πηερ, dedi ei triticum, et vinum et oleum. Hof. ii. 8.

*Abl.* ερραϗ ἡρωϗ ρι ἐβιω, fluens lacte, et melle. Deut. vi. 3. Num. xxii. 18. ἐπερη ερεερ, ἡρατ ρι ποτβ, domum ipsius plenam argento et auro.

“ Sic Sahidice: Ephes. v. 5. τειητερο ἐπεχχς εηη πποτε, “ Regnum Christi et Dei. 1 Petr. iv. 14. ππια ἐπεοοτ εηη τβοε, “ Spiritus gloriæ, et roboris. Mat. iv. 2. ρπестετε ἡρεε ἡροοτ “ εηη ρεε ἡοϗη, jejunavit 30 dies, et 30 noctes. Luc. ix. 28. “ ἐπετροс εηη ἰωραπηс εηη ἰακωβос, Petrum et Johannem “ et Jacobum. Pf. cxxv. 15. ἐφараώ εηη τερβοε, Pharaonem “ et robur ejus. 1 Cor. xiii. 3. ἡοϗοτ εηη οτсопс εηη οτсол- “ сел, ædificationem, et admonitionem, et consolationem. Pf. lxxi. 3. “ ἐπορφαпос εηη πρηке, orphanum et pauperem. Reperitur ta- “ men Matth. vi. 5. ρηητпагωτη εηη ἡκελхе, in Synagogis “ et angulis. Joh. v. 3. ἡβι περηϗε ἡπεϗωηε ἡβελλε εηη “ ἡβале, multitudo ægrotorum, cæcorum, et mancorum.

§. 129. In regimine posterius Substantivum habet notam Genitivi, ἡτε, vel εε, aut η, e. g. πηωε ἡεεειο, liber creationis. Gen. ii. 4. ϗεετοτρο ἡτε πεπιωτ, regnum patris nostri. Marc. xi. 10. φποεεос εηησ, lex Domini. Pf. i. 3.

“ Sic Sahidice: τειητερο ἐπποτε, regnum Dei. Luc. xvi. 16. “ 22. ἐοτηϗ ἡβραεε, in Sinum Abrahami. πϗοϗοϗοτ ἡτε “ βιος, gloriatio vitæ. 1 Joh. ii. 16.

Hinc εερηϗ sicut, ad modum, ϗωρη mane, ρατη coram, εεο coram, εεεε loco; Genitivum post se regunt: quia sunt substantiva. Nnumerabilia etiam Genitivum regere possunt, e. g. εερηϗ (quod

(quod a voce ρη† modus, formatur) ἡθυσανῶν, ad modum holocaustorum, vel sicut holocausta. Liber MS. Psalm. p. 8. ὑψων ἐπι-  
 ἔξουτ ἐπῆ, summo mane diei secundi. Officium H. S. MS. ἑστῶν  
 (quod ex præpositione ἑ, articulo φαμ. τ, et voce ἑ, facies, initium com-  
 positum est) ἐπὶ ζο ἡζοροβὰβελ, coram, seu in conspectu Zorobabe-  
 lis. Zac. iv. 7. ἐπελεθο (quod ab ἑο facies, derivandum) ἐποτ-  
 ζο, coram, seu in conspectu faciei ipsorum. ἐφῆλα ἡβελ, loco, seu  
 in locum Abelis. Gen. iv. 25. Ezech. ii. 6. ἑν ἑσῶν ἡωλι, in  
 χιλιασι κριων, millibus *birorum*. Deut. xiii. 12. ἑν οτι ἡλιβακι, in  
 una *Civitatum*.

“ Sic Sahidice : ἑσῶν (quod pro ἑστῶν scribitur, et ex ἑ fa-  
 “ cies, articulo τ, et præpositione ἑ componitur) πῆξουτ, ἐπὶ τῶν  
 “ τῶν τῶν ἡμῶν. Copt. ad initium *horum dierum*, seu ante hosce dies.  
 “ Act. xxi. 38. ἐπελεθο ἐβὼλ ἐπχοεις, ἐπὶ προσώπῳ τῷ κυρίου, co-  
 “ ram Domino, seu in conspectu *Domini*. Act. iii. 19. ἀρχην ἐπῶν  
 “ ἡπερελεθονος, misit duos *discipulorum*. Marc. xi. 1. οὗτοι ἡπερ-  
 “ ὑεερ ἑεεελ, unus *conservorum*. Matth. xviii. 20.



## CAPUT V.

## DE PRONOMINIBUS.

## §. 130.

**P**RONOMEN Personale interdum cum Possessivo Pronomine con-  
 jungitur, e. g. παλας ἐποκ, lingua mea. Exod. iv. 10. Coptus :  
 lingua mea, ego, seu *quoad me*. †τοῦτο ἐελοι ἐποκ, Joh. xvii. 19.  
 ἡμῶν, sanctifico me, *metet*. τεπεετρεεεβακι ἐποκ, politia  
 nostra, Copt. politia *nostra*, nos, seu *quoad nos*. Philip. iii. 20. Num. xii.  
 2. ἐκ ἐπερεσαχι πεεεεπ ἐποκ, num non est locutus *nobiscum*,  
*cum nobis ipsis*, ὄχι ἡ ἡμῶν &c.

“ Sic Sahidice : Joh. vii. 16. τῆσῶ ἀποκ ἡτῶι, doctrina mea,  
 “ mei *ipsius*. Joh. x. 27. παεσοοτ ἀποκ, τὰ ἐρῶτα τὰ ἡμῶν, oves mea,  
 “ mei *ipsius*.

Q

§. 131. Pro-

§. 131. Pronomina personalia, si in eodem commate bis ponantur, verbum *esse* denotant, e. g. ἀποκ οὐποῦτ' ἀποκ, διὸς ἑμὶ ἰγὼ, ego Deus sum. Copt. ego Deus ego. Ezech. xxviii. 2. ἦθοκ δε ἦθοκ οὐρωεε, οὐ δὲ εἰ ἄνθρωπος, tu vero es homo. Ibid. Copt. tu homo tu; et sic in reliquis personis.

“ Sabidice: ἀποκ ἀπὸ ἐβολῶ, ἦ τπε, ego sum ex caelo. Joh. viii. 23. ἦτοκ ἦτ'κ ἦεε, οὐ τίς εἶ, tu, quis es? Ibid. 25. et sic in reliquis personis.

§. 132. Pronominibus verbum πε, vel πε, *esse*, cum relativo εἰ vel ετ, *qui quae*, saepius additur, e. g. ἀποκ πε εταίσοθεεου, Gr. ἰγὼ ἤκουσα, ego sum, qui audiui ea. ἦθο πε (lege τε) εθοττωε ἦπρωεε, κατὶδ' οὐκ ἄνθρωπος εἶ, tu es, quae devoras homines. Ezech. xxxvi. 13. πει πε ετερεχω εεεωου ἦχε πῶ, τὰ ἧ λίγη κίχες, haec sunt, quae dicit Dominus. Ezech. xxxv. 13. οτ πε ετ'οταωγ, τι ἰδύουσα, quid est, quod volo. Psal. lxxii. 25. ἦεε πε εταρεθεεε εἶο, quis est, qui fecit mutum. Exod. iv. 12.

“ Sic Sabidice: MS. Paris. 44. col. 177. ται τε θε ετπαωπε, hic est modus, quo erit, ἕως ἔσται.

§. 133. Inter Pronomina Demonstrativa φη vel φει, *hic*, et ηη, vel ηαι, *hi*, et inter relativa εἰ, vel ετ, *qui, quae*, pronomem personale interferi potest, e. g. Mal. iii. 1. φη ἦωτεπ ετετεποταωγ, quem vos vultis. Copt. eum, vos quem vultis. Deut. iv. 2. επαίσαχι φει ἀποκ ετ'ζοηρεπ, sermonem hunc, quem ego mandavi. Copt. habet: hunc, ego quem mandavi. Ezech. ii. 4. ηαι ἀποκ ετ'ηεοτορηκ εδρωου, ad quos ego te misi. Copt. illi, ego quos misi te ad eos. Dan. x. 11. ηη ἀποκ ετ'σαχι, ea, quae ego dico. Copt. ea ego quae dico. Mal. iv. 1. ηη τηροτ ετρη, omnes facientes; Copt. hi omnes, qui faciunt.

“ Sic Sabidice: ηεερητ ηαι ἀποκ ετ'εε εεεου, dilecto, quem ego amo. Sabidice: dilecto, huic ego, quem amo eum. 3 Joh. i. 2 Joh. i. ηαι ἀποκ ετεε εεεου ετ' οτεε, has, ego quas diligo in veritate.

§. 134. Pronomina Interrogativa verbo postponuntur, et etiam ad finem Paragraphi rejici possunt, e. g. ερ οτ ηηη ηεεετωεεε, sunt

sunt *quid* mihi primogenituræ meæ. Gen. xv. 32. ἄρετεπ ερ οτ, facitis quid? Genes. xlii. 27. κε ερε παι πνοτ ἔερ οτ, τί ἄτου ἱρχονται ποποι, hi venerunt facere quid? Zach. i. 21. ἔποτεεεε κε ατσαχι . . . εεβε οτ, nesciebant, locutus est, *de quo*. Joh. x. 6. ρεεεε απ κε ατσοστωτοτ ἱππεε, non novit, ea congregavit *cui*? Psal. xxviii. 6. αππερ ααβιρνητ ἔποκ ρατρη ἱππεε, ἀπὸ τίνοσ διλιέω, timebo ego *quem*? Psal. xxvi. 1. Mich. i. 2. κε ααεεριττεπ ρεπ οτ, amasti nos *qua in re*?

“ Sic Sahidice : απκ απτ̄ ππεε, ἔγω τις ἡμῶν. Act. xi. 16. ego sum  
 “ *quis*? ετπατ̄ οτ πακ, τι δωδύη σου; quid dabunt tibi. Pf. cxix. 3.  
 “ Sahidice pronomem οτ, verbo τε, etiam præponitur, e. g. Joh. xviii.  
 “ 38. κε οτ τε τπεε, quid est veritas?

§. 135. Pronomina relativa è et ετ, (Sahidice ἱτ) sæpe abundant, e. g. Act. v. 4. ετακκε μεεποτχ ἔρωεε απ (*qui*) mentitus es non homini. Joh. x. 10. ἔποκ δε εταπ̄, ego vero (*qui*) veni. Lit. Cyrill. §. 214. ἱθοκ ταρ πε ετοτοτρη ερατοτ παρρακ, tu es, *quo* stant *coram te*, i. e. coram te stant. 1 Joh. ii. 19. ετατεε εβολ, *qui* egressi sunt, ἔξωδον. Jesai. xli. 8. εταρετεπεωη ἔποτ̄ ἐππεε, *cui* comparavistis Dominum *cui*? Mal. i. 7. εταπσβρλεετ ρεπ οτ, *quo* polluimus eum *quocum*? Mal. iii. 13. κε εταπσαχι ἱσωκ ρεπ οτ, ἰν τῆι καταλαλησῶμῆι κατα σοι. *Possunt tamen hæc etiam per Participium explicari.* Vide §. 104.

“ Sic Sahidice : Joh. x. 10. απκ ἱταπει, ego *qui* veni. 2 Joh. ii.  
 “ 19. ἱτατεε εβολ, ἔξωδον. Matth. xviii. 33. ἱθεε ρω ἱταππε  
 “ πακ, sicut ego etiam misertus sum tui.

§. 136. Affixa in plurali numero adduntur Nomini singulari, si junctum sit adjectivo πιβεπ (Sah. ππεε) aut τηρετ, τηρε *omnis*: vel si duo aut plura singularia præcedant, e. g. ρωβ πιβεπ ἐψαττατοτ, omne opus, quod fecit *ea*. Pf. i. 3. πωοτ πεεε πταιο ακτητοτ ἱοτχλοεε ἐχωτ, gloria et honore coronasti *his* eum. Pf. viii. 5.

“ Sahidice : ψαχε ππεε ἱτα ἱωραππησ χοοτ, omne verbum,  
 “ quod Johannes locutus est *ea*, in *plurali*. Joh. xi. 22. ρωβ ππεε  
 “ ετεκπατεεε εεεοοτ, omne opus, quod petieris *ea*, in *plurali*.  
 “ Pf. xlv. 8. οτρηπλον εεπ̄ οτροπ ρπαροκρτοτ, arma et scutum  
 “ comburet *ea*.

§. 137. Affixa nominibus, Pronominibus, et verbis sæpius pleonastice adduntur, e. g. ἐβολῆρι τοῦ ἐφίωτ, ἀπὸ τοῦ πατρὸς. Act. ii. 33. *Copt.* a manu *ejus*, Patris. ἐβολῆρι τοῦ ἡπιροῦ, ἀπὸ τῶν χειρῶν. *Copt.* per manus *eorum* Satorum. Matt. xii. 1. ἐβολῆρι τοῦ ἡπιροῦ. Exod. xxxv. 22. a mulieribus. *Copt.* a manibus *eorum* mulierum. Sic ἡτοῦτο ἔδατοῦτο, sic ρω, caput, ἔδαχω, ante (*Caput*) et aliæ voces, affixa pleonastica admittunt frequentissime. πει πει πη εϕχω ἔλεωοτ ἡχε πῶ, hæc sunt, quæ dicit *ea* Dominus. Zach. i. 3. φει εριτοῦ, hoc facite *illud*. Luc. xxii. 19. Act. i. 1. πρῶτον ἡχεχι δατοῦ, primum sermonem feci *eum*. Pf. vii. 9. πειπην ἐκεσοῦτωπ, justum diriges *eum*. Psal. xiii. 3. φειωτ ἡτε ἡρηπην ἔποσοῦτωπ, viam pacis non cognoverunt *eam*. Psal. x. 7. εππειπην πεταφειπριτοῦ, justitias, quas dilexisti *ea*s. Deut. ii. 9. πειπην ραρ ἡτελωτ διῦ ἡροπ, πωοτ, filiis enim Lot Aroer dedi *his*.

“ Sahidice: Matth. xviii. 34. ετοοτοῦ ἡβδσπνιςτης, βασισ-  
“ τας. *Sahid.* manibus *eorum* tortorum.

“ Matth. vi. 25. χε οτ πετεπνοτολοῦ η οτ πετεπνοσοῦ,  
“ quid comedetis *illud*, vel quid bibetis *illud*. Mat. xviii. 32. πη τη-  
“ ποτ εροῦ δικατ πακ εβολ, omnia hæc debita remisisti *ea* tibi.  
“ Joh. v. 2. εϕδατοοτε εροῦ (portam) quam vocant *eam*. Psal.  
“ lxxviii. 31. φπαραπαῦ ἔπποττε, ἀρσει τῷ θεῷ, placebit *ei*, Deo.

\*\*\*\*\*

## CAPUT VI.

### DE CASIBUS, QUOS VERBA REGUNT.

§. 138. **N**ominativus vel præponitur verbo, vel inter præformantia et verbum collocatur, vel verbo postponitur, præmissa nota Nominativi. Vetus Grammaticus MS. Paris. n. 44. f. 33. pag. 2. observat, Sahidice dici posse: ἡε δε οτωαυβ, et ε ἡε οτωαυβ, et εροτωαυβ ἡε ἡε, respondit Jesus: quod exemplis in utraque Dialecto obviis confirmatur.

§. 139. Ad

§. 139. Ad quæstionem *cui?* respondetur in Dativo, e. g. ἀκοῦσάμενος, παρ ἐβόλ, apparuisti *nobis*. Lit. Bas. §. 213. εὐαγγελιστὴν, da intellectum *mibi*. Lib. Psalm. p. 2.

“ Sic Sahidice: πα παί, πα παη, misericors sis *mibi*, misericors “ sis *nobis*. Pf. cxlii. 3. ἵχω εὐερος πητῆ, dico hoc *vobis*. Mat. “ vi. 25.

§. 140. Ad quæstionem *quid? quem? quam?* verba regunt accusativum, e. g. ἵτενχιεῖ ἵοτῆαι, ut inveniamus misericordiam, a παί, misericordia. Vid. Cath. Shenutii in Officio H. S. p. 13. ἵτενδῆτ-δῶτεν εὐερον εὐερον, ut persecutemur *nos ipsos*. Ibid.

“ Sic Sahidice: 1 Joh. ii. 7. ἵτῆαι εὐερος πητῆ, scribo *illud* (mandatum) *vobis*. 9. φεοστε εὐπεσον, odio habet *fratrem suum*.

§. 141. Instrumentum, quo quis aliquid perficit, per præpositionem δῆν (Sahid. ῆν) indicatur: Sed præpositio etiam omitti potest, e. g. lavare, δῆν οτῆωσ, *aqua*. Ez. xvi. 4, 9. Salire, δῆν οτῆεσ, Sale. Ibid. δῆν παβαλ, *in* τοῖς ἰσθαμοῖς μῆ. Zach. ix. 8. Sed existat etiam; ἵοτῆε, oleo. Ezech. xiv. 9. εἰεσιπὶ ἵπαβαλῆτῆ, transibo pedibus *meis*. Deut. ii. 28.

“ Sic Sahidice: ῆν ἵτῆ, manibus. Ez. xxviii. 10. ῆν παα, “ arundine *percusserunt*. Marc. xv. 9. ῆν πετποτοσ, labiis suis *locuti sunt*. Pf. xxi. 7. Confer §. 32, 33.



## CAPUT VII.

### DE NOMINIBUS LOCORUM ET TEMPORUM.

§. 142. NOMINA locorum præpositiones admittunt, quod sequentia exempla illustrabunt.

δῆν εὐερον πηβῆν, *in* omni loco. Catech. Shenutii, p. 14. δῆν πητοπος εὐοτῆβ, *in* locis sanctis. p. 22. δῆν εὐερον ἵ, *in* inferno. ἐβόλδῆν

ἐβόλθεν σιών, ex Sione. Liber Prec. MS. in Psalm. p. 2. ἐβόλθεν Ἰκαπποδοκία, ex Cappadocia. p. 9. ἐβόλθεν τφε, ex caelo. p. 8. ἀφὶ ἐρρη ἐτχωρα ἰχνηεῖ, ascendit in Ægyptum, pag. 4. ὡα ὡαρ, ad Tyrum. Ibid. ἔεν πιὰ ἔι, in τῷ Ἀχε, in Achi. Gen. xli. 2. ἔεν χωρεβ, in χαρβ. Mal. iv. 5.

“ Sic Sahidice : εἰ περπε, in templo. Joh. viii. 20. 24. εἰ πεικοσεος, in hoc mundo. Joh. xi. 1. εἰ βηθαπια, Bethaniae “ (in Bethania.) Jes. lxiii. 1. ἐβόλθεν ἐδωμ, ἐβόλθεν βοσορ, ex “ Edomo, ex Bosore. ἐἴοταδία, in Judæam. Joh. xi. 7.

§. 143. Nomina temporum ad quæstionem *quando* præpositiones admittunt, sed etiam sine iis occurrunt, e. g. ἔεν τφε ἔπι ἐχωρ, in medio noctis. Psalm. S. p. 5. ἔεν πι ἐροοτ ἐεεεε, τ, die tertio. Ibid. ἔεν πι ἐβοτ ἐεεεε, ε, mense quinto. Ezech. i. 1. ἰερρη ἔεν ἴροεπι ἰροοιτ, anno primo. Daniel. vii. 1. ἔεν εἰ ἐροοτ ἐτεεεεετ, diebus illis. Zach. viii. 13. xi. ἔεν οτ ἐβοτ ἰοτωτ, in ἡμῖ ἰν. xiv. 8. ἔεν πεωε, æstate. Sine præpositione occurrit Psalm. liv. 17. ποτρη νεεε ὡωρη, vesperi et mane. Psalm. lxxxix. 14. φπατ ἰεἰροοτ, hora matutina. φπατ ἰεωωρη, idem. Pf. cvii. 2. φπατ ἰεἰροοτ, hora vespertina. Lev. xi. 24. ἐπι ἐροοτ, ἐπι ἐχωρ, die, nocte. Ex. xl. 37, 38.

“ Sic Sahidice ; Cum præpositione : εἰ περοοτ ἐτεεεεετ, “ die illo. Mat. vii. 22. εἰ περη ἰροοτ, ultimo die. Joh. xi. 24. “ Sine præpositione ; ἰχη ψιτε πεπατ, hora nona. Act. iii. 1. “ ἰωοεπετ ἰροοτ, tribus diebus. Matth. xxvii. 40. ἐν τρισιν ἡμέραις.

§. 144. Nomina temporum præpositiones non admittunt, ad quæstionem *quandiu* ? e. g. Zachar. vii. 3. ἰεἰροεπι ἐτοω, annos multos. Ezech. iv. 6. ἰεε ἰεροοτ, 40 dies. Dan. ix. 2. ἰο ἰροεπι, 70 annos.

“ Sic Sahidice : Matth. iv. 2. ἰεεε ἰροοτ, εἰ εἰ πεεε ἰοτωη, “ quadraginta dies, et quadraginta noctes. Joh. v. 5. εεεεε ὡεηηη “ ἰροεπε, 38 annos. Joh. xi. 6. ἀφω ἰροοτ σπατ, mansit duos “ dies.

## CAPUT VIII.

## DE VERBIS.

## §. 145.

**V**ERBUM, quod ab altero regitur, ponitur in Infinitivo, qui vel nude sequitur, vel particulas *εε* et *η*, aut *ε* sibi præmittit, e. g. Hof. xii. 7. *αφελενρε ερλεετχωρι*, amavit dominari. Act. v. 29. *σελεπυα ητωτελε ησα φτ*, oportet audire Deum, obedire Deo. Act. v. 33. *πατοτωυ εζοεθου*, volebant occidere eos.

“ Sic Sahidice; Joh. v. 6. *χε εκοτωυ οτχαδ*, an vis Sanus fieri?  
 “ Joh. xii. 21. *τεποτωυ εηαε*, volumus videre. Luc. xi. 13. *τε-  
 “ τηκοοτη ητ*, novimus dare.

Loco Infinitivi Participum interdum ponitur, e. g. Luc. v. 4. *εταφ-  
 οτω δε εφσαχι*, *α; δε επανατο λαλιη*, *Copt.* postquam cessasset loquens.

“ Sahidice; *ητερεοτω εσχω ηπειωαχε*, postquam cessasset lo-  
 “ quens, i. e. loqui, verba hæc. Fid. Sap. MS. p. 27. l. 33.

## §. 146. De Temporibus et Modis Verborum hæc observanda sunt;

Futurum interdum pro præsentis ponitur; e. g. Zach. iii. 9. *εποκ  
 τηπαλι*, *εγω εγω*. *Copt.* ego *ducam*. 10. *εποκ τηπαυευ*, *ερωσω*. *Copt.*  
 ego *fodiam*. Zachar. v. 10. *αρε παδ παελ εθωη*, *πυ αυται αποφισοι*.  
*Copt.* quorum hæc *abducent*. Deuter. i. 20. *ποε πατηηφ*, *κυριος δδωσι*.  
*Copt.* Dominus *dabit*, quod occurrit admodum frequenter, e. g. Deut.  
 iii. 20. iv. 1, 21, 40. v. 16, 31. vii. 1, 16. ix. 1, 23. x. 13. xi. 31. xii. 1,  
 9. xiii. 12. xvi. 5, 18, 20. xvii. 14 &c.

Sic Participium futuri pro participio præsentis adhibetur, e. g. Mich.  
 iv. 14. *φνεεπατθουτ*, *εφοβον*. *Copt.* *terrefactus*. 9. *ενεεπαλεσι*,  
*τικτωσης*. *Copt.* *paritura*. Exod. xxxv. 2. *εεπαρι*, *πυων*. *Copt.* *factu-*  
*rus*. 5. *εεπασελεπηετς*, *παραδιχομυθ*. *Copt.* *constitutus*. Num. xix.  
 10. *φνεεπαθεοετ*, *συναγον*. *Copt.* *congregaturus*. 14. *φνεεπαδ*  
*εζοουη*, *εεπορομυθ*. *Copt.* *ingressurus*.

“ Sahidice;



“ Sahidice ; Joh. viii. 21. † ΠΑΒΩΚ, ὑπαγω. Sah. *ibo*. Gen. viii. 13.  
 “ † ΠΑΚΩ, τίθημι. Ægyptius ; ροπατ. 1 Joh. ii. 8. ΠΚΑΚΕ ΠΑΠΑΡΑΓΕ,  
 “ ἡ σκοπὰ παραγεται. Sahid. *tenebræ transibunt*. 1 Joh. ii. 17. ΠΚΟΣΜΟΣ  
 “ ΠΑΠΑΡΑΓΕ, ἡ κοσμοῦ παραγεται. Copt. *mundus transibit*. Ibid. ϣΠΑ-  
 “ ὤωπε, μένει. Sah. *manebit*. 2 Joh. 11. ΠΕΤΠΑΧΟΟΣ, λέγων. Sahid.  
 “ *difflurus*.

Futurum designare potest modum Imperativum et Optativum, e. g.

Exod. v. 17. ΤΕΠΠΑΨΕΠΑΠ, ὠρωδομεν. Copt. *abibimus*. Num. xvii. 2.  
 Græc. 3. ΕΚΕΣΘΗΟΥΤ, ἐπιγραφοι. Copt. *scribes*. Jerem. viii. 6. ΒΙΣΛΑΚ  
 ΧΕ †ΠΟΥ ΕΡΕΤΕΠΕΩΤΕΛΛ, ἰνα ποσται ἢ ἀκουσται. Copt. *percipite et au-*  
*diētis*. Jes. xlvi. 16. ΘΩΠΤ ἐροι ερετεπεωτελλ ἐΠΑΙ, ὠραμα-  
 ρητε προς ἐμε, ἢ ἀκουσται ταυτα. Copt. *appropinquate me, audietis hæc*. Num.  
 xxiii. 10. ΕΦΕΨΩΠΠ, γηγυτο. Copt. *fest*. Deut. i. 11. ΕΦΕΘΟΥΘ, ὠρωδομ.  
 Copt. *addet*. xxxiii. 16. ΕΤΕΪ, ἰλθουσιν. Copt. *venient*. 17. ΧΕ ΕΚΕΤΑ-  
 ΚΟΥ, ἀπολω. Copt. *quia perde eos*.

“ Sahidice ; 1 Joh. ii. 29. ΕΙΕΤΕΤΠΑΕΙΛΕ, γηγυσται. Sah. *cognoscetis*.  
 “ Judæ 2. ΕΦΕΨΑΔΙ, πληθυνθεις. Sah. *multiplicabitur*.

Futurum post conjunctiones, quæ conjunctivum regunt, sæpius pro  
 præsentis, Imperfecto et Aoristis Conjunctivi adhibetur, e. g. 1 Joh. i. 9.  
 ΘΠΑ ΠΤΕΦΧΑ ΠΕΠΠΟΒΙ ΠΑΠ ΕΒΟΛ ΟΥΘΟΥ, ϣΠΑΤΟΥΘΟΥ, &c.  
 ut remittat nobis peccata nostra et *purificabit nos*, i. e. purificet, καθαριση.

“ Sahidice est frequentissimum, e. g. Joh. x. 10. ΧΕ ΚΑC ΕΦΕΘΩΦΤ,  
 “ ut *furabitur*, i. e. furetur, ἵνα κληθη. Ibid. ΧΕ ΚΑC ΕΤΕΧΙ ΠΟΥΠΗΡ,  
 “ ut *accipiant vitam*, i. e. accipiant, ἵνα ἰχουσι. 1 Joh. iii. 5. ΧΕ ΚΑC ΕΦ-  
 “ ΕΦΙ, ἵνα ἀρη, ut *tollat*, i. e. tollat. 8. ΧΕ ΚΑC ΕΦΕΒΩΛ, ut *solvet*,  
 “ i. e. solvat, ἵνα λυση &c.

Conjunctivus loco Imperativi adhibetur, e. g. Hab. i. 5. ΑΠΑΥ ΟΥΘΟΥ,  
 ΠΤΕΤΕΠΤΑΚΟ, ἴδου καὶ ἀφαινεθιτε, videte, et *percatis*, i. e. perite.

“ Sahidice ; Deut. ix. 12. ΤΩΟΥΠ ΠΤΕΛΟΥΦΕ, surge, abeas, i. e.  
 “ abi. Pf. iv. 1. ΠΤΕΩΤΕ ΠΠΟΥΤΕ, ἰσακουσον, *audias O Deus* !

Optativus etiam loco Imperativi admittitur, e. g. Jes. xxvi. 2. ΑΟΥΠΠ  
 ΠΤΗΤΕΛΗ ΜΑΡΕΦΙ ΕΘΟΥΠ ΠΧΕ ΟΥΛΑΟΣ, aperite portam, *ingredia-*  
*tur*, ἰσιλδιστω, populus &c. Jerem. xi. 19. ΜΑΡΕΠΗΙΟΥΤΙ, ἰμβρομεν, *in-*  
*jiciamus*.

“ Sahidice ; 1 Joh. iv. 7. ΜΑΡΕΠΜΕΡΕ, ἀγαπημεν, *diligamus*.

§. 147. Substantivo singulari verbum in plur. numero jungitur, si nomen sit collectivum, vel distributivum, vel adjectivo,  $\mu\iota\beta\epsilon\lambda$ , (Sahid.  $\mu\iota\lambda\lambda$ ) aut  $\tau\eta\rho\varsigma$ ,  $\tau\eta\rho\varsigma$ , *omnis*, junctum; vel si duo aut plura substantiva singularia præcedant, e. g.  $\eta\tau\epsilon\kappa\kappa\lambda\eta\sigma\iota\alpha$   $\eta\tau\epsilon\phi\tau$   $\mu\eta\tau\psi\omega\mu$   $\zeta\epsilon\mu$   $\kappa\omicron\rho\iota\theta\omicron\varsigma$ , 1 Cor. i. 2. *Ecclesie Dei, existentibus Corinthi.*  $\mu\epsilon\omega\chi\eta$   $\alpha\tau\psi\alpha\mu\omega\tau\epsilon\lambda\lambda$ , residuum (in singulari) i. e. reliqui, si *audiverint*. Deut. xix. 20.  $\alpha\tau\beta\epsilon\iota$   $\eta\chi\epsilon$   $\rho\omega\lambda\epsilon\iota$   $\mu\iota\beta\epsilon\lambda$ , *cecidērunt* omnis homo. Deut. ii. 16.  $\mu\alpha\rho\epsilon$   $\phi\omicron\tau\alpha\iota$   $\phi\omicron\tau\alpha\iota$   $\mu\alpha\tau\psi\omega\tau\epsilon\lambda\lambda$ , *κουον οἱς ἕκαστος*, quivis *audiverunt*. Act. ii. 16.  $\theta\epsilon\lambda\eta\iota$   $\mu\iota\beta\epsilon\lambda$   $\epsilon\tau\alpha\tau\chi\omega\kappa$   $\epsilon\beta\omicron\lambda$   $\eta\mu\iota\beta\iota\varsigma\iota$ , *omnis iustus*, qui *absolverunt* labores. Doxol. MS. in Psalm. p. 5.  $\omicron\tau\beta\alpha\tau$   $\mu\epsilon\lambda\lambda$   $\omicron\tau\mu\omicron\tau\epsilon\iota$   $\alpha\tau\psi\alpha\iota$ , *argentum et aurum multiplicata sunt*. Deuter. viii. 13.  $\omicron\tau\alpha\varsigma\mu$   $\mu\epsilon\lambda\lambda$   $\omicron\tau\eta\rho\iota$   $\lambda\lambda\mu\omicron\tau\psi\epsilon$   $\epsilon\zeta\omicron\tau\eta$   $\epsilon\rho\omega\iota$ , caro et vinum non *ingressa sunt* os meum. Dan. x. 3.  $\epsilon\tau\epsilon\chi\omicron\varsigma$   $\mu\alpha\varsigma$   $\eta\chi\epsilon$   $\mu\epsilon\tau\omega\tau$   $\mu\epsilon\lambda\lambda$   $\tau\epsilon\tau\mu\epsilon\lambda\tau$ , *dicent* ei pater ejus, et mater ejus. Zachar. xiii. 3. Sed in singulari numero verbum ponitur, si conjunctio disjunctiva intercedat. Num. vi. 2.  $\omicron\tau\rho\omega\lambda\epsilon\iota$   $\iota\epsilon$   $\omicron\tau\zeta\eta\lambda\epsilon\iota$   $\alpha\varsigma\psi\alpha\mu\omega\psi$   $\eta\omicron\tau\epsilon\tau\chi\eta$ , *vir, vel* mulier, si *voverit* votum.

“ Sahidice:  $\mu\lambda\alpha\omicron\varsigma$   $\alpha\tau\psi\omega\tau\beta$ , *populus congregati sunt*. Act. xxi. 30.  $\alpha\tau\tau\omega\tau\eta$   $\lambda\epsilon\mu\epsilon\lambda\eta\eta\psi\epsilon$ , *surrexerunt* multitudo.  
 “  $\alpha$   $\mu\epsilon\lambda\eta\eta\psi\epsilon$   $\tau\eta\rho\varsigma$   $\kappa\alpha\rho\omega\tau$ , *multitudo omnis siluerunt*. Act. xv. 12.  
 “  $\psi\alpha\chi\epsilon$   $\mu\iota\lambda\lambda$   $\eta\tau\alpha$   $\iota\omega\beta\alpha\mu\epsilon\varsigma$   $\chi\omicron\omicron\tau$   $\beta\epsilon\mu\epsilon\mu$   $\mu\epsilon$ , *verbum omne*, quæ Johannes dixit, *ea vera sunt*. Johan. x. 41.  $\chi\epsilon$   $\rho\omega\lambda\epsilon$   $\mu\iota\lambda\lambda$   
 “  $\beta\eta\varsigma\alpha\lambda\epsilon\lambda\epsilon\tau\mu\omicron\tau\chi$   $\mu\epsilon$ , *omnis homo mendaces sunt*. Psal. cxv. 11.  
 “  $\omicron\tau\omicron\mu$   $\mu\iota\lambda\lambda$   $\epsilon\tau\alpha\tau\chi\iota$   $\varsigma\eta\psi\epsilon$ , *omnis*, qui *accipiunt* gladium. Mat. xxvi. 52. Matth. vii. 17.  $\eta\psi\eta\eta$   $\mu\iota\lambda\lambda$   $\epsilon\mu\alpha\mu\omicron\tau\varsigma$   $\epsilon\psi\alpha\tau\tau\alpha\tau\epsilon$   $\kappa\alpha\rho\mu\omicron\varsigma$   
 “  $\epsilon\beta\omicron\lambda$   $\epsilon\mu\alpha\mu\omicron\tau\varsigma$ , *omnis arbor bona*, quæ *proferunt* fructum bonum.  
 “ Cum collectivis nominibus verbum etiam in singulari reperitur, e. g.  
 “  $\omicron\tau\lambda\eta\eta\psi\epsilon$   $\alpha\tau\epsilon\iota$ , *multitudo venit*. Luc. xxii. 44.  
 “ Act. xi. 25.  $\alpha\tau\lambda\eta\eta\psi\epsilon$  (al. MS.  $\omicron\tau\lambda\eta\eta\psi\epsilon$ )  $\epsilon\mu\alpha\psi\omega\varsigma$   $\omicron\tau\alpha\beta\varsigma\mu$   
 “  $\epsilon\mu\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma$ , *multitudo magna sequebatur* Dominum.  
 “  $\psi\eta\eta$   $\mu\iota\lambda\lambda$   $\epsilon\tau\epsilon$   $\eta\psi\eta\alpha\tau\alpha\tau\epsilon$   $\tau\alpha\rho\mu\omicron\varsigma$   $\alpha\mu$ , *omnis arbor*, quæ  
 “ non *tulerit* fructum. Matth. vii. 19.

§. 148. Si Nomina diverſi generis conjungantur, verbum in masculino genere ponitur: Si nomen ſingulari cum nomine plurali conjungatur, verbum in plurali numero ponitur, e. g. Psal. lxxxix. 14.  $\tau\delta\iota\kappa\epsilon\omicron\varsigma\tau\eta\eta$   $\mu\epsilon\lambda\lambda$   $\mu\epsilon\lambda\lambda$   $\mu\epsilon$ , *justitia et judicium est*:  $\mu\epsilon$  est *masculinum*, quia  $\beta\alpha\mu$  est *masculinum*, licet  $\delta\iota\kappa\epsilon\omicron\varsigma\tau\eta\eta$  sit *femininum*. Dan. ii. 20.  $\tau\varsigma\omicron\phi\iota\alpha$   $\mu\epsilon\lambda\lambda$

περὶ πικρῆ νοῦς πε, sapientia, et intellectus ipsius est (νοῦς πε sunt masculina). Deut. v. 14. ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς καὶ οὗτος ἡμεῖς τεκνῶν, ut requiescat servus tuus et serva tua (ἡμεῖς τεκνῶν est masculinum). Joh. xviii. 35. περὶ πικρῆ νοῦς πε, lege περὶ πικρῆ νοῦς πε, tuus populus et Summi Sacerdotes sunt qui tradiderunt te.

§. 149. Verbo, ejus Gerundium, vel Substantivum ab eo derivatum frequentissime additur, e. g. Exod. iii. 16. ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, visitatione visitavi vos. Matth. xxvi. 75. ἀφῆκεν ἑνὶ ἡμερῶν, flevit fletu (amaro. Marc. xv. 1. ἀφῆκεν ἑνὶ ἡμερῶν, consultarunt consilium. Apoc. xviii. 21. ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, casu cadet Babylon.

“ Sahidice; ἐπὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, *gaudentes gaudio magno.*  
“ Fid. Sap. MS. p. 4. l. 22. et alibi sæpius.



## C A P U T IX.

### DE IMPERSONALIBUS.

§. 150. **I**MPERSONALIA, vel nullum casum habent, vel dative aut accusativum personæ adsciscunt, e. g. ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, oportet, ut nascamini denuo. Johan. iii. 7. φησὶ ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, in quo oportet, ut salvemur. Act. iv. 12. οὐκ ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, non oportet. Dan. iv. 15. φησὶ ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, *tibi gloria convenit.* Lit. Cyrilli. §. 8. 12. ἀφῆκεν ἑνὶ ἡμερῶν, placuit etiam mihi. Luc. i. 3. ἀφῆκεν ἑνὶ ἡμερῶν, placuit *David.* Dan. vi. 1. κηρὶ ἑνὶ ἡμερῶν, *invidiam vobis.* Dan. i. 6. οὐκ ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, non oportet eum. 2 Tim. ii. 24. ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, non oportet nos.

“ Sahidice; ἐπὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, Christum oportet. Act. xvii. 3. περὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, oportet me. Act. xvi. 30. οὐκ ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, oportet eum.  
“ Joh. xix. 7. οὐκ ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, oportet vero nos. Luc. xv. 32. ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν, ὅτι ἀφῆκεν ἑνὶ ἡμερῶν ἔσονται ἡμεῖς τεκνῶν. Act. xii. 3.

C A P.

## CAPUT X.

## DE ADVERBIIS.

§. 151. **A**DVERBIUM negandi, **απ**, verbis et nominibus præponitur; sed verbis **πε** et **πεε**, et pronominiibus **ἐποκ**, **ἡθοκ** &c. si *sum, es, est* designent, præponitur, e. g. **αλεπερσα οτ-  
αλεπυ ἡεροου απ**, post multos dies *non*. Act. i. 5. **πνετε ἡσεναι  
απ ἐπυαι**, qui non venient ad festum. Zach. xiv. 18, 19.

**ετε ἡοταααἡεσωου απ πε**, qui pastor non est. Joh. x. 12. **φνε-  
ετε ἡεσωου ποτφ απ πε**, cujus oves non sunt. Ibid.

**χε ἐποκ οτπροφνητης απ ἐποκ**, quia ego Propheta *non sum*.  
Zachar. xii. 5.

“ Sic Sahidice; 1 Joh. i. 6. **ατω ἡτἡερε απ ἡτἡεε**, et non faci-  
mus veritatem. 8. **ατω ἡτἡεε ψοον απ ρραι ἡρἡτηἡ**, et ve-  
ritas non est in nobis. 1 Johan. iv. 3. **ἡοτεβολ απ ρἡε πποττε  
πε**, non est ex Deo.

§. 152. Particula **απ**, quando *num, an* significat, verbis præponitur,  
e. g. **χε απ ροηδ**, an vivit, bene valet? Gen. xxix. 6. **απ ρἡαδἡ  
περρο**, an accipiet faciem tuam. Malach. i. 8.

“ Sahidice; **χη αποκ απ εἰωαχε ρραι αεααατ**, ἡ ἡω ἀπ' ἡμἡου  
“ **ααω**, vel *num* ego a me ipso loquar. Joh. vii. 17.

§. 153. Duæ negationes in eodem commate admittuntur, sed solent  
plerumque a se invicem dirimi, e. g. **ἡ .. απ, οτδε .. απ, αλεπερ ..  
απ, οτδε αλεον, οτδε αλεπ, οτδε αλεπερ, οτδε ἡ .. απ, οτ-  
δε ἡπε, οτδε ψτεε**, quod exempla sequentia illustrabunt; Ezech.  
xviii. 20. **ἡτἡοτω απ, ω' ααω**, non volo. Lit. Basil. 5. 251. **οτδε  
ρἡοτἡ ἐπρ απ απ**, neque ad condemnationem. Psalmod. MS. pag. 1.  
**αλεπερ επ ἐπαρἡωει απ**, ne imputes his hominibus. Hof. iv. 1.  
**οτδε αλεον πα οτδε αλεον κοτεπ ἡποτφ**, neque misericor-  
dia neque cognitio Dei est. Ez. xvi. 4. **οτδε αλοταεοτλρ αλεο  
(αδ)** neque saliverunt te. Matth. x. 5. **οτδε αλεπερψε εδουπ**, neque ingre-

ingrediamini. Ez. ix. 10. οὐδε ἵψηλαι ἀν, ἰδί μὴ ἐλίσσω. Amos. ix. 10. οὐδε ἵποϋζῶντ, neque appropinquabunt, vel appropinquent. Act. iv. 18. οὐδε ἐψτελλ ἵσβω, neque ad docendum.

“ Sic Sahidice; ἀπερτρε νεφοτωλλ ἀν κριπε, ne judicet non comedens. Rom. xiv. 3. οὐδε πρηβῶντ ἀν, neque irascetur. Pf. cii. 9. οὐδε ἀποτρ,ε κροϋ, neque reperierunt fraudem, seu neque fraus reperta est. 1 Petr. ii. 22. ἵτλιςρ,δι πητῆ ἀν, non scripsi vobis: 1 Joh. ii. 21.

§. 154. Negationes ἵ . . ἀν, χε ἀν, εην ἀν, εην εηνι, interrogationem, *nonne?* denotare possunt, e. g. ἵτετελσωτελλ ἀν, nonne audivistis? Catech. Shenutii, p. 33. χε κωοτπ ἀν, an nescis? Zach. iv. 13. εην οτχ,ακι ἀν πε, an non sunt tenebræ? Amos. v. 20. χε εην εηνιοτωρη, annon mihi? Num. xxii. 37.

“ Sic Sahidice; εην εηνεππαρττειλε πητῆ, nonne mandavimus vobis? Act. v. 28. ἵτετεπωϣ ἀν, nonne legistis? Galat. iv. 21. χε εϣχε νερηατωοτη ἀν, si non surget, nonne surget? Luc. xi. 8. χε εην κελωσ ἀν ἀποη τῆχω εεελοσ, annon recite dicimus. Joh. viii. 48.

§. 155. Si in eadem paragrapho εεφρητῆ bis occurrat, vel εεφρητῆ et εεπαρητῆ semet sequantur: unum reddi debet, *Sicuti, hoc modo*; alterum, *ita*, seu *quomodo*. Act. i. 1. φαι οη εεφρητῆ ετερηνοτ εεελοϋ εεφρητῆ εταρετεππατ εροϋ, hic *ita* venturus est, *sicuti* vidistis eum: vel, *hoc modo* venturus est, *quomodo* &c. Zachar. vii. 13. εεφρητῆ εταρχοσ παρητῆ ετεεωϣ εβολ, *sicuti* dixit; *ita* exclamabunt. Zach. viii. 13. εεφρητῆ επαρετεπωρη ρεη οτσαρ,ι . . . παρητῆ ἵπαλορ,εε εηποτ, *sicuti* fuistis in maledictione . . . *ita* liberabo vos.

“ Sahidice: ἵεε, et ἵτειρ,ε. Jes. liii. 7. ἵεε (pro ἵτρ,ε) ἵποτε-  
“ σοτε εατῆτϋ εκοπεϋ . . . ἵτειρ,ε παοτων ἵρωϋ ἀν, *sicut*  
“ agnus ducitur ad mactationem, *ita* non aperuit os suum.

§. 156. χε, *amplius*, ad finem commatis rejicitur, e. g. Psal. cii. 16. ϋπατωηϋ ἀν χε, non resurget *amplius*.

“ Sahidice βε, *amplius*, non semper ad finem rejicitur, Psal. lxxiii. 9.  
“ ατω βε νερηασοτῶποτ ἀν, χῆ ἡμασ οἰ γωβοτται ἵπ. Sahid. et *am-*  
“ *plius* non cognosceret *eos*. εεπκρ,εεετε βε, ἄν ἐκ ἱμνοδης ἵπ. Pf. 77. 5.  
§. 157.

§. 157. Adverbia interdum Emphaticos gratia repetuntur, e.g. ελελεηνι ελελεηνι, quotidie, ελελεηνι ημερες. Pf. cxliv. 2. Confer pag. 32.

“ Sahidice : ελελεααωω ελελεααωω, *valde, valde.* (Fid. Sap. MS. passim.)



## CAPUT XI.

## DE PRÆPOSITIONIBUS.

§. 158. NOMINA, quæ a Præpositionibus reguntur, vel sine, vel cum articulo cas sequuntur, et interdum etiam notam casus, εε vel η, admittunt, e.g. εαβολ ερηιι νεεε αηρι, præter uxores, et liberos. Historia Beli 10. εβηε εηρι νεεε αηρωτ, sine gladio, et virga. Ibid. 26. εηπ οτεροοτ, die. Zach. iii. 10. εηπ νεροοτ, die. 11. εαβολ ηπερεεεεηη, a justitiis suis. Ez. iii. 20.

§. 159. Cum Præpositiones, vel nullam notam casus, vel tantum εε et η, quæ omnibus casibus sunt communia, admittant; non nisi ex significatione, et sensu determinari potest, an Substantivum, quod sequitur Præpositionem, in accusativo vel ablativo casu interpretari debeas. Ad quæstionem *quorsum?* Accusativus: ad quæstionem *ubi? unde?* Ablativus ponendus est. Genitivus interdum etiam locum habere poterit, juxta regulam de regimine (§. 129): quia multæ præpositiones e substantivo, et alia præpositione sunt compositæ. Hoc jam monitum est de ερο, εαρο, ηρητ, εχω, ετοτ (§. 51); et de επεεεεο, εατηη, εφεεε (§. 129): et εβολ, εε αβολ; εροτη, et εαροτη; ηεε, εεπεεεεεε, επεεε; ερηε, et ηαρηε; ηρηε, ερηε, et ηαρηε; ερηη, et εαρηη; επεεεετ, et εαπεεεετ; εαχηε, εχηε, et εηχηε; εβηε, et οβηε, et *cætera*, manifesto compositionem produnt.

“ Sahidice quoque εβολ, et εαβολ, εροτη et εαροτη, et similia, reperiantur.

§. 160.

§. 160. Præpositiones, quibuscum verba componuntur (§. ) vel immediate, vel mediate, interfertis quibusdam vocibus, verba sequuntur, e. g. εἰς τὸ ἱερόν ἐπεσερφεῖ, ingrediatur in templum ipsius, ab ἰ ἐῖς, *ingredi*. Malach. iii. 1. ἐτεῖνοι παρὰ ἐῖς, adducent ei, ab ἰνι ἐῖς. Ibid. 3. ἀρετενωλὶ ἡπιοτταρ, τηροτ ἐῖς, ἐπιαρωρ, εἰσινέκατι πάντα τὰ ἱερόνα εἰς τῆς θυσιας, ab ὦλι ἐῖς, inferre. Ibid. 10.

“ Sic Sahidice : 1 Joh. i. 9. εἰς κω εἰς ἡπιοτταρ, remittet recata, à κω εἰς. 3. ἀρετωνωρ, παρὰ εἰς, et manifestavit nobis. Johan. xix. 82. ἐκωαπακα παρὰ εἰς, si dimittis hunc, a κα εἰς, dimittere.

§. 161. Præpositiones duæ vel tres interdum conjunguntur, e. g. ἐ pluribus præpositionibus præponitur, vel postponitur, ἐκεν, ἐρρεν, ἐῖς, ἐρρεν, ἐ, ὡα ἐρρεν, ἐ. Sic ἐρρεν ἐκεν et ἐρρεν ἐκω, *super*; ἡρρεν ἡρρεν, *in*. ὡα ἐῖς, *in* &c. occurrit. Hinc etiam per alias voces a se dirimi possunt, e. g. ὡα εἰς ἡπιοτταρ, *in* ἡπιοτταρ, *in* ἡπιοτταρ, ubi vox εἰς ἡπιοτταρ divisa est per verbum ἡπιοτταρ. Verba cum præpositione composita aliam adhuc præpositionem adsciscere possunt, e. g. Aggai. i. 1. ἀρετωνωτταρ ἐπὶ ὡα ἐκεν ἡπιοτταρ, ascendite *super* montes; a verbo ὡα ἐπὶ ὡα, ascendere, cum præposit. ἐκεν. Malach. i. 7. ἐρετενῖνι ἐῖς ὡα παρὰ ἡπιοτταρ, adducitis *ad* altare meum; ab ἰνι ἐῖς, adducere, cum præpositione ὡα.

“ Sic Sahidice : ἐρρεν ε, *in* : ὡα ἡπιοτταρ, *in* : ὡα ὡα, *in* : εἰς ἡπιοτταρ, *ex* : οἰεβωρρε, εἰς ὡα, χιπ εἰς ὡα, *ex*, &c. Etiam dirimuntur, e. g. ἡπιοτταρ ἀπὸ πε ὡα ἡπιοτταρ, non est ex Deo. 1 Joh. iii. 10. iv. 3, 6. ἀπὸ πε inter εἰς et ὡα ponitur. Sic ἀρετταρ εἰς εἰς ἐκωα, multi egressi sunt *in* mundum, verbum εἰς εἰς cum præpositione ε construitur. 1 Joh. iv. 1. οἰετταρ περὸ εἰς ἐκωα περὸ ὡα, fac apparere faciem tuam *super* servum tuum. MS. Paris. 44. col. 183. a verbo οἰετταρ, εἰς, cum præpositione ἐκωα.

## CAPUT XII.

## DE CONJUNCTIONIBUS.

§. 162. *κε*, conjunctio, ab initio commatis, aut responſionis sæpiſſime ponitur, ut nota allegationis, aut declarationis, e. g. Exod. x. 29. *κε ἀρχος κε ἠπλοταροτοτ κε ἐπατ ἀπεκἀθεο, εἰρηκας, οὐκ ἔτι ὀφ- θήσομαι σοι εἰς προσωπον*, dixisti, non addam videri coram te.

Exod. xxxi. 13. *κε οτορ, ἦθοκ σαχι, κὲ συ λαλλον*. Sic. MS. Oron. (alii *συνταξον*.)

“ Sahidice : Johan. xi. 14. *δῑς χοος . . . κε λαζαρος ἀφελος*,  
 “ Jēsus dixit : Lazarus mortuus est. 2 Joh. 10. *ἀπρχος παφ κε*  
 “ *Χαίρε, χαίρει αὐτῷ μὴ ληγτι*.

§. 163. Conjunctio copulativa *οτορ*, (Sahidice *ατω*) frequentissime omittitur, cujus rei exempla in singulis paginis versionis Bibliorum Ægyptiacæ occurrunt.

§. 164. Conjunctiones *ταρ enim*, et *κε etiam*, non ab initio sed in medio commatis : et *αυτεε non* (Sahidice *ταε*) et *αυαν, si*, post præformantia verborum ponuntur, e. g. Num. xxxv. 28. *ααρεφωπι ταρ, habitat enim*. 6. *οτορ πικε ααβ ἠβακι*, et etiam 42 Civitates. 28. *αφωαλλοσ ποτηβ πιπωτ*, si mortuus fuerit Sacerdos Summus. Gen. iii. 3. *βηα ἠτετεαυτεεεεσ*, ne moriamini.

“ Sahidice : *φειρε ἠτκε ἀποεεα*, 1 Joh. iii. 4. facit etiam *ἀνομιασ*.  
 “ *οταε ἀπεπεφκε ειοτε*, neque *etiam* parentes ejus. Joh. ix. 3.  
 “ 1 Joh. i. 8. *επωαρχοσ, si dixerimus*. 2 Joh. 10. *πφταεειπε, si*  
 “ non adduxerit.

§. 165. Quæ conjunctiones conjunctivum indicent, jam superius (§. .) exemplis illustratum est.

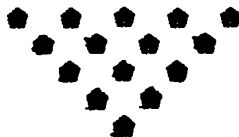


## CAPUT XIII.

## DE INTERJECTIONE.

§. 166. **I**nterjectio οτοι vae, dativum, et ιc ac εηητε ιc, εηη, nominativum requirit, e. g. οτοι ηηη, Pſal. cx. 5. vae mihi. οτοι ηωτεη, vae vobis. Catech. Shenutii in Officio Hebd. S. p. 34. εηητε ιc οτρωλλη ηεωωυ, ecce vir Æthiops. Act. viii. 27.

“ Sic Sahidice: οτοι ηαι, vae mihi. Pſal. cxix. 5. οτοι ηαι, vae  
 “ illis. Jud. 11. ειc ποτρρο, ecce rex tuus. Joh. xii. 15. ειc εηητε  
 “ εηη, ecce ego. Act. ix. 10.





# I N D E X

## CAPITUM GRAMMATICES.

### PARS PRIMA, ETYMOLOGICA.

- C A P. I. De Literis. §. 1. pag. 1.  
— II. De Punctis, et Signis Abbreviationis, et Distinctionis. §. 7. p. 9.  
III. De Nominibus derivatis et compositis. §. 13. p. 12.  
IV. De Articulis. §. 17. p. 15.  
V. De Genere Nominum. §. 22. p. 18.  
VI. De Pluralibus. §. 27. p. 19.  
VII. De Casibus. §. 32. p. 25.  
VIII. De Comparatione. §. 38. p. 31.  
IX. De Numeralibus. §. 42. p. 33.  
X. De Pronominibus. §. 50. p. 36.  
XI. De Infixis et Affixis. §. 58. p. 43.  
XII. De Adverbiis, Præpositionibus, Conjunctionibus, et Inter-  
jectionibus. §. 73. p. 62.  
XIII. De Verbo. §. 78. p. 73—112.

S

P A R S



**PARS SECUNDA, SYNTACTICA.**

- CAP. I. De Convenientia Nominis cum Nomine. §. 115. pag. 113.**  
**II. De Articulis. §. 120. p. 115.**  
**III. De Numeralibus. §. 124. p. 114.**  
**IV. De Casibus et Regimine. §. 127. p. 119.**  
**V. De Pronominibus, et Affixis. §. 130. p. 121.**  
**VI. De Casibus, quos Verba regunt. §. 138. p. 124.**  
**VII. De Nominibus Locorum et Temporum. §. 142. p. 125.**  
**VIII. De Verbis. §. 145. p. 127.**  
**IX. De Impersonalibus. §. 150. p. 130.**  
**X. De Adverbiis. §. 151. p. 131.**  
**XI. De Præpositionibus. §. 158. p. 133.**  
**XII. De Conjunctionibus. §. 162. p. 135.**  
**XIII. De Interjectionibus. §. 166. p. 136.**



## I N D E X

### Literarum, Præformantium, Affixorum, et Vocum Ægyptiarum.

*Numeri Paginas indicant.*

- |   |  |
|---|--|
| <p> <b>â</b>, nota Imperativi. 86, 98.<br/>           — præf. 3 per. sing. m. et f. Perf. 83, 90.<br/>           — præf. 3 p. pl. Perf. 83, 91.<br/>           — verba ab initio in compositione admittunt. 77.<br/> <b>âø</b>, privativis præmittitur. 13.<br/> <b>âì</b>, præf. 1 p. f. Perf. 83, 89.<br/> <b>âì</b> verbum, assumit <b>τ</b> ante affixa, 3 p. pl. 51.<br/> <b>âìπâ</b>, præf. 1 f. Fut. II. 84, 94.<br/> <b>âκ</b>, præf. 2 p. f. m. Perf. 83, 90.<br/> <b>âκπâ</b>, præf. 2 p. m. Fut. II. 84, 94.<br/> <b>âλì</b>, tolle, tollite. 111.<br/>           — assumit <b>τ</b>, ante affixa. 51.<br/> <b>âλìστì</b>, tolle, tollite. 111.<br/> <b>âεεστ</b>, veni. 111.<br/> <b>âπ</b>, præf. 1 pl. Perf. 83, 91.<br/>           — <i>non</i>, verbis postponitur. 131.<br/>           — <i>an?</i> verbis præponitur. 131.         </p> | <p> <b>âπì</b>, adduc. 111.<br/>           — assumit <b>τ</b>, ante affixa. 51.<br/> <b>âππâ</b>, præf. 1 pl. Fut. II. 85, 96.<br/> <b>âρε</b>, præf. 2 p. f. f. Perf. 83, 90.<br/>           — præf. 3 pl. Perf. 83, 91.<br/> <b>âρεπâ</b>, præf. 2 p. f. f. Fut. II. 81, 95.<br/> <b>âρετεπ</b>, præf. 2 pl. Perf. 83, 91.<br/> <b>âρετεππâ</b>, præf. 2 pl. Fut. II. 85, 96.<br/> <b>âρεε</b>, verbum recipr. 78, 79.<br/> <b>âρì</b>, fac. 111.<br/>           — assumit <b>τ</b>, ante affixa. 51.<br/>           — præf. imper. in sing. et plur. 99.<br/> <b>âσ</b>, præf. 3 p. f. f. Perf. 83, 90.<br/> <b>âσπâ</b>, præf. 3 sing. f. Fut. II. 85, 95.<br/> <b>âτ</b>, privativis nom. præfigitur. 13.<br/> <b>âτετεπ</b>, præf. 2 pl. Perf. 83, 91.<br/> <b>âτετπ</b>,         </p> |
|---|--|

- ΔΤΕΤÏ, præf. 2 pl. Perf. Sahid. pag. 83, 91.  
 ΔΤΥ, privativis nom. præfigitur: 13.  
 ΔΤΘΠΕ, affixa admittit. 48.  
 ΔΥ, præf. 3 pl. Perf. 83, 91.  
 ΔΥ, pro Δ ΟΥ, in initio vocum. 17.  
 ΔΥ, pro ΔΟΥ, affix. 3 p. pl. 58, 59.  
 ΔΥΠΔ, præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.  
 ΔΥ, verbum, assumit Τ, ante affixa. 51.  
 ΔΥ, præf. 3 f. m. Perf. 83, 90.  
 ΔΥΠΔ, præf. 3 f. m. Fut. II. 85, 96.  
 ΔϞΟ, affixa admittit. 48, 41.  
 ΔΧÏ, affixa admittit. 48.  
 ΔΧΠ, numeris horarum præponitur. 35.  
 Γ, non admittitur in vocibus Ægyptiacis. 5.  
 Γ, affixum 2 p. f. verborum Sahid. pro Κ. 55, 95.  
 ΓΔΡ, in medio com. ponitur. 135.  
 Δ, Ægyptii non admittunt. 5.  
 È, nota Comparativi. 31.  
 — præf. Infinitivi. 99.  
 — Verbis Sahid. in fine adjicitur. 77.  
 ΕΘΒΕ, affixa admittit. 48.  
 ΕΙ, præf. 1 f. Præf. 82, 87.  
 — venire, verbum auxiliare, Sah. 110.  
 ΕΙÈ, præf. 1 f. Fut. I. 84, 94.  
 ΕΙC, ΕΙC ΘΗΝΤΕ, Sah. ecce. 136.  
 ΕΙΠΔ, præf. 1 f. Fut. II. 84, 94.  
 ΕΚ, præf. 2 f. Præf. 82, 87.  
 ΕΚÈ, præf. 2 f. Fut. I. 84, 94.  
 ΕΚΠΔ, præf. 2 f. Fut. II. 84, 94.  
 ΕΛΛ, pro ΕΛ, Sah. ante adject. 3. — nota Casus, Sahid. 26, 30.  
 ΕΛΛΑΤΕ, ΕΛΛΑΤΕ, nota superlativi Sahidica. 32.  
 ΕΛΛΑΥΟ, ΕΛΛΑΥΟ, nota superlativi. 32.  
 ΕΠ, pro Ï, Sahid. ante adjectiva. 13.  
 — nota Casuum, pro Ï. 26, 30.  
 — præf. 1 pl. Præf. 82, 87.  
 — affix. 1 pl. 53, 54.  
 ΕΠÈ, præf. 1 pl. Fut. I. 84, 94.  
 ΕΠΠΔ, præf. 1 pl. Fut. II. 85, 95.  
 ÈΡΕ, præf. 2 f. f. Præf. 82, 87.  
 ————— 3 m. et f. Præf. 82, 87.  
 ————— 2 f. f. Fut. I. 84, 94.  
 ÈΡΕΠΔ, præf. 2 f. m. Fut. II. 85, 95.  
 ÈΡΕΤΕΠ, præf. 2 pl. Præf. 82, 87.  
 ÈΡΕΤΕΠÈ, præf. 2 pl. Fut. I. 84, 94.  
 ÈΡΕΤΕΠΠΔ, præf. 2 pl. Fut. II. 85, 96.  
 ΕC, affixum 3 p. f. f. 97.  
 — præf. 3 f. f. Præf. 82, 87.  
 ΕCÈ, præf. 3 f. f. Fut. I. 84, 94.  
 ΕCΠΔ, præf. 3 f. f. Fut. II. 85, 95.  
 ÈΤ, format participia. 102.  
 ÈΤΒΕ, Sah. affixa admittit. 48.  
 ÈΤΕΘΠΕ, cum affixis. 61.  
 ΕΥ, contractum ex Ε ΟΥ. 29.  
 — præf. 3 pl. Præf. 82, 88.  
 ΕΥÈ, præf. 3 pl. Fut. I. 84, 94.  
 ΕΥΠΔ, præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.  
 ΕΥ, affixum 3 f. m. 56.  
 — præf. 3 f. m. Præf. 82, 87.  
 ΕΥÈ,

- eqē, præf. 3 f. m. Fut. I. 84, 94.  
 eqnā, præf. 3 f. m. Fut. II. 85, 95.  
 eqne, cum affixis. 61.  
 eqote, nota Comparativi. 31.  
 eqote, nota Compar. Sah. 31.  
 r, non est litera, sed nota Numerica. 5.  
 z, in vocibus peregrinis admittitur. 6.  
 n, ultimæ Syllabæ verborum antè affixa retinetur, sed interdum in e mutatur. 61.  
 o, Dial. Sah. non admittit. 6.  
 o, art. f. determ. Copt. 16.  
 oā. 40.  
 oāgeee, cum affixis. 52.  
 oākeee, cum affixis. 52.  
 ope, format verba hyphilica. 73.  
 i, verba in fine adsciscunt. 77.  
 i est affixum 1 sing. 46, 48, 51, 52, 53.  
 i est affixum 2 per. f. sing. Verb. Copt. 55.  
 ic, ecce. 136.  
 k, affixum 2 m. sing. 46, 48, 54, 55.  
 k, præform. 2 sing. m. Præf. 82, 87.  
 ke, in medio com. ponitur. 135.  
 knā, præf. 2 f. m. Fut. II. 84, 95.  
 kot, verbum recipr. 78.  
 ā, nota adjectivorum. 13.  
 ā, nota omnium Casuum. 23, 27.  
 ā, præformans infinitivi. 99.  
 āā, syllabam, verba ab initio admittunt. 77.  
 āā, est nota imperativi. 86, 99.  
 āā, da, date. 111.  
 āā, locus, composita cum āā. 15.  
 āāi, composita cum āāi. 15.  
 āāpe, præf. 3 f. m. et f. Optat. 98.  
 āāpek, præf. 2 f. m. Optat. 97.  
 āāpen, præf. 1 pl. Opt. 98.  
 āāpec, præf. 3 f. f. Opt. 98.  
 āāpeten, præf. 2 pl. Opt. 98.  
 āāpeq, præf. 3 f. m. Opt. 97.  
 āāpi, præf. 1 f. Opt. 97.  
 āāpon, camus. 111.  
 āāpot, præf. 3 pl. Opt. 98.  
 āāz, nota numerorum ord. Copt. 34.  
 āānenca, affixa admittit. 48.  
 āāet, præfigitur nom. abstractis. 12, 13.  
 āāz, nota Numerorum ord. Sah. 35.  
 āāni, dare, date. 111.  
 — assumit t, ante affixa, 3 pl. 51.  
 āāo, infixam admittit. 46.  
 āāāā, non est, Sahid. 111.  
 āāāo, affixis jungitur, et pronomina pers. denotat. 37.  
 āāāon, non est, non habeo. 111.  
 āāāncā, Sah. affixa admittit. 48.  
 āāoi, dare, date. 111.  
 āāāāāā, post āāāāāā, ita. 132.  
 āāāāāā, antequam, cum verbis jungitur. 102, 106.  
 āāāā, ne, cum verbis jungitur. 102, 105.  
 āāāā,

- ѡпер**, præf. negativum imperativi. 99.  
**ѡпер . . ѡп, не**. 130.  
**ѡфри†**, bis positum: sicut, ita. 132.  
**ѡшпн**, accipite. 112.
- н**, nota adjectivorum. 13.  
**н**, nota omnium Casuum. 25.  
**н**, format adverbia. 67.  
**н**, nota conjunctivi. 80.  
**н**, nota infinitivi. 99.  
**н**, præformans Sahid. 1 pl. Præf. 82, 87.  
**п**, affixum 1 pl. 46, 48, 51, 53, 54.  
**п**, *ducere*, assumit **т**, ante affixa. 51.  
**п**, negatio, si **ѡп** sequatur. 64, 131.  
**пѡ**, demonstrativum, pl. 40.  
 — præform. 3 f. m. Fut. II. 85, 95.  
 — præf. 3 f. f. Fut. II. 85, 95.  
 — præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.  
**пѡи**, præf. 1 sing. imperf. 82, 88.  
**пѡпѡ . . не**, præf. 1 sing. Plusq. 84, 92.  
**пѡк**, præform. 2 m. imperf. 82, 88.  
**пѡкпѡ**, præform. 2 sing. Plusq. 84, 92.  
**пѡп**, præform. 1 plur. imperf. 83, 89.  
**пѡппѡ**, præf. 1 plur. Plusq. 84, 92.  
**пѡре**, præf. 2 sing. f. Imperf. ——— 3 sing. f. ———  
 ——— 3 f. maſ. ———  
 ——— 3 plur. ———  
 82, 83, 88, 89.
- пѡрѡѡ**, præf. 3 sing. Plusquam. 84, 92.  
**пѡрѡтѡп**, præf. 2 plur. imperf. 83, 89.  
**пѡрѡтѡппѡ**, præf. 2 pl. Plusq. 84, 92.  
**пѡс**, præform. 3 sing. f. imperf. 83, 88.  
**пѡспѡ**, præform. 3 f. f. Plusq. 84, 92.  
**пѡт**, præform. 3 pl. imperf. 83, 89.  
 — illis, Sahid. 39.  
**пѡтпѡ**, præf. 3 pl. Plusq. 84, 93.  
**пѡч**, præform. 3 sing. m. imperf. 82, 88.  
**пѡч . . не**, erat. 89.  
**пѡчпѡ**, præform. 3 sing. Plusq. 84, 92.  
**пѡѡрѡѡ**, salvare, cum affixis. 52. et seq.  
**пѡѡ**, præform. 2 m. imperf. Sah. 82, 88.  
**пѡѡпѡ**, præform. 2 f. m. Fut. I. Sah. 84, 95.  
**не**, sunt. 112.  
**не**, artic. pl. determinatus, Sah. 16.  
**не ѡи**, præform. 1 sing. Plusqu. 84, 92.  
**не ѡп . . не**, præform. 1 plur. Plusquam. 84, 92.  
**не ѡ . . . не**, præform. 3 f. et pl. Plusq. 84, 92.  
**не ѡтѡтѡп . . . не**, præform. 2 pl. Plusq. 84, 93.  
**неѡт**, не, præf. 3 pl. Plusquam. 94, 93.  
**не ѡч . . . не**, præform. 3 f. m. Plusq. 84, 92.

неи,

- πει, præform. Sah. 1 sing. imperf. 82, 88.  
 πειπ, præform. 1 sing. Plusq. Sahid. 84, 92.  
 πεε, præp. affixa admittit. 48.  
 πεπ, artic. pl. det. 16, 17.  
 πεπ, præform. 1 pl. imperf. Sah. 83, 89.  
 πε ... πε, erat, erant. 89, 112.  
 περε, præform. 2 sing. f. Imperf. ——— 3 f. maf. ——— ——— 3 sing. f. ——— ——— 3 plur. ——— Sahid. 82, 83, 88, 89.  
 περεπ, præform. 3 sing. Plusq. Sahid. 84, 92.  
 περεππ, præform. 2 pl. imperf. Sahid. 83, 89.  
 πεс, præform. 3 sing. f. imperf. Sahid. 83, 88.  
 πε ... τε, erat. f. 89.  
 πετ, artic. pl. det. Sahid. 16.  
 πετ, præform. 3 pl. imperf. Sah. 83, 89.  
 πεс, πс, пе ес, præform. 3 f. m. imperf. Sah. 82, 88.  
 πνοτ, venire, verb. auxili. 110.  
 πθε, pro πτρε, ita. Sah. 132.  
 ππ, artic. pl. det. 16.  
 πκωβ, jungitur Numeralibus. 36.  
 πλε, Sahid. cum, affixa admittit. 49.  
 πλε, artic. pl. det. Sahid. 17.  
 ππ, artic. pl. det. Sahid. 17.  
 ππε, ne, cum verbis. 102, 104.  
 πορεε, servare, cum affixis. 52.  
 πса, post, cum affixis. 49.  
 πт, πτε, ut, nota Conjunct. 80, 81, 102, 103.  
 πτε, nota Genitivi. 28.  
 πτε, a, præpositio. 69.  
 πτερε, dum, Sahid. 108.  
 προτο, nota Comparat. 31.  
 πχε, nota Nominat. 28.  
 πσι, nota Nom. Sahid. 28.  
 ο, esse, Sahid. verb. aux. 110.  
 ο finale verborum Coptic. ante aff. 3 pl. in ω mutatur. 52, 58.  
 οι, esse, verb. aux. Copt. 110.  
 ολ, tollere, affumit τ, ante affix. 3 pl. 51.  
 οο, Sahid. pro ω. 7.  
 οτ, art. indet. sing. 17.  
 οτ, art. indet. f. cum nominibus coalescit. 17.  
 οτ, verba ab initio admittunt. 77.  
 οτ, affix. 3 pl. 47, 48, 57, 58.  
 οταρεε, cum affixis. 52.  
 οταρεε, cum affixis. 52.  
 οτβε, præp. affixa admittit. 49.  
 οταε, negationibus præponitur. 131.  
 οтп, præform. 3 plur. Fut. II. 85, 96.  
 οτοι, ut. 136.  
 οτοп, est, habeo. 112.  
 ——— aliquis. 42.  
 οτορ, et, sæpe omittitur. 135.  
 οтте, inter, affixa admittit. 50.  
 οτωτεβ, verb. cum affix. 52.  
 οτωππ, verbum, cum affix. 52.  
 ς, Ægyptiis est κс. 6.  
 π loco φ ponitur, Sahid. 7.  
 π, articulus m. det. 15.  
 π, dem. m. Sing. 40.  
 пе, art. m. det. Sahid. 16.  
 пе, sum, es, est. 112.



- пе, imperfecto additur. 89.  
 пехе, dixit, et reliquæ perf. 112.  
 пи, artic. det. m. 15.  
 пооне, elidit e ante affix. 3 plur.  
     59.  
 пан, verbum, cum affix. 61.  
 пауе, elidit e ante aff. 3 pl. 59.  
 пее, gentilitia format. 13.  
 пец, format nomina concreta. 13.  
 пее, gentilitia format, Sah. 13.  
 ро, cum affixis, pronomina perf.  
     denotat. 37.  
 ротеб, verbum, cum aff. 52.  
 с, præform. 3 f. f. Præf. 82, 87.  
 с, affix. 3 f. f. 47, 48, 57.  
 сз, format nom. concr. 73.  
 сзтот, affixa admittit. 50.  
 сззе, cum affixis. 52.  
 се, præform. 3 sing. f. Præsent.  
     ————— 3 plur. —————  
     82, 87.  
 сенз, præform. 3 plur. Fut. II.  
     85, 96.  
 снз, præform. 3 sing. f. Fut. II.  
     85, 95.  
 сон, нсон, numeralibus jungitur.  
     36.  
 соз, affix. Sah. 3 pl. 59.  
 сот, numeris dierum præmittitur.  
     35.  
 соте } cum affixis. 52.  
 соте }  
 соре } cum affixis. 52.  
 соре }  
 т, artic. f. determ. 16.  
 т, affix. 1 sing. 46, 48, 51, 53.  
 т, verba ab initio, et ad finem ad-  
     mittunt. 77.  
 тз, dem. sing. f. 40.  
 тз, præform. 1 sing. Fut. III.  
     85, 96.  
 тзрен, præform. 1 pl. Fut. III.  
     97.  
 тзретен, præform. 2 plur. Fut.  
     III. 97.  
 тзрец, præform. 3 f. m. Fut. III.  
     97.  
 тзрот, præform. 3 pl. Fut. III.  
     97.  
 тззе, Sahid. cum aff. 52.  
 те, artic. f. sing. Sahid. 16.  
 те, affix. 2 f. sing. Sah. 47, 55.  
 те, præform. 2 sing. f. Præf. 82,  
     87.  
 те, sum, es, est. f. 112.  
 те, imperfecto f. ad finem additur.  
     89.  
 тен, affix. 2 pl. verb. 46, 55.  
 тен, interdum affix. 1 pl. verb.  
     54.  
 тен, præform. 1 pl. Præf. 82,  
     87.  
 теннз, præform. 1 pl. Fut. II.  
     85, 96.  
 терз, præform. 2 f. sing. Fut. III.  
     97.  
 тетен, præform. 2 plur. Præf.  
     82, 88.  
 тетеннз, præform. 2 pl. Fut. II.  
     85, 96.  
 тетт, præf. Sahid. 2 plur. Præf.  
     82, 88.  
 тетнз, præform. 2 pl. Fut. II.  
     Sahid. 85, 96.

- THI**, dare, assumit **T**, ante affix. 3 plur. 51.  
**THP**, cum affixis. 47.  
**THYTH**, Sahid. affix. 2 plur. 47, 48, 51, 56.  
**TH**, affix. 2 pl.. Sahid. 47, 51.  
**TH**, interdum affix. 1 pl. Sah. 54.  
**TH**, præform. 1 pl. Præsent. 82, 87.  
**THNA**, præform. 1 plur. Fut. II. Sahid. 85, 96.  
**TOOT**, Sahid. cum affix. denotat pronomina perf. 38.  
**TOT**, cum aff. denotat. pron. perf. 38.  
**TOBT**, cum affixis. 52.  
**TPE**, format verba Hiph. Sah. 74.  
**TWH**, **TEN**, **TWOTN**, ejus conjugatio. 79.  
**T**, ab **T** voces Ægypt. non exordiuntur. 7.  
**Φ**, artic. m. determ. 15.  
**Φ**, Sahidice non adhibetur. 7.  
**ΦA**, dem. maf. sing. 40.  
**ΦAC**, assumit **T**, ante affix. 3 plur. 51.  
**Χ**, præform. 2 sing. m. Præsent. 82, 87.  
**Χ**, Sahidice non admittitur. 7.  
**ΧAΛAΨA**, Herodoti est **ACAZ**. 9.  
**ΧAPOH**, Charon. 14.  
**ΧNA**, præform. 2 f. m. Fut. II. 84, 95.  
**ω**, nota Vocativi. 29.  
**ω**, ad finem verborum in o mutatur, vel retinetur. 59, 60, 61.  
**ωPEB**, cum affixis. 52.  
**ωYEEA**, cum affixis. 52.  
**ϣ**, est **ψ** Hebræorum. 7.  
**ϣ**, post præform. verb. admittitur. 109.  
**ϣA**, præform. 1 f. Perf. 83, 89.  
**ϣAK**, præform. 2 sing. m. Perf. 83, 90.  
**ϣAPE**, præform. ——— 2 sing. f. Perf. 83, 90.  
 ——— 3 sing. m. Perf. 83, 90.  
 ——— 3 sing. f. Perf. 83, 90.  
 ——— 3 plur. Perfect. 83, 91.  
**ϣAPETEN**, præform. 2 pl. Perf. 83, 91.  
**ϣAC**, præform. 3 sing. f. Perfect. 82, 90.  
**ϣATE**, **ϣANTE**, donec. 102, 107.  
**ϣAT**, præform. 3 plur. Perfect. 83, 91.  
**ϣAC**, præform. 3 sing. Perfect. 83, 90.  
**ϣE**, ire, ejus conjugatio. 79, 80.  
**ϣOT**, intensiorem notat. 13.  
**ϣOTϣOT**, gloriari, verb. recipr. 78, 79.  
**ϣTEA**, negatio, cum **OTAE** conjugitur. 131, 135.  
**ϣWH**, recipere, verb. recipr. 78, 79.  
**ϣWHTE**, esse, verb. aux. Sah. 110.  
**ϣWHN**, esse, verb. aux. 110.  
**ϣ**, præform. 3 f. m. Præf. 82, 87.  
**ϣ**, præform. 3 f. m. Perf. 83, 90.

T

ϣ affixum

- ϣ, affixum 3 f. m. 47, 48, 56.  
 ϣι, portare, assumit τ, ante affixa.  
 51.  
 ϣηα, præform. 3 sing. m. Fut. II.  
 85, 95.
- Ϛ, Sahid. non admittitur. 8.  
 Ϛεν, instrumentum notat. 125.  
 Ϛητ, cum affixis, denotat. pron.  
 perf. 38.  
 Ϛωτεβ, cum affixis. 52.  
 Ϛ, pro Spiritu aspero ponitur. 8.  
 Ϛαν, artic. plur. indet. 17.  
 Ϛεν et Ϛη, artic. plur. indetermin.  
 Sahid. 17.  
 Ϛηπε'ιc, ecce. 136.  
 Ϛητ, cum affixis, pron. perf. de-  
 notat. 38.  
 Ϛητ, cor, quomodo affixa admit-  
 tat. 47.  
 Ϛι, assumit τ, ante affixa. 51.  
 Ϛιτλ et Ϛιτη. 17.  
 Ϛιω, Ϛιωτ, affixa admittit. 50.  
 Ϛη, præpos. Sahid. instrumentum  
 notat. 125.  
 Ϛρα, cum affixis, notat pron. perf.  
 38.  
 Ϛω, affixa admittit. 50.  
 Ϛωλεε, rapere, cum affixis. 52.  
 Ϛωτβ, Sahid. occidere, cum af-  
 fixis. 52.
- x, ejus pronuntiatio. 8.  
 xac, assumit τ, ante affixa. 51.
- xαϚλε, Sahid. cum affix. 52.  
 xe, amplius. 132.  
 xe, quia. 72, 135.  
 xi, assumit τ, ante affixa. 51.  
 xin, nominibus præmittitur. 14.  
 — nota Gerundii. 100.  
 xo, dicere, assumit τ, ante affix.  
 3 plur. 51.  
 xη, numeris horarum Sahid. præ-  
 ponitur. 35.  
 xω, cum affixis, notat pron. perf.  
 38.  
 xωκεε et xωκελ, cum aff. 52.
- σ, ejus pronuntiatio. 8.  
 σαζεε, cum affixis. 52.  
 σε, amplius. 132.  
 σι, accipere, assumit τ, ante af-  
 fixa.  
 σιν, Sahid. format nomina, actio-  
 nem notantia. 14.  
 ση, verbum, assumit τ, ante affixa.  
 51.  
 σοολε, elidit e, ante aff. 3 pl. 59.
- †, est τι. 8.  
 †, artic. f. sing. determ. 16.  
 †, affix. 2 sing. f. 46, 48, 55.  
 †, præform. 1 f. Præf. 82, 87.  
 †ηα, præform. 1 sing. Fut. II.  
 84, 94.
- ‡ est ηc. 8.

*Index Rerum, Numeri Paginas indicant.*

- Abbreviationis signa. Pag. 11.  
 Abundantia verba. 75, 77.  
 Accusativus e præpositione agnos-  
 citur. 29.  
 Adjectivorum Syntaxis. 113.  
 Adverbia ordine Alph. 62, 87.  
 ——— a substantivis etiam for-  
 mantur. 67.  
 ——— per Præp. et Subst. ex-  
 primuntur, et per participia. 68.  
 ——— repetuntur. 133.  
 ——— Syntaxis eorum. 131.  
 Affixa Copt. 46.  
 ——— Sahid. 47.  
 ——— adjectivis adjiciuntur. 47.  
 ——— Schema eorum. 47.  
 ——— particularum. 48.  
 ——— verborum. 51.  
 Articulus determinatus et indeter-  
 minatus. 15, 16.  
 Articulorum Syntaxis. 115.  
 Casus nominum. 25.  
 ——— e constructione et nexu dig-  
 noscendi. 31.  
 ——— qui a verbis regantur. 124.  
 ——— Syntaxis eorum. 119.  
 Comparatio nominum. 31.  
 Composita nomina. 15.  
 Conjunctiones ord. Alphab. 71.  
 ——— Syntaxis earum. 135.  
 Conjunctivi exempla. 80, 81.  
 Conjugatio est unica. 73.  
 La Croze. 5, 14.  
 Derivata. 12.  
 Distinctionis signa. 12.  
 Dualis non est in Nomin. et verb.  
 24, 73.  
 Futuri I<sup>o</sup> exempla. 94.  
 ——— II<sup>o</sup> ——— 94.  
 ——— III<sup>o</sup> ——— 96.  
 Geminantia radicales Verba. 74.  
 Genus nominum. 18.  
 ——— neutrum non datur. 18, 73.  
 ——— commune. 18.  
 ——— adjectivorum. 19.  
 ——— participiorum. 19.  
 Gerundiorum exempla. 99.  
 Hyphilica conjugatio. 73.  
 Jablonski. 4, 5, 7, 8, 10, 15.  
 Imperativi exempla. 98.  
 Imperfectum Indic. 88.  
 Imperfonalia. 77.  
 ——— eorum Syntaxis. 130.  
 Infinitivi exempla. 99.  
 Infixa Coptica. 43, 45.  
 ——— Sahidica. 45, 46.  
 Infixa vocativo sæpe adduntur. 30.  
 Instrumentum per præposit. *Gen*  
 et *Ën* denotatur. 125.  
 Interjectiones 73. earum Synt. 136.  
 Linea superna. 9.  
 Literarum Ægyptiacarum  
 ——— nomina. 1—8.  
 ——— ordo. 4.  
 ——— numerus. 4.  
 ——— potestas. 4—8.  
 Literæ Sahid. et Coptic. non diffe-  
 runt. 4.  
 Modi verborum permutantur quan-  
 doque. 128.  
 Modus conjunctivus. 80, 81.  
 Negationes duæ concurrere pos-  
 sunt. 131.  
 Negationes interrogationem expri-  
 munt. 132.  
 Neutrum genus nomina et verba  
 non habent. 18, 73.  
 Nomina locorum. 125.  
 ——— temporum. 125.  
 Numeralia

- Numeralia. 33.  
 ——— adverbialia. 36.  
 ——— distributiva. 36.  
 ——— Syntaxis eorum. 117.  
 Numeri cardinales. 33.  
 ——— distributivi. 36.  
 ——— ordinales. 34.  
 Optativi exempla. 97.  
 Paradigma verborum. 82.  
 Participiorum terminatio. 100.  
 ——— exempla. 100, 102.  
 Participium præsens. 101.  
 ——— non differt a Præf. indic. 101.  
 Participium activum, passiv. 102.  
 Passivum. 74, 75.  
 Perfecti Indic. exempla. 89.  
 Pluralis numerus. 19.  
 Pluralia adjectivorum. 24.  
 ——— terminationem in pl. mutant. 20—23.  
 Plusquamperfecti exempla. 91-93.  
 Præpositiones ord. Alphab. 68, 71.  
 ——— verbis postponuntur. 78.  
 ——— regunt accus. vel abl. 133.  
 ——— multæ compositæ sunt. 133.  
 ——— compositas Genitivus sequi potest. 133.  
 ——— Syntaxis earum. 133.  
 Præsentis indicat. exempla. 87.  
 Primitiva. 12.  
 Pronomina. 36—42.  
 ——— demonstrativa. 40.  
 ——— interrogativa. 41.  
 Pronomina personalia. 36.  
 ——— personalia per varias particulas, affixis junctas, denotantur. 36, 37.  
 ——— possessiva. 39.  
 ——— reciproca. 42.  
 ——— reciproca per affixa denotantur. 42.  
 ——— relativa. 41.  
 ——— vaga. 42.  
 ——— Syntaxis eorum. 121.  
 Pronuntiatio hodierna Copt. 3.  
 Punctum supernum. 9.  
 Puncta bina super i. 11.  
 Regimen. 120.  
 Substantiva masc. et fæm. 14.  
 ——— Syntaxis eorum. 113.  
 Superlativus gradus. 32.  
 Syntactica pars Grammaticæ. 113. et seq.  
 Tempora verborum interdum commutantur. 127.  
 Verba. 75 et seq.  
 ——— abundantia. 75—77.  
 ——— anomala. 111.  
 ——— composita. 77.  
 ——— impersonalia. 77.  
 ——— reciproca. 78, 79.  
 ——— regunt sequens verbum in Infinitivo. 127.  
 ——— Syntaxis eorum. 127.  
 Vocales verborum sæpius permutantur. 75, 76.  
 ——— ratio hujus mutationis. 77.

*P. S.* Differtationem de Nummo, literis Copticis et Phœniciis in averfa parte infcripto, Grammaticæ huic præmittendam, Eruditiffimus JOHANNES SWINTON, S. T. P. non abfolvit; totum fere biennium morbo, ac tandem morte, præpeditus. Correxerit tamen adhuc, licet vires languescerent, hanc Grammaticam Ægyptiacam. Quæ interea in eam irreperunt vitia, et quos in Lexico La Crozii Ægyptiaco, Oxonii typis nuper edito, deprehendi errores; Lectoribus hic indico.

Corrigenda in Lexico.

<i>Pag.</i>	<i>sub voce scriptum</i>	<i>lege</i>
1.	αγω, αγω	αγω
3.	αλβωοτ, scribitur	<i>lege scribendum</i>
16.	ελετοη, εισηχιδη	<i>l. καταλυσαι ingredi divertere</i>
31.	κε, κε, εις	<i>l. κε, es</i>
46.	ελετοτιηβ, post vocem πχс	<i>addde ερζωβοταελετοτηβ, ημερζωντα.</i>
71.	οτω, Marc. xiv. 41. post αс	<i>addde ηχε φοτποτ</i>
74.	παζοε, Dikinionensis	<i>l. Pachomius Dikinonienfis.</i>
83.	ρεφττεπλε. Tit. i. 11.	<i>l. Tit. i. 7.</i>
94.	сμοτ. MS. p. 17.	<i>l. MS. Num. 17.</i>
96.	соп, τηсон	<i>l. ζηсон</i>
ibid.	соп, τηсон	<i>l. τηсон</i>
117.	ωεε, βιοεε	<i>l. βιωεε</i>
119.	ωκ, бни	<i>l. бни</i>
124.	ყე, ყეсаფарот	<i>l. ყეса- ფაღот</i>
125.	ყელყ, quæ hic posita sunt.	<i>ca refer ad vocem ყეβყωб</i>
129.	ყθοε, πιყθοε	<i>l. πιყ- θοε</i>
131.	ყне, не	<i>l. ни</i>
136.	ყωიყ, ყωიყ	<i>l. ყωიხ გენეос гენеос</i>
137.	ყωλღ, пи	<i>l. пи</i>
144.	l. i. Lev. xxii.	<i>l. Lev. xxiii.</i>
151.	ღპ, ჟპობი	<i>l. ჟპობი</i>
158.	ღოტიტ, მიღოტაჟ	<i>l. მი- ღოტაჟ</i>
164.	ხეეხოე	<i>l. ხეეხოე</i>
169.	ჟფე, მიჟრო	<i>l. მიჟფო</i>
179.	ჟ, ego, გარეობი	<i>l. გარ- ეეი</i>
184.	βωк, ёнесит	<i>l. ёнесит</i>
185.	θαιβес, exemplis	<i>l. et ex- emplis</i>
188.	ηθε, ჳეტ	<i>l. ჳე, ტ</i>
194.	ღნჳტე, ჳნჳტე	<i>l. ჳნჳტე</i>

Corrigenda in Grammatica.

<i>Pag. lin.</i>	<i>scriptum</i>	<i>lege</i>
5. 6.	хеллох	хелχοτ
8. 8.	Gen. xvii. 27. хесеεε	<i>pro гесеεε l. Num. vii. 42, 47. რაგოთηλ et რა- ხოთηλ</i>
9. 11.	εε	<i>l. εε</i>
— 14.	τψιςτοис	<i>l. τψιςτοис</i>
11. 2.	εпок, ενок.	<i>Gen. v. 15. l. επωχ, ενох. Gen. v. 23.</i>
11. 5.	ταειη	<i>l. ταειη et sic in sequentibus.</i>
11. 30.	יעс	<i>l. იეс</i>
— 35.	ηκ	<i>l. κ</i>
12. 3.	εετстерион	<i>l. εεтс- τηριон</i>
13. 1.	εετατყოби	<i>l. εε- τατлетყოби</i>
— 9.	εηпта гатос	<i>conjunge et lege εηптагаθос</i>
— 15.	εпетρωот	<i>l. а пет- ρωот</i>
— 16.	саεεεпетποτх	<i>l. салетποτх</i>
— 17.	αтспоқ	<i>l. αтспоқ</i>
—	споτ	<i>l. споқ</i>
14. 20.	ღვოტე	<i>l. ჳვოტე</i>
— 24.	δελετ	<i>l. დელετ</i>
— 25.	δელετ	<i>l. დელετ</i>
17. 10.	ηπ	<i>l. ηπ vel εε</i>
—	τλεεηπτερο	<i>l. ტლეη- τερο</i>
— 11.	πλεεηηყე	<i>l. ηλεεηη- ყე</i>
— 13.	post ჳიტეε	<i>adde: et ჳი in ჳეε</i>
— 25.	post сохп	<i>adde: Jes. i. 3. asinus novit.</i>
19. 7.	Marc. xiii. 47.	<i>l. Matth. xiii. 44. sagemæ, et quæ congregat.</i>
20. 13.	ღп	<i>l. ჳი</i>
21. 10.	reperitur	<i>l. reperitur</i>

Corrigenda in Grammatica.

<i>Pag. lin.</i>		<i>Pag. lin.</i>	
22. 19.	<i>post</i> ραι <i>adde</i> ραλητ, avis. pl. πιρ,αλητ, aves.	59. 13.	Αστ. vii. 16. ἀπροσπορ bis scriptum, <i>semel dele</i>
22. 21.	ρo malus, pl. ετρωοτ. Sic la Croze: reperitur etiam in singul. ρωοτ.	60. 1.	φωτεβολ / φωτεεβολ
23. 1.	§. 28. / §. 29.	61. 16.	scribete / scribite
— 13.	ρεπεπτερο / ρεπ- επτερο	— —	φεφεφет / φεφεφнт
23. 13.	επτερωοτ / επτε- ρωοτ	62.	§. 72. / §. 73.
24. 21.	εтетпυωπε / εтет- пυωπε	63. ult.	εεηηηса / εεηηηса
25. 1.	C. vi. / C. vii.	— —	εεηηηсωс / εεηηηсωс
— 17.	ραπεεαηερωοτωι / ραπεεαηερωοτωι	64. 9, 10.	ordinati / ordinali
26. 13.	ειπι / ειειπι	74. 21.	εεεсөнпoт / еретепё εεεсөнпoт Sic MS. Be- rol. Wilkins habet ере- тепёωεεсөнпoт
27. 13.	εεητρεεραλ / εε- εητρεεραλ	75. 2.	simpleti / impleti
29. 8.	ειληη / ειληη	— 18.	βολ et βολ / βολ et βωλ
— 30.	(ετρρο, pro / ετρρο, (pro	— 22.	пасεпца / пасεпца
21. 13.	fortis plus me / fortis præ me	80. 12.	η ut / η ut,
32. 7.	ταγαγη / тагагн	83. 22.	Perf. 3 f. fæm. c <i>dele</i>
33. 3.	ordinales / cardinales	84. 11.	пачпа / пачпа, Sah. печпа
34. 28.	Coptice / Mascul.	— 12.	пачпа пе / пачпа не, Sahid. печпа пе
— —	Sahidice / Fæmin.	— 8.	паспа <i>adde</i> : et парена
35. 1.	Coptice / Mascul.	— 18.	Fut. I. f. 2. ерё / Fut. I. 2 f. fæm. ерё
— —	Sahidice / Fæmin.	—	penult. Fut. II. f. 2 f. ерена <i>dele</i> , et pone ad 3 f. masc.
—	penult. εη / εη	85. 10.	Sah. еппа / Sah. йппа, vel еппа
37. 9.	τηποτ / τηποτ, τηττη	88. 23.	2 f. fæm. εпаре εεηпе / εпарεεεη пе
38. 14.	ητοοκ / ητοοτκ	— —	2 f. fæ. Sah. пере соотп / хе пересоотп
39. 6.	ηοτι / ηοτι	89. 10.	3 pl. Sah. dixerunt / di- cebant
41. 1.	ετεεεεετ, Sahid. / ετεεεεετ	— 19.	пееееεεε / пееееεεε
44. 6.	тетηβο / тетηβο	— 21.	пачпа / качпа
48. 4.	εεεεεεса <i>adde</i> : Sahid. εεηηηса	— 24.	etiam пач / ... пе occur- rit <i>dele</i>
53. 31.	λσφαιδιντις / λσφαιδιντις	90. 15.	3 præt. f. m. φ, dubium, an hæc non potius ad Præ- sens sint referenda.
55. 6.	ηηταεεεη / ηη- ταεεεη		
— 17.	εφεσοττ / εφεσοττ		
56. 13.	εβίττ σι / εβίττ		

Corrigenda in Grammatica.

<i>Pag. lin.</i>		<i>Pag. lin.</i>	
92.	11. παιπαερ απερχεσθε / παιπαερ αναχεσθε	113.	§. 115. l. 4. πκοσμοστηρη <i>divide</i> : πκοσμος τηρη
93.	anterepult. πεχπασφοτ / πεχπασφοτ	114.	5. εηπеспнт <i>divide</i> : εηпеспнт
96.	2. Sah. ηταηπατ / Sic MS. sed lege ηταη- πααατ	116.	§. 122. l. 7. πελλιακωβοσ, <i>divide</i> : πελλιακωβοσ
—	ult. Joh. xviii. 39. <i>adde</i> Sahid. male legit, <i>απολωσα</i> , per- dam.	121.	13. Copt. / Sahid.
98.	26. Infinitivus / Imperativus	—	15. ερηεη / ερηεηт
104.	13. 3 f. fæm. ηπερφορρη / ηπερφορρη	—	17. Matth. xviii. 20. / 28.
106.	29. 3 f. f. †βηη / †βηηη — anter. ηεπενοτ / ηεπενοτ	—	§. 130. l. 4. <i>εμωτων</i> / <i>εμωτων</i>
109.	7. §. 93. / §. 94.	125.	§. 140. l. 4. persecutemur / perscrutemur
—	14. arponebant / orpone- bant	128.	4. Copt. / Sahid.
—	34. εηπιωααααα / εηπι- ωαααααα	—	15. quia perde eos / perdes
111.	29. εεεεοηηταε / εε- εεοηηταε	—	4. a fine. ητηηλη / ητ- πηλη
		129.	21. ιωεαηηεε / ιωεαηη- ηηε
		130.	27. επεχс <i>dele</i>

F I N I S.









a/

